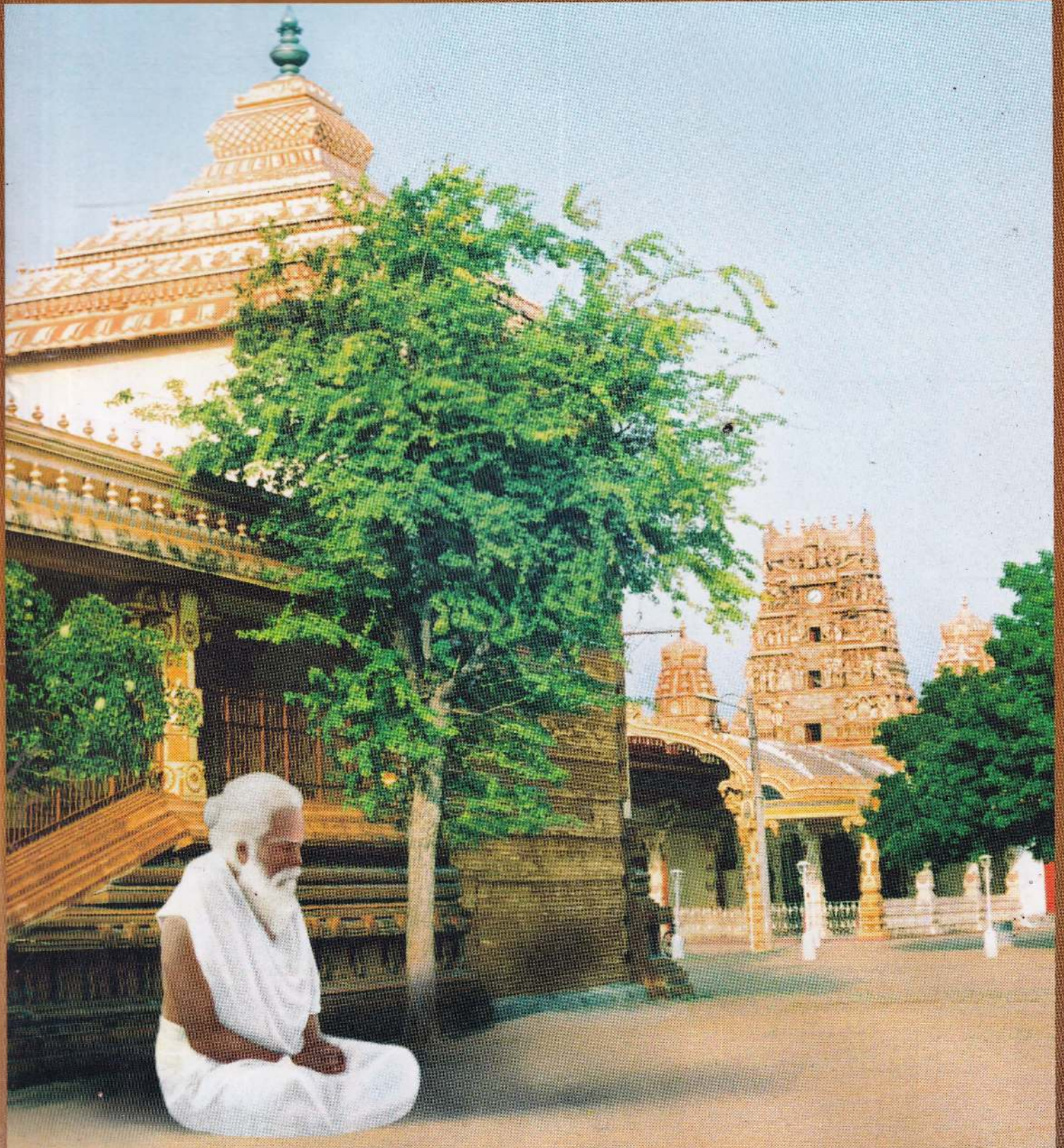

இந்து ஒளி

HINDU OLI

தீபம் - 18 கடர் - 04

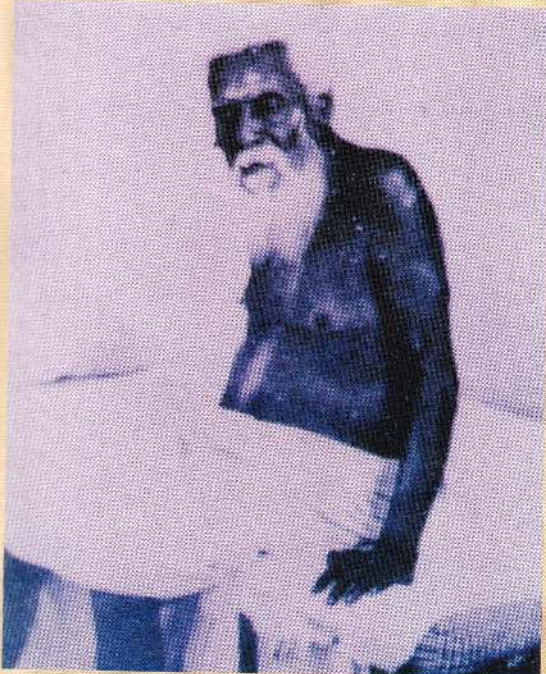
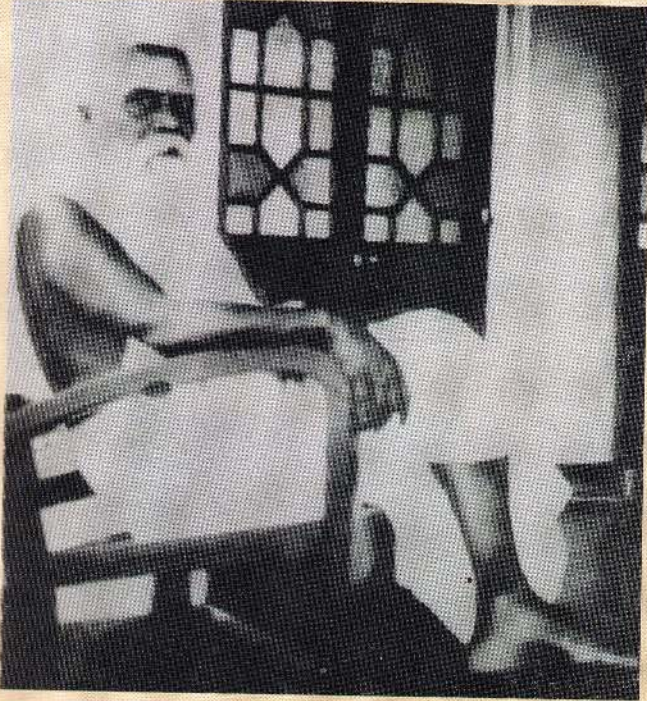
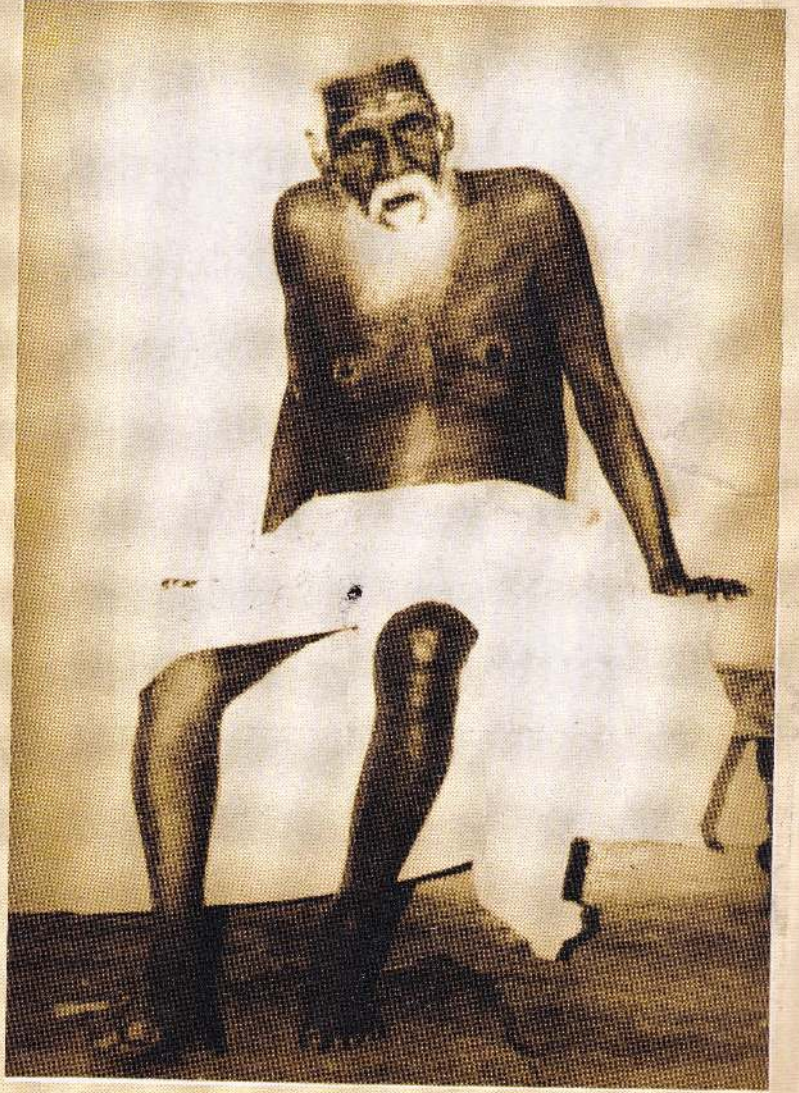
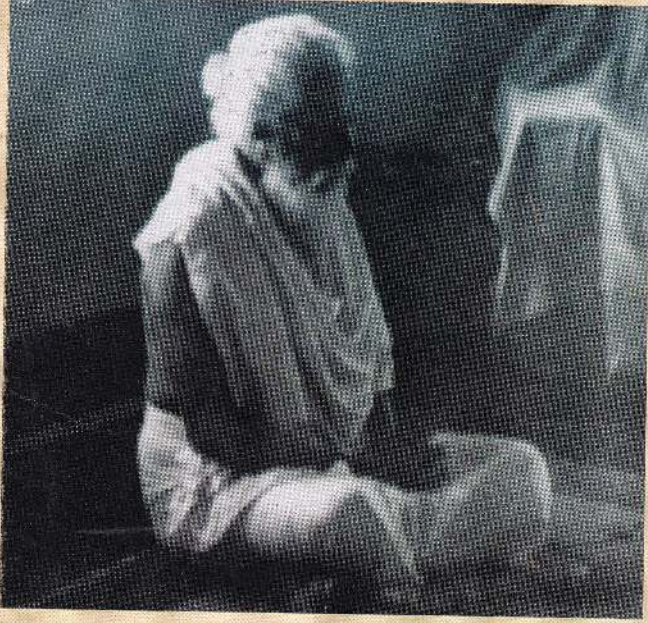
சிவபாக சுவாமிகள் ஜம்பதாவது குருபுரை சிறப்பிதழ்

விஜய வகுடம்
பங்குனி ஆயிலிய நட்சத்திரம்

அசில சீலங்கை இந்து மாமன்ற ஆன்மீக இதழ்
Religious Journal of All Ceylon Hindu Congress

10th April
2014

சீவயோக சுவாமிகள்

விஜய வருடம் பங்குனித் திங்கள் 27ஆம் நாள் (10.04.2014)

பஞ்ச புராணங்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவாரம்

தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவன் மதிசூடி
காடுடைய சுடலை பொடிபூசியென் உள்ளங்கவர் கள்வன்
ஏடுடைய மலரான்முனை நாள்பணிந் தேத்த அருள்செய்த
பீடுடைய பிரமாபுர மேவிய பெம்மான் இவனன்றே!

திருவாசகம்

மாறிநின் றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்
புலனைந் தின்வழி யடைத்து அமுதே
ஊறிநின் றென்னுள் எழுபரஞ் சோதி
உள்ளவா காணவந்து அருளாய்
தேறலின் தெளிவே சிவபெரு மானே
திருப்பெருந் துறை யுறை சிவனே
ஈறலாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த
இன்பமே! என்னுடைய அன்பே!

திருவிசைப்பா

மண்டலத்து ஒளியை விலக்கி யான் நுகர்ந்த
மருந்தை என் மாறில்லா மணியைப்
பண்டலர் அயன் மார்க்கு அரிதுமாய் அடியார்க்கு
எளிய தோர் பவளமால் வரையை
விண்டலர் மலர்வாய் வேரிவார் பொழில் சூழ்
திருவீழி மிழலை ஊர் ஆளும்
கொண்டலங் கண்டத்து எங்குரு மணியைக்
குறுக வல் வினை குறுகாவே!

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அமுதிடப்
பாற்கடல் ஈந்த பிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்று அருள்
செய்தவன் மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ் கின்ற
சிற்றம் பலமே இடமாகப்
பாலித்து நடட்டம் பயில வல்லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே!

திருப்புராணம்

ஞானத்தின் திருவுருவை நான் மறையின் தனித்துணையை
வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில் வளர்மதிக்க கொழுந்தை
தேனக்க மலர்க் கொன்றை செஞ்சுடையார் சீர்தொடுக்கும்
கானத்தின் எழுபிறப்பை கண்களிப்பைக் கண்டான்!

திருச்சிற்றம்பலம்

யோகர் சுவாமிகளின் நற்சிந்தனை

நல்லூரான் திருவடி

நல்லூரான் திருவடியை
நான் நினைத்த மாத்திரத்தில்
எல்லாம் மறப்பேனடி - கிளியே!
இரவு பகல் காணேனடி

ஆன்மா அழியாதென்று
அன்றெனக்குச் சொன்னமொழி
நான் மறந்து போவேனடி - கிளியே!
நல்லூரான் தஞ்சமடி

தேவர் சிறை மீட்ட
செல்வன் திருவடிகள்
காவல் எனக்காமெடி - கிளியே!
கவலையெல்லாம் போகமடி

எத்தொழிலைச் செய்தாலென்
ஏதவத்தைப் பட்டாலென்
கர்த்தன் திருவடிகள் - கிளியே
காவல் அறிந்திடெடி

பஞ்சம் படை வந்தாலும்
பாரெல்லாம் வெந்தாலும்
அஞ்சவமோ நாங்களெடி - கிளியே!
ஆறுமுகன் தஞ்சமெடி

சுவாமி யோகநாதன்
சொன்னதிருப் பாட்டைந்தும்
பூமியிற் சொன்னாலெடி - கிளியே!
பொல்லாங்கு தீருமெடி

எல்லாஞ் சிவமே

அப்பனும் அம்மையுஞ் சிவமே அரிய சகோதரருஞ் சிவமே
ஒப்பில் மனைவியுஞ் சிவமே ஓதரும் மைந்தரும் சிவமே
செப்பில் அரசருஞ் சிவமே தேவாதி தேவருஞ் சிவமே
இப்புவிடெல்லாம் சிவமே என்னை யாண்டதுஞ் சிவமே!

தவத்திரு சீவயோக சுவாமிகள்

50வது குருபூசை ஆண்டு

10.04.2014 - 30.03.2015

இந்தச் சுடரில்...

❖ பஞ்ச புராணங்கள்	1
❖ வடிவமில்லாத இறைவன் இன்றும் வாழ்கிறார்	3
❖ யாழ்ப்பாணத்து மாமுனிவர் சிவயோக சுவாமிகள்	4
❖ யோகர் சுவாமிகளின் உலக யாத்திரை	6
❖ யோகர் சுவாமிகளின் அருள்பெற்ற ஞானிகள்	7
❖ ஈழத்துச் சித்தர் யோகர் சுவாமிகள்	15
❖ சித்த யோக சுவாமிகள்	18
❖ திருநின்றியக்கிய சிவதொண்டர்	23
❖ யாழ்ப்பாணத்து யோகர் சுவாமிகள்	24
❖ உனக்குள் நீ பெலத்துக் கொள்	26
❖ அன்பே வாழ்வு	27
❖ ஒப்புயர்வற்ற ஞானி சிவயோக சுவாமிகள்	29
❖ தவமுனி சிவயோக சுவாமிகளுடனான சில இறை.....	30
❖ சிவயோக சுவாமிகள் காட்டும் வாழ்வியல் விழுமியங்கள்	33
❖ சிவயோகர் சுவாமிகளைப் பற்றி ஈழத்தில் எழுந்த	39
❖ சிவயோக சுவாமிகளின் நற்சிந்தனையும் நான்கு மகா..	43
❖ நற்சிந்தனையில் நல்லூர் முருகன் பாடல்கள்	45
❖ நற்சிந்தனை எனும் அருமருந்து	47
❖ எல்லாம் அறிவார் எங்கள் யோகர்சுவாமி	49
❖ கருணை உள்ளம் படைத்த ஆன்மீக ஞானி	51
❖ சிவயோகம் அருளிய வாழ்க்கை நெறி	53
❖ யோகர் சுவாமிகள்	54
❖ யோகர் சுவாமியும் எங்கள் குடும்பமும்	55
❖ "போடா போய் கந்தபுராணம் படி"	57
❖ மக்களுக்கு வழிகாட்டிய மாமுனிவர் யோகர் சுவாமிகள்	59
❖ இடர் களைந்திட்ட குரு	61
❖ குருவடிவில் நான் கண்ட இறைவன்	63
❖ சித்தர்கள் இயல்புகளும் சிவயோக சுவாமிகளும்	65
❖ நல்லூர் திருத்தலப் பஜனைப் பாதயாத்திரை	67
❖ மகிமைமிக்க குருவின் அருள்	69
❖ குருவழி நின்று அருள்மொழி பகர்ந்த சிவயோக சுவாமிகள்	71
❖ நல்வழி காட்டிய சிவயோகர் சுவாமிகள்	73
❖ செல்லப்பர் வளர்த்த செல்லப்பிள்ளை.	77
❖ இரு கவிதைகள்	77
❖ யோகர் சுவாமிகளின் மீள் வருகை	78
❖ கருணைத் திருவருவின் கடைசி யாத்திரை	79
❖ Siva Yoga Swami	81
❖ Maha Munivar Of Jaffna His Holiness Siva Yoga Swamigal	83
❖ Siva Yogaswami's 1910 Pada Yatra to Katirkamam	87
❖ A Personal Account of Yogaswami by the former	88
❖ My memories of Yogaswami	89
❖ Tribute To - Sage Yogaswamigal Of Jaffna Sri Lanka	90
❖ Yogaswamigal - a dedicated sither of God Siva	92
❖ Yoga Swamigal - a great visionary	94
❖ ஆன்மீகச்சுடரின் அருள்மடல்	96

வாழ்த்து

வெம்மைசேர் நரகினில் வீழ்ந்தமுந் தாமல்
அம்மையாய் அப்பனாய் ஆருயிர்க் குருவுமாய்
எம்மையாள் எழிலார் சிவதொண்ட நீயும்
நானும் நிலவி நன்கு வாழியவே!

- யோகர் சுவாமிகள்

இந்து ஒளி

அகில இலங்கை இந்து மாமன்ற வெளியீடு
யோகர் சுவாமிகள் ஐம்பதாவது குருபூசை சிறப்பிதழ்
(விஜய வருடம் பங்குனி ஆயிலிய நட்சத்திரம்)

10.04.2014

ஆசிரியர் குழு :

திரு. கந்தையா நீலகண்டன்
சைவஞானானு சுவாமிநிதி ஆறு. திருமுருகன்
கவாநிதி முத்தையா கதிர்காமநாதன்
சிவமூர் ம. பாலகைலாசநாத சர்மா
திரு. த. மனோகரன்
திரு. அ. கனகசூரியர்

ஒரு பிரதியின் விலை ரூபா 50.00
வருடாந்தச் சந்தா [உள்நாடு] ரூபா 300.00

[தபாற் செலவு தனி]

வருடாந்தச் சந்தா [வெளிநாடு] US டொலர் 15

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம்

A.C. H. C. கட்டிடம்

91/5, சேர் சிற்றம்பலம் ஏ. கார்டினர் மாவத்தை, கொழும்பு - 2, இலங்கை.
யாழ்ப்பாணம் : 211/17, கோவில் வீதி, நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்.

இணையத்தளம் : <http://www.hinducongress.lk>

மின்னஞ்சல் : hinducongress@gmail.com

தொலைபேசி : 0112434990, தொலைநகல் : 0112344720

இந்து ஒளியில் வெளியிடப்பட்டுள்ள கட்டுரைகளில்
தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள் ஆக்கியோன்களுடையதே.

HINDU OLI

Issue of

ALL CEYLON HINDU CONGRESS

Yogaswamigal 50th Gurupoosai anniversary Special Issue
10.04.2014

Editorial Board :

Mr. Kandiah Neelakandan
Dr. Aru. Thirumurugan
Dr. Muthiah Kathirgamanathan
Sivasri M. Balakailasanatha Sarma
Mr. D. Manoharan
Mr. A. Kanagasooriar

Price :
Annual Subscription (Inland) Rs. 50.00
Rs. 300.00
(Excluding Postage)
Annual Subscription (Foreign) U. S. \$ 15
(Including Postage)

ALL CEYLON HINDU CONGRESS A.C.H.C. Bldg.

91/5, Sir Chittampalam A. Gardiner Mawatha Colombo - 2, Sri Lanka.
Jaffna Office : 211/17, Temple Road, Nallur, Jaffna.
Website : <http://www.hinducongress.lk>
E-Mail : hinducongress@gmail.com
Telephone No.: 011 2434990, Fax No.: 011 2344720

Views expressed in the articles in Hindu Oli
are those of the contributors.

ISSN : 2012 - 9645

வடிவமில்லாத இறைவன் இன்றும் வாழ்கிறார்

உருவங்களைக் கடந்த இறைவன் மனிதர்களைப் புனிதப்படுத்துவதற்காக திருவுருவத்திருமேனி எடுத்தார் என்பது தத்துவம். ஈழத்திருநாட்டில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் இறைவன் மனித வடிவில் நடமாடி மனிதர்களைப் புனிதப்படுத்தினான். பல்லாயிரம் மக்களால் இறைநிலையில் வைத்துப் போற்றப்படுகின்ற யோகர் சுவாமிகளே அந்த அற்புத தெய்வம். தவத்திரு யோகர் சுவாமிகள் எம் மண்ணில் தோன்றி பலரை ஆற்றுப்படுத்தினார். நம்மவரை மட்டுமன்றி வெள்ளைக் காரப் பிரபுவின் மகன், அமெரிக்க நடன வித்தகர், ஜேர்மன் நாட்டவர் எனப் பலர் அவரின் அகக் கண் பார்வைக்கு அகப்பட்டு அவர்களும் ஞான நிலை அடைந்தனர். யோகர் சுவாமிகளின் வாழ்வைப் படிக்கும் போதெல்லாம் இத்தகைய ஒரு தெய்வீக ஆத்மா இன்று இல்லையே என்ற ஏக்கம் பிறக்கிறது. யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் நடமாடும் தெய்வம் என்றும், கண்கண்ட தெய்வம் என்றும், என்னை எனக்கறிவித்த தெய்வம் என்றும், உவமை இல்லாத தெய்வம் என்றும், யோகர் சுவாமிகளின் பெருமையை உரைத்த வண்ணமாக உள்ளனர்.

வெந்தாலென்ன, அஞ்சுவமோ நாங்களடி கிளியே ஆறுமுகம் தஞ்சமாடி" என்று பின்னால் நடக்கப்போவதை முன்னால் நற்சிந்தனையில் குறிப்பிட்டார். ஈழத்தமிழர்கள் பஞ்சத்தினால் தவிப்பார்கள், படைகளால் தவிப்பார்கள், கடவுள் தான் இவர்களுக்கு தஞ்சம் என்று சுவாமிகள் அருமருந்தாகக் கூறினார்கள்.

சுவாமிகள் குறிப்பிட்ட அத்தனையையும் இன்று நாம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். யோகர் சுவாமிகள் நிறைந்த செல்வந்தர்களையும் கல்விமாண்களையும் ஒன்றும் இல்லாத ஏழைகளையும் தன் ஆன்மீக வலையில் ஒன்றாக ஆற்றுப்படுத்தினார். செல்வந்தன் செல்வத்தினால் செருக்குடன் தீமை செய்யாமல் காப்பதற்கு வழிகாட்டினார். கல்வி அறிவுடையவன் தன் ஆற்றலை தீமைக்குப் பயன்படுத்தாமல் இருப்பதற்கு திசை காட்டினார். வறுமையில் வாடியவன் பிழையான வழியில் தப்பிப் பிழைக்க முயல்வான் என்பதற்காக அவனையும் நெறிப்படுத்தினார். யோகர் சுவாமிகளின் நெறி தனித்துவமானது. நீண்ட உபதேசம் கிடையாது. எவர்க்கும் முன்னுரிமை இல்லை. தன்னைப் புகழ்ந்தவரையும் தடியால் துரத்தினார். தர்மத்தை உபதேசித்தார். "எனக்கு கோயில் கட்டடா" என்று எவருக்கும் சொல்லவில்லை. "எனக்கு பூசை செய்யடா" என்றும் கேட்கவில்லை. "சிவனைப் பாடு, சீவியம் முழுவதும் பாடு சிவதொண்டனாய் இரு. வேறொன்றும் வேண்டாம். பகடு வேண்டாம் பக்குவமாய் நட" என்றுரைத்த மகானுக்கு நிகராக இந்த மண்ணில் மட்டுமல்ல எந்த மண்ணிலும் எவரையும் உதாரணம் கூறமுடியவில்லை. மனிதர்களின் மலங்களை வாளியிலே நிரப்பி துண்டி கடற்கரையில் தினமும் கழுவும் தோட்டிவேலை செய்பவனை காட்டி "இவன் கடவுள். இவனைக் கும்பிடுங்கள். பிறர் அசிங்கத்தைக் கழுவுகிறான். புத்தகப் படிப்புக்கு மேலால் இவன் செய்யும் தர்மம் மேன்மையானது. "மலம் கழுவுவார் வந்து சார்தலினால்" என திருவாசகத்தில் மாணிக்கவாசகர் மும்மலங்களையும் கழுவதல் பற்றி சொல்லுகிறார். எனவே அகத்தையும் புறத்தையும் கழுவடா" என பலரை எச்சரிக்கை செய்தார். இந்தப் பிறவியை சந்திக்காத சந்ததி பாவப்பட்டது. இவரை சந்தித்தவர்கள் புண்ணியம் செய்தவர்கள். இவரை சந்திக்காது விட்டாலும் இவரை சந்தித்தவர்களை சந்தித்தாலே பேறு உண்டு. அத்தகையவர்களின் சந்ததித் தொடர்பு இன்று உலகம் முழுவதும் வியாபித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

யோகர் சுவாமிகள் காவி உடுக்கவில்லை, கமண்டலம் சுமக்கவில்லை, உருத்திராட்சம் அணியவில்லை, சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருக்கவில்லை, பல்லக்கில் பவனிவரவில்லை. ஆனால் பல இலட்சம் மக்கள் நேசிக்கும் மகாஞானியாக இன்றும் விளங்குகிறார். இது என்ன அதிசயம்? சுடலையிலும், பற்றைக் காட்டிலும் துண்டி கடற்கரையிலும், பாழடைந்த வீடுகளிலும், பலமணிநேரம் தியானித்த வண்ணம் இருப்பார். திடீரென தன்னை சோதித்த பக்தன் வீட்டு வாசல் சென்று கதவை தட்டுவார். முன்னால் வரும் மனிதனின் முற்பிறப்பும் இப்பிறப்பும் இனிமேல் என்னவென்றும் சொல்லும் ஆற்றல் அவருக்கு நிறையவே இருந்தது. சோதிடம் சொல்வதில்லை. ஆடம்பரம் ஈர்ப்பது இல்லை. கை ஓங்குவதும், தடியால் விரட்டுவதும், வார்த்தையால் கர்ச்சிப்பதும், அவரது நாளாந்த இயல்பாக விளங்கியபோதும் அவற்றுக்குள்ளே அருட்பிரவாகம் ஊற்றெடுப்பதை உணர்ந்தவர்கள் பின் தொடர்ந்தனர்.

செல்லப்பா சுவாமிகளிடம் பரிசு தீட்சையை முதுகில் அடிவாங்கிப் பெற்றவர் யோகர் சுவாமிகள். அதனால் யோகர் சுவாமிகள் அடித்தால், ஏசினால், துரத்தினால் அதுவும் ஒரு அருட்கடாட்சம் என பக்தர்கள் கருதினர். "நல்லாய் இருப்பாயடா, நான் என்ற அகந்தையை விட்டா, உன்னால் ஒன்றும் இல்லை. படைத்தவன் பார்ப்பானடா, நீ ஏன் பம்பரமாய்ச் சுழல்கிறாய்?" என்று அடிக்கடி தன்னைத் தானறிய உணர்த்திய மகானின் மகிமை சொல்ல முடியாது. ஈழத்து தமிழ்த் தலைவர்கள் ஒற்றுமை இல்லாதவர்கள் என்பதை ஒருதடவை யோகர் சுவாமிகள் சொல்லி ஏசியுள்ளார். "வேட்டையை கிழித்து கட்டத் தொடங்கிவிட்டார்கள். இனி கட்டக்கட்ட கிழியும்." இச்சொல் மிக ஆழமானது. தமிழரசு தமிழ்க் காங்கிரஸ் என பிரியத் தொடங்கியபோது இன்னும் பலவாறாகப் பிரிவார்கள் என்று எம்மவர் நிலையை எடுத்துரைத்தவர். "பஞ்சம் படை வந்தாலென்ன, பாரெல்லாம்

யோகர் சுவாமிகள் தன் உடலை நீக்கிய ஐம்பதாவது ஆண்டை நாம் சந்திக்கிறோம். அம்மகானின் செய்திகளை நூல்கள் வாயிலாக, செவிவழியாக அறியும் போது ஆனந்தமாக உள்ளது. இவரை இறைவன் மீண்டும் எம்மிடம் அனுப்பவேண்டும். எங்கள் அறியாமை இருளை நீக்க வேண்டும். அகந்தையும் அர்த்தமற்ற ஆரவாரமும் எம்மை சுழ்ந்து நிற்கிறது. யோகர் சுவாமிகள் ஒருமுறை வருவாரேயானால் எம்மை நாம் புனிதப்படுத்த வாய்ப்பு உண்டாகும். அறியாமையில் தத்தளிக்கும் அப்பாவிகள் கரைசேருவர். அருளாளர் யோகர் சுவாமிகளை மீள நினைந்து வணங்குவோம்!

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

யாழ்ப்பாணத்து மாமுனிவர் சிவயோக சுவாமிகள்

எங்கள் குருநாதன்

இலங்கை ஒரு சிவபூமி என்பது திருமூலர் வாக்கு. சிவனுக்குரிய ஈஸ்வரங்கள் மலிந்த நாடு. சித்தர்கள் உலாவிய சிறப்புடைய நாடு. கைலாச பரம்பரையின் சித்தர்கள் நடமாடிய யாழ்ப்பாணத்திலே மாவிட்டபுரம் என்னும் கிராமத்திலே 1872 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 29 ஆம் திகதி சிவயோக சுவாமிகள் பிறந்தார். இளம் வயதிலேயே தாயை இழந்த யோகநாதன் யாழ்ப்பாணத்துக்கு அண்மையில் உள்ள கொழும்புத்துறை என்னும் கிராமத்தில் வாழ்ந்த அவரது தந்தையின் சகோதரியால் வளர்க்கப்பட்டார். கல்லூரியில் யோகநாதன் பயின்ற காலத்திலேயே விவேகியாய்த் தாம் பயின்றவற்றை ஏனைய மாணாக்கர்களுக்கு விளக்கும் குட்டிப் பிரசங்கியாகவும் இருந்தார். தனது கல்லூரிப் படிப்பை நிறைவு செய்து கொண்டு அவர் கிளிநொச்சி இரணைமடு நீர்ப்பாசன திட்டத்தில் பண்டகசாலைப் பொறுப்பாளராகப் கடமையாற்றினார். அப்போது தன் ஓய்வு நேரம் முழுவதையும் சமயப்பயிற்சியில் செலவிட்டார். தியானம் திருமுறை பாராயணம் போன்ற ஆன்மீக சாதனைகளை மேற்கொண்டார். ஆன்மீக சாதனை அவரை ஈர்க்கவே இறுதியில் தனது முப்பதாவது வயதில் வேலையில் இருந்தும் விலகி தனது வாழ்வை முழுமையாக ஆன்மீக சாதனையில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.

நல்லூரை நனைத்த ஞானவெள்ளம்

அக்காலத்தில் நல்லூர் தேரடியில் வாழ்ந்த செல்லப்பா சுவாமிகளின் பெருமையைக் கூறக்கேட்ட யோகநாதன் ஒருநாள் சுவாமிகளைத் தரிசிப்பதற்காக நல்லூருக்குச் சென்றார். தனது சற்குருவை முதன்முதலில் சந்தித்தது குறித்து அவர் பின்னர் பல நற்சிந்தனைப் பாடல்களில் அழகாகக் கூறியுள்ளார். தேரடியில் யோகநாதனின் செவிகளில் ஒலித்தவை “ஆரடா நீ? தேரடாவுள்! தீரடா பற்று”. மலைத்து நின்ற சீடனைப் பெருங் கருணையோடு நோக்கிய சற்குருநாதன் “உன்னைத்தான் பார்த்திருந்தேன். உனக்கே பட்டம் குட்டப் போகின்றேன். வா வா” என்று அருகிலழைத்து அன்போடு ஞான உபதேசம் அருளினார். அன்று முதல் ஐந்து ஆண்டுகள் செல்லப்பா சுவாமிகளுடன் வாழ்ந்து கடும் தவம் ஆற்றிய யோகநாதன் தனது சற்குருவிடமிருந்து தீட்சை பெற்று யோகர் சுவாமிகள் ஆனார். பின் தனது

குருவின் ஆணைப்படி யோகர் சுவாமிகள் கால்நடையாக கதிர்காம யாத்திரை மேற்கொண்டார். ஓராண்டு காலம் இலங்கை முழுவதையும் பாதயாத்திரையாக அவர் சுற்றி வந்தார். பாத யாத்திரை முடித்துக்கொண்டு குருவிடம் திரும்பி வந்த யோகர் சுவாமிகளைப் பார்த்துச் செல்லப்பா சுவாமிகள் “யோகா இரண்டு யானைகள் ஒரு முனையிற் கட்ட முடியாது. நீ கொழும்புத்துறைச் சந்தியில் இலுப்பை மர வேரை பார்” என்றார்.

ஆசான் அருளால் ஆசானாயினார்

தனது குருவின் ஆணைப்படி யோகர் சுவாமிகள் கொழும்புத்துறைச் சந்தியில் இருந்த இலுப்பை மரத்தடியில் பல நாட்களாக தியான நிலையில் அமர்ந்திருந்தார். பல முறை வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்ட பிறகு இலுப்பை மரத்துக்கு அண்மையில் அடியவர்களால் அவருக்கு என அமைக்கப்பட்ட ஒரு சிறு குடிசையில் யோகர் சுவாமிகள் தங்கினார். இது 1914 ஆம் ஆண்டளவில் நிகழ்ந்தது. யோகர் சுவாமிகள் தனது வாழ்வின் அடுத்த ஐம்பது ஆண்டுகளையும் கிடுகுகளால் வேயப்பட்ட அந்தச் சிறு குடிசையில் கழித்தார். தொடக்கத்திலே அணுகுவதற்கு முடியாதவராக இருந்தார். ஆனால் காலப்போக்கில் சில அடியவர்களை அருகில் வர அனுமதித்தார். மிக விரைவில் அந்தக் கொழும்புத்துறைக் கொட்டில் இலங்கை முழுவதற்கும் அருள் வழங்கும் ஆன்மீகத் திருவுருவத்தின் ஆச்சிரமமாக மாறியது. வாழ்வின் பல துறைகளைச் சார்ந்த மக்களும் இக்குடிசைக்கு வந்தனர். இளையோர், முதியோர், கமக்காரர், மந்திரிகள், நீதிபதிகள், மருத்துவர்கள் அரசியல்வாதிகள் - ஆம் அனைவரும் உண்மையை நாடியே அக் குடிசைக்கு வந்தனர். அத்தருணத்தில் ஒருநாள் தனது குருநாதர் செல்லப்பா சுவாமிகள் நோய்வாய்ப்பட்டிருப்பதாக அறிந்து அவருக்குப் பணிவிடை செய்வதற்காக யோகர் சுவாமி விரைந்து சென்றார். அவர் வருகையை அறிந்த செல்லப்பா சுவாமிகள் அவர் உள்ளே செல்வதன் முன் அவருக்கு கேட்கும் படியாக உரத்த குரலில் வெளியே நின்று பார் என்றார். யோகர் சுவாமிகளும் குருநாதர் சொற்கேட்டு உள்ளே போகாமல் வெளியே நின்று அகக் கண்ணால் அவரைக் கண்டு வணங்கினார்.

சுவாமிகளைச் சூழ்ந்த திருக்கூட்டம்.

நெடுந்தூரத்திலிருந்து வரும் யாத்திரிகர்களும் தினம் வரும் அபல் பக்தர்களும் ஆசானின் திருவடியின் கீழ் ஒன்று கூடி அங்கு விரிக்கப்பட்டுள்ள பாய் மீது

அமர்ந்திருப்பார்கள். பொதுவாக அவரது ஆச்சிரமத்திற்கு மாலை நேரத்திலேயே பக்தர்கள் வந்தனர். சைவ மார்க்கம் பற்றியும் பண்டைக்கால முனிவர்கள் ஞானிகள் பற்றியும் வேதாந்த சித்தாந்த தத்துவத்தின் தனது கோட்பாடுபற்றியும் அவர் பேசுவார். ஆசானும் அடியவர்களும் சேர்ந்து பக்திப் பாடல்களைப் பாடுவர். தனது மென்மையான உயிரை உருக்கும் குரலில் அவர் பாடுவார். ஆழ்ந்த விஷயங்கள் குறித்தும் உலகியல் விடயங்கள் குறித்தும் அவர் பேசுவார். அல்லது அடியவர்களிடம் மௌனத்தில் ஆழ்ந்திருப்பார். தன்னிடம் வருபவர்களுக்கு எல்லாம் சனாதன தர்மத்தின் அழியாத உண்மைகளை யோகர் சுவாமிகள் வலியுறுத்தி வந்தார். அடியவர்களுக்கு அவர் வழங்கிய கட்டளைகள் நபருக்கு நபர் மாறுபடும். பொதுவான ஒரு பரிகாரத்தை அவர் தருவதில்லை. யாருக்கு எது தேவையோ அதைத் துல்லியமாக அருளினார். ஒருவருக்கு யோக சாதனையை வழங்குவார். மற்றவருக்கு பக்தியையும் உபாசனையையும் கற்பிப்பார். வியாதிக்கு ஏற்ற மருந்து என்று சுவாமிகள் கூறுவதுண்டு. யோகர் சுவாமிகள் அடியவர்கள் சகிதம் பலமுறை இந்தியாவுக்கு திருத்தல யாத்திரைகளையும் மேற்கொண்டார்.

சீவத்தொண்டு, சீவத்தியாசம்

வெள்ளை வேட்டியும் சால்வையும் மட்டுமே யோகர் சுவாமிகள் அணிந்திருப்பார். உயர்ந்த தோற்றமும் ஆரோக்கியமான திருமேனியுமுடைய யோகர் சுவாமிகள் யாழ்ப்பாணத்து வீதிகள் வழியாகவும் வயல் வெளிகளினுடாகவும் தினமும் பல மைல்கள் தூரம் நடப்பார். தனது வெண்மையான தாடியும் தலைமுடியும் சூரிய வெளியில் பிரகாசிக்க கறுப்புக் குடையுடன் யோகர் சுவாமிகள் யாழ் குடாநாட்டு வீதிகளில் கம்பீர நடையுடன் பவனி வருவது கண் கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கும். தினமும் சூரிய உதயத்துக்கு முன் எழுந்து தனது குடிசையில் திருவடி வழிபாடு செய்வார். தனது கைலாச பரம்பரையில் வந்த ஏனைய சற்குருமாரைப் போன்றே யோகர் சுவாமிகளும் ஒரு யோகியும் சித்தரும் ஆவார். பல ஆண்டுகளின் தீவிர ஆன்மீக சாதனை அவருக்குப் பல அக ஆற்றல்களை எழுப்பியிருந்தன. ஆயினும் யோகர் சுவாமிகள் அவை பற்றிப் பேசமாட்டார். தன்னைக் காண வருபவர்களை அவர்கள் வருவதற்கு முன்னமே யோகர் சுவாமிகள் அறிந்திருந்தார் எனவும் அவர்கள் பேசுவதற்கு முன்னாலேயே

அவர்களின் எண்ணங்களை அறிந்திருந்தார் எனவும் அவரது சீடர்கள் கண்டனர். அவரது அகக் காட்சியில் இருந்து எதையும் மறைக்க முடியவில்லை. தனது வாழ்வில் பிற்பகுதியில் அவர் அக நிலையில் மேலும் விழிப்புணர்வு மிக்கவராய் இருந்ததோடு தனது பக்தர்கள் முன்னிலையிலேயே அகவுலகங்களில் தேவர்களோடும் பேசி வந்தார். பல மேலைத்தேசத்தவர்கள் கூட சுவாமிகளைத் தரிசிக்க வந்தனர். அடியவர்கள் வாழ்வில் யோகர் சுவாமிகள் புரிந்த அற்புதங்களோ ஏராளம். பிற்காலத்தில் இந்த அற்புத நிகழ்ச்சிகள் பல மொழிகளிலும் நூல்களாக அடியவர்களினால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

நற்சிந்தனை என்னும் நல்லுறதம்

பல அழகான பாடல்களை யோகர் சுவாமிகள் தம் வாழ்வில் பாடியருளினார். அவை அவர் அகத்திலிருந்தே வெளிவந்தன. பின்னர் இவை ஒன்றாக திரட்டப்பட்டு நற்சிந்தனை என்னும் பெயரில் நூலாக வெளியிடப்பட்டது. உள்ளத்தை உருக்கும் நற்சிந்தனைப் பாடல்கள் பல ஒலிப் பதிவு நாடாக்களாகவும் வெளிவந்துள்ளன. 1935 ஆம் ஆண்டு சில பக்தர்களைக்கொண்டு சிவதொண்டன் என்னும் மாதாந்த சமய சஞ்சிகையை வெளிவருமாறு செய்தார். 1953 ஆம் ஆண்டு சுவாமிகள் யாழ்ப்பாணத்தில் சிவ தொண்டன் என்னும் ஆன்மீக நிலையத்தை நிறுவினார். சுவாமிகளின் விருப்பப்படி பின்னர் மட்டக்களப்பிலும் ஓர் சிவதொண்டன் நிலையம் நிறுவப்பட்டது. இன்று லண்டன் நகரிலும் சிவதொண்டன் நிலையம் சிறப்புறப் பணியாற்றுகின்றது. சைவ சமயத்தை மேலைத்தேசங்களில் பரப்புவது பற்றியும் கிழக்கு மேற்கு இடையே ஒரு பாலம் அமைப்பது குறித்தும் யோகர் சுவாமிகள் அடிக்கடி கூறி வந்தார். அன்று சைவசமயம் மேலோங்கி வேரூன்றி நிற்பதற்கு வித்திட்டவர் யோகர் சுவாமிகள். அரை நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக யாழ்ப்பாணத்திலே தனிப்பெரும் முனிவராக அருளாட்சி புரிந்து வந்த யோகர் சுவாமிகள் 1964 ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாத ஆயிலிய நட்சத்திரத்தில் தனது 91 வது வயதில் மகாசமாதி அடைந்தார்.

தவத்தகு சீவயோக சுவாமிகளின்

50வது குருபூசை சிறப்பிதம்

சிவனடியார்

நாங்கள் சிவனடியார். ஆதியுமந்தமும் இறப்பும் பிறப்பும் இரவும் பகலும் சுகமுந் துக்கமும் எங்களுக்கு கில்லை யென்னும் திருமந்திரத்தை எவனொருவன் மறவாமல் தியானஞ் செய்கிறானோ அவனுக்கு ஒரு குறையும் வராது. எதை நீ பாவனை செய்கிறாயோ அது நீயாவாய். இதற்கெல்லாம் விடாமுயற்சி அதாவது சலியாமை வேண்டும். பாடுபட அஞ்சுவவனுக்கு ஒரு பிரயோசனமும் உண்டாகாது. பாடின்றிப் பட்டங் கிடையா தென்பது உலக வழக்கு. காரியசித்தி எய்தும் வரையும் விடாமுயற்சி செய். நீ ஏன் ஓயாமல் கெட்ட காரியங்களைச் சிந்திக்கிறாய்? அச் சிந்தனையை விட்டு முழுமனத்தோடு தெய்வத்தை வணங்கு. உனக்கு விதிவசத்தாற் பொருந்துவனவற்றை உவகையோடு ஏற்று நடத்து. இறுதியில் யாவும் ஜெயமாகும். அது அப்படியுள்ள காரியம் என்பதைச் சதா நெஞ்சிற் பதித்துக் கொண்டு இயல்பாய் உனக்கு வரும் வேலைகளைபுங் கடமைகளைபுஞ் செய்து கொண்டிரு. அல்லது அவற்றை விட்டிரு எதுவுஞ் சரியே. செய்தலினுஞ் செய்யாமையினும் தங்கியிருக்கவில்லை. கருமம் இல்லாமையை விரும்பாதே. கருமத்தைப் பற்றாதே. செய்தல் செய்யாமை இவற்றுள் இயல்பாய் எது உனக்கு அமைகின்றதோ அதையே பற்றி நிள்.

- யோகர் சுவாமிகள்

50வது குருபூசை சிறப்பிப்பு

யோகர் சுவாமிகளின் உலக யாத்திரை

ரிஷி தொண்டுநாதன்

யாழ்ப்பாணத்து சித்தர் பரம்பரையில் ஒருவராகத் தோன்றியவர்தான் யோகர் சுவாமிகள். இறைவன் மீது தீவிர பக்திகொண்டிருந்தவரான இவர் தனது பதவியைத் துறந்து முழுமையான இறையின்பத்திலும் ஆன்மீக சிந்தனையிலும் மூழ்கிய நிலையில் வாழ்ந்து வந்தார். ஒருமுறை நல்லூர் தேரடியில் தங்கியிருந்த செல்லப்பா சுவாமிகளின் தரிசனத்திற்காக சென்றபோது “உன்னைத்தான் பார்த்திருந்தேன் உனக்கு பட்டம் சூட்டப் போகிறேன் வா” என்று அழைத்து ஞானோபதேசம் அருளியதால் உயர்ஞான நிலைபெற்று யோகர் சுவாமிகளாக நாமாகரணம் செய்யப்பட்டார்.

இவர் தனது குருநாதரான செல்லப்பா சுவாமிகளுடன் இணைந்திருந்த காலத்தில் கதிர்காம யாத்திரை மட்டுமல்ல இலங்கை முழுவதையும் பாதயாத்திரையாக சுற்றிவந்தவர். யாத்திரை முடிந்து தனது குருநாதரிடம் திரும்பி வந்தபோது “இரு யானைகளை ஒரு தறியிற் கட்டமுடியாது. நீ கொழும்புத்துறை சுந்தியில் இலுப்பை மர வேரைப்பார்” என்று யோகர் சுவாமிகளை அனுப்பி விட்டார். கொழும்புத்துறையில் ஒரு குடிசையமைத்து தங்கியிருந்த யோகர் சுவாமிகளை தரிசிப்பதற்கு பலர் வந்து போவது வழக்கம். இவர் அருள் பெற்ற ஞானிகள் பலரும் இருக்கிறார்கள். அமெரிக்காவிலிருந்து வந்திருந்த இருபத்தியிரண்டு வயது இளைஞர் ஒருவர் யோகர் சுவாமிகளிடமிருந்து ஞானோபதேசம் பெற்றுக் கொண்டதால் இவரது சீடராகிவிட்டார். இவரே சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் என பின்னாளில் பலராலும் போற்றப்பட்டவர். இவர் அமெரிக்க மாநிலத்தின் ஹாவாய் தீவில் சைவ ஆதீனத்தை நிறுவி யோகர் சுவாமிகளின் ஆன்மீக இறைபணியை முன்னெடுத்துச் சென்றதான் ஒரு சீடர் பரம்பரை உருவாகுவதற்கும் காரணமாக இருந்துள்ளார்.

சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் தனது குரு நாதரான யோகர் சுவாமிகளின் 125 ஆவது பிறந்தநாளான 1997 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 29 ஆம் திகதியன்று ஹாவாய் சைவ ஆதீனத்தில் ஒரு சிறப்பு நிகழ்ச்சியொன்றை ஏற்பாடு செய்து நடத்தியிருந்தார். யோகர் சுவாமிகளின் சிறிய வெண்கலச் சிலையொன்றை அமைப்பித்து அதற்கு பூசை வழிபாடுகள் செய்யப்பட்டன. பக்திபூர்வமான வகையில் நடந்த அந்த நிகழ்வைத் தொடர்ந்து யோகர் சுவாமிகளின் வெண்கலச் சிலையை உலக யாத்திரைக்காக அனுப்புவதற்கான ஏற்பாடுகளும் நடந்தேறின. சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் ஆசிவழங்கி யோகர் சுவாமிகளின் உலக யாத்திரையை ஆரம்பித்து வைத்தார். உலக நாடுகளில் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இலங்கைத் தமிழ்

மக்களின் தரிசனத்திற்காகவும் அதன்மூலம் அவர்கள் இறையுணர்வையும் ஆன்மீக சிந்தனையையும் பெறும் வகையிலும் யோகர் சுவாமிகளின் உலக யாத்திரை அமைந்திருக்கிறது. இந்த உலக யாத்திரையின்போது கோலாகலமான நிகழ்ச்சிகள் எதுவும் இடம்பெறக்கூடாது என்பதுடன் யாத்திரை செல்லும் பாதைகளில் மக்களது பக்திப் பெருக்கும் ஆன்மீக உணர்வும் மேலோங்கியிருக்க வேண்டும் என்பதுவும் சுப்பிரமணிய சுவாமிகளின் பெருவிருப்பமாகவும் அறிவுரையாகவும் இருந்தது.

யோகர் சுவாமிகளின் உலக யாத்திரையானது பதினேழு வருடங்களை நிறைவுக்கு கொண்டு வரும் இவ்வேளையில் அமெரிக்காவின் ஹாவாயிலிருந்து ஆரம்பமாகி ஐக்கிய அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகள் முதலாக உலகத்தின் பெரும் பகுதியைக் கடந்துவிட்ட நிலையில் இப்போது ஆசியாவுக்குள் உட்பிரவேசித்திருக்கிறது என்பது சிறப்புக்குரிய தகவலாகும். யோகர் சுவாமிகள் பிறந்து வாழ்ந்து அருள் வழங்கி அற்புதங்கள் செய்த புண்ணிய பூமி யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு. 1964ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதத்து ஆயிலியம் நட்சத்திரத் தினத்தன்று மகா சமாதியடைந்த சுவாமிகளின் ஐம்பதாவது குருபூசை தினம் இம்மாதம் (ஏப்ரல்) பத்தாம் திகதி வருகிறது. அன்றைய நாளில் நல்லைக் கந்தன் ஆலய சுற்றாடலில் ஐம்பதாவது குருபூசை நிகழ்வை சிறப்பாக அனுட்டிப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. யோகர் சுவாமிகள் தனது குருநாதரான செல்லப்பா சுவாமிகளிடமிருந்து ஞானோபதேசம் பெற்றுக் கொண்ட இடம் நல்லூர் என்பதால் அங்கு ஐம்பதாவது குருபூசையை நடத்துவது பொருத்தமானதாக இருக்கும் என்பது யோகர் சுவாமிகளது அடியார்களின் விருப்பமாகும். பதினாறு வருடங்களுக்கு முன் அமெரிக்க மாநிலத்தின் ஹாவாய் தீவிலிருந்து வெண்கலச் சிலை வடிவில் ஆரம்பமான யோகர் சுவாமிகளின் உலக யாத்திரையானது அவரது ஐம்பதாவது குருபூசை நாளன்று யாழ்ப்பாணத்தை வந்தடையவிருக்கிறது என்பது சுவாமிகளின் அடியார்களுக்கு மகிழ்ச்சி தரும் செய்தியாக அமைவதுடன் சுவாமிகளை வரவேற்பதற்கும் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சுவாமிகள் வாழ்ந்த யாழ்ப்பாணப் பூமியில் ஐம்பதாவது குருபூசை நாளின்போது சிலைவடிவில் எழுந்தருளியிருக்க வேண்டும் என்பது சுவாமிகளது ஆன்மார்த்தமான விருப்பம் போலும். உலகளாவிய ரீதியில் சைவத் தமிழ் மக்களால் போற்றித் துதிக்கப்படும் யோகர் சுவாமிகளது உலக யாத்திரை சுவாமிகளது ஐம்பதாவது குருபூசை வருடத்தில் இலங்கையில் நிறைவுக்கு வருவது சுவாமிகளின் ஆசிக்குரிய அருட்பேறு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

யோகர் சுவாமிகளின் அருள்பெற்ற ஞானிகள்

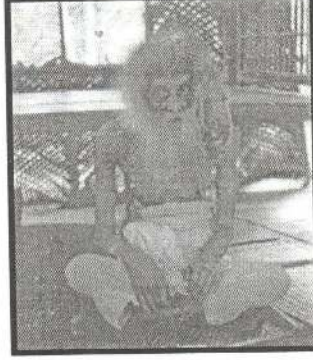
தவத்திரு சுவயோக சுவாமிகள்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

மார்க்கண்டு சுவாமிகள்

“பூவில் வண்டு தேனைக் குடிக்கும் போது ஒரு சத்தமும் போடமாட்டாது. சில முத்தர்கள் புத்திமதிகளைச் சொல்லுவார்கள், வேறு சிலர் மௌனமாக இருந்து விடுவார்கள். மார்க்கண்டுசுவாமிகள் வண்டுகள் பூவைக்கிண்டித் தேனை உண்டு ஒன்றுமறியாது கிடப்பதுபோல் சித்தமாகிய பூவைச் சிவத்தியானத்தினால் கிண்டி ஆங்குவரும் ஆனந்தத்தேனையுண்டு ஒன்று இரண்டு நன்று தீதென்றறியாமல் (மௌனத்தில்) தேக்கிக் கிடந்த சீவன் முத்தராவார்.

சிவயோகசுவாமிகள் இம்மோன முனிவரைத் தேடியாண்டனர் என்பதே பொருத்தமானது. பிரமச்சரியவிரதம், திருமுறைப்பற்று, ஆசையாம் பேயால் அலைக்கழிக்கப்படாமை, சிவனடியாரைச் சிவனென வணங்கும் சீலம் ஆகியவற்றால் அவரைடைந்திருந்த தீவிரபக்குவம் சுவாமிகள் அவரைத் தேடி ஆள்வதற்குக் காரணமாயிற்று.

அவர் சுவாமிகளது ஆளுகைக்கு உட்பட்ட வேளையில் தியத்தலாவையிலுள்ள நில அளவைத் திணைக்களத்தில் உத்தியோகம் புரிந்தார். அவருக்குச் சுவாமிகள் அருளிய முதல் அருள்மொழி “வடதிசை காட்டும் கருவியைப்போல் இருக்கவேண்டும்” என்பது. இவ்வருள்மொழியினாலே பரப்பிரமத்தையே எப்போதும் நோக்கி அசைவற்றிருப்பதைக் குறியாகக் கொள்ளுமாறு சுவாமிகள் அவருக்கு உபதேசித்தார். இக்குறியினை அடைதற் பொருட்டு உத்தியோக உயர்வு முதலாய தன்னல நாட்டங்களைத் துறந்துவிடச் செய்ததுடன், திருத்தல யாத்திரை, சமயசாத்திரப் பயிற்சி, யோகசாதனை ஆகிய சமயசாதனைகளையும் நீத்துவிடச் செய்தார். அவருக்குக் காட்டிய குறியும் மோனம், அக்குறியை அடையக் காட்டிய நெறியும் மோனம். தியானம் செய்தால் அதுவும் ஒருவேலை, சுமமா பத்து நிமிடத்துக்கு இருக்கப்பழகு என்ற வண்ணம் சுமமா இருக்கும் சாதனையையே சுவாமிகள் அவருக்குக் காட்டினார். ஆரம்பப் படியில் மனத்தை அடக்குதற்கும், ஒருமுகப்படுத்துவதற்கும், ஆன்மாவில் இலயிக்கச் செய்வதற்குமான சில பயிற்சிகளை வழங்கியபோதும்

பின்னர் மன அசைவுகளையும் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தபடியே இருக்கும் இருப்பிலேயே நிலைத்திருக்கும் வண்ணம் நெறிப்படுத்தினார்.

கருணைக்கடலான சுவாமிகளது அகத்திலிருந்து பெருகிய அருள்மொழிகள் மந்திரசக்தியுடன் மார்க்கண்டு முனிவருக்கு நேரிய- கிட்டிய வழியைக்காட்டின. பக்தி (நித்திய வஸ்துவில் நிலைக்கும் தீவிரதாகம்) நிர்வாணம் (ஆசை அனைத்தையும் அடியோடு அகற்றிய வைராக்கியம்) இரண்டும் போதும் எனச் சுவாமிகள் அவருக்குச் சொன்னார். இந்தப் பக்தி, நிர்வாணம் இரண்டினாலும் பரிசுத்தமான மனம் ஒன்றே திருவடி சேர்வதற்குப் போதுமானதென இன்னொருபோது சொன்னார்.

மார்க்கண்டு சுவாமிகளது குருபக்தி அசலானது. அவர் “எண்ணென் பிறதெய்வம்” என்று சுவாமிகள் ஒருவரையே தெய்வமாகக் கொண்டார். “தன்னையறிந்தவரும், தன்னையறிய வழிகாட்டுபவருமான தலைவரிலும் மேலான கடவுளுண்டோ” எனக்கருதிய சுவாமிப்பித்தர் அவர். அவர் குரு கூறிய மொழிகளையெல்லாம் அன்றன்றே குறித்துவைத்து ஆண்டுக்கணக்காக அவற்றைச் சிந்தித்துச் சிந்தித்து சீவலாபம் பெற முயன்றார். தம்மைச் சுவாமிகளிடம் பூரணமாக ஒப்படைத்தார். சுவாமிகளும் அவரைத் தாய்போல் தலையளி சொரிந்து ஈடேற்றினார்.

அவர் உத்தியோகத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்றதும் அவருக்கென ஏற்கெனவே ஏற்பாடு செய்திருந்த கைதடிக்கொட்டிலில் குடியமர்த்தினார். சுவாமிகள் அங்கும் சென்று அவர் நிட்டையிலே நிலைத்திருப்பதற்கு உரமுட்டி வந்தார். ஒரு சிவராத்திரி நாள் மாலைப்பொழுதில் கைதடி ஆச்சிரமத்துக்குச் சென்று “எட்டாத கொப்புக்கு ஏணிவைத்து” எனத் தொடங்கும் நல்லமுதப் பாடலைப் பாடிக் கொடுத்து இன்று நீர் மட்டும் நித்திரை விழித்தார் போதும் எனக் கூறித் தான் பரமானந்தத்துயில் புரிந்தார். மார்க்கண்டு சுவாமிகளும் அன்றிரவு முழுதும் எட்டாத கொப்பில் இருக்கும் தேனமுதைத் தட்டாமற் சாப்பிட்டு நீங்காத நின்மல நிட்டையிற் பொருந்தியிருந்தார்.

சுவாமிகள் தமது குருவின் அக்கினிப்பிரவேச வேளையில் நடந்துகொண்டது போலவே மார்க்கண்டு

தவந்திர சிவயோக சுவாமிகள்

50வது குருபூசை சிறப்பித்தல்

சுவாமிகளும் சுவாமிகளது திருவடிக்கலப்பு நிகழ்வுகளில் கலந்து கொள்ளாதவண்ணம் இரண்டு மூன்று நாட்கள் எங்கோ மாயமாய் மறைந்திருந்தார்.

சுவாமிகளது திருவடிக்கலப்பின் பின்னர் சுவாமிகளது அன்பர் பலர் மார்க்கண்டு

சுவாமிகளது திருவடிகளில் வீழ்ந்து கும்பிடலாயினர். அவர்களுக்குத் தமது நெஞ்சப் புத்தகத்தில் இருந்த நற்சிந்தனைப் பாக்களைக் கூறியதன்றித் தம் வாக்காக அவர் ஏதும் கூறியதில்லை. அவர் சுவாமிகள் என்னும் பேராது நிற்கும் பெருங்கருணைப் பேராற்றில் மூழ்கித்

தனது சுயத்தை முற்றாக இழந்திருந்தார். அவர் சிவயோக சோதியொன்றையே தரிசித்திருந்ததுபோல் சுவாமிகளின் அடியவர்கள் அச்சோதியைத் தரிசிப்பதற்கான திசைகாட்டியாகவும் அமைந்தார். செங்கலடி சிவதொண்டன் நிலையத்தில் சுறுசுறுப்பாய்ச் சிவதொண்டு புரிந்த சாந்தசுவாமிகள் நன்மோன நிறைவை நாடியபோது கைதடி ஆச்சிரமத்துக்கு வந்து அவரோடு கூடி உறைந்தது இதற்குத் தக்க சான்றாயமைந்தது.

மார்க்கண்டு சுவாமிகள் இரத்தாட்சி வருடம் வைகாசித் திங்கள் கார்த்திகை நாள் (29-05-1984) சமாதியுற்றனர். கைதடி ஆச்சிரமத்தில் அவர் புரிந்த திருவடி வழிபாடு தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது.

தகவல் : சிவதொண்டன் சபை

குருதேவர் சீவாய சுப்பிரமணிய சுவாமிகள்

யாழ்ப்பாணத்து மாமுனிவர் சிவயோகர் சுவாமிகளின் கொழும்புத்துறை ஆச்சிரமத்துக்கு 1949 ஆம் ஆண்டு வைகாசி தினத்தன்று ஓர் அமெரிக்க இளைஞர் வந்தார். அவரின் வருகையை எதிர்பார்த்திருந்த யோகர் சுவாமிகள் அவருக்கு சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் எனும்

நாம தீட்சை அளித்தார். அவரே நமது குருதேவர். யோகர் சுவாமிகள் குருதேவருக்கு பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை உபதேசம் செய்து அவரின் வாழ்வின் பணிகள் குறித்து அறிவரைகளையும் வழங்கினார். யோகர் சுவாமிகள் குருதேவரின் முதுகிலே ஓங்கிப் பலமாக அடித்து இனி உலகெங்கும் சென்று சிங்கம் போல் கர்ச்சிப்பாய். நீ பல ஆலயங்கள் அமைத்து பலருக்கு உணவளிப்பாய் என்று ஆசி வழங்கினார். இந்த அடி குருதேவரிரை நாதர் சித்தர் மரபில் சேர்க்கும் தீட்சையாக அமைந்தது. யாழ்ப்பாண மக்கள் இந்த அரிய நிகழ்ச்சியை ஒரு முடிசூட்டு விழா என்று கூறி மகிழ்ந்தனர். அப்போது குருதேவருக்கு வயதோ இருபத்தியிரண்டு, யோகர் சுவாமிகளுக்கோ எழுபத்தியேழு.

குரு தேவர் இலங்கையில் இருந்த காலத்தில் யோகர் சுவாமிகளின் ஆசியுடன் அளவெட்டி எனும் கிராமத்தில் ஸ்ரீசுப்பிரமணிய ஆச்சிரமத்தை நிறுவினார். இன்று உலகளாவிய ரீதியில் சேவையாற்றி வரும் சைவசித்தாந்த தர்ம சபை இங்குதான் ஆரம்பமாகியது. சற்குருவின் ஆணைப்படி குருதேவர் அமெரிக்காவுக்கு திரும்பி வந்து ஏழு ஆண்டுகள் தாம் செய்ய வேண்டிய பணிகளுக்கு தன்னை ஆயத்தமாக்கும் சாதனைகளில் ஈடுபட்டார். தினசரி சாதனையாலும் ஆழ்ந்த தியானத்தாலும் ஞான திருஷ்டி ஞான தரிசனம் ஆகிய அக ஆற்றல்கள் குருதேவருக்கு வெளிப்பட்டன.

1957 ஆம் ஆண்டு தனது முப்பதாவது வயதில் குருதேவர் இமாலய கலா பீடத்தை நிறுவி கலிபோர்னியாவில் அமெரிக்காவின் முதலாவது இந்துக் கோயிலையும் ஆரம்பித்து வைத்தார். கீழைத்தேசத்துக்கும் மேலைத்தேசத்துக்கும் இடையில் மையமாக விளங்கும் ஹவாய் தீவுகளில் ஒன்றான குவை என்னும் தீவில் புனித வைலுவ நதிக்கரையில் 459 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் 1970 ஆம் ஆண்டு குரு தேவர் குவை சைவ ஆதீனத்தை நிறுவினார். இங்கு ஆறடி உயரமான சிவநடராஜரை மூலமூர்த்தியாகக்

கொண்ட ஓர் கோயிலை ஸ்தாபித்தார். இதுவே மேலைத்தேசத்தில் அமைந்த முதலாவது சிவன் கோயிலாகும். உலகிலேயே அக்கோயிலில் தான் 108 தாண்டவ மூர்த்திகளும் பிரதிஸ்டை செய்யப்பட்டுள்ளன. 16 தொன் எடையுள்ள பெரிய நந்தியை உடைய இக் கோயிலின் எட்டுக் காலப் பூசைகளையும் ஆதீனத்துத் துறவிகள் செய்து வருகின்றனர்.

குருதேவருக்கு 1975 ஆம் ஆண்டு மாசி மாதம் சிவபெருமான் ஓர் அகக்காட்சி அருளினார். இந்த அகக்காட்சியின்படி புனித வைலுவ நதிக்கரையில் குருதேவர் ஓர் சுயம்புலிங்கத்தைக் கண்டார். இச்சுயம்புலிங்கத்தை மையமாகக் கொண்டே சன்மார்க்க இறைவன் கோயில் உருவாகி வருகின்றது. சன்மார்க்க இறைவன் கோயில் நுழைவாயிலில் ஓர் உருத்திராட்ச மரச்சோலை. இச்சோலையில் இருந்து கோயிலுக்கு இருமருங்கிலும் கொன்றை மரங்களையுடைய ஒரு நீண்ட நேரிய பாதை, இதுவே சன்மார்க்கம். இப்பாதையில் ஓர் ஆலமர நிழலில் விநாயகப் பெருமான் எழுந்தருளி உள்ளார். அவரிடம் விடைபெற்றுச் செல்லும் போது வழியில் ஓர் குன்றின் மேல் முருகப் பெருமான் தரிசனம் தருகின்றார். அவரையும் தரிசித்து நேரே சென்றால் சுயம்புலிங்கேஸ்வரரை நாம் அடையலாம். நூற்றியெட்டு வில்வமரங்களுக்கு மத்தியில் வீற்றிருக்கும் இந்த

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

சுயம்புலிங்கேஸ்வரருக்கு 1975ஆம் ஆண்டு முதல் நித்திய பூஜைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இறைவன் கோயிலில் பிரதிஸ்டை செய்யவென ஓர் ஸ்படிகலிங்கம் குருதேவருக்கு 1987 ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் கிடைக்கப் பெற்றது. ஆறு கோணங்களையுடைய இந்த ஸ்படிகலிங்கம் 700 இறாத்தல் எடையும் 39 அங்குல உயரமும் உடைய அற்புதமான உலகின் மிகப் பெரிய ஸ்படிகலிங்கமாகும். இறைவன் கோயில் முற்றிலும் கருங்கற்களினால் ஆகம விதிப்படி அமைந்த கோயிலாக பல தலைமுறைகளுக்கு நிலைத்து நிற்கக்கூடிய வகையில் உருவாகி வருகின்றது.

1979 ஆம் ஆண்டு குருதேவர் HINDUSIAM TODAY என்னும் சஞ்சிகையை நிறுவினார். இந்தச் சஞ்சிகை உலகெங்கும் வாழும் இந்துக்களின் குரலாக சர்வதேச ரீதியில் ஒலிக்கின்றது. இந்து சமயம் பற்றிய பல நூல்களை குருதேவர் எழுதியுள்ளார். இன்று இவை பல மொழிகளில் எமக்கு கிடைக்கின்றது. இந்தத் தொழில்நுட்ப யுகத்தில் குருதேவரின் துறவிகள் அதிநவீன கொம்பியூட்டர்களின் துணையுடன் பல நூல்களையும் பிரசுரங்களையும் வெளியிட்டு வருகின்றனர். அமெரிக்காவிலும், மலைத்தேசங்களிலும் பல இந்துக் கோயில்கள் உருவாக குருதேவர் மூலகாரணமாக இருந்துள்ளார். உலகெங்கும் கோயில்களைக் கட்டி வரும் இந்து சமூகத்தினருக்கு ஆலோசனைகளை வழங்கியும் அவர்களின் கோயில்களுக்கு மூர்திகளை வழங்கியும் இடையிடை இந்தக் கோயில்களுக்கு நேரில் சென்றும் குருதேவர் அவர்களை வழிநடத்தி வருகிறார். 1982 ஆம் ஆண்டு குருதேவர் கோப்பாயில் ஸ்ரீசுப்பிரமணிய கோட்டத்தை நிறுவினார். 1983 இல் இலங்கையில் நடைபெற்ற இனக்கலவரத்தின் பின் குருதேவர் இலங்கைத் தமிழர் அகதி நிவாரண நிதி என ஓர் நிதியை உருவாக்கி அதன்மூலம் ஆயிரக்கணக்கான பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி வழங்கியுள்ளார். குருதேவர் இந்துக் கலாசார அறக்கட்டளை என்னும்

ஒரு ஸ்தாபனத்தை உருவாக்கி அதன் மூலம் அனாதை இல்லங்கள் முதலியோர் இல்லங்கள் சமய ஸ்தாபனங்கள் போன்றவற்றுக்கு உதவி வருகின்றார். 1986 இல் புதுடில்லியில் கூடிய உலக சமய பாராளுமன்றம்

குருதேவரின் உலகளாவிய சமயப்பணியைப் பாராட்டி அவருக்கு "ஐக்கிய நாடுகள்" என்ற விருதினை வழங்கிக் கௌரவித்தது. ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் முன்னாள் செயலாளர் நாயகம் உயர்திரு ஊத்தான் அவர்களின் ரூபகார்த்தமாக வருடாந்தம் வழங்கப்படும் சமாதானப் பரிசு 2000 இல் குருதேவருக்கு வழங்கப்பட்டது. இத்தருணம் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் தலைமைச் செயலகத்தில் நடைபெற்ற உலக சமாதான மகாநாட்டிலும் குருதேவர் கலந்து கொண்டு உரையாற்றினார்

குருதேவர் 12-11-2001 திங்கட்கிழமை நள்ளிரவு 11-54 மணிக்கு சித்திர நட்சத்திரத்தில் ஹவாயில் உள்ள தனது சைவ ஆதீனத்தில் துறவிகள் முன்னிலையில் மகா சமாதி அடைந்தார். குருதேவரின் திருமேனி தகனம் செய்யப்பட்டு அஸ்தி ஆதீனத்தில் உள்ள சிவ நடராஜரின் சன்னிதியின் கீழே ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்டிருந்த குகையில் பிரதிஸ்டை செய்யப்பட்டது. மகா சமாதியடையும் போது தனது அடியவர்களிடம் குருதேவர் தான் இந்த உடலை விட்டு நீங்கினாலும் தினமும் இருபத்துநான்கு மணிநேரமும் அகவுலகிலிருந்து அடியவர்களுக்கு அருள்பாலிப்பேன் என்று கூறினார். குருதேவர் ஆரம்பித்த சிவப்பணிகளை ஆதீனத்துத் துறவிகள் தொடர்ந்து வருகின்றனர். மேன்மை கொள் சைவ நீதி உலகமெல்லாம் விளங்க வைத்த குருதேவர் சிவாய சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் திருவடி போற்றி!

- ரிஷி தொண்டுநாதன்

சாந்த சுவாமிகள் (James Ramsbotham)

கஸ்தூரிமான் இனிய வாசனையால் கவரப்பட்டுக் கால் விசைத் தோடும். ஓடக் களைத்து ஓரிடத்தில் படுத்துக் கிடக்கும். அப்போது அவ் இனிய வாசனை தன்னிடத்தேயே யுள்ளதை அறிந்து அமைதியுறும். சாந்த சுவாமிகள் பரலோகராச்சியக் கவர்ச்சியால் பூலோகமெங்கும் ஓடியலைந்தார். ஈற்றில் கொழும்புத்துறைக் கொட்டிலிலே யோகசுவாமிகளது காலடிக் கீழ் ஆறுதலாக அமர்ந்திருந்தார். சுவாமிகள் "பரலோகராச்சியம் உன்னுள்ளே உள்ளதே" எனக் காட்டி வைத்தார்.

அக் கண்டறியாத காட்சியைக் கண்டு சாந்தசுவாமிகள் உளங்குளிர்ந்து உபசாந்த ராயினார்.

அவர் இங்கிலாந்து நாட்டிலே கண்ணியமான பிரபுக் குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்தார். இளமையில் நல்லொழுக்கசீலமுடைய வைதிகக் கிறிஸ்தவனாக வளர்ந்தார். மெய்ப் பொருள் காண்டற்குரிய கல்வியை விழைந்த அவர் ஒக்ஸ்போட் பல்கலைக்கழகத்தில் தத்துவஞானத்துறையில்

சேர்ந்து சிரத்தையுடன் படித்தார். அப் படிப்பு பட்டத்தை அளித்ததேயன்றி சத்தியதாகத்தைத் தணிக்கவில்லை. அவர் அத்தாகத்தோடு அந்நாளில் உண்மைத்தேட்டத்தில் உழைப்பவர்கள் என ஐரோப்பாவிலும், அமெரிக்காவிலும் பிரபலம் பெற்றிருந்த

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

குறுட்ஜீவ் குழுவினருடன் சேர்ந்து பாடுபட்டார். அக்குழுவில் அதேதாகத்துடன் அங்கத்துவம் வகித்த மங்கைநல்லாள் ஒருவரை அவர் வாழ்க்கைத்துணையாகக் கொண்டதும் தெய்வசித்தம் போலும்.

மனைவியார் தலைப் பிரசவத்தின்போது சிகவுடன் மரித்தார். அது அவருக்கு பெரும் அடியாய் விழுந்தது. அது அவர்தம் தாகத்தைப் பெருவிடாயாக்கியது. அவர் உண்மையைத் தேடி கீழ்த்திசை நோக்கி ஓடலானார். இந்தியத்திருத்தலங்கள், மடங்கள் எங்கும் திரிந்தலைந்தார். திபேத்திய மடாலயங்களுக்கும் சென்றார். ஈற்றில் தன் தந்தையார் இங்கிலாந்து அரசின் ஆளுநராக இலங்கைத் தீவுக்கு வந்தார். இலங்கையிலும் பௌத்த மடங்கள், கதிர்காமம், செல்வச்சந்நிதி என்று திரிந்து ஈற்றில் கொழும்புத்துறைக் கொட்டிலுக்கு வந்தார். அவரை அழைத்துவந்த நரிக்குட்டி, கௌரிபாலா என்போர். “கவர்னர் ஜெனரலின் மகன்” என அறிமுகம் செய்தனர். சுவாமிகள் “உனது கவர்னரும் நான் ஜெனரலும் நான்” எனக்கூறி அவரைத் தம் ஞானப்புதல்வராக அரவணைத்தார்.

கொழும்புத்துறைக் கொட்டிலிலும், சிவதொண்டன் நிலையத்திலும், மார்க்கண்டு சுவாமிகள் உறைந்த கைதடி ஆச்சிரமத்திலும் வைத்து அவரைப் படிப்படியாக வளர்த்தெடுத்தார். அவருக்குச் சுவாமிகள் கூறிய முதன் மொழி “ஆதியில் அச்சொல் இருந்தது...” எனத் தொடங்கும் பைபிள் வாசகமே. தான் ஆயிரக்கணக்கான முறை செபித்ததும், பாதிரிமர் வாயிலாகக் கேட்டதுமான அவ்வாசகம் சுவாமிகளது வாய்மொழியாக மலர்ந்த அப்பொழுதே அதன் மெய்ப்பொருளுடன் பொலிந்ததை அவர் அனுபவித்து மகிழ்ந்தார். சுவாமிகள் பைபிள் வாசகங்களின் அடிப்படையிலே அவருக்கு உபதேசம் செய்ததுடன் அவ்வுபதேசங்களை அவருக்கு பழக்கமான மொழி மரபிலும் கூறினார். “கயிற்றைக் கைவிடு காண்டாமிருகம் போன்றிரு” என்றவண்ணம் அவர்மொழிகள் அமைந்தன. தத்துவப்படிப்பும், குறுட்ஜீவ் சிந்தனைகளும், சூபிவாசகங்களும், பிடக மொழிகளும் மண்டிக்கிடந்த அவர் மூளையைச் சுவாமிகள் குழப்பு குழப்பெனக் குழப்பிக் கலக்கித் தெளியவைத்தார். அவர் அகத்தே ஆழப்பதிந்திருந்த அகந்தை முள்ளைச் சுவாமிகள் இன்னோர் கூறிய முள்ளினாலேயே எடுத்தெறிந்தார். அதன் பொருட்டுச் செல்லப்பர் தமக்குச்செய்த ஞானவைத்திய முறையினையே சுவாமிகள் கையாண்டனர். ஒரு சந்தர்ப்பத்திலே காலனெனக் கறுத்துச் சீறிய சுவாமிகளது குத்துமொழியைப் பெற்றுக்கொணாத அவர் கொட்டிலைவிட்டு வெளியேறிச் சென்றார். வீதியில் விரைந்து செல்லும் அவரை மதில் மேல் தலையை

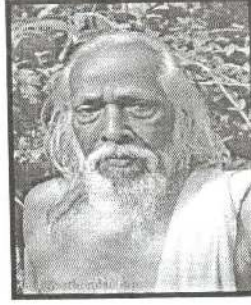
நீட்டி எட்டிப்பார்த்த சுவாமிகள் மாயக்கிருஷ்ணனின் கள்ளச்சிரிப்புடன் “எங்கே போகிறாய்?” எனக் கேட்டார். “எங்கேனும் போகிறேன்” எனக் கூறிச் சென்ற அவரால் எங்கு போக முடியும். அகந்தை முள்ளை எங்கோ போகவிட்டு முள் எடுபட்ட சுகத்துடன் ஆறுதலாக மீண்டும் வந்து சுவாமிகளது காலடியில் சாந்தமாக அமர்ந்தார். அவரிடம் சுவாமிகள் “அறிய வேண்டும் என்ற எண்ணமும் ஒப்படைக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் வாலறிவனின் அறிவு வெளிப்படும் பரமபிதாவின் சித்தமே நிகழ்வதைத் தெளிய முடியும். பரலோகராச்சியம் உள்ளேயேயிருக்கும் மருமம் வெளியாகும்” என்றருளினார்.

சாந்தசுவாமிகள் தொண்டினைப் பிரதான அங்கமாகக் கொண்ட சமயமரபிலே வளர்ந்தவர். அவருக்குச் சேவைசெய்யும் ஆசை இருந்தது. அதை அவர் அனுபவித்துத் தீர்க்கவேண்டும். அதன்பொருட்டுக் குருவருள் அவரைப் பெரியவளவையலுடைய செங்கலடி சிவதொண்டன் ஞானப்பண்ணையில் குடியிருத்தியது. அவர் பன்னிருவருட்காலம் இந்நிலைப் பரிபாலகராக இருந்து சுறுசுறுப்பாகப் பணிசெய்தார். இந்நாள்களிலே நற்சிந்தனை ஆங்கில நூலுருப் பெறுவதில் அவர் அரும்பணிபுரிந்தார். உலகெங்குமுள்ளோர் அந்நூலுள் நுழைவதற்கு வாயிலான நீண்ட முன்னுரை ஒன்றையும் அவரே எழுதினார். சுவாமிகள் தமக்கு ஆங்கிலத்திற் சொன்ன அருள்மொழிகளுடன் மற்றைய அணுக்கத் தொண்டர்களுக்கு அருளிய அமுதமொழிகளையும் மொழிபெயர்த்து Words of our master எனும் நூலாக ஆக்கி அளித்தார். இத்திருநூலை பொருளமைதிக்கேற்பப் பகுத்து அதிகார அங்கங்களையுடைய நூலாக ஆக்குதற்கான ஆயத்தங்களையும் அவர் செய்திருந்தார். ஆயின் “எல்லாம் சரி” என்று சும்மாயிருக்கும் நிலைவந்ததும் எல்லாவற்றையும் அப்படி அப்படியே விட்டு கைதடிக்கு வந்து, மார்க்கண்டு சுவாமிகளுடன் இணைந்து மௌனமாயிருந்தார். தன்னுள்ளே பரலோகராச்சியத்தைக் கண்டுகொண்ட அக்கஸ்தூரிமான் மீண்டும் தனது பிறந்த அகத்துக்கே வந்தது. அங்கு 2nd Viscount Soulbury ஆசனத்தை வேண்டாம் என்று தள்ளவேண்டியிருக்கவில்லை. அவர் சுவாமி நினைவிலேயே இலயித்திருந்தார். இந்நாளில் Words of our master எனும் நூலிலிருந்து திரட்டிய Positive Thoughts for Daily Meditation என்னும் நூலையும், சுவாமிகளளித்த மெய்ஞானச்சுடரில் பைபிள் வாசகத்து மெய்ப்பொருளை விளக்கும் A Recapitulation of the Lord's Prayer என்னும் திருநூலையும் எழுதினார். அவரது சொந்தப்படைப்பு எனக் கூறக் கூடிய இரண்டாவது நூல் மேற்குலகில் போகமயக்கத்தில் துயில்வோர் விழித்தெழுந்து நோக்குமிடத்து இத்திருநூல் அவர்களுக்கு நல்ல வழிகாட்டும்.

தகவல்: சிவதொண்டன் சபை

செல்லத்துரை சுவாமிகள்

“சண்டையிடும்போதும் சலியான் - அவர் தன்னிலையிலே சற்றும் பிரியான்”

செல்லத்துரை சுவாமிகள் சிவதொண்டன் நிலையங்களில் உறைந்து “சந்ததம் மோனநிலை தவறாமலே” சதா சிவதொண்டு புரிவதில் விழிப்பாயிருந்த ஒரு சிவதொண்டனாவார்.

அவர் சைவாசாரசீலத்தில் தடித்தவர்கள் வாழும் சூழலிலே பிறந்து வளர்ந்தார். இளமையிலேயே ஒழுக்கத்தை உயிரினும் மேலாக ஓம்பும் பண்பாடு அவருக்குப் பழக்கமாயிற்று. அவர் தமக்குப் பொருந்திய உபாத்தியாய உத்தியோகத்தை வணக்கம் மணக்குமாறு புரிந்தார். ஆயினும் அவர்தம் அந்தரங்கம் கடவுளைக் கண்டு களிப்பதிலேயே குறியாயிருந்தது. அதனால் இலங்கையின் தென்முனையிலேயுள்ள பாடசாலையொன்றில் பணிபுரிய நேர்ந்தபொழுது, வார இறுதி நாள்களைக் கதிர்காமத்தானைத் தரிசிக்கும் புண்ணிய நாள்களாகிக் கொண்டார். பாடசாலைத் தவணை விடுமுறைகளில் ஒன்று கதிர்காமத் தவமாகவும், இன்னொன்று செல்வச்சந்திதி வாசமாகவும், மற்றொன்று இந்தியத்திருத்தல யாத்திரையாகவும் அமைந்தது. சிவதொண்டன் நிலையத்துள் நுழையும் வரை இந்நியமம் தவறாமல் நிகழ்ந்தது. இந்திய யாத்திரையிலே சிதம்பரமும் திருவண்ணாமலையும் முக்கிய மையங்களாயின. அண்ணாமலையிலே ரமணாச்சிரமத்தில் உறைந்து ஆச்சிரம நடைமுறைகளை நயந்ததுடன் ரமணமகரிஷிகளது அருள்நோக்குக்கு ஆட்பட்டு அவர் சந்நிதானத்தில் இருக்கும்போது அடையும் சாந்த சுகத்தையும் அனுபவித்தார். இந்திய யாத்திரையின்போது அருணைவடிவேலு முதலியார், வச்சிரவேலு முதலியார் முதலாய நுண்மான் நுழை புலமுடையோரின் நட்பு வாய்த்ததுடன் சமயசாத்திர நூல்கள் பலவற்றையும் வாங்கிச் சேகரித்தார். அவர் இலங்கை மீழும்போது அருட்பிரசாதத்துடனும், நூற் சமையுடனும் வந்து சேர்ந்தார். அவர் 1954 ஆம் ஆண்டு ஆனி உத்தர தரிசனத்தின் பொருட்டு யாத்திரை சென்றபோது (அப்போது பகவான் ரமணர் சமாதியாகி நான்கு வருடங்களாகியிருந்தது) அவருக்கு ஒரு குருபரனுடன் கூடிவாழவேண்டுமென்ற தாகம் பெருவிடாயாயிற்று. அவர் அகம் கைலைத்திசையை நோக்கிற்று. இமயச்சாரலிலே ஆரேனும் ஓர் இருடி தன்னை ஆதரித்துக் கொள்வார். அவரது காலடியிலிருக்கலாம் என்ற எண்ணத்தோடு கேதாரத்தைச் சேர்ந்தார். கேதாரத்திலே சுவாமிகள் நிதர்சனமாகத் தோன்றி வீட்டுக்கு விரைந்து வா (Come home immediately) என்று அழைத்தார். கறவையின் ஒலிகேட்ட கன்று போல் விரைந்து வந்து கொழும்புத்துறைக் கொட்டிலைச் சேர்ந்தபோது

“தம்பி வந்து விட்டாயா வா” எனச் சுவாமிகள் அரவணைத்தார். சுவாமிகள் பதினான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே ஒரு தடவை தம்

தவத்திரு சுவயோக சுவாமிகள்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

ஞானப்புதல்வர் தம்மைத் தரிசிக்க வந்தபோது திருக்கரத்தாற்றொட்டு ‘தம்பி நல்லாயிருப்பாய் போய் வா’ என்று நல்வாக்கு அருளியிருந்தார். இப்பொழுது தருணம் வந்ததும் வரவழைத்துக் கொண்டார். சுவாமிகள் தூண்டில் போட்ட வகையாய் இருந்தார். சிலவருடங்கள் அங்குமிங்குமாக ஆட்டி அலைத்துத் தகுந்த தருணம் வந்ததும் அகப்படுத்திக் கொண்டார்.

தாம் அகப்படுத்திக் கொண்ட “சிவதொண்டன் நிலையத்துக்கு நல்ல ஆளை” நிலையத்திலே குடியமர்த்தினார். நான்கைந்து ஆண்டுகள் கடுமையான தவ வாழ்க்கையை விதித்தார். தம்மைச் செல்லப்பர் வளர்த்தெடுத்த வண்ணமே தாமும் செல்லத்துரையாரைச் சதுர்வித உபாயத்தாலும் வளர்த்தார். தமக்கு ஞான வித்தையின் நுட்பங்களை யெல்லாம் செல்லப்பர் பயிற்றியது போலவே தாமும் உபாத்தியாயருக்கு (சுவாமிகள் இவ்வாறுதான் அவரை அழைத்தனர்) எல்லாம் பயிற்றினார். தாம் அன்பர்களைக் கொண்டு மொழிபெயர்த்தெடுத்த ‘குண்டலினிசக்தி’ என்னும் நூலை அவரிடம் ‘இது உனக்கு நான் தரும் பொக்கிசம்’ எனச் சொல்லிக் கொடுத்தார். உபாத்தியாயர் ஊட்டுறாவ் எழுதிய Serpent Power என்னும் மூல நூலையும் வாங்கிக் கற்றுச் சாதனை பயின்றார். சாதனை பயிலும் காலத்தில் “யோகநெறி” எனும் பாடலையும் சுவாமிகள் எழுதிக் கொடுத்தார். குண்டலினி ஏறுதற்கு நேர்ந்த தடையையும் நீக்கி நாசி நோக்கை விழிக்கச் செய்து நடனமும் காட்டி வைத்தார். ‘கடவுளை எங்கும் கண்டுகளிப்பார்’ எனும் பாடலைச் சொல்லி எழுதுமாறு கூறி அவருக்கு வேண்டும் தியான சாதனை, பக்திநெறி, கருமயோகம் எல்லாவற்றையும் தெளிவுபடுத்தினார். மார்க்கண்டு சுவாமிகளுக்குச் சுவாமிகள் காட்டிய குறி சதாநிட்டை, உபாத்தியாயரான செல்லத்துரை சுவாமிகளுக்குக் காட்டிய குறியோ சகசஸ்தி. அதாவது நிட்டையில் நிலைத்தவண்ணமே உலகையும் பார்த்திருத்தல். “சும்மா தியானத்தில் அடங்கியிருப்பதனாலென்ன பயன்? என்றும் எவ்விடத்தும் தன்னை மறக்காமலிருக்கும் சகசநிலையில் பெறவேண்டும்” என அவருக்கு உபதேசித்தார்.

சிவதொண்டன் நிலையத்திலுறைந்து பணிசெய்ய வேண்டியவராதலால் இவ்வண்ணம் நிட்டையும், சாக்கிரதையும் ஒருங்கே அவருக்கு வேண்டியிருந்தன போலும்! இவ்வண்ணமெல்லாம் பயிற்றிய பின்

தவத்திரு சிவயோக சுவாமிகள்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

சுவாமிகள் சிவதொண்டன் நிலையத்தில் உறைந்த ஒரு நாள் அவருக்கு அநுபூதிச் செல்வதையும் அருளிச் செய்தனர்.

செல்லத்துரை சுவாமிகள் ஏறக் குறைய அரை நூற்றாண்டு காலம் சிவதொண்டன் நிலையப்

பொறுப்பு பாளராக அமர்ந்து சிவதொண்டு புரிந்தார். அவர், சுவாமிகள் சிவதொண்டன் நிலையத்தை நிறுவியதன் நோக்கம், இந்நோக்கத்திற்கிய்ய ஏற்பாடு செய்த நியமங்கள், இந்நியமங்களை அநுபூதித்தற்காக விதித்த கண்டிப்பான நடைமுறைகள் என்பன பற்றித் தெளிந்த விளக்கமுடையவராயிருந்தார். அநுபூதிச் செல்வமும், ஞானநூற்பயிற்சியும் ஆச்சிரம நடைமுறைகள் பற்றிய அறிவும், வைரித்த ஒழுக்கமும் ஆதிய இவைகள் அவர்தம் பணியினைச் செம்மையாகச் செய்ய உதவின. சிவ தொண்டன் நிலையமெனும் தவசாலையிலே தன்னை யறியத் தவமியற்ற வருவார்க்கு வேண்டுவன வெல்லாவற்றையும் குறை விடா நிறைவாய் வைத்திருப்பதில் அவர் மிக விழிப்பாயிருந்தார். அவர்களது தவத்துக்கு இடையூறு ஏதும் ஏற்படாதவாறு பார்க்கும் கடமையில் பரிந்தோ பயந்தோ தவறியதில்லை. அவரது பார்வை திருவடி முதல் கழிப்பறை வரை வியாபித்திருந்தது. அவர் அமர்ந்திருந்த இருப்பு அத்தனைக்கும் வாய்ப்பானதாக இருந்தது. இவ்வாற்றால் சிவதொண்டனுக்குரிய தனித்துவமான மரபொன்றை அவர் ஏற்படுத்தினார். இதனாலேதான் அவரைச் சிவதொண்டன் செல்லத்துரைசுவாமி என அறிந்தோர் கூறினர்.

செல்லத்துரை சுவாமிகள் தன்னை உள்ளவண்ணம் அறியச்செய்த சுவாமிகளுக்குச் செய்யும் கைம்மா றொன்றுளதெனில் அது சுவாமிகளை உள்ள வண்ணம் உலகறியச் செய்வதே எனத் துணிந்திருந்தார். இத்துணிபினாலே சுவாமிகளது திருவாய்மொழிகள் செம்மையான நூலுருப் பெறுவதில் விழிப்புடன் செயற்பட்டார். 'நற்சிந்தனை' யைச் செம்மையாக

வெளியிடுவதில் அவர் சுவாமிகளது அணுக்கத் தொண்டர்களுடன் சேர்ந்து உழைத்தார். 'எங்கள் ஆசான் அருள் மொழிகள்' வெளியிட்டதில் அவர்பங்கு அளப்பரிது. சுவாமிகளது அணுக்கத் தொண்டர்களின் குறிப்புப் புத்தகத்திலிருந்த அவற்றைச் சேகரித்ததுடன் பெரும்பாலும் பேச்சோடு பேச்சாகச் சுவாமிகள் சொன்ன அவ்வமுத மொழிகளைச் சுவாமிகளது எழுத்து நடை எவ்வாறிருக்குமோ அவ்வாறான நடையில் அமைத்தெடுத்தது அவர் தம் அரும்பணியே. இத்திரு நூல்களுடன் அன்பர்களது ஞானசாதனைக்கு உகந்ததெனச் சுவாமிகள் கருதித் தம் பழுவடியார்களைக் கொண்டு வெளியிட்ட தியானகாலம், விவேகசூடாமணி ஆகிய நூல்களை அரிய பதிப்புரைகளுடன் மறுபதிப்புச் செய்தார். பெருமானது ஆட்கொள்ளும் வண்ணத்தை அழகுறச்சொல்லும் திருவாசகத்தை நுண்பொருளுடன் வெளியிட்டார். எவர்க்கும் சமயாசாரத்தையும், சிவஞானத்தையும் ஒருங்கே புகட்டும் தொண்டர் சீர்பரவும் பெரியபுராணத்தை செம்மையான வசன நடையில் வெளியிட்டார். சுவாமிகளை பெருமளவு உள்ளவாறே காட்டவல்ல சரித நூலொன்றை எழுதி அளித்ததுடன் புராணமண்டபங்களில் அவரைத் தங்கப் பொம்மையாகப் பிரதிட்டை செய்து வைத்ததும் அவர்தம் அரும்பணியே. இவ்வாறாக அவர் செய்த சிவதொண்டு குருபீடமொன்றிலே பரமசாரியாராய் வீற்றிருக்கும் ஒருவர் செய்யும் இறைபணியை நிகர்த்ததாய் இருந்தது.

செல்லத்துரைசுவாமிகள் அரைநூற்றாண்டு காலம் ஆற்றிய சிவதொண்டிலே அரைவாசிக்காலம் யாழ்-சிவதொண்டன் நிலையத்திலும், மீதி அரைவாசிக்காலம் மட்டக்களப்பு சிவதொண்டன் நிலையத்திலும் அமைந்தது. அவர்தம் திருவடிக் கலப்பும் சிவதொண்டன் நிலையத்திலேயே நிகழ்ந்தது.

செல்லப்பா சுவாமிகள் விசர்க்கோலத்தைச் செம்மையாக நடித்தார். யோக சுவாமிகள் தாம் எல்லோரையும் போன்ற ஒருவன் என்னும் போர்வையைச் செம்மையாகப் போர்த்தியிருந்தார். செல்லத்துரைசுவாமிகள் பொறுப்பான ஆள் என்னும் போர்வைக்குள் மறைந்திருந்த அநுபூதிச்செல்வர்.

தகவல்: சிவதொண்டன் சபை

ஜோமன் சுவாமிகள்

யோகர் சுவாமிகளின் அருள் பெற்ற ஞானிகளுள் ஒருவராகப் போற்றப்படும் ஜோமன் சுவாமிகள் 1907 ஆம் ஆண்டில் ஜோமனிய நாட்டில் பிறந்தார். இவரது இயற்பெயர் பீற்றர் என்பதாகும். இவர் இளம் வயதிலேயே ஆன்மீக தாகம் கொண்டவராக விளங்கினார். இந்து மதம்

தொடர்பான விஷயங்களை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதில் பெரு விருப்புடையவராக இருந்தார். இதன் காரணமாக 1930 ஆம் ஆண்டு 23 ஆவது வயதில் இந்தியப் பிரயாணத்தை மேற்கொண்டார்.

இந்தியாவில் உள்ள பல தலங்களுக்கும் யாத்திரை செய்தார். பல ஞானிகளையும் குருமார்களையும் சந்தித்து தரிசிக்கக் கூடிய வாய்ப்பு இவருக்கு கிடைத்தது. இந்தியாவில் பல

இடங்களுக்குச் சென்றிருந்தும் பலரை சந்தித்திருந்தும் திருப்தியடையாத பீற்றர் பின்னர் இலங்கையை வந்தடைந்தார். ஆரம்பத்தில் தென்னிலங்கையில் வாழ்ந்து வந்த ஜேர்மனிய நாட்டைச் சேர்ந்த புத்த குரு ஒருவருடன் இணைந்து கொண்டு பௌத்த மதத்தை பற்றிய வியங்களைக் கற்றுக் கொண்டார்.

ஜேர்மனிய நாட்டைச் சேர்ந்த பீற்றர் பௌத்த சமயத்தைப் பற்றி கற்றறிந்த போதிலும் அதிலும் திருப்தியடையாத நிலையில் மீண்டும் இந்து சமயத்தை நாடினார். இந்த வேளையில் இலங்கையில் இருந்து கொண்டே பல தடவைகள் இந்திய யாத்திரையை மேற்கொண்டு வந்தார். அப்போது வட இந்தியாவில் இந்து சமய குரு பீடம் ஒன்றினால் பீற்றருக்கு கௌரிபாலா கிரி என்னும் தீட்சா நாமம் வழங்கப்பட்டது.

ஆன்மீக ரீதியாக ஒரு உயர் நிலையை பெற்றுக் கொண்ட ஜேர்மனியரான பீற்றர் எனப்படும் கௌரிபாலா கிரி அவர்களை மக்கள் ஜேர்மன் சுவாமிகள் என அழைக்கலாயினர். இந்த நிலையிலும் ஒரு குருவை அடைந்து அவர் வழி செல்ல வேண்டும் என்று அவருக்கு ஏற்பட்ட ஆன்மீகத் தாகம் தீரவில்லை. இவர் விரும்பியது போலவே அவரது ஞான வாழ்க்கையில் பெரியதொரு மாற்றத்தினை ஏற்படுத்திய நிகழ்வு யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெற்றது.

ஒருநாள் யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீலங்கா புத்தக சாலையில் ஜேர்மன் சுவாமிகள் நூல்களைப் புரட்டிப் பாத்துக் கொண்டிருந்தார். அப்போது அவர் பின்னால் நின்றுருந்த நரைத்த சடை முடியும் தாடியும் கொண்ட முதியவர் ஒருவர் ஜேர்மன் சுவாமிகளின் கையிலிருந்த நூல்களைப் பறித்தெடுத்து “அட முட்டாளே ! நீ தேடும் விடயம் புத்தகத்தில் இல்லை.” எனக் கூறி

“சம்மா இரு” என்ற வேத வாக்கியத்தை அருளினார். அந்த முதியவர் தான் யாழ்ப்பாணத்து மாமுனிவரான யோகர் சுவாமிகள். இவருக்கும் ஜேர்மன் சுவாமிகளுக்கும் இடையிலான முதல் சந்திப்பு இதுதான். பல ஆண்டுகளாக தான் தேடிய குருவை பெற்றுக் கொண்ட திருப்தியுடன் யோகர் சுவாமிகள் அவருக்கு அருளிய “சம்மா இரு” என்ற வேத வாக்கியத்தில் திழைத்து வாழ்ந்தார் ஜேர்மன் சுவாமிகள். சம்மா இரு என்ற வாக்கியத்தை தனது கையில் பச்சை குத்தி அதன் மூலம் ஆத்ம திருப்தியடைந்தார்.

யோகர் சுவாமிகளால் அருளப் பெற்ற “சம்மா இரு” என்ற வாசகத்தின் அர்த்தத்தினை பல சித்தர்களினது நூல்களை வாசித்து ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்துவதில் ஜேர்மன் சுவாமிகள் பெரிதும் ஈடுபட்டு அதனைத் தம் வாழ்நாள் சேவையாகக் கொண்டிருந்தார்.

ஜேர்மன் சுவாமிகள் கதிர்காமத் திருத்தலத்தின் மீது ஈர்ப்புக் கொண்டு பல ஆண்டுகள் கதிர்காமத்திலும் தங்கியிருந்துள்ளார். அதன் பின் தனது வாழ்நாளின் இறுதிக்காலத்தில் தொண்டைமானாறு செல்வச்சந்நிதி ஆலய சுற்றாடலில் ஆச்சிரமம் அமைத்து வாழ்ந்து வந்தார். அவ்வேளையில் கதிர்காமத்துக்கு பாத யாத்திரை மேற்கொண்டு வந்துள்ளார்.

இவர் 1984 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் முதலாம் திகதியன்று மகா சமாதி நிலையடைந்தார்.

தகவல்: திருமதி விமலா கிருஷ்ணபிள்ளை

தவந்திரு சிவயோக சுவாமிகள்

50வது குருபூசை சிறப்பிப்பு

நரிக்குட்டி சுவாமிகள்

யோகர் சுவாமிகளின் அருள்பெற்ற ஞானிகள் வரிசையில் இன்னொருவர்தான் நரிக்குட்டி சுவாமிகள். 1930ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்தில் அவுஸ்திரேலியா நாட்டில் பிறந்த இவரது இயற்பெயர் வரி ஓவன் வின்சர் (Varry Owen Winsor) சிறுவயதிலேயே தாயாரை இழந்து வாழ்ந்தமையால் வாழ்க்கையின் நிலையில்லாத தன்மையைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திக்கத் தொடங்கினார். இவர் பத்தொன்பது வயது இளைஞராக இருந்த வேளையில் கட்டிடக் கலைத்துறைப் படிப்பை மேற்கொண்டார்.

அப்போது வின்சரின் ஆசிரியராக இருந்த ஒருவர் வேதாந்த தத்துவ உண்மை களையும் கீழைத்தேய கலாசார நடைமுறைகள் பற்றியும் இவருக்கு போதித்து வந்தார். அதேவேளையில் இலங்கையின் பேரறிஞரான

கலாயோகி ஆனந்தகுமாரசாமி அவர்களது நூல்களை வாசித்து அவற்றிலுள்ள விஷயங்களையும் ஆழமாகக் கற்றறிந்து கொண்டார்.

வின்சர் 1950ஆம் ஆண்டில் முதன் முதலாக இலங்கைக்கு விஜயம் மேற்கொண்டார். அப்போது கதிர்காமம் சென்றபோது அங்கு தங்கியிருந்த ஜேர்மன் சுவாமிகள் என அழைக்கப்பட்ட சுவாமி கௌரிபாலா அவர்களை சந்தித்தார். ஜேர்மன்

சுவாமிகளுடன் தங்கியிருந்து அவருக்கு பணிவிடை செய்து வந்த மூதாட்டி ஒருவர் வின்சரை அன்புடன் “குட்டி” என அழைத்து வந்தார். காலப்போக்கில் இப்பெயர் மாற்றமடைந்து “நரிக்குட்டி சுவாமி” என எல்லோராலும் அழைக்கப்படலாயிற்று.

நரிக்குட்டி சுவாமிகள் கதிர்காமத்தில் தங்கியிருந்த வேளையில் ஜேர்மன் சுவாமிகள் ஊடாக யோகர் சுவாமிகளைப்பற்றி அறிந்து கொண்டார். அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து தனது குடும்பத்தினருடனான

தவத்திரு சிவயோக சுவாமிகளின்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

பூர்வீகத் தொடர்புகளை முற்றாகத் துண்டித்துக் கொண்ட நிலையில் ஒருநாள் யோகர் சுவாமிகளை தரிசிப்பதற்காக யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தார்.

யோகர் சுவாமிகள் இவரை சந்திக்காத நிலையில் போகும் படி

சொல்லிவிட்டார். இவ்வாறு பல தடவைகள் இவரைக் கலைத்தபோதும் அடிக்கடி யோகர் சுவாமிகள் அருகே வந்து அவரை தரிசித்து வந்தார். யோகர் சுவாமிகளின் போதனைகளில் மூழ்கிய நரிக்குட்டி சுவாமிகள் திரிகரணசுத்தியை பேணியதோடு யோகர் சுவாமிகள் போதித்த மௌன நிலையைக் கையாண்டார். தமிழ்மொழியை ஆழமாகப் படித்த நரிக்குட்டி சுவாமிகள்

அதில் பாண்டித்தியமும் பெற்றார். யோகர் சுவாமிகளை தனது குருவாகவும் பெற்றுக்கொண்டார்.

தனது குருநாதரான யோகர் சுவாமிகள் மகா சமாதியடைந்த பின்னரும் சில காலம் இலங்கையில் வாழ்ந்த நரிக்குட்டி சுவாமிகள் 1966ஆம் ஆண்டு இந்தியா சென்று அங்குள்ள புண்ணிய தலங்களுக்கு பாதயாத்திரை மேற்கொண்டு வந்தார். இறுதியாக திருவண்ணாமலையால் ஈர்க்கப்பட்ட அவர் 1970ஆம் ஆண்டு திருவண்ணாமலையில் தனது வசிப்பிடத்தை அமைத்துக் கொண்டார்.

திருவண்ணாமலையிலிருந்து தனது தவவாழ்க்கையை மேற்கொண்டு வந்த நரிக்குட்டி சுவாமிகள் 1994ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதத்தில் மகா சமாதியானார்.

தகவல்: திருமதி விமலா கிருஷ்ணபிள்ளை

சந்திரபாலா சுவாமிகள்

யாழ்ப்பாணத்து மாமுனிவராகப் போற்றப்பட்ட யோகர் சுவாமிகளின் அருள் பெற்ற ஞானிகளுள் சந்திரபாலா சுவாமிகளும் ஒருவராவர். இவரது இயற்பெயர் கலாநிதி சேர்ஜியோ ரேனட் மலா பெர்ரர் (Dr. Sergio Raynaud dela Ferrierr) என்பதாகும். இவர் 1916 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 18 ஆம் திகதி பிரான்ஸ் நாட்டில் பிறந்தார். கல்வியறிவு மேம்பட்ட குடும்பத்தில் பிறந்த கலாநிதி சேர்ஜியோ தனது சொந்த நாட்டில் பல சமூகநல ஸ்தாபனங்களை உருவாக்கியிருப்பதுடன் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் ஊடாகவும் பல சேவை நிறுவனங்களை ஸ்தாபித்து பெரும் பணி ஆற்றியிருக்கிறார்.

ஆன்மீக விஷயங்களில் நாட்டம் கொண்ட கலாநிதி சேர்ஜியோ 1950 ஆம் ஆண்டில் ஞானமார்க்கப் பயணமாக இந்தியா சென்று அங்கு நடந்த கும்பமேளா நிகழ்வில் கலந்து கொண்டார். அதனைத் தொடர்ந்து இலங்கைக்கு வருகை தந்த அவர் யாழ்ப்பாணத்துக்கும் வந்திருந்தார். அப்போது இங்கிருந்த கலைப்புலவர் நவரத்தினம் என்ற பிரபல கல்விமாலை சந்திக்க நேர்ந்தது. இவர் தத்துவஞானி கலாநிதி சேர்ஜியோ அவர்களை யோகர் சுவாமிகளுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார்.

யோகர் சுவாமிகளின் ஞானோபதேசங்களைக் கேட்ட சேர்ஜியோ அவர்களுக்கு சுவாமிகள் மீது பற்றுணர்வை ஏற்படுத்தியது. அது வாழ்க்கையில் ஒரு மாற்றத்தை தோற்றுவிப்பதற்கும் காரணமாக அமைந்து விட்டது. அவர் உலக வாழ்க்கையை துறந்து தெய்வீகப் பணியாளரானார். அந்த பிரான்சிய தத்துவ ஞானிக்கு யோகர் சுவாமிகள் ஆசி வழங்கி "சந்திரபாலா" என்ற நாமாकरणமும் சூட்டி வைத்தார்.

நாடு திரும்பிய இவர் சந்திரபாலா சுவாமிகளாகப் போற்றப்பட்டார். தென் அமெரிக்காவின் வெனிஸ்வேலா நகரத்தில் தலைமையகத்தைக் கொண்ட ஒரு ஞான இயக்கத்தினை சந்திரபாலா சுவாமிகள் தொடக்கி வைத்துள்ளார். சர்வ மகா சகோதரத்துவம் (Universal Great Brotherhood) என்ற பெயரிலான அந்த ஞான இயக்கத்தின் பிரதான நிலையங்கள் தென் அமெரிக்காவில் அமைந்துள்ளன. சந்திரபாலா சுவாமிகளின் பெருமளவு பக்தர்கள் ஸ்பானிய மொழி

பேசுபவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள்.

சந்திரபாலா சுவாமிகள் தென் அமெரிக்கா முதலான உலக நாடுகளில் பல சீடர்களை தோற்றுவித்திருக்கிறார். அங்கெல்லாம் சமூக சேவைகளுடன் யோகாசனம், தியானம் போன்றவைகளிலும் ஈடுபட்டிருந்ததுடன் ஏனையோரையும் அதில் பங்குகொள்ள வைத்தவர். இதனுடாக மனித மேம்பாட்டுக்கு பெரிதும் உழைத்து வந்தவர்.

தென் அமெரிக்காவிலுள்ள பேரு நாட்டின் தலைநகரான லிமாவில் சந்திரபாலா சுவாமிகளின் பிரசார நிலையங்கள் பல இயங்கி வருகின்றன. யோகர் சுவாமிகளது அருள்பெற்ற ஞானியான சந்திரபாலா சுவாமிகள் 1962 ஆம் ஆண்டு டிசெம்பர் மாதம் 27 ஆம் திகதியன்று மகா சமாதியடைந்தார்.

சந்திரபாலா சுவாமிகள் மறைவுக்குப் பின்னரும் சுவாமிகளது சீடர்கள் அவரது பணியை முன்னெடுத்துச் செல்கின்றனர். சுவாமிகள் தொடக்கி வைத்த ஞான இயக்கம் மற்றும் ஆச்சிரமம் என்பன வெளிநாடுகளில் இப்போதும் இயங்கி வருகின்றன. இவற்றின் ஊடாக யோகர் சுவாமிகளின் ஆன்மீகத் தாக்கம் அங்கெல்லாம் பரவி பெரும் வெற்றிகளை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

- ரிஷி தொண்டுநாதன்

ஈழத்துச் சித்தர் யோகர் சுவாமிகள்

ஆத்மஜோதி ஆசிரியர் - நா. முத்தையா

தவத்திரு சிவயோக சுவாமிகள்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

எமது காலத்திலே வாழ்ந்து மறைந்த சித்த புருஷர்களில் யோகர் சுவாமிகள் மிகமிக முக்கியமானவர். செல்லாச்சியம்மையாரின் ஈமக்கிரியைகளுக்கும், சடையம்மாவின் சமாதிக்கிரியைகளுக்கும் யோகர் சுவாமிகள் பொறுப்பாக முன்னின்று நடாத்தி வைத்தார்கள்.

கடையிற் சுவாமிகளின் சீடர்களில் ஒருவர் செல்லப்பா சுவாமிகள். இவரது ஒரே ஒரு சீடர் யோகர் சுவாமிகளாகும். செல்லப்பா சுவாமிகள் உலகத்திற்குத் தன்னைக்காட்டிக் கொள்ளாது வாழ்ந்து மறைந்துபோன மகான். உலகத்தோர் கண்ணுக்குப் பைத்தியக்காரன் போன்றே காட்சி அளித்தார். அதனால் உலகம் அவரை விசர்ச் செல்லப்பா சுவாமிகள் என்றே பெயர் சூட்டி அழைத்தது. செல்லப்பா சுவாமிகள் யோகர் சுவாமிகளுக்கு நான்கு மகாவாக்கியங்களை உபதேசித்தார். இந்த நான்கு மகா வாக்கியங்களும் சகல சாஸ்திரங்களினதும் சாரம் கொண்டவை. ஆதலின் இவை மகா வாக்கியங்கள் என்று அழைக்கப்பட்டன.

அவை பின்வருமாறு:

ஒரு பொல்லாப்பு மில்லை;

எப்பவோ முடிந்த காரியம்;

நாம் அறியோம்;

முழுதும் உண்மை;

மாவிட்டபுரம் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்றதோர் தலம். மாருதப்பூரவீகவல்லி என்னும் சோழ அரசுகுமாரி குதிரை முகம் உடையவளாகவே பிறந்து வளர்ந்தாள். தன்னுடைய குதிரை முகம் நீங்கி மனிதமுகம் அமைய வேண்டும் என்று கருதி சேஷத்திராடனம் செய்தாள். கீரிமலை நீருற்றில் ஸ்நானம் செய்தபோது குதிரை முகம் நீங்கி மனிதமுகம் பெற்றாள். அச்செய்தியை நினைவூட்டுவதே மாவிட்டபுரம் என்ற பெயர்.

இவ்வூரில் சைவ வேளாண் குலத்தில் அம்பலவாணர் என்னும் சைவப் பெரியார் ஒருவர் வாழ்ந்தார். இவரது தர்மபத்தினி சின்னாச்சி அம்மையார் என்று அழைக்கப்பட்டார். இவர்களது பூர்வ புண்ணிய விசேடத்தினால் 29.05.1872 இல் அவிட்ட நட்சத்திரத்தில் ஓர் ஆண் மகவு பிறந்தது. பெற்றோர் இக்குழந்தைக்கு யோகநாதன் என்று நாமகரணம் சூட்டினார். அம்பலவாணரின் சகோதரர் சின்னையா என்பவர் கொழும்புத்துறையைச் சேர்ந்த கத்தோலிக்கப் பெண் ஒருத்தியைத் திருமணம் செய்து தமது பெயரை யோசேப்பு என்று மாற்றிக்கொண்டார்.

அம்பலவாணர் மஸ்கெலியா என்ற மலைப் பிரதேசத்தில் கடை ஒன்று நடத்திவந்தார். யோகநாதனுடைய கல்வி விஷயத்தை யோசேப்பு கவனித்து வந்தார். அதனால் யோகநாதன் மாவிட்டபுரத்தை விட்டுக் கொழும்புத்துறையில் வாழவேண்டிய சூழ்நிலை உருவானது. அக்காலத்தில் சைவப் பாடசாலைகள் மிகமிகக் குறைவு. அதனால் யோகநாதனின் கல்வி கத்தோலிக்க பாடசாலையிலேயே ஆரம்பமானது. இளமையில் துடுக்குடையவராகவும், புத்தி யுத்தி உள்ளவராகவும் வாழ்ந்து வந்தார். யோகநாதனுக்கு வயது எட்டாயிருக்கும்போது தாயார் இறந்துவிட்டார்.

சிறிய தந்தையார் யோகநாதனுடைய கல்வியில் மிகுந்த ஊக்கம் காட்டினார். ஆங்கிலக் கல்வி கற்கும் பொருட்டு சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில் சேர்க்கப்பட்டார். கல்லூரிப் பதிவேட்டில் “யோன்” என்ற பெயர் யோகநாதனுக்கு எழுதப்பட்டது. பகலில் சிறிய தகப்பனார் வீட்டிலும், மாலையில் யாழ்ப்பாணம் கச்சேரிக்கு அருகாமையில் உள்ள தந்தைவழி மாமியாராகிய முத்துப்பிள்ளை அவர்களுடைய இல்லத்துக்கும் போய்விடுவார்கள். மாமியார் வீட்டில் “யோகன்” என்று அழைப்பார்கள். பாடசாலையில் கிறிஸ்து சமயத்தையும், மாமியார் வீட்டில் சைவசமயத்தையும் படித்து வந்தார். யேசுநாதனின் மலைப்பிரசங்கம் இவரது மனத்தைக் கவர்ந்தது.

எட்டாம் வகுப்பு வரை ஆங்கிலம் கற்றார். மேற்படிப்புக்குப் போகாத காரணம் தாயில்லாப் பிள்ளை, தகப்பன் மஸ்கெலியாவில் வியாபாரம். மாமியாருக்கு யோகன் கிறிஸ்தவ பாடசாலையில் படிப்பது விருப்பம் இல்லை. ஆகையால் படிப்புக் குழப்பியது. அம்பலவாணர் யோகனை அழைப்பித்து தேயிலைத் தோட்டம் ஒன்றில் வேலைக்கு அமர்த்தினார். மலையகத்தின் இயற்கைச் சூழ்நிலை யோகனின் மனதைக் கவர்ந்தது. ஒருநாள் யோகநாதன் சிவனொளிபாதம் சென்று சூரியன் உதிக்கும் காட்சியினைக் கண்டு மகிழ்ந்து வந்தார். சிவனொளிபாதம் சென்று வந்த யோகநாதன் இயற்கையின் சூழலிலே தமது மனதைப் பறிகொடுத்துவிட்டார். அதனால் தன்பாட்டிலேயே பேசத் தொடங்கினார். இது எல்லாம் உண்மை. எனது உடம்பு சிவன் சொத்து. சிவனுக்கே அது சொந்தம். அவனையே தேடிப்போனேன். இந்த விபரீத எண்ணங்களைக் கண்ட தந்தையார் இவரை யாழ்ப்பாணத்திற்கே அனுப்பி வைத்தார்.

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

யோகர் சும்மா இருக்க மாட்டார். உத்தியோகம் தேடித் திரிவார். “உத்தியோகம் புருஷலட்சணம்” என்று சொல்லும் சுவாமிகள், உத்தியோகம் பார்க்க எண்ணினார் என்பது சாலவும் பொருத்தமானதே. இரணைமடுக் குளக்கட்டிட வேலை நடைபெற்ற காலம்.

அங்கு சென்ற போது “பிறவுண்” என்ற பொறியியலாளர் பண்டகசாலைப் பாதுகாவலர் என்ற உத்தியோகத்தை இவருக்கு அளித்தார். “உங்கள் கடமையை மறவாதீர்கள்” என்று எல்லோருக்கும் உபதேசித்த சுவாமிகள் தமது கடமையை மறப்பாரா? நேர்மையாகவும், உண்மையாகவும் வேலை பார்த்தார். பொறியியலாளரிடம் ஒரு நன்மதிப்பைப் பெற்றுக்கொண்டார்.

யோகநாதன் கிளிநொச்சியை விட்டு மாவிட்டபுரம் திரும்பினார். அவருக்கு அப்போது வயது 32. தந்தையும் இறந்துவிட்டார். தாயை எட்டு வயதில் இழந்தார். தந்தையை வாலிப வயதில் இழந்தார். ஆனால் மாவிட்டபுரம் கந்தன் கருணையை இழக்கவில்லை. கீரிமலையிலும், மாவிட்டபுரத்திலும் மாறிமாறி வசித்தார். கீரிமலையிலிருந்து நடையிலேயே நல்லூருக்கு வருவார். ஆத்மீக தாகம் மேலிட்ட காலம்; குரு ஒருவரைத்தேடி அலைந்த காலம்; பற்றுக்கோடாக இருந்த இரு முதுகுரவரையும் இழந்தபோது பற்றுக்கோடு ஒன்றை நாடினார். நல்லூர் தேரடியில் செல்லப்பா சுவாமிகளைச் சந்தித்தார். செல்லப்பா சுவாமிகள் பார்வை இவரைக் காந்தமெனக் கவர்ந்தது. குருநாதனைத் தரிசித்த அநுபவித்தை அவரே கூறுகின்றார்.

“கருத்தில் நினைந்துருகிக் கைகூப்பிற் தொண்டர் வருத்தமெலாந் தீர்க்கும் வடிவேல் - திருத்தலத்தில் தேரடியில் தேசிகனைக் கண்டு தெரிசித்தேன் ஆரடாநீ என்றான் அவன்”

விசர்ச் செல்லப்பா என்று மக்களால் ஏசுப்பட்ட செல்லப்பா சுவாமிகளைச் சூழ ஒரு கூட்டம் கூடத் தொடங்கி இருந்த காலம். செல்லப்பா சுவாமியின் அரிய சீடர்கள் கதிரவேலுச்சாமிபுயம், யோகநாதனும் ஆவர். பெரும்பாலும் மூவரும் ஒன்றுகூடித் திரிவர்; சண்டை போடுவர், சமையல் செய்வர். சமையல் முடியும் சமயத்தில் சட்டி பாணையை உடைப்பர். இச்செயலைக் கண்டால் யார்தான் இவர்களைப் பைத்தியம் என்று கூறமாட்டார்கள்?

கொழும்புத்துறையில் சிற்றம்பலம் சம்பந்தர் என்னும் ஒரு சைவப்பெரியார் வளவில் நோட்டுப் பக்கமாக ஒரு இலுப்பை மரம். இந்த இலுப்பை மரத்தின் கீழேதான் யோகர் சுவாமிகளுடைய அருந்தவம் நடைபெற்றது. இந்த இலுப்பை மரத்திற்கு அருகில் அரியாலை நன்னியர் என்பவர் ஒரு கடை கட்டி, வியாபாரம் செய்துவந்தார். நன்னியருக்கு இந்தச் சுவாமிமாரைக் கண்டால் பிடிக்காதாம். நன்னியர் நல்லூர் செல்லப்பா சுவாமியை ஒருநாள் நிந்தித்தாராம். அவர் ஒன்றுமே

பேசாமல் சென்றதற்காக கடைக்குள் அவரைக் கட்டியும் வைத்தாராம். அயலவர்கள் அடுத்த நாளை நன்னியரைக் கடையை விட்டுத் துரத்திவிட்டார்கள். இந்தக் கடை வெறுமனே கிடந்தபடியால் யோகர்சுவாமிகள் தமது குருநாதனைக் கட்டிவைத்த அதே கடைக்குள் நித்திரை செய்வாராம். விடியுமுன் எழுந்து நல்லூர்ப் பக்கமாகச் சென்று விடுவாராம்.

கொழும்புத்துறை வளவில் இருந்த கடையைத் திருநாவுக்கரசு என்பவர் திருத்தி அமைத்துக் குடிசை ஒன்று கட்டிக்கொடுத்து, சுவாமிகளை அதில் தங்குமாறு அவரும் அவரது தாயாரும் அன்புடன் வேண்டிக்கொண்டார்கள். அவர்களுடைய அன்புக்குக் கட்டுப்பட்ட சுவாமிகள் பூதவுடலை விட்டு உயிர் பிரியும்வரை அக் குடிசையிலேயே வாழ்ந்து வந்தார்கள். சுவாமிகளை நாடி நாள்தோறும் கூட்டம் கூடத் தொடங்கியது. செவ்வாய், வெள்ளிக்கிழமைகளில் பெருங் கூட்டம். திருமுறைகள் பாராயணம் நடைபெறும். எல்லாத் தரங்களிலும் உள்ள மக்களும் ஒன்று கூடுவார்கள். ஆன்மீகதாகம் கொண்டவர்களும் வருவார்கள். தங்கள் இட்டல் இடைஞ்சல்களைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காகவும் வருவார்கள். சுவாமிகளைச் சோதித்துப் பார்ப்பவர்களும் வருவார்கள்.

சுவாமிகளும் தம்மை நாடி வந்தவர்களுடைய உள்ளப்பாங்கை அறிந்து அவர்களுக்கேற்றவகையில் புத்திமதிகள் கூறுவார்கள். சிலரை ஏசியும் துரத்துவார்கள். அதைப் பொருட்படுத்தாமல் தம்மை மேலும் மேலும் நாடி வந்தவர்களை அன்புடன் அணைத்து அருளுரை வழங்குவார்கள். அவர்களை ஏசுவதன் மூலம் அவர்கள் வினைகளைச் சுவாமிகள் தொலைத்து விடுகிறார். இவ்வுண்மையை உணர்ந்த அடியார்கள் சுவாமிகளின் மறமயக் கருணையை நினைத்து நினைத்து ஆனந்த பாஷ்யம் சொரிவார்கள்.

“எல்லோரும் ஒருகுலம்; எல்லோரும் ஒரு இனம்” என்பது சுவாமிகள் தம்மை நாடி வருபவர்களுக்கு அடிக்கடி கூறும் உபதேசமாகும். “எனக்கும் உனக்கும் என்ன வித்தியாசம்; எல்லாரும் சமம்” என்று கூறுவார்கள். “நீயும் மனிதன்; நானும் மனிதன். உங்கள் கடமையைப் போய்ச் செய்யுங்கள். இங்கே ஏன் வருகிறீர்கள்? நாங்கள் பிச்சைக்காரர்கள். நாங்கள் சும்மா இருக்கிறோம். எங்களைத் தொந்தரவு செய்யாதீர்கள்!” என்று ஏசிக் கலைப்பதும் உண்டு.

“கர்மவினையால் எங்களுக்கு இப்பிறவி வந்தது; நாம் ஒன்றும் அறியோம், நாம் ஏன் இங்கு பிறந்தோம்? இப்பிறவியால் ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை; அதனால் பாதகமும் இல்லை; பிறப்பு வரை இருந்தது; வந்துவிட்டது. நாங்கள் ஆத்மலாபத்தை நல்லாய்த் தேடிக்கொள்ளலாம்” என்று உபதேசம் செய்தார்கள்.

சுவாமிகள் எல்லா மத உண்மைகளையும் அறிந்தவர்கள். அவர் ஒரு சமரசஞானி. அதனால் எல்லாச் சமயத்தவர்களும் அவரை நாடி வந்தார்கள்? அவரவருக்கேற்ற உபதேசம் கிடைத்து வந்தது. ஆனால் சுவாமிகள் தன்னை ஒரு சிவதொண்டன் என்றே கூறிக்கொள்வார்கள். சுவாமிகளுடைய சந்நிதியில் ஒரு சில நிமிடங்கள் இருந்தாலும் மனச்சாந்தி

ஏற்படுவதை யாரும் உணரலாம். எந்த நேரமும் சாந்தி அலைகளையே வீசிக்கொண்டிருந்தார்கள். சுவாமிகளைச் சூழ எந்த நேரத்திலும் ஒரு ஆத்மீக அலை வீசிக்கொண்டே இருக்கும். அந்த ஆத்மீக அலைக்குள் இருந்து ஆனந்தம் பெறத் தம்மைத் தகுதியாகக் கொண்டவர்கள் நாட்கணக்காக உணவையும், நேரத்தையும், தாகத்தையும் மறந்து தியானத்தில் ஈடுபட்டிருப்பர். அப்படிப்பட்ட மனோபக்குவம் அற்றவர்களால் ஐந்து நிமிட நேரந்தானும் அங்கு இருக்க முடிவதில்லை. அத்தகையோரின் பரபரப்பை உணர்ந்த சுவாமிகள் “வந்து வெகு நேரமாகி விட்டது. ஓடிப்போய் உங்கள் கடமைகளைக் கவனியுங்கள்” என்று கூறி அவர்களைப் போகச் செய்து விடுவார்கள். “மனிதன் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றான். எப்போதாவது இவனுடைய ஓட்டம் ஓயுமோ” என்று கூறுவார்கள்.

“உலகமெல்லாம் இறைவன் சந்திதானம், உலகெல்லாம் இறைவன் சந்திதானம்” என்று அடிக்கடி கூறுவார்கள். இதனை உணராதவர்கள் கடவுளைத் தேடித்தேடி அலைகிறார்கள். கடவுளை அறியவேண்டும் என்று கவலைப்படுபவர்கள் இல்லை. அவர்களுடைய கவலை எல்லாம் நிலையில்லாத பொருள்களைப் பற்றியனவாகவே இருக்கிறது. “கடவுள் உங்களை வளர்க்கிறார்; நீங்கள் கடவுளை வளருங்கள்” என்று சொல்லிவிட்டுப் பெரிதாகச் சிரிப்பார்கள்.

சுவாமிகள் ஒரு சமரச ஞானி. சைவசித்தாந்த, வேதாந்த சண்டைகள், சைவ, வைஷ்ணவ சண்டைகள். கிறிஸ்தவ பௌத்த இஸ்லாமிய சண்டைகள் சுவாமிகளுக்குப் பிடிக்காதவை. சுவாமிகள் இவைகள் எல்லாவற்றுக்கும் அப்பாற்பட்டவர்.

“சிவபோதம் நீ என்றும், அவ்வறிவுக்கு அறிவு செய்பவன் சச்சிதானந்த சொரூபியாகிய சிவம் என்றும் அந்தச் சிவசொருபத்தைச் சிந்தித்துச் சிந்தனாத்தத்தை அடைந்து, சிவபோத மற்றுஞ் சிவமாதலே முத்தி” என்றும் கூறும் சைவசித்தாந்தம். வேதாந்தமோ எனில் “சிவபோதம் நீ அன்றெனத் தள்ளிச் சிவபோத சாட்சி நீ என்றும், அறிந்து நின் நிச சொரூபமாகிய பிரம சொரூபமாயிருந்தலே முத்தி என்றும் கூறும்”.

“சிவபோத ஒழிவிலேயே இன்பம் உதிப்பது என்பதும் இன்பாத் முத்தி என்பதும் இரு சாராருக்கும் ஒத்த முடிவு. வேதாந்த, சித்தாந்த சமரசம் இதுவேயாகும்.

“சர்வம் பிரமமயம்” என்பது வேதாந்தம். “சர்வம் பிரமமயம்”. என்னில் இங்கு என்ன பொல்லாப்பு நிகழக்கூடும். ஆதலால் ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை. நீ அன்றும் இன்றும் பரிபூரண சச்சிதானந்த சொரூபியாய் இருந்திருக்கிறாய். ஆதலால் நீ புதிதாகப் பூரணத்துவத்தை அடையப்போவதில்லை. நீ என்றும் பூரணன். உன் பூரணத்துவம் எப்போ முடிந்த காரியம். அப்படி உள்ள காரியம், பிரமம் சிந்தனை இறந்தது - சிந்தனாதீபம் - நாம் அறியோம். அனைத்தும் சத்தாய் இருப்பதனால் முழுதும் உண்மை. அனைத்தும் ஆனந்தமயமாதலின் எங்கும் பரிபூரண ஆனந்தம்.

சுவாமிகளுடைய உபதேசங்களை எல்லாருக்கும் பரப்ப வேண்டும் என்று அடியார் கூட்டம் விரும்பியது.

சுவாமிகளிடம் மாத வெளியீடு ஒன்று வெளியிடுவது பற்றி அடியார்கள் விண்ணப் பித்தார்கள். சுவாமிகளும் அதற்கிசைந்து நாம் எல்லோரும் சிவதொண்டர்கள்; நாம் செய்வது சிவதொண்டு. ஆகவே எமது வெளியீடும் “சிவதொண்டன்” ஆக இருக்கட்டும் என்றார்கள். 1935 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் முதலாவது இதழாகிய சிவதொண்டன் திரு. க. கி. நடராசன் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்தது. சிவதொண்டனுக்கு நிலையம் ஒன்று காங்கேசன்துறை வீதியில் 04.11.1953 இல் உருவானது. அந்த நிலையத்தின் மேல்மாடியிலிருக்கும் தியான மண்டபத்தில் சுவாமிகளுடைய ஆத்மீக அலையை இன்றும் அனுபவிக்கலாம்.

விவேகானந்த சுவாமிகள் அமெரிக்காவில் ஆற்றிய சொற்பொழிவில் மதம் என்பது பற்றி இரத்தினச் சுருக்கமாகக் கூறியுள்ளார். அந்த இலக்கணம் சுவாமிகளுக்கு மிகப் பிடித்தமான பகுதியாகும். அதன் மொழி பெயர்ப்பு பின்வருமாறு:-

“உலகத்திலுள்ள மற்றெந்த வஸ்துவிலும் மதம் என்பது உண்மையாகவும், தெளிவாகவும், உறுதியாகவும் பிறர்க்குக் கொடுத்தலும் கூடும். பெறுதலும் கூடும். ஆகவே முதலில் ஆத்மஞானியாக வேண்டும். கோயில் கட்டுவது, தொழுதலை இடங்கள் நிர்மாணிப்பது, பொது வழிபாடு என்று இன்னவைகளிலே மதம் தங்கியிருக்கவில்லை. அது புத்தகங்களிலும் காணப்படமாட்டாது. மதம் என்பது ஆத்மனுபுதியே ஆகும்”.

சுவாமிகள் தமது அடியார்கள் எங்கெங்கு இருந்தார்களோ அங்கங்கெல்லாம் செல்லுவார். யாருக்கும் அறிவித்தல் கொடுக்கமாட்டார். இருந்தாற்போல் ஒரு அடியவருடைய வீட்டில் தோன்றுவார். கேள்வியுற்ற அடியவர்கள் எல்லாரும் அங்கு வந்து கூடுவர். அவர்களுக்கெல்லாம் நல்லுபதேசம் கிடைக்கும். சில சமயம் கண்முடிச் சிவயோகத்திலே ஆழ்ந்து விடுவார். அன்பர்களும் தியானத்தில் முழுகி ஆனந்தம் பெறுவர். இரண்டு வருட காலம் சுவாமிகள் கொழும்புத்துறை ஆச்சிரமத்தைவிட்டு எங்கும் சென்றதில்லை. சுவாமிகள் பூதவுடலை எந்த நேரத்திலும் உதறித் தள்ளலாம் என்று அடியார்கள் எதிர் பார்த்தனர். அதற்குரிய காலமும் நெருங்கியது. 24.03.1964 செவ்வாய்கிழமை அதிகாலை ஆயிலிய நட்சத்திரத்தில் சுவாமிகள் மகாசமாதி அடைந்தார்கள். சுவாமிகளுடைய குருபூசை ஆயிலிய நட்சத்திரத்தில் வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது.

“எவ்வுயிரும் பெருமான் முன்னிலையென்று கருணைசெய் கடவுள் உள்ளும் புறமும் உள்ளார்”

- யோகர் சுவாமிகள்

தவத்திரு சிவயோக சுவாமிகள்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

50வது குருபூசை சிறப்பிப்பு

சித்த யோக சுவாமிகள்

(பேராசிரியர் அ. ச. ஞானசம்பந்தன்,

தமிழ்நாடு, இந்தியா

இந்த நாட்டைப் பொறுத்தவரை பல்லாமிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகச் சராசரி மனிதரிலும் பன்மடங்கு உயர்ந்து நின்ற மகாத்மாக்கள் பலர் உண்டு. ஒரு சிலர் பாடல்கள் மூலம் தாம் யாவென்பதை உலகத்திற்கு அறிவுறுத்தி உள்வார்கள். திருமூலர், பாம்பாட்டிச் சித்தர், சிவவாக்கியர் போன்றவர்கள் தம் பாடல்கள் மூலம் மக்கள் சமுதாயத்திற்கு வழி காட்டியவர்கள் ஆவார்கள். இதன் எதிராக வேறு பல சித்தர்கள் தங்கள் வாழ்கின்ற காலத்தில் தம்மை வந்தடையும் மக்களின் குறைகளைப் போக்கி நல்வாழ்வு வாழ வழி செய்தவர்கள் ஆவார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்தில் நீண்டகாலம் வாழ்ந்து 1964 ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 23 ஆம் திகதி ஆயிரப்பி நாளன்று வீடுபேறடைந்தவர் இச்சுவாமிகள். இவர் ஒரு தனிப்பட்ட இடத்தில், சிறிய குடிசையொன்றை அமைத்துக் கொண்டு அதனுள் இருந்து வந்தார். அந்தக் குடிசைக்குள் நுழைய வேண்டுமானால் யாராக இருந்தாலும் குனிந்து இடுப்பை வளைத்துக் கொண்டுதான் உள்ளே செல்ல முடியும். மீண்டும் வெளியே செல்வதும் இதே முறையிற்றான். அந்த நாட்டை ஆண்ட பிரதம மந்திரி முதல் ஆங்கிலேயர் வரை மிகப் பலர் சுவாமிகளிடம் அளவில்லாத அன்பு பூண்டு வாழ்ந்தனர். சிங்களவர், இஸ்லாமியர், தமிழர், ஆங்கிலேயர்கள் என்ற எந்த வேறுபாடுமின்றி சுவாமிகளிடம் ஒவ்வொரு நான் மாஸையும் மக்கட் கூட்டம் திரண்டு நிற்கும். குடிசைக்குள் அதிகமாக நின்றால் பதினைந்து அல்லது இருபது பேர்தான் நிற்க முடியும். இவ்வாறு நிற்பவர்கள் தம் வழியாட்டை முடித்துக் கொண்டு வெளியே சென்ற பிறகுதான் அடுத்த கூட்டம் உள்ளே நுழைய முடியும். ஒவ்வொருவரும் காணிக்கையாக பழங்களை வாங்கி வந்து சுவாமிகளின் திருவடிகளில் வைத்து வணங்குவார்கள். எந்த ஒன்றையும் சுவாமிகள் எடுத்து வாயில் போட்டதாக வரலாறு இல்லை.

குறைதீர்க்க வேண்டி வந்தவர்கள் வாய்விட்டுத் தம் குறைகளை சொல்லும் பழக்கமில்லை. எனவே பதினைந்து இருபது நிமிஷங்கள் ஒரு கூட்டம் உள்ளே நின்றாலும் ஒருவர் கூட வாய்திறந்து எதனையும் சுவாமிகளிடம் கூறியதில்லை. இந்த நடைமுறையின் பொருளை நான் தெரிந்து கொள்வதற்குச் சிறிது காலம் பிடித்தது. 1950 இல் முதன்முறையாக சுவாமிகளைத் தரிசிக்கும் பாக்கியம் கிடைத்தது. அதற்கு முன்னர் சுவாமிகளைப் பற்றி அதிகம் ஒன்றும் தெரிந்து கொண்டதில்லை. முதன் முறையாக என்னை அழைத்துச் சென்றவர் ஒரு வழக்கறிஞர் பணிபுரியும் ஒரு அன்பராவார். உள்ளே சென்று சுவாமிகளை விழுந்து வணங்கிவிட்டு ஏனையோர்களுடன் நானும் நின்று கொண்டிருந்தேன். திடீரென்று சுவாமிகள், "எடே பொடியன் இங்காலை வந்திருக்கட்டும்" என்று கூறிவிட்டு வலப்புறம் கையைக் காட்டினார்கள். என்னைத்தான் என்பதை அறியாத நான் "பொடியன்" என்று கூறியது யாரையென்று தெரியாமல் நின்று கொண்டிருந்தேன். சுவாமிகள் விரலினால் சுட்டிக்காட்டி "பொடியா! உன்னைத்தான்" என்று கூறினார்கள். இப்பொழுது என்னை ஒரு பயம் கெளவிக் கொண்டது. சுவாமிகளிடம் நிற்பவர்கள் யாரும் எதிரே உட்காருவதில்லை என்பதைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படியிருக்க நான் மட்டும் எப்படி அமர்வது என்று அஞ்சி நிற்கையில் கருணை நிறைந்த பார்வையோடு "வா மகனே! இங்கே வந்து உட்கார்" என்று கூறிவிட்டு வலக்கையால் அபரவேண்டிய இடத்தையும் தொட்டுக் காட்டினார்கள். அன்று முதல் எத்தனையோ தடவைகள் சுவாமிகளிடம் சென்றுள்ளேன்.

ஒவ்வொரு முறையும் வீழ்ந்து வணங்கியவுடன் அமரச் செய்வார்கள். முதல் இரண்டு தடவைகளில் சுவாமிகள் சொல்லிக் கொண்டிருந்தவை என் மனத்தில் குழப்பத்தை விளைவித்தன. சுவாமிகள் விடாமல் நீளமாகப் பாடிக்கொண்டே இருப்பார்கள். கூர்ந்து கவனித்த பொழுது திருவாசகத்தில் ஒரு அரையடி, தேவாரத்தில் ஒரு ஒன்றரையடி திருவிசைப்பாவில் நாலு சொற்கள் என்று மாறி மாறிய பாடிக்கொண்டே இருப்பார்கள். என் போன்ற விபரம் புரியாதோருக்கு ஏன் சுவாமிகள் இப்படி அரையடி முக்காலடி என்று பாடுகிறார்கள் என்ற சந்தேகம். வெளியே வந்து நண்பர்களைக் கேட்டபொழுது எப்போதும் சுவாமிகள் இப்படித்தான் பாடிக்கொண்டே இருப்பார்கள் என்றார்களே தவிர யாரும் என் ஐயத்தைப் போக்கவில்லை. உள்ளிருந்து வெளியே வந்த அன்பர்களைக் கண்டு பேசும்போது ஒரு உண்மை தெரியலாயிற்று. தாங்கள் பெரும் குறையோடு இருந்ததாகவும், சுவாமிகள் பாடிக்கொண்டிருக்கையில் குறிப்பிட்ட சில வார்த்தைகள் தம் மனத்துள் புகுந்து பெரிய அமைதியைத் தந்ததாகவும் தம்முடைய பிரச்சனைகளுக்கு அவை விடையாக அமைந்ததாகவும் கூறினார்கள். வருபவர் வாய்விட்டுக் குறைகளைக் கூறுவதும் இல்லை. தங்களுக்கு என்ன குறையென்று அந்த மகா புருஷர் கேட்பதுமில்லை. ஆனாலும் வருபவர்க்கு அமைதி கிடைத்து விடும். கம்பநாடன் "வாராதே வரவல்லாய்" என்று கூறுவதன் பொருளை சுவாமிகளிடம் இருக்கும்போது தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

ஏறத்தாழ இருபது தடவைகளுக்கு மேல் சுவாமிகளைத் தரிசித்திருக்கிறேன். ஒவ்வொரு முறையும் நான்கைந்து நாட்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் இருப்பேன். ஆதலால் அன்றன்று என் சொற்பொழிவு முடிந்தவுடன் அந்த மகானின் சந்நிதிக்குச் சென்று அரை மணியோ ஒரு மணியோ அவரின் திருவடிக் கீழ் அமர்ந்து அவரின் அருளைப் பெறும் வாய்ப்புப் பெற்றிருந்தேன். அவற்றைத் தொகுத்துக் கூறுவதானால் ஒரு நூலாகவே ஆகிவிடும். எனவே மூன்று நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் அடியேன் தருகிறேன். இப்பெருமகனார் எல்லாம் வல்ல சித்தர் என்பதை நிரூபிக்க இந்தநிகழ்ச்சிகள் துணைபுரியும் என்று நம்புகிறேன்.

ஒருமுறை திருவாளர் சிறிகாந்தா என்பவர் யாழ்ப்பாணத்தில் கலெக்டராகப் பணிபுரிந்து வந்தார். அவரும் அவர் மனைவியாரும் சுவாமிகளிடம் பெரும்பக்தி கொண்டவர்கள். அவர்களுடன் தங்கியிருந்த நானும் சுவாமிகளைப் பற்றி அவர்களிடம் பேசிக் கொண்டிருப்பதில் பெரு மகிழ்ச்சி அடைவேன். இம்முறை கதிர்காமத்தில் ஆடிவெல் விழா நடைபெறுகின்ற நாளாகும். திருவாளர் சிறிகாந்தா எங்கிருந்தாலும் ஆடிவெலுக்கு கதிர்காமம் செல்வது வழக்கம். ஆனால் இம்முறை ஊரை விட்டுப் போகக் கூடாதென்று அரசு ஆணை கட்டிப் போட்டதால் போகமுடியவில்லை யென்று வருந்தினார். நெருங்கிய நண்பராகிய அவர் "அ. ச. ஐயா! யோகசுவாமிகள் தவறாமல் ஆடிவெலுக்கு கதிர்காமம் போய் விடுவார்கள் இந்த ஆண்டும் போயிருப்பார்கள். நமக்கோ போக முடியவில்லை. சுவாமிகள் தங்கி இருக்கும் குடிசைக்குச் சென்று அவர்கள் அமரும் பீடத்திற்கு ஒரு கும்பிடு போட்டு வரலாம் வாருங்கள்" என்றார். அதை ஏற்றுக்கொண்டு நான் புறப்பட நானே காரை ஓட்ட ஏற்றுக் கொண்டேன். முதல் இருக்கையில் சிறிகாந்தாவும் நானுமிருக்க பின் இருக்கையில் திருமதி சிறிகாந்தா அமர்ந்தார்கள். உறுதியாகச் சுவாமிகள் இருக்க மாட்டார்கள் என்று

துணிவுடன் சென்றோமாதலால் குடிலின் வாயிலை நெருங்குகின்ற வரையில் பேசிக் கொண்டே சென்றோம். மூவரும் நுழைந்தவுடன் மிகப் பெரிய அதிர்ச்சிக்குள்ளானோம். நாங்கள் வாய்திறந்து ஒன்றும் பேசவில்லை; பேசவும் முடியவில்லை. அந்த நிலையிலும் அந்த அருளாளர் "பொடியா உன்னுடைய இடத்தில் வந்து இருக்கட்டும்" என்றார்கள். நண்பர் சிறீகாந்தாவும் அவர் மனைவியும் சுவாமிகள் கூட ஆடிவேலுக்குப் போகவில்லை என்பதைக் கண்டு ஒன்றும் புரியாமல் நின்றார்கள். சுவாமி அவர்களைப் பார்த்து "ஏன் மகனே! நீ ஆடிவேலுக்குப் போகவில்லையா?" என்று கேட்டார்கள். நண்பர் சிறீகாந்தா கண்ணீர் ஆறாகப் பெருக வாய் குழறி அரச ஆணையின் காரணமாக தான் யாழ்ப்பாணத்தில் தங்க நேரிட்டது என்று சொல்லி அழுதார்கள்.

உடனே சுவாமிகள் பின்வருமாறு கூறினார்கள். "கவலை வேண்டாம் மகனே, நமக்கென்ன வாகனமா இருக்கிறது? அந்த மடையனுக்குத் தான் மயில் வாகனம் இருக்கிறது. வேண்டாமானால் அவன்தான் நம்மிடம் வரவேண்டும். நாமெங்கே போவது?" என்று சொல்லிவிட்டுச் சிரித்துக் கொண்டே பாட ஆரம்பித்து விட்டார்கள். ஒரு மணி நேரம் இங்கே தங்கிய பிறகு சுவாமிகளிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு வீடு திரும்பினோம். வரும்பொழுது நண்பர் சிறீகாந்தா சொல்லியது இன்னும் என் கவனத்தில் உள்ளது. "அ. ச. ஐயா! பல ஆண்டுகளாகத் தவறாமல் ஆடிவேலுக்கு கதிர்காமம் செல்லுகின்ற நான் இந்த ஆண்டு போக முடியவில்லையே என்று வருந்தினேன். ஆனால் சுவாமிகளும் போகவில்லை என்பதை இப்போ கண்டு விட்டோம். அவரைத் தரிசித்ததால் கதிர்காமத்தைத் தரிசித்து விட்டோம் என்ற எண்ணம் மனத்தில் நிறைந்து விட்டது" என்றார்.

இரண்டு நாட்கள் கழித்துக் கொழும்பிற்குச் சென்றேன். அங்கு ஐந்து நாட்கள் பேச ஏற்றுக் கொண்டிருந்தேன். முதல் நாள் போய் இறங்கியவுடன் வழக்கம்போல் சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன் உட்பட பலர் விமான நிலையம் வந்திருந்தனர். அன்று மதியம் செய்தி விளம்பரத்துறைச் செயலாளர் வீட்டில் மதிய உணவிற்கு ஏற்பாடாகி இருந்தது. சாப்பிடுவதற்கு முன் "ஆடிவேல் விழாவைச் சினிமா எடுத்திருக்கிறோம் பார்க்கிறீர்களா?" என்று கேட்டார். நான் சரியென்றவுடன் ஜன்னல்களை எல்லாம் மூடிவிட்டு 14 மீ. மீ புரஜெக்டர் (projector) கருவி வைத்து மூன்று நாட்கள் முன்னர் நடந்த ஆடிவேல் விழாவில் எடுத்த படத்தைப் போட்டார்கள். சில நிமிடங்கள் கழிந்தவுடன் என்மூச்சே நின்றுவிடும் போல் ஆகிவிட்டது. காரணம் யாழ்ப்பாணத்தில் சிறீகாந்தா உட்பட எங்கள் மூவரிடமும் ஒரு மணிநேரம் காட்சி தந்த யோகசுவாமிகள் அதே நேரத்தில் கதிர்காமத்தில் ஓலிவாங்கியின் முன்னர் பேசுவதை அந்தச் சினிமாப் படம் காட்டியது.

அதிர்த்து போன நான் செயலாளர் நண்பரைப் பார்த்து "இது என்ன பழைய படம். இதைப் போட்டுக் காட்டினீர்களே?" என்றேன். அதை மறுத்த அவர் முந்தநாள் எடுத்தது நான் இது என்பதற்கு அத்தாட்சியாக அந்தப் படச்சுருளை வைக்கும் தகர டப்பாவின்மேல் எழுதிருந்ததைக் காட்டினார். எப்பொழுது எடுக்கப்பட்டது எந்த மணியிலிருந்து எதுவரை என்றெல்லாம் அதில் எழுதிருந்தது.

பொறுமை இழந்த நான் உடனே தொலைபேசி மூலம் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள சிறீகாந்தாவுடன் தொடர்பு கொண்டேன். நான் எவ்வளவு எடுத்துக் கூறியும் சிறீகாந்தா நம்ப மறுத்துவிட்டார். அ. ச. ஐயா! நாம் மூன்றுபேரும் சுவாமிகளிடம் ஒரு மணிநேரம் இருந்ததையும் அவரது மொன்மொழிகளைக் கேட்டதையும் நன்றாய் அறிவோம். "நமக்கென்ன வாகனமா இருக்கிறது? அந்த மடையனுக்குத் தான் மயில் வாகனம் இருக்கிறது." என்று கூறியது நினைவில்லையா? என்று கேட்டார். எவ்வளவு சொல்லியும் நண்பர் சிறீகாந்தா படச்சுருளை நம்பத் தயாராக இல்லை. அரசுப் பணியாளர்கள் ஏதோ தவறு செய்து விட்டார்கள் என்றே உறுதியாக நம்பினார். இந்நிலையில் நானே ஒரு முடிவுக்கு வந்தேன். ஐந்து நாள் சொற்பொழிவு முடிந்ததும் கொழும்பிலிருந்து நேரே சென்னை வருவதற்கு என்னிடம் பயணச் சீட்டு இருந்தாலும் அதை மாற்றி

தவந்தரு சுவியோக சுவாமிகளின்

50வது குருபூசை சிறப்பிப்பு

யாழ்ப்பாணத்தில் ஒருநாள் தங்கிச் செல்ல முடிவு செய்தேன். அன்று கூட்டத்திற்கு வந்திருந்த பலரும் கதிர்காமம் சென்று மயில்வாகன முருகனையும் மானுட வடிவில் யோகர் சுவாமிகள் என்ற பெயரில் இருந்த முருகனையும் கண்டவர்கள் ஆவர். சுவாமிகள் அங்கு பேசியதை இவர்கள் அனைவரும் நேரே கேட்டவர்கள். ஆதலால் அவர்கள் என்னை நம்பத் தயாராகவில்லை.

இந்த நிலையில் என் பணி முடிந்தவுடன் ஆறாம் நாள் நாள் புறப்பட்டு யாழ்ப்பாணம் வந்தேன். விமான நிலையத்திற்கு வந்த சிறீகாந்தா இதுபற்றி அவசரமாக என்னிடம் பேச விரும்பியதால் ஓட்டுநரை விட்டுவிட்டுத் தானே வண்டி ஓட்டி வந்தார். பலாலி நிலையத்திலிருந்து கலெக்டர் பங்களா செல்லும் வரையில் நடந்தவற்றை யெல்லாம் கூறினேன். நண்பர் சிறீகாந்தா அவர்கள் உறுதியாக அந்தச் சினிமாப்படம் பழைய படம் என்ற முடிவிலிருந்து மாறவேயில்லை. அன்று மாலை ஒரு மணியளவில் நாங்கள் மூவரும் சுவாமிகளைத் தரிசிக்கச் சென்றோம். விழுந்து வணங்கியவுடன், சுவாமிகள் "பொடியா! நீ ஏன் பட்டணம் போகாமல் இங்கே வந்தாய்?" என்றவுடன் நான் அச்சத்தோட நடந்தவற்றைக் கூறினேன். சுவாமிகள் கடகடவென்று சிரித்துவிட்டு "அந்த மடையனுக்குத் தான் மயில் இருக்கிறது. நாங்கள் எப்படி அங்கே போக முடியும் மயிலா இருக்கிறது நமக்கு" என்று கூறிச் சிரித்தார். அட்டமா சித்திகளில் வேறொருவர் காணாமல் ஒரே நேரத்தில் பல இடங்களில் இருக்கும் சிறப்பு சித்தர்களுக்குரியது என்பதைப் படித்திருக்கிறேன். ஆதலால் மனத்தில் கொஞ்சம் தைரியத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு, "சுவாமிகள் அங்கே இருந்ததும் உண்மை. இது அட்டம்..." என்று தொடங்கினேன். அந்த வார்த்தையை முழுவதும் கூறவிடாமல் சுவாமிகள் உரத்த குரலில் "பொடியா! செருப்படி வேண்டுமே மகனே உனக்கு வாயை மூடா" என்றார்கள். பிறகு அன்பொழுக்கப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். மறுநாள் நான் சென்னை மீண்டுவிட்டேன். யோகர் சுவாமிகள் எல்லாம் வல்ல சித்தர் என்பதற்குத் தலையாய எடுத்துக் காட்டு இதுவாகும்.

என் நினைவில் ஆழமாக நின்றதைக் கூறலாம். ஒருமுறை யாழ்ப்பாண இந்துக்கல்லூரியில் சொற்பொழிவு ஆற்றுவதற்காக பல்கலைச்செல்வர் டாக்டர் தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார், டாக்டர் டி. எம். பி. மகாதேவன், நான் ஆகிய மூவரும் சென்றிருந்தோம். அமைச்சர் நடேசன் அவர்கள் வீட்டில் தங்கி இருந்தோம். திரு. தெ. பொ. மீ யும் நானும் சுவாமிகளிடம் செல்லும் வாய்ப்பை முன்னரே பெற்றிருந்தோம். திரு. மகாதேவனுக்கு இது புதிய அனுபவம். நான்கு நாட்களும் சொற்பொழிவுகள் முடிந்தவுடன் சுவாமிகளிடம் சென்று ஒரு மணி நேரம் தங்கி அவர்கள் ஆசீர்வாதத்துடன் திரும்புவது வழக்கம் முதல் மூன்று நாட்களிலும் பல திருவிளையாடல்களை சுவாமிகள் செய்தருளினார்கள். திரு. மகாதேவன் ஏதாவது பலகாரம் செய்து சுவாமிகளுக்கு அதை தைவேத்தியமாகப் படைத்து விட்டு அந்த உச்சிஷ்டத்தை நாங்கள் உண்ண வேண்டும் என்று விரும்பினார். அமைச்சர் நடேசனாரிடம் இதைச் சொல்ல அவர் சமையற்காரனை அழைத்து "ஏழு அல்லது எட்டுமணிக்கு குளித்துச் சத்தமாக இடியப்பமும் சொதியும் தயார் செய்து வை" என்று உத்தரவிட்டார். மகாதேவனிடம் திரும்பி "உங்கள் ஆசைக்காக இதனைச் செய்யச் சொல்லி விட்டேன். சுவாமிகள் எதையும் வாயிற் போட்டு நானறியேன். இருந்தாலும்

50வது குருபூசை சிறப்பிப்பு

உண்ண வேண்டும் என்று விரும்பினார். அமைச்சர் நடேசனாரிடம் இதைச் சொல்ல அவர் சமையற்காரனை அழைத்து "ஏழு அல்லது எட்டுமணிக்கு குளித்துச் சத்தமாக இடியப்பமும் செய்தியும் தயார் செய்து வை" என்று உத்தரவிட்டார். மகாதேவனிடம் திரும்பி "உங்கள் ஆசைக்காக இதனைச் செய்யச் சொல்லி விட்டேன். சுவாமிகள் எதையும் வாயிற் போட்டு நானறியேன். இருந்தாலும் இப்பலகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டு சென்று உங்கள் விருப்பத்தை விண்ணப்பம் செய்யுங்கள், சுவாமிகள் மறுத்து விட்டால் அதற்காக வருந்த வேண்டாம்." என்று கூறினார் நடேசனார்.

திடீரென்று ஒரு அதிசயம் நிகழ்ந்தது. நான்கு மணிக்கு அமைச்சர் உட்பட நாங்கள் நால்வரும் கல்லூரிக்குப் புறப்படத் தயாராக இருந்தோம். சமையற்காரனுக்கு திடீரென்று காக்கை வலி கண்டுவிட்டது. அவனை மருத்துவ மனை அனுப்பிவிட்டு நாங்கள் சொற்பொழிவுக்குச் சென்று விட்டோம். எங்களுக்கே உணவில்லாத போது சுவாமிகளுக்கு நைவேத்தியம் கொண்டு போவது என்பது நடக்காமல் போய்விட்டது. எங்களுக்குக் கொடுத்து வைக்கவில்லை, என்று மனவருத்தத்துடன் பத்து மணியளவில் நாங்கள் மூவரும் சுவாமிகளிடம் சென்று வீழ்ந்து வணங்கி விட்டு நின்றோம். திடீரென்று சுவாமிகள் "அடே மகாதேவா! யோகனுக்குச் சாப்பாடு போடவேண்டும் என்று நினைத்தாயல்லவா? கவலைப்படாதே" என்று கூறிவிட்டு மூவரையும் அமருமாறு செய்தார்கள். திடீரென்று குடிசையில் ஒரு மூலையைச் சுட்டிக்காட்டி, "டேய் பொடியா! அங்கே இடியப்பமும் செய்தியும் இருக்கிறது. நான்கு இலைகள் இருக்கின்றன. எடுத்துப் போடு" என்றார்கள். சுவாமிகளுக்குப் படைக்கப்பட்ட இலைகளில் இருந்த இடியப்பத்தை நன்கு நோசுந்து கடுகளவு தம்முடைய திருவாயில் போட்டுக் கொண்டு எஞ்சியவற்றை உருண்டைகளாகக் உருட்டி எம் மூவர் இலைகளிலும் போட்டு உண்ணுமாறு பணித்தார்கள். இவை முடிந்த பிறகு திடீரென்று "டேய் மகாதேவா! நீ என்ன செய்யப் போகிறாய் நாளைக்கு?" என்றார்கள். அவர் தெ. பொ. மீ யும், தானும் மறுநாட்காலை விமானத்தில் சென்னை செல்லப் போவதாகக் கூறினார்கள். நான் கொழும்பு செல்லப் போவதாகக் கூறினேன். சுவாமிகள் சிரித்துக் கொண்டே "அடே பொடியா இவர்கள் இருவரும் புறவை மாதிரி கைகளை இறக்கையாகப் பரப்பிக் கொண்டு பறக்கப் போகிறார்கள் தெரியுமா?" என்றார்கள். எங்கள் வயிற்றில் புளியைக் கரைத்து விட்டது. இவர்களைப் போகவேண்டாம் என்று சுவாமிகள் கூறுகின்றார்களா என்ற சந்தேகம். சுவாமிகளின் எதிரே வருகின்ற பெரியவர்கள் பிரதம மந்திரியிலிருந்து சாதாரண மனிதர் வரை யாரும் பேசுவதில்லை. தொடக்கத்திலிருந்தே அவர்கள் பேசும் உரிமையை எனக்கு வழங்கியிருந்தார்கள். நான் பேசாதிருந்தாற் கூட "டேய் பொடியா ஏன் சுமமா நிற்கிறாய் ஏதாவது சொல்" என்பார்கள். அந்த உரிமையை வைத்துக் கொண்டு "இப்பொழுது இவர்கள் பயணத்தை நிறுத்தி விட்டுமா?" என்று கேட்டேன். சுவாமிகள் சிரித்துக் கொண்டே "அவர்கள் போவதை யோகன் ஏன் நிறுத்த வேண்டும். புறவை போலப் பறப்பார்கள்" என்று கூறினார்கள். சுவாமிகளை விட்டு வரும்போது நடுநிசி ஆகிவிட்டது. நடந்தவற்றைக் கூறியவுடன் அமைச்சர் நடேசனார் இவர்களைப் போகவேண்டாம் என்று எவ்வளவோ கூறிப்பார்த்தார். இருவரும் கேட்பதாக இல்லை. வேறு வழியில்லாமல் மறுநாட்காலை ஏழேகால் மணிக்கு இவர்கள் இருவரையும் வழியனுப்ப அமைச்சரும் நானும் சென்றோம். இருவரும் விமானத்தில் ஏறி அமர்ந்து விட்டனர். ஒரு யாதையின்

தொடக்கத்திற்குச் சென்ற விமானம் பலமுறை விசிறிகளையும் சுழலவிட்டுக் கொண்டிருந்ததைக் காண முடிந்தது. அது டக்கோட்டா விமானம். சிறிது நேரத்துக் கெல்லாம் ஒலிபெருக்கியில் பின்வருமாறு பேசப்பட்டது. "விமானம் பழுதடைந்து விட்டதால் இன்று சென்னை செல்லும் வாய்ப்பு இல்லை. நாளை இதே நேரத்திற்கு இதே பயணச் சீட்டுகளுடன் பயணிகள் வரலாம்" விமானத்தைக் கட்டி இழுத்துக் கொண்டு வந்தார்கள். தெ. பொ. மீ யும் மகாதேவனும் கீழிறங்கினார்கள். அமைச்சர் நடேசனுக்குப் பெரிய ஆனந்தம். மகாதேவனுக்கு வருத்தம். வழக்கம்போல் அன்று மாலை சுவாமிகளைக் காணச் சென்றோம். சுவாமிகள் சிரித்துக் கொண்டே "என்னடா! மகாதேவா! இறக்கையை விரித்துப் பறக்கவில்லையோ!" என்றார்கள். மகாதேவன் அவர்கள் கண்ணீர் ததும்ப விழுந்து வணங்கிவிட்டு தான் அவசரப்பட்ட காரணம் கூறினார். அன்று சென்னை போயிருந்தால் தான் இரவு டில்லி சென்று (T.W.A) விமானமூலம் ஹவாய்த் தீவில் உள்ள ஆனலுலுவுக்கு (Honolulu) செல்ல வேண்டும் அதற்கு மறுநாள் அங்கு நடைபெறப் போகும் அகில உலக வேதாந்த மகாநாட்டிற்கு தான் தலைமை வகிக்க வேண்டும், எல்லாம் கேட்டு விட்டது. என்று வருந்தினார். அதைக் கேட்ட சுவாமிகள் "கவலை வேண்டாம் மகனே, இம்மகாநாட்டைப் பதினைந்து நாள் தள்ளிப் போட்டு விட்டார்கள். நீ அமைதியாகச் சென்று தலைமை ஏற்று நடத்தலாம்." என்று கூறினார்கள். சுவாமிகளிடம் விடைபெற்று வந்து நடேசன் வீட்டில் தங்கியபோது மகாதேவன் கூறிய வார்த்தைகள் அவர் துயரத்தை எடுத்துக் காட்டின. "இந்த மகாநாடுகள் ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பே அட்டவணை போட்டுத் தயாரிக்கப் பட்டவையாகும். உலகம் முழுவதிலிருந்தும் பலர் வருவார்கள். ஆகையால் இரண்டு நாள் முன்னர் அதை மாற்றுவது இயலாத காரியம்" என்று கூறி வருந்தினார். மறுநாள் அவர்கள் இருவரும் சென்னை சென்றனர். நான் கொழும்பு வந்து பதினைந்து நாட்கள் தங்கி விட்டு சென்னை வந்து ஒரு மாதம் கழிந்தபின் மகாதேவனைச் சந்தித்தேன். நாத்தழுதழுக்க "சுவாமிகள் எவ்வளவு பெரிய சித்தர் என்பதை அனுபவித்து விட்டேன். அங்கே விமானம் தடைப்பட்ட அதே நேரத்தில் சென்னையில் என் வீட்டிற்கு ஒரு தந்தி வந்திருந்தது. பதினைந்து நாட்கள் மகாநாடு பல்வேறு காரணங்களால் தள்ளி வைக்கப்பட்ட தென்றும், பதினாறாவது நாள் விழா தொடங்கு மென்றும் தந்தியில் அறிவித்து இருந்தார்கள். அப்படியே பதினாறாவது நாள் தொடங்கிய விழாவில் தலைமையேற்று என்பணி முடித்து வந்து விட்டேன்" என்று கூறினார்கள். யோகர் சுவாமிகள் என்ற சித்தரிடம் நாங்கள் அனுபவித்த இந்த நிகழ்ச்சி அவர் யாரென்பதை எடுத்துக் காட்ட உதவும்.

மேலே கூறிய இரண்டு நிகழ்ச்சிகளிலும் உடனிருந்து சுவாமிகளின் யோகசித்தியையும் பக்தர்களுக்கு அருளுகின்ற திறத்தையும் என்னால் காண முடிந்தது. இனி நான் சொல்லப் போகும் நிகழ்ச்சி எனக்கு நேரடியாக நடந்த அனுபவமாகும். சுவாமிகள் இருக்கும் காலத்திலேயே இதுபற்றி எழுதவேண்டும் என்று ஈழகேசரி, தினகரன் போன்ற பத்திரிகைகள் வேண்டியும் மகானின் உத்தரவில்லாமல் அதைச் செய்ய முடியாதென்று கூறிவிட்டேன். இப்போது அதனை எழுதுவதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு முதலாவது அப்பெருமகனார் சித்தியடைந்து விட்டார். இரண்டாவது என்னுடைய வயதும் எண்பதைக் கடந்து விட்ட காரணத்தால் பின்னர் வரும் சமுதாயம் எத்தகைய அருளாளர்களை இந்தத் தமிழினம் பெற்றிருந்தது என்பதை அறிந்து கொள்ள ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும். ஆதலால் தான் இதனை விரிவாக எழுத முற்பட்டேன்.

1955 வாக்கில் யாழ்ப்பாணத்தை அடுத்துள்ள கரணவாய் தெற்கு என்ற ஊரில் பத்து நாட்கள் தொடர்ந்து சொற்பொழிவு செய்வதாக ஒப்புக் கொண்டு சென்றேன். மலாய்நாட்டு ஓய்வுதியம் பெறும் முருகப்பூ என்பவர் வீட்டில் தங்கியிருந்தேன். பகல் முழுவதும் வேலையில்லை ஆதலாலும், இரவு ஒரு மணிக்கு சொற்பொழிவு தொடங்குவதாலும் அன்பர்கள் சிலர் எனக்காக ஒரு காரைக் கொடுத்து பகலில் எங்கு வேண்டுமானாலும் போய்வர ஏற்பாடு செய்தார்கள். முதல்நாள் சொற்பொழிவு முடிந்து வழக்கம்போல் சுவாமிகளிடம் சென்று வணங்கி வழிபட்டு இரவு மீண்டு விட்டேன்.

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

மறுநாள் பொழுது விடிந்தவுடன் பஸ்தேய்த்துக் கொண்டு நின்றேன். நண்பர் முருகப்பி வாலாயமாகக் கேட்கின்ற "நன்கு உறங்கினீர்களோ ஐயா" என்ற கேள்வியைக் கேட்டார். அவருக்குப் பதில் கூறத் தொடங்கினேன். ஆனால் வாயிலிருந்து ஒரு சொல்லும் வரவில்லை. காற்றுத்தான் வெளிவந்தது. எவ்வளவோ முயன்றும் ஒரு எழுத்தைக்கூட உச்சரிக்க முடியவில்லை. அதிர்ந்து போன நான் என்ன செய்வது என்றறியாமல் திகைத்தேன். ஒன்பது மணியளவில் காரை நானே ஓட்டிச் சென்று சாவகச்சேரியில் ஓய்வு பெற்றிருந்த தொண்டை, காது, மூக்குதோய் நிபுண மருத்துவரைக் காணச் சென்று என் குறையை அவரிடம் எழுதிக் காட்டினேன். அவர் சோதனை செய்துவிட்டு "இன்று மாலை உங்களுடன் ஒருவரை அனுப்புகிறேன் கொழும்பில் சென்று சில சோதனைகள் நடத்திய பிறகு மருத்துவம் செய்யலாம்" என்று கூறினார். அவரிடம் எழுதிக் காட்டும் பொழுது Paralysis of Vocal chord என்று எழுதிக் காட்டினேன். அவருடைய வாக்கை ஏற்றுக் கொண்டு மாலை கொழும்பு போவதற்குத் தயாராக காரில் ஏறி அமர்ந்தேன். கண்ணீர் மாலை மாலையாக வந்தது. காரணம் என் பிழைப்பே வாயின் மூலம்தான் நடைபெற்றது. கல்லூரிப் பேராசிரியர், தொடர்ந்து சொற்பொழிவு செய்பவர் என்ற இரண்டும் போய்விட்டனவே. என்னுடைய பெரிய குடும்பம் என்னாவது என்ற கவலை மனம் முழுவதையும் சூழ்ந்து கொண்டது. இந்த நிலையில் காரை ஆயத்தப்படுத்த சாவியைச் செருகிய நிலையில் அந்த மருத்துவ நிபுணர் வெளியே வந்து காரின் கதவைப் பிடித்துக் கொண்டு, "அ. ச. ஐயா! யோகருடைய சீடர்களே தாங்கள். அவரைப் போய்ப் பாருங்களேன்" என்றார். அந்த விநாயக வரை சுவாமிகளின் நினைவே என் மனதில் தோன்றவில்லை. அவர் கூறியவுடன் சுவாமிகளிடம் செல்லப் புறப்பட்டேன்.

அக்காலத்தில் பகலில் யாரும் சுவாமிகளிடம் செல்வதில்லை. அவருடைய தியானம் முதலியவற்றிற்கு இடையூறாக யாரும் போவதில்லை. மாலை ஆறாமணிக்கு மேற்றான் செல்வார்கள். அனைவருக்கும் தெரிந்த இந்தச் செய்தி எனக்கும் தெரிந்திருந்தது. எனவே ஒரு விநாயக சிந்தித்து உடனடியாகச் சுவாமிகளிடம் போவதே சரி என்ற முடிவிற்கு வந்தேன். நேரே வண்டியை ஓட்டிச் சென்று ஆச்சிரமத்தின் பக்கத்தில் நிறுத்திவிட்டு எதிரே உள்ள கேணியில் கைகால்களைச் சுத்தம் செய்து விட்டு மகானின் குடிவலுக்குள் நுழைந்தேன். அடக்கமுடியாத அழகையும், கண்ணீரும் என்னை ஆட்கொண்டிருந்தன. விழுந்து வணங்கிய நான் எழுந்திருக்க விரும்பவில்லை. ஓரிரு நிமிடங்கள் கழித்து ஏண்டா! பொடியா. "அந்த மருத்துவர் என்ன முருகன் என்ற நினைப்பா? எதற்காக அவரிடம் போனாய்" என்று திட்டியதோடல்லாமல் என்னுடைய அறியாமை பற்றியும் வெகுவாக ஏசினார்கள். "கடைசியில் பொடியா இங்கே உட்கார்" என்று நான் வழக்கமாக அமரும் இடத்தைக் காட்டினார்கள். அப்பொழுது இருந்த மனநிலையில் சுவாமிகள் பேசியது எதுவும் என் மனத்திற்குப் பதியவில்லை. ஏதேதோ பேசிவிட்டு அரைமணி கழித்து அவர்கள் சொல்லிய வார்த்தைகளை ஏறத்தாழ அப்படியே கீழே தந்துள்ளேன். ஒரு சில சொற்கள் முன் பின்னாக இருக்கலாம். இத்தனை ஆண்டுகள் கழித்தும் அச்சொற்களை மறக்க முடியவில்லை. காரணம் என்னுடைய வாழ்க்கையில் மாபெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்திய சொற்கள் அவை. "பொடியா வழக்கம்போல மாலைமீல் பிரசங்கம் செய்து விட்டு இங்கே வா" என்று கூறிய சொற்கள் ஒரு பெரிய அதிர்ச்சியைத் தந்தன. அப்படியானால் நான் பேசமுடியும் என்பதைச் சுவாமிகள் குறிப்பாக உணர்த்தி விட்டார்கள். எழுந்து விழுந்து வணங்கிவிட்டு "உத்தரவுப்படியே செய்கிறேன்" என்றேன். அந்த இரண்டு வார்த்தைகள்தான் அப்பொழுது புதிதாகப் பிறந்த என் வாயிலிருந்து வந்த முதலிரண்டு சொற்கள் ஆகும். என்னை மறந்து அந்தச் சித்த பருஷன் எதிரே நிற்கும்போது திடீரென்று சுவாமிகள் பின்வருமாறு கூறினார்கள். "பொடியா சேக்கிழாரையும் கம்பனையும் நாங்கள் தானே வெட்டிப் புதைக்கணும் கவலைமீல்லாமல் போய்வா" என்றார்கள். இதன் பொருள் என்ன என்பதைப் பின்னர் விளக்குகிறேன். வெளியில் வந்து காரை ஓட்டிக்கொண்டு சுவாமிகளிடம் என்னைப் போகுமாறு பணித்த அந்த மருத்துவப் பெருந்தகையைக்

காணச் சென்றேன். தெருவிலிருந்துபடியே "டாக்டர்" என்று பெருந் குரலெடுத்துக் கூவினேன். அந்த முதியவர் வீட்டிலிருந்து வெளியே வந்து சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து என்னை வணங்கினார். சற்றும் எதிர்பாராத இதனைக் கண்ட நான் பெரிதும் அதிர்ச்சியடைந்து, "இவ்வளவு முதியவராகிய தாங்கள் என்னைக் கும்பிடலாம்? இது முறையன்று" என்று கூறினேன். என்னுடைய இரண்டு கைகளையும் பிடித்துக்கொண்ட அவர் உள்ளே அழைத்துச் சென்று அமர வைத்தார். அதே நேரம் அவர் பணியாளர் ஒருவர் இரண்டு விமான டிக்கட்டுகளைக் கொண்டு வந்து அவரிடம் தந்தார். ஏதோ அவருக்கு அந்த டிக்கட்டு என்று நினைத்தேன். அப்பெருமகனார் டிக்கட்டை என்னிடம் கொடுத்து படிக்கச் சொன்னார். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து சென்னை செல்வதற்கு என் பெயரிலும் அப்பணியாளர் பெயரிலும் இரண்டு டிக்கட்டுகள் இருந்தன. ஒன்றும் புரியாமல் திகைக்கும் என்னைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு பேசினார். "அ. ச. ஐயா! இங்கு செய்த சோதனையிலேயே தாங்கள் எழுதிக் காட்டியது உண்மை என்பதைத் தெரிந்து கொண்டேன். இதற்கு இதுவரை மருத்துவ உலகம் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. கோடிக்கு ஒருவருக்கு இது வரலாம். வந்து விட்டால் அதுதான் அவருடைய முடிவு. ஆக உங்களிடம் சொல்லாமல் நாளைக்கு உங்களைச் சென்னைக்கு அனுப்ப முடிவு செய்தேன். பேச முடியாத தாங்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஆதலால் இந்த அன்பரையும் உங்களோடு அனுப்ப முடிவு செய்தேன். காரில் உங்களை ஏற்றுக்கொண்ட வரை எனக்கும் சுவாமிகளின் நினைவு வரவில்லை. எப்படி உங்களை ஊருக்கு அனுப்புவது, என்ற எண்ணம்தான் என் மனத்தில் மேலோங்கி நின்றது. தாங்கள் வண்டியில் ஏறியபிறகு வண்டிக் கதவைத் தொட்டுக் கொண்டு "நீங்கள் சென்று வாருங்கள்" என்று விடை கொடுக்க முயலும்போது தான் சுவாமிகளின் எண்ணம் திடீரென்று மனதில் தோன்றிற்று. நாற்பது வருடங்களுக்கு மேல் E. N. T மருத்துவராக கொழும்பில் பணி செய்த எனக்கு அந்த விநாயக ஓர் எண்ணம் தோன்றிற்று. மருத்துவ உலகம் உதவ முடியாத தங்களுக்கு இறைவனின் அருள் ஒன்றுதான் உதவமுடியும். அப்படியானால் அந்த அருளை வழங்கக் கூடிய இறைநேசர் சுவாமிகள் ஒருவராகத்தான் இருக்கமுடியும். அதனாற்றான் பகலில் யாரும் சுவாமிகளிடம் செல்வதில்லை யென்று தெரிந்திருந்தும் தங்களைப் போகுமாறு பணித்தேன். சுவாமிகளே என்மனத்தில் அந்த எண்ணத்தைத் தோற்றுவித்திருக்க வேண்டும். இத்தகைய அற்புதங்கள் பலவற்றைப் பிறர் அறியாமல் ஒரு சிலருக்கு சுவாமிகள் செய்கிறார்கள்" என்பதை தழுதழுத்த குரலில் கூறிவிட்டு, என்னை அங்கேயே தங்கி "மதிய உணவு உட்கொண்ட பிறகு போகலாம்" என்று பணித்தார்கள்.

அன்று மாலை வழக்கம் போலப் பேசினேன். பின்னர் சுவாமிகளிடம் சென்று ஆசி பெற்றேன். ஏனைய ஒன்பது நாட்களும் இதே முறையில் சுவாமிகளைச் சென்று தரிசனம் செய்து வந்தேன். இந்த நிகழ்ச்சி நடைபெற்ற காலத்தில் கம்பனைப் பற்றி "இராவணன் மாட்சியும் வீழ்ச்சியும்" என்ற நூலையும், "நாடும் மன்னனும்" என்ற நூலையும் எழுதி வெளியிட்டிருந்தேன். அதன்பிறகு ஏறத்தாழ முப்பது நூல்கள் எழுதியுள்ளேன். என்றாலும் சுவாமிகளின் வாக்குப் பொய்க்கவில்லை. இந்நூல்களில் முக்கால் பங்குக்கு மேல் கம்பனையும் சேக்கிழாரையும் பற்றிய நூல்களே ஆகும்.

இவற்றோடு இல்லாமல் என். ராஜம் அவர்கள் வெளியிட்ட கம்பராமண மூலத்திற்கு ஆசிரியர் குழுவில் ஒருவராக இருந்தேன்.

50வது குருபூச சிறப்பிதழ்

அடுத்து சென்னைக் கம்பன் கழகம் வெளியிட்ட "கம்ப இராமாயணம்" பதிப்பிற்கு பல்கலைச் செல்வர் தெ.பொ.மீ அவர்களுடன் சேர்ந்து பணியாற்றினேன். சென்ற நான்கு ஆண்டுகளாகக் கோவைக் கம்பன் கழகம் வெளியிடும் இராமாயண நூலுக்கும் முதன்மைப் பணிப்பாசிரியனாக இருந்து வருகின்றேன். தஞ்சைப் பல்கலைக் கழகத்தில் துணை வேந்தராக இருந்த வி. ஐ. சப்பிரமணியம் அவர்கள் எதிர்பாராத விதமாக என்னை அழைத்துச் சேக்கிழாரைப் பற்றிய விவரமான நூலென்றை எழுதுமாறு பணித்தார்கள். மூன்று ஆண்டுகள் பல்கலைக்கழகத்தில் ஏற்புப் பணியாக "பெரியபுராணம் ஓர் ஆய்வு" என்ற பெரியதொரு நூலை எழுதி முடித்தேன்.

1996 இல் என்னுடைய எண்பதாவது வயது நிறைவு நாளில் இராமணைப் பற்றி புதிய கோணத்தில் ஒரு நூல் எழுதுமாறு "தான குர கர்ணன்" திரு. ஆர். துரைசாமி நாயுடு அவர்கள் (கோவை) பணித்தார்கள். "இராமன் பன்முக நோக்கில்" என்ற நூலை எழுதினேன். திரு நாயுடு அவர்கள் தம் செலவில் அதை வெளியிட்டார்கள். அது 1997 டிசம்பரில் வெளியாயிற்று. சேக்கிழாரின் பெரியபுராணத்தை பத்தி அடிப்படையில் இல்லாமல் சமுதாய அடிப்படையில் காணவேண்டுமென்ற எண்ணம் மனதில் தோன்றியதுண்டு. அதற்கு வடிவு கொடுக்கத் தொடங்கி 1997 ஜூலையில் "சேக்கிழார் தந்த செல்வம்" என்ற நூலை வெளியிட்டேன்.

நூல்கள் எழுதும் பழக்கமுடைய நான் இவை இரண்டையும் எழுதியதில் என்ன புதுமை என்று பலர் நினைக்கலாம். ஆனால், என்னைப் பொறுத்த வரை யோகர் சுவாமிகள் இட்ட கட்டளை என்று ஒவ்வொரு விநாயகியும் நினைக்கின்றேன். என்ன காரணத்தாலோ சென்ற நூற்பு ஆண்டுகளாக இவ்வீருவரையும் தானடி வெளியே செல்ல முடியவில்லை. தொல்காப்பிய பொருளதிகாரத்திலுள்ள மெய்ப்பாட்டியல், உவமவியல் என்ற இரண்டிற்கும் புதிய முறையில் ரோசினியரிடம் மாறுபட்டு உரை எழுதும் எண்ணம் பல்லாண்டுகளாக இருப்பினும் ஏனோ எழுத முடியவில்லை. தமிழ்த் தென்றல் திரு. வி. க. அவர்கள் திருவாசகத்திற்கு என்னால் ஓர் உரையெழுதப் படவேண்டும் என்று பலமுறை என்னிடம் கூறியதோடு அவருடைய வாழ்க்கைக் குறிப்பிலும் இதனை எழுதியுள்ளார்கள். என்ன காரணத்தாலோ அதுவும் முடியவில்லை. எண்பது வயது பூர்த்தியாகும் போதும் இராமணைப் பற்றியும், சேக்கிழார் பற்றியும் அடுத்தடுத்து இரண்டு பெரிய நூல்களை எழுதி வெளியிட முடிந்ததென்றால், அதன் உண்மையான காரணம் அ. ச. ஞா. என்ற தனி மனிதனுடைய முயற்சியோ, விருப்பமோ காரணமல்ல. எந்த விநாயக அந்த மகான் வாயைத் திறந்து "இருவரையும் வெட்டிப் புதைக்க வேண்டும்" என்று சொன்னார்களோ அந்த விநாயகியே இருந்து அதே பணி என்னையும் அறியாமல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

எண்பது வயதைக் கடந்தாலும் என்னுடைய குரல் வளத்தைக் கண்டு வியப்படைந்து "எப்படி உனக்கு இந்தக் குரலிருக்கிறது" என்று என்னிடம் கேட்பவர்கள் பலருண்டு. இதற்காக நான் ஏதோ தனிப்பட்ட முறையில் மருத்துவம் செய்து கொள்ளுகிறேன் என்றோ, குரலை நெறிப்படுத்தும் (Voice culture) முறையைக் கையாள்கிறேனோ என்றும் பலர் என்னிடம் கேட்குதுண்டு. எவ்விதக் கட்டுப்பாடும் இல்லாமல் கண்டதை யெல்லாம் உண்டு வாழும் எனக்கு இந்தக் குரல் இன்னும் இருக்கிற தென்றால் அது என்னுடையதன்று. அரசங்குடி சரவண முதலியாருக்கு 1916இல் மகனாகப் பிறந்த நான் பெற்றிருந்த குரல் யாழ்ப்பாணத்தில் 1955இல் இழக்கப்பட்டது. அந்தச் சித்த பருஷரைச் சந்தித்த பிறகு

இன்றுவரை நான் பேசும் குரல் அப்பெருமகன் இட்ட பிச்சையாகும். எனவே இதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கோ பெருமையடைவதற்கோ ஒன்றுமில்லை. இந்த மகன்களின் திருவருள் எத்தகையவர்களையும் காக்கும் திறன் உடையது என்பதற்கு இது ஓர் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும்.

மேலே கூறிய மூன்று நிகழ்ச்சிகளும் என்னோடு நேரடித் தொடர்புடையவை. இனிக் கூறப்போகும் நிகழ்ச்சிக்கும் எனக்கும் நேரடித் தொடர்பில்லை. சுவாமிகளிடம் மாபெரும் பக்தி பூண்டிருந்த யாழ்ப்பாண நண்பரொருவர் அவருடைய வாழ்க்கையில் நடந்ததைக் கூறினார். அதைப் பிறரிடம் சொல்லும் பழக்கம் அவரிடமில்லை. ஆனால் என் அனுபவங்களை அறிந்த பிறகு அவருடைய அநுபவத்தை என்னிடம் சொல்வதில் தவறில்லை என்று கருதிக் கூறினார். இப்போது பெரிய பதவியிலிருந்து ஓய்வுபெற்ற அந்த நண்பரும் இல்லை. சுவாமிகளும் இல்லை. எனவே நண்பர் கூறியதை அப்படியே தருகின்றேன்.

அ. ச. ஐயா! சுவாமிகளின் மாபெரும் ஆற்றலுக்கு ஓர் உதாரணம் சொல்லப் போகிறேன். மனசுக்குள் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். பிறரிடம் இது பற்றிப் பேசத் தேவையில்லை. ஒருமுறை யாழ்ப்பாணம் சென்று சுவாமிகளைத் தரிசித்த பொழுது சிறித்துக் கொண்டே "மகனே சிவனொளி பாதம் போய்வரலாமோ" என்று கேட்டார். நான் கொஞ்சம் அஞ்சினேன். மலையின்மேல் இருக்கும் அந்த இடத்திற்குச் செல்வதற்கு சரியான பாதையொன்றும் அப்பொழுது இல்லை. பாறைகளைக் கடந்து தாண்டிக் கொண்டு செல்ல வேண்டும். சுவாமிகளோ முதிர்ந்த பருவத்தினர். என்ன செய்வது என்று திகைத்து இறுதியில் ஒப்புக்கொண்டேன். அந்த மலையின் மேல் ஏறிச் செல்வதானால் போக வரவே பல மணிகள் ஆகும். வழியில் சாப்பிடுவதற்கு ஒன்றும் இராது. எனவே சுவாமிகள் குறித்த நாளில் சட்டி நிறைய இடியுப்பும் செய்தியும் நயார் செய்து காரின் பின்புறம் வைத்துவிட்டு சுவாமிகளும் நானும் மலையடி வாரம் போய்ச் சேர்ந்தோம். அங்கே காரில் இருந்து இறக்கிய இரண்டு பாத்நிரங்களையும் பார்த்து "என்ன மகனே இது" என்று கேட்டார்கள். மதிய உணவிற்காக என்று நான் கூறியவுடன் கைகடவென்று சிரித்த சுவாமிகள் "போகும் வழியில் பாதி தூரத்தில் அழகான டீக்கடை இருக்கிறது. வேண்டுமானால் பண்டங்களை வாங்கிச் சாப்பிடலாம்; டீ குடிக்கலாம்" என்றார்கள். எனக்குத்

தலை சுற்றியது. ஒரு மாதம் முழுவதும் ஏதோ இரண்டொருவர் தவிர வேறு யாரும் அந்த மலைமீது ஏறிச் செல்வதில்லை. அந்த வழியில் "யாரை நம்பி எந்தப் பயித்தியக்காரன் டீக்கடை வைத்திருப்பான்" என்று நான் திகைத்தாலும் சுவாமிகளிடம் எடுத்துச் சொல்லும் துணிவு எனக்கு இல்லை. ஆனாலும் சுவாமிகள் நான் கொண்டு வந்த உணவை வண்டியிலேயே வைத்து விடுமாறு பணித்தார்கள்.

வேறு வழியில்லாமல் அரைமணத்துடன் வண்டியிலேயே உணவை வைத்துவிட்டு இருவரும் மலை ஏறினோம். பாதிவழி சென்றதும் ஓர் அதிசயக் காட்சி, என்னென்று சொல்வது? பாண், ரொட்டி, பலகாரங்கள் இவை அனைத்தும் வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு டீக்கடை அங்கே இருந்தது. "பார்த்தாயா மகனே வேண்டுமானதைச் சாப்பிட்டு விட்டு மேலே போகலாம்" என்றார் அந்தச் சித்த பருஷர். இருவரும் உண்டுவிட்டு மேலே சென்றோம். மீண்டும் வரும் பொழுதும் அதே டீக்கடைமில் மறுமுறையும் சாப்பிட்டுவிட்டு டீ குடித்து விட்டு கீழே வந்து விட்டோம். "இதுவரையில் இல்லாத பெட்டிக்கடை அங்கே எப்படி வந்திருக்கும். அவ்வளவு பலகாரங்கள் அங்கிருந்தும் எங்களைத் தவிர வேறுயாரும் அங்கில்லையே, அக்கடைக்காரன் யாரை நம்பி இவ்வளவு பலகாரங்களையும், சுடையையும் வைத்திருக்கிறான்" என்ற எண்ணம் என் மனத்தை உலுப்பிக் கொண்டிருந்தது. சுவாமிகள் சிரித்துக் கொண்டே "பார்த்தாயா மகனே இந்த இடியுப்பத்தையும் சொதிபையும் சுமந்து செல்ல வேண்டிய வேலையே இல்லாமற் போய்விட்டது பார்த்தாயா?" என்றார்கள். சுவாமிகளைக் கொண்டு போய் யாழ்ப்பாணத்தில் விட்டுவிட்டு கொழும்பு மீண்ட எனக்கு மனத்தில் அமைதி ஏற்படவில்லை.

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

இரண்டு நாட்கள் கழித்து உற்ற நண்பர் ஒருவரை அழைத்துக் கொண்டு சிவனொளி பாதம் போய்ச்சேர்ந்தேன். நண்பரிடம் இதைப்பற்றி ஒன்றும் நான் சொல்லவில்லை. டீக்கடை இருந்த இடத்தின் அடையாளம் நன்கு தெரிந்து வைத்திருந்தேன். அப்படி ஒரு கடை அங்கிருந்த சுவடு கூடத் தெரியவில்லை. நான் சுற்றும் முற்றும் பார்ப்பதைப் பார்த்த நண்பர் “என்ன பார்க்கிறீர்கள்” என்று சொல்லிக் கேட்டார். இங்கு ஒரு டீக்கடை இருந்ததாக ஞாபகம். அதனாற்றான் அது எங்கே போய்விட்டது என்று தேடுகிறேன் என்றேன். நண்பர் சிரித்து விட்டு “இந்த இடத்தில் டீக்கடையா? முழுப்பைத்தியமாக இருந்தால் கூட இந்த இடத்தில் டீக்கடையைத் தேடமாட்டாய். மனித நடமாட்டமே இல்லாத இந்த இடத்தில் எந்தப் பைத்தியக்காரன் டீக்கடை வைப்பான்? வாயோகலாம்” என்று அழைத்துப் போனார். அந்த நண்பரிடம் நடந்தது எதனையும் நான் சொல்லவில்லை. காரணம் அதனைப் புரிந்து கொள்ளும் பக்குவம் அவருக்கில்லை என்பதை நான் அறிந்து இருந்ததால் அவரிடம் ஒன்றும் கூறவில்லை. “அ. ச. ஐயா, மகானின் திருவருளுக்கு தாங்கள் பாத்திரமானது போல நானும் பாத்திரமாயினேன்” என்று கூறி மெய் சிலிர்த்தார்.

அன்று இரவு கொழும்பில் பேசும்பொழுது இந்த நிகழ்ச்சியைச் சொல்லாமல் திருப்பைஞ்சீமெில் நாவரசர் பெருமானுக்கு இறைவன் கட்டமுது அளித்ததையும், சுந்தரர்க்கும் அவ்வாறே அளித்ததையும் கூறிவிட்டு இதில் வியப்பொன்று மில்லை. “விச்சது இன்றியே விளைவு செய்குவான்” ஆகிய இறைவன் திருவிளையாடலில் இது ஒரு சாதாரண நிகழ்ச்சி. இது போன்ற நிகழ்ச்சிகளை அனாயாசமாகச் செய்து காட்டும் மகான்கள், சித்தர்கள் இப்பொழுதும் இருக்கிறார்கள். நல்வினை உடையவர்கள் அவர்களைக் கண்டு ஆசிபெற முடியும் என்று கூறி முடித்தேன்.

அருளாளர்கள் என்பவர்கள் எப்போதும், எல்லா இடங்களிலும் இருந்து கொண்டு இறைவன் கட்டளைகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அவர்களை இனங் கண்டு கொள்வதும், காண்பதும், அவர்களுடைய அருளாசிகளைப் பெறுவதும் பல பிறப்புக்களிலும் நாம் செய்த புண்ணியத்தின் பயனையாகும். “கந்துக மக்கரியை வசமாய் நடத்தலாம்” என்று முந்நாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தாயுமானவப் பெருந்தகை கூறியதை 1955லும் செய்து காட்டும் அருளாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டவே இப்பெரு மகனாருடைய வாழ்வில் அவர் நிகழ்த்திய நான்கு அற்புதங்களை மேலே கூறியுள்ளேன். அப்பெருமானின் அருளாசி அனைவருக்கும் கிட்ட வேண்டும் என்று அவருடைய திருவடிகளில் வேண்டி அமைகின்றேன்.

(அன்புநெறி: மலர் 4 கிதழ்கள் 8-12)

காசியல்ருந்து எழுதிய கடிதம்

தேடித்திரிந்து காசிக்கு வந்து கண்டேன் விசுவநாதனை என்னுள். வாடித்திருந்து வருந்த வேண்டாம். தேடிய பூடு காலுக்குள்ளே என்ற தெவிட்டா வாசக மொன்றுண்டு. இவ்விடத்திலும் மனிதர் களெல்லாம் எங்களைப் போலே தானிருக்கிறார்கள். நூதனமான காரணமொன்றும் பூதலயீதிலில்லவே இல்லை. இருந்த, இருக்கிற, இருக்கும் யாழ்ப்பாணத்தாரெல்லாருக்குமாகக் கருமாதிகளெல்லாஞ் செய்து முடிந்து விட்டன. இனிமேல் உங்களுக்கியைந்தபடி அன்பாக உலகில் நடந்து ஆண்டவன் அடக்கீழ் அமர்ந்து வாழ்க.

(30.11.40)

திருநின்றியக்கிய சிவதொண்டர்

(கலாநிதி, கவிஞர், வி. கந்தவனம்)

சைவச் சான்றோர் தவப்பயனால்
தமிழீழத்தில் வந்துதித்தார்
தெய்வம் போலே சிவயோகர்
சேவித் தெழுவுவாம் சிறந்திருவோம்!

கண்முன் நடந்தார் கடவுள்போல்
காணா தலைந்தோம் மடயர்போல்
வெண்ணெய் வீட்டில் இருக்கையிலே
வேற்று மனைகள் இரப்பதுமேன்?

கலிகா லத்தில் நமக்குவழி
காட்டிட யோக சுவாமி வந்தார்
அலகில் ஞான ஒளியேற்றி
ஆணவ உலகை மாற்றி நின்றார்!

எல்லாம் என்றோ முடிந்ததென்றார்
யாவும் முற்றும் உண்மையென்றார்
பொல்லாப் பொன்றும் இல்லையென்றார்
புண்ணியர் வாக்கைப் புரிந்தெழுவுவோம்!

நற்சிந் தனையைப் படித்திருவோம்
“நான்” எனும் ஆணவம் உடைத்தெறிவோம்
அற்ப புலன்களை அடக்கிடுவோம்
அன்பே சிவமென விளங்கிடுவோம்!

குருசொற் கேட்டு நடந்திட்டால்
குறையென் நிலை வாழ்வினிலே
திருநின் நியக்கிய சிவதொண்டர்
சிவயோக சுவாமிகள் வாழியவே!

50வது குருகுச சிறப்பிதழ்

யாழ்ப்பாணத்து யோகர் சுவாமிகள்

தெய்வத்திருமுகன் கணாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி.

என்னை எனக் கறிவித்தான் எங்கள் குருநாதன்
இணையடிமேன் தலைவைத்தான் எங்கள் குருநாதன்
அன்னைபிதா குருவானான் எங்கள் குருநாதன்
அவனியெல்லாம் ஆளவைத்தான் எங்கள் குருநாதன்
முன்னையினை நீக்கிவிட்டான் எங்கள் குருநாதன்
மூவருக்கும் அறியவொண்ணான் எங்கள் குருநாதன்
நன்மை தீமை அறியாதான் எங்கள் குருநாதன்
நான்தானாய் விளங்குகின்றான் எங்கள் குருநாதன்.

நமது ஈழ நாட்டிலே நமது கண்முன்னே சீவன்முத்தராக வாழ்ந்து 1964 ஆம் ஆண்டு இறைபதமடைந்த யோகர் சுவாமிகளை நினைவு கூருவது பெருந் தலப்பேறாகும். சுவாமிகள் ஒரு நமட்டுந் தெய்வமாக நம்நாட்டில் (ஈழத்தில்) காட்சியளித்தவர். வாழ்வின் முற்பகுதியை அரசாங்க உத்தியோகத்திற் கழித்த போதிலும் ஓய்வு நேரத்தைத் தியானத்திலும் மௌனத்திலும் செலவு செய்தார். இவருடைய குரு செல்லப்பா சுவாமிகள் என்பவர். நல்லூர்த் தேர் மண்டபத்தில் தம் குருவின் மேற்பார்வையில் சுவாமிகள் நாற்பது நாள் தவமிருந்தார். இதன் பின்னர் இருப்பை மரத்தடியில் நிண்டையில் இருந்தார். தம்மைத் தரிசிக்க வருவோருக்கு உபதேசம் செய்வதும் அவருடைய ஐயங்களைத் தாமசுவே உணர்ந்து நீக்கு வைய்பதும் அவர் கடமையாக இருந்தது. அத்துடன் "சிவதொண்டன்" என்னும் மாத இதழ் மூலம் மக்களுடைய கருத்துக்களுக்கு நல்விருந்தளித்தார். சுவாமிகள் அடிக்கடி கூறும் மந்திரங்களை நாம் சிந்தையில் இருந்தல் வேண்டும்: "சும்மா இரு", "எப்பவோ முடிந்த காரியம்", "நாம் அறியோம்", "முழுவதும் உண்மை." "ஒரு பொல்லாப்புமில்லை" - இவற்றின் உண்மைகள் நினைந்து நினைந்து இன்புறுதற்குரியவை.

இவருக்கு இளம் பிராயத்தில் கிறிஸ்தவ பாடசாலையிலே கல்வி கற்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. ஆனால், நாவலர் பெருமானைப் போன்று அந்தச் சூழலிலேதான் சமய விழிப்புணர்ச்சி பெறக்கூடிய மனப்பாங்கும் ஏற்பட்டது. பெற்றோரை இளவயதில் இழந்தவரானபடியால் வாழ்கையைப் பற்றிய அல்லல்களும் துன்ப அனுபவமும் சேர்ந்து இன்பவழிக்கு அவரை இழுத்துச் சென்றது. அவர் தமக்குமுன் வரும் துன்பம் மீதுறப் பெற்றவர்களை ஆதரித்து அறிவுகூறி இன்பவழியைக் காட்டிவைத்தார். அறியாதவனுக்கு அறிவைக் கொடுத்தும் இருட்டறையில் இருந்தவனுக்கு ஒளியைக் காட்டியும் நற்பணி புரிந்தார். இவரை நோக்கிப் பலதரப்பட்ட மக்கள் படையெடுத்தனர். பிரபுக்கள், மந்திரிகள், பட்டதாரிகள், பண்டிதர்கள், பாமரர்கள் எல்லோரும் இவரிடஞ் சென்று அருட்பார்வைக்கும் நல்வாக்குக்கும் தவம் கிடந்தனர். தவறு செய்தவர்கள் கூட அவர் முன்னிலையில் தம் தவறுகளைக் கூறி மனச்சாந்தி அடைந்தனர். வழிபடுவோர் கூட்டத்திற்கு அவர் காட்டிய வழிபாட்டு நெறி மிக இலகுவானதாகும். உங்கள் மனதில் ஆண்டவன் எப்படிக்காட்சியளிக்கிறானோ அந்த நிலையிலேயே வழிபடுங்கள் எனக் கூறினார்.

இவருடைய இளமைக்காலம் ஆத்மீகத்துறைக்குப் பல வழிகளையும் ஆக்கிக் கொடுத்தது. நீர்ப்பாசன இலாகாவில் கடமையுரிந்த இவர் கடமையின் இடையிலே தோத்திரங்களையும் சாத்திரங்களையும் நன்றாகப் பயின்று வந்தார். அவர் உள்ளத்தை ஈர்த்த சிறந்த நூல் பெரியபுராணம். இதற்கு மேலாக, செல்லப்பா சுவாமிகளின் ஞானத் தொடர்பு வாழ்வை முழுமையடையச் செய்துவிட்டது. செல்லப்பா சுவாமிகள் தமது சீடரை நாடோறும்

பீட்சித்து அவர் பக்குவ நிலையைக் கண்டு ஞானத்தை உணர்த்தத் தொடங்கினார். ஆண்டி வேடத்தில் நல்லூர் வீதியில் காட்சியளித்த அவர், யோகர் சுவாமிகளுக்கு ஞானம் உணர்த்தும் குருவாக அமைந்தமை திருவருட் செயலே. இந்த நிலையை நற்சிந்தனையிலே சுவாமிகள் பாடியுள்ளார்.

நல்லூர் வெளியிலே பொதுநடம் புரிகிறான்
நங்கள் குருநாதன் எங்கும் பிரகாசன்
எல்லாரையுந்தன் விடத்திலே காண்பவன்
இயமநிய மங்களில் எள்ளு மோபிசகான்

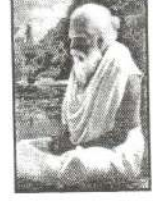
பொல்லாப்பிங் கில்லையென்று போதனை செய்வான்
புகழ்ச்சியு மிகழ்ச்சியு மொன்றாகக் காண்பவன்
செல்லப்ப என்னுந் திருப்பெய ருடையான்
சிங்கார நடையொடு சிரிப்பினை யுடையான்.

ஆரறிவாரென அடிக்கடி சொல்லுவான்
தேரடிப் படயிலே சிங்காரமாய்க் கிடப்பான்
பேரறிவாளனைப் பிறரெவரு மேவறியார்
பித்தனைன் றுலகோர் பேகவா ரேகவார்.

தனது குருவினிடமிருந்து தான் பெற்ற அனுபவத்தைத் தன்னை வந்து அடைபவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்று முன்வந்தார். அவரிடம் தரிசனத்துக்குச் சென்றவர்கள் அனலிலே காய்ச்சப்பெற்ற பொன்போலப் புத்தொளி பெற்றே வீட்டுக்குத் திரும்புவார்கள். இறைவனையும் இறைவனை வழிபடும் அடியவர்களையும் வழிபடவேண்டும் என்பதையே திரும்பத் திரும்பக் கூறுவார். ஆண்டவன் எம்மை விட்டு அகலாமல் இருக்கிறான் என்றும் அதே நேரத்தில் நாம் ஆண்டவனைப் புறக்கணித்து அகலச் செல்ல உலக பாசம் எம்மை இழுக்கிறது என்றும் சொல்வார்.

பெறுதற் கரிய பிறவியைப் பெற்றும்
பெறுதற் கரிய பிராணடி பேணார்
பெறுதற் கரிய பிராணிக ளெல்லாம்
பெறுதற் கரிய பேறிழந் தாரே

என்பது திருமந்திரம். எனவே, மானிடப் பிறவி மகத்துவம் அடைய வேண்டுமானால் சிவத் தியானமும் சிவத் தொண்டும் முக்கியமாகும். மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் குருந்தமர நிழலில் குரு உபதேசம் பெற்று ஞானநெறியை உலகுக்குக் காட்டியது போல் யோகர் சுவாமிகளும் தன் பெற்ற அனுபவ இன்பத்தை உலகுக்கு வழங்கினார். சிவபுராணம் பாடிப் பரவுதலும் தன்னடியவர்களைப் பாட வைப்பதும் அவருடைய தினாந்தர கடமையாக இருந்தது. நேரங் கிடைக்கும் போதெல்லாம் வேதாகம உண்மைகளை உணரக் கூடியவர்களுக்கு விளக்குவார். ஒருமுறை மகாத்மா காந்தியடிகளை இரு ஐரோப்பியர்கள் தரிசித்துவிட்டு யோகர் சுவாமிகளையும் தரிசிக்க வந்தார்கள். அவர்களுடைய நல்வாக்குக்காகக் காத்திருந்தார்கள். "காந்தியடிகள் என்ன சொன்னார்" என்று கேட்டார் சுவாமிகள். "ஒன்றே குலம் ஒன்றே கடவுள்" என்றார் எனச் சொன்னார்கள். "ஆம், இதனைவிட நான் வேறு எதனைக் கூறுவது" என்றார் யோகர் சுவாமிகள். இவர்களின் ஞான பக்குவத்தை நோக்கியே இலங்கைத் தேசாதிபதி சோல்பரிப் பிரபுவின் மகன் பிரதம சிஷ்யராகி இவர்வழி நின்று மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த செங்கல்வடியில் கடமையாற்றி வருகிறார். "வேலையே வணக்கம்" என்று அடிக்கடி அவர் கூறுவார்.

50வது குருபூசை சிறப்பிப்பு

மதம், இனம், மொழி என்ற பேதம் நோக்காது தன்னிடம் யார் யார் வருகை தந்த நேரத்திலும் அவ்வவர் மனக் கருத்தை அறிந்து ஆவன கூறிவிடுவார். ஒருசமயம் ஸ்ரீ ரிக்கிரிபண்டா திசநாயக்கா என்ற பேருடைய புத்தசமயப் பிரமுகர் ஒருவர் முதல்முறை இவரைச் சந்திக்கச் சென்றார். சுவாமிகள் கையில் தும்புத்தடி கொண்டு கூட்டிக்கொண்டு நின்றார். வந்தவரைக் கண்டவுடன் திசநாயக்கா வாருங்கள் என்று அழைத்தார். அடுத்து "நீ உன்னை நினைத்துக் கொள், ஆண்டவனின் இராச்சியம் உனக்குள்ளேயே இருக்கு, கம்மா இரு" என்றார். மனிதனின் எண்ணங்களை ஊடுருவி அறிவதில் இவர் பேராற்றல் படைத்தவர். அவருடைய உபதேசங்கள் கேட்டாரது உள்ளங்களைப் பிணித்துவிடும். எத்தனையோ சித்துக்கள் கைவரப் பெற்றவராக இருந்தபோதிலும் அவற்றையெல்லாம் அவர் வெளிக்காட்டவில்லை. ஒவ்வொருவருடைய வாழ்க்கையிலும் சுவாமிகள் பின்னிப் பிணைந்து விட்டார். நோய்நொடிகளுக்கு எல்லாம் அவர் ஏற்ற மருந்து சொல்லிக் கொடுப்பார். வைத்தியர்களால் மாற்ற முடியாத கொடிய வியாதிகளையெல்லாம் இவர் மாற்றியுள்ளார். உடல்நோய், உளநோய், உயிர்நோய் யாவையும் மாற்றிவிடும் பெரு வைத்தியர் இவர்.

சுவாமிகளின் தெய்வத் தோற்றம் பார்த்தாரைப் பரவசப்படுத்தும். வால்நரை முடியும், அருளொழுக்கும் கண்களும் சிரித்த முகச் செவ்வியும் கண்டார் நெஞ்சைக் கவரக் கூடியன. எத்தனையோ முனிவர்கள், இருடிகள் பற்றி நாம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் நாம் கண்கலண்ட ஒரு பெரும் முனிவர்தான் கொழும்புத்துறையோகர் சுவாமிகள். கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கி என்று பாடினார் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள். அதே போன்று இரும்பு தரும் நெஞ்சங்களை, பதவி மோகம் பிடித்த உள்ளங்களை, பணம்படைத்த இறுமாப்புடன் வாழ்ந்தோர் இதயங்களை ஈர்த்து ஈர்த்து உருக வைத்தவர் இந்த முனிவர். மக்கள் எல்லோரும் சிந்தையிற் கடவுளும் செயலிற் தூய்மையும் கொண்டு ஒழுக்க வழிகாட்டினார். இன்று அவர்களின் சிஷ்யர்கள் பலர் நம் நாட்டில் சமயம் வளர்க்கும் பெரும்பணியைப் புரிந்து வருகிறார்கள்.

சுவாமிகள் அருளிச் செய்த நற்சிந்தனைச் செய்யுள்கள் அற்புதமானவை. படிப்போர் உள்ளத்தைப் பரவசப் படுத்துபவை.

"காகம் உறவு கலந்துணைக் கண்டார் அகண்டா காரசிவ போகமென்னும் பேரின்ப வெள்ளம் பொங்கித் ததும்பிப் பூரணமாய் ஏக உருவாய்க் கிடக்குது ஐயோ இன்ற்றிட நாமெடுத்த தேகம் விழுமுன் புசிப்பதற்குச் சேர வாரும் செகத்தீரே".

என்றார் தாயுமான சுவாமிகள். எங்கள் யோகர் சுவாமிகளும் நற்சிந்தனைப் பாடல்களின் மூலம் எம்மை ஆண்டவன் திருவருள் பெற அழைக்கிறார்.

"வறுமைப் பிணிக்கு மருந்தொன் றிருக்குது வந்து பாருங்கள் நல்லூரில் வந்து மருந்தை அருந்திய மாதவர் வாழ்ந்தார் வாழ்ந்தார் வாழ்ந்தாரே."

நல்லூர்ப் பதியில் குரு தரிசனம் பெற்றவராகையால் அப்பதியைக் குறித்து அதிகமான நற்சிந்தனைப் பாடல்கள் பாடியுள்ளார். பாடல்கள் முழுவதிலும் வேதாந்த சித்தாந்தக் கருத்துக்கள் நிறைந்து மிளிர்கின்றன. சுவாமிகளின் உள்ளம் திருவாசகத்தில் திளைத்திருந்தமையை அவர் பாடல்கள் சிறப்பாகக் காட்டுகின்றன.

"பொறிவழியே போய்ப்புகுந்து புலம்பித் திரிவேனை நெறிவழியே நிறுத்தி நீயேநா னென்று உரைத்த பெரியவனைப் பித்தனெனப் பிறர்பேசும் பெருமானைச் செறிபொழில் சூழ் நல்லைநகர்த் தேரடியிற் கண்டேனே."

இது கண்டபத்து என்ற பகுதி; குரு தரிசனங் குறித்துப் பாடியதாகும். மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் தில்லைமீலே பாடிய கண்டபத்தை இது ஞாபகமூட்டுகிறது.

நாயன்மார்கள் எல்லோரும் நிலையிலாப் பொருளை எடுத்துக் காட்டி அவ்வழி நாட்டம் செலுத்தாது நிலையான பொருளாகிய பரம்பொருளை நாடவேண்டு மென்றே வழிகாட்டினர். "நீ நாளும் நல்நெஞ்சே நினை கண்டாய்" என்றும் "புகழ்பின் தொழுமின் பூப்பிழைமின்" என்றும் பாடிப்பாடி அறிவுறுத்தினார்கள். அந்த வழியிலே சுவாமிகளின் அறிவுறுத்தலைப் பார்ப்போம்.

சென்றன சென்றன வாழ்நாள் அனைத்தும் குன்றின குன்றின செல்வமும் இளமையும் ஒன்றிய வனகையால் உஞற்றுக் அறனைக் கன்றிய காலன் கணத்தினில் வருவான் ஆதலின் நின்றும் இருந்தும் நடந்தும் நினைமின்

இலகுவான முறையில் எம்மை உணரவைக்கும் திறனை இங்கு காணலாம். குருவாசகங்களாக அவருளிய ஞான மொழிகளை எமது சிந்தையில் இருத்தல் வேண்டும். "எதை நீ பாவனை செய்கின்றாயோ அது நீ யாவாய்." என்பதும் "எப்பவோ முடிந்த காரியம்" என்பதும் "ஒரு பொல்லாப்புமில்லை" என்பதும் என்றும் சிந்திக்கச் சிந்திக்கத் தெவிட்டாத பொன்மொழிகளாகும்.

யாழ்ப்பாணமும் ஈழநாடும் செய்த தவப்பயனாகத் தோன்றிய அவரது எண்ணங்களும் அருள் வாக்குகளும் என்றும் எம் இதயத்தை விட்டு நீங்கா. அவர்களின் ஞாபகமாக விளங்குகின்ற சிவ தொண்டன் சஞ்சிகையைப் போற்றி ஆதரிப்பது சைவ மக்களாகிய எமது பெருங்கடனாகும்.

வேண்டில் வேண்டாமை வேண்டிட வேண்டுமே மிக்க அன்பருள் வாழ்ந்திட வேண்டுமே மாண்டு மாண்டு பிறந்திட நேரினும் மாத வமனம் மற்றொரு பற்றின்றி ஊன்று பாதத் துறங்கிட வேண்டுமே ஒம்சி வாய நமவென வேண்டுமே ஈண்டெ னக்கொரு சொல்லா லுணர்த்திய என்கு ருபர புங்கவ சிங்கமே!

(நூற்றி: மலேசியா கற்றுப்பிரயான சொல்லப்பாழ்வு அன்புநூறி: மலர் 1 கிதழ் 8)

எல்லாம் அவன் செயல்

ஆண்டவனையன்றி வேறொரு பொருளு மில்லை. அனைத்தும் அவன் செயல். உனது சுமை முழுவதையுந் திருவடிக் கீழ் இறக்கி வைத்து இளைப்பாறு. கவலைக்கிடங்கொடாதே. நான் செய்தேன் அவன் செய்தானென்று நலியாதே! விழித்திரு.

- யோகர் சுவாமிகள்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

உனக்குள் நீ பெலத்துக் கொள்

செல்வத்துரை சுவாமிகள்

எங்கள் யோக சுவாமிகளது சமயம் பற்றிய கருத்து பின்னைப் புதுமைக்கும் பின்னைப் புதுமையானது. அக்கருத்து மேல் வருமாறு:

"வெளி மாதிரி ஒன்றும் செய்யாதே.
உனக்குள் நீ பெலத்துக் கொள்.
சமயமென்பது ஒரு மாதிரியுமற்ற
தனித்த நிலை"

இங்கு "மாதிரி" எனச் சுவாமி கூறுவது, விழுதி உருத்திராக்கம் ஆகியவேடம் அனைத்தையுமேயாம். இவ்வேடம் அனைத்தும் உண்மை உணர்ச்சியை உள்ளீடாகக் கொண்டவை. உண்மை உணர்ச்சியோவெனின் யாதொன்றினும் தட்டாது முட்டாது நிற்கும் தனித்த நிலை; "ஏதுமொன்றற" நிற்கும் சமயாதீத நிலை. இந்நிலையில் உறைப்புடன் நின்றலே உண்மைச் சமயம். இவ்வுண்மைச் சமயத்தைத் தொட்டு நல்லாத வேடங்கள் யாவும் உள்ளீடற்ற வெளி வேடங்களே. இவ்வெளி வேடங்களை வேடிக்கை செய்வதும், சுவிரக்கமின்றிக் கண்டிப்பதுமான யருந்துபோல் வடித்த மொழிகளைச் சுவாமி அடிக்கடி கூறுவார். **சுவாமி பண்ணுதல், மால் பண்ணுதல்** என்பன அவற்றுட் சில. "சிவதொண்டன் நிலையத்தில் எவரையும் சுவாமி பண்ண விட வேண்டாம்" என்பது சுவாமி எமக்குச் சொன்ன மொழி. இவ்வாறெல்லாம் சொல்வதன் பொருள், சுவாமி சமயாசாரத்தை அத்துணை பொருட்படுத்தவில்லை என்பதன்று. அவர்தம் திருநுதலில் எப்போதும் திருநீறு அழகாக ஒளிரும்

"எழுக புலமுடன் ஏத்துக பொன்னடி.
தொழுது வணங்குக தூற்றணிக்
பழுதிலைந்தெழுத்தும் பன்னுக பன்முறை."

என்றாங்கு வரன்முறையான ஆசாரத்தைப் பேணுமாறு வழிபடுத்தியவரே அவர். சைவாசாரங்கள் சிவபிரானால் அருளப்பட்ட ஆகம நெறிமுறையையே அடிப்படையாகக் கொண்டவை. அவை இறைவனை அண்மித்ததற்கான இலகு நெறிகள். பல்லாயிரம்

ஆண்டுகளாக நல்லோர் பலரும் கையிடித்து நற்கதி அடைந்த பண்பாடுடையவை. எங்கள் சுவாமிகளது ஆசாரப்பற்று தருமை ஆதீன முதல்வரான குருஞானசம்பந்தரது ஆசாரப்பற்றை நிகர்த்தது. குருஞானசம்பந்தர் சீவபோகசாரம் எனும் சமயாதீத அநுபூதிநலம் கூறும் நூலை அருளியதுடன் "புட்பவித" எனும் பூக்கொய்யும் முறை விளக்கும் சிறுநூலொன்றையும் மிக்க கவனத்துடன் எழுதியிருக்கின்றனர். ஏழு வயதில் செம்பு தூக்கும் ஒருவர் எவ்வித மலர்ச்சியுமின்றி எழுபது வயதிலும் 'வாய்ப்பாடாக' அதனையாற்றும் வெற்றுக் கிரியையை மாத்திரமே அவர் வெறுத்தார். உண்மை உணர்ச்சியில் நிற்போர் உயிக்குற்றிக் கைசலிப்பதை உவப்பாரோ?

இனி சுவாமி கூறும் "தனித்தநிலை" "உனக்குள் நீ பெலத்துக் கொள்" என்பவற்றை விளங்குதல் வேண்டும். இவற்றின் விளக்கம் நற்சிந்தனைக் கற்பகப் பூங்கா எங்கும் ஒளிக்கின்றது. இவற்றில்,

"உலகம் உலக்கவும் உன்மனம் களிக்கவும்
கழறும் வாசகம் கருத்திடை இருத்துக"

என்ற பீடிகையுடன் சுவாமி கூறும் இனிய மொழியின்

அடிப்படையில் ஈண்டு சிறிது விளக்கம் கூற முயல்வோம். சுவாமி கூறும் இவ்வினிய - தெளிந்த - எளிய சின்மொழி மேல் வருமாறு.

"ஒன்றே தெய்வம் ஒன்றே உலகம்
நன்றே என்றும் நாடிப் புரிவாம்"

மெய்ப்பொருள் ஒன்றே உளது. அதுவே தெளிந்தோர் உணர்வில் தெய்வமாய்த் தித்திக்கிறது. மருண்டோர் மனத்தில் உலகமாய் மயக்குகிறது. தெய்வமாய் உணருமிடத்து தெளிந்த தூவெனியாய் ஒளிக்கிறது. உலக மாயையாய்க் காணும்போது திணிந்ததோர் இருளாய்த் திகைப்பிக்கிறது. உலக மாயையாய்க் காணுமிடத்து எரிமலையும், குறாவனியும், போரும் கொலையும், மூட்டும், சாவும், சூதும் தீதுமான பொல்லாங்குகள் நிறைந்து பெருகிய துன்பம் தருகிறது. தெய்வமாய்க் காணுமிடத்து ஒரு பொல்லாப்புமில்லாத சுத்த சுகமொன்றே உளது. உலகாகக் காணுமிடத்து ஆணும், பெண்ணும், அலியும், உற்றாரும், பெற்றாரும் அயலாரும் மாற்றாரும் நல்லாரும் தீயாரும் பெரியாரும் சிறியாரும் நிற்பனவும் நடப்பனவுமான பலப்பல கோலங்களாய்ப் போதிக்கச் செய்கிறது. தெய்வமாய்க் காணுமிடத்து இவை முழுதும் கனவாய்க் கழிய இறைகாட்சி ஒன்றே எங்கும் இலங்குகிறது.

(முழுதும் உண்மை) உலகாக நோக்க ஆவதும் அழிவதும் வாடுவதும் மலர்வதும், நோவதும், தணிவதுமான மாற்றமாம் வையகமாகத் தோன்றுகிறது. இருந்தபடியே இருக்கும் இறைவனைக் காண அது எவ்வித மாற்றமுமின்றி அப்படியே உள்ள காரியமாக அமைகிறது. உலகாகக் காண காண்பான், காட்சி, காட்சிப்பொருள் எனும் ஞாநுருஞான அறிவான அறிவாமையாக மயக்குகிறது. சிவசோதியாகக் காணுமிடத்து அறிவதற்கு அயலாக ஒன்றுமின்மையாலே நாமறயோம் என்னும் நல்லறிவு பொருந்துகிறது. சோதிசோதி சிவசோதி என்று சம்மா இருக்கும் உபசாரத் சுகம் வாய்க்கிறது. இவ்விருள் சூழ்ந்த அருள் ஒளிமீலே, உலகில் மயங்கும் புல்லராய் இழிவதோ, அன்றித் தெய்வந் தெளிந்த நல்லராய் மாண்புறுவதோ? உலகக் காட்சியை விட்டு உண்மைச் சூட்சியைத் தொட்டு சாட்சியாய் வாழ்ந்து மாட்சமைப் படுவதே சமயம் கூறும் சம்மா கிருப்பதான தனித்த நிலையாகும்.

தத்துவப் புலவரெல்லாம் மாபாடியங்கள் என்னும் சுத்தியலும் உளியும் எடுத்து நிற்கச் சுவாமி பனங்கிழங்கைக் கிழிப்பதுபோல் "ஒன்றே உலகம் ஒன்றே தெய்வம்" எனத் தெள்ளத் தெளிவாக்குகின்றார். சுவாமி தெளிவுபடுத்தும் உண்மை போலவே உள்ளே பெலத்துக் கொள்ளும் உண்மை நெறியையும் நேரிதாகக் கூறியுள்ளார். உள்ளுதலே உள்ளே பெலத்துக் கொள்வதற்கான உண்மைநெறி. உள்ளுதல் உள்ளத்தில் நிகழ்வதே. புறத்தே தோன்றும் மாய உலகத்தை மெய்யென்றெண்ணி அங்குமிங்குமாக அலையும் கள்ள மனநினைவை விட்டொழிந்து, உள்ளத்துள்ளே ஒளிரும் சிவக்கொழுந்தை நினைத்திருத்தலே உள்ளுதல். இந்த நல்லபொருளை நினைத்திருத்தலே நற்சிந்தனை. நற்சிந்தனை பாடலும் படிப்பும், தேடலும் வாடலுமான செயல்களன்று. அது சிந்தையில் அந்தரங்கமாக நிகழ்வதாம். சிந்தி சிந்தி சிந்தி சீவகதி என்பதே சிவனை உணரச் சுவாமி கூறும் மந்திரம். நற்சிந்தனை என்னும் நவமொழி எங்கள் சுவாமிகளது திருவாய்ப் பிறந்த நன்மொழி. இந்நன்மொழி இன்று பல்லோர் நாவிலும் பயில்கிறது. சொல்போலவே சொற்பொருளும் பல்லோர் உள்ளத்தும் பயிலக் குருவருள் பாடியதாக.

ஓம் சிவ.

(கனந்: கோபுரம், அன்புநெர் மலர் 5 கிழம் 8)

சுவாமி குருபூசை சிறப்பிதழ்

அன்பே வாழ்வு

வித்துவான். க. ந. வேலன்

அன்புநெறி எல்லோர்க்கும் பொது நெறி, எவ்வயிர்க்கும் பொதுநெறி. ஏனெனில் அன்பால் யானையும் ஆதிமூலமே என ஒலமிட்டு முத்தி சேர்ந்தது. அன்பால் சிலந்தியும் வழிபட்டுச் சிவமாயிற்று.

அன்பே சிவம், சிவமெனத் திருமூலர் கூறினார். அன்பின் இடத்தை இகம் பரம் இரண்டிலும் அறிவு பெறுதலில்லை. அன்பாய் இகத்திலும், அருள் என்னும் அன்பின் குழுவியாய் பரத்திலும் உயிர்க்கு உறுதுணையாய் நிற்கும் சிறப்பு வாய்ந்தது அன்பாகும். அறிவுடையார் எல்லாம் உடையாராமினும் அவர் அரம் போலும் கூர்மையரேனும் மக்கட் பண்பாகிய அன்பில்லாவிடில் மரம் போல்வர் என்பது வள்ளுவர் கருத்தாகும்.

இதனாலேயே உலகிலுள்ள எல்லா மதங்களும் பக்தி நெறியினை ஆன்ம ஈடேற்ற நெறியாகக் கொண்டு இயங்குகின்றன. கடவுள் உண்மையை வெளிப்படையாக ஏற்காத பௌத்தம், சமணம் ஆகிய நெறிகள் தாமும் அன்பின் முதிர்வாகிய அருளையே தம் தம் சிறப்பு நெறிகளாகக் கொண்டு இயங்குகின்றன.

புத்தர் கருணாசாகரர் என்னும் பெயர்க்குக் காரணர் ஆனதும் சமணர் கட்புலனாகா உயிர்க்கும் ஊறு செய்ய விரும்பாது மயிர் பறித்ததும், மயிற்றீவி தாங்கியதும் வரலாறு தரும் செய்திகளாகும்.

யோகர் சுவாமிகளும் அன்புநெறியே தாமுய்ந்த நெறியெனக் கூறியதோடு ஏனையோரையும் உய்விக்கும் நெறியும் இதுவே எனக்காட்டி அவர்களையும் வழிப்படுத்தியுள்ளார்.

“பக்தி செய் யோக சுவாமி”

எனத் தம்மைத் தாமே பெயரிட்டு அழைக்கும் சுவாமிகள்,

அன்பே கடவுள் அன்பே உலகம்
அன்பே உயிர்கள் அன்பே அனைத்தும்
அன்பே ஆவதும் அழிவதும் போலாம்
அன்பின் அதிசயம் ஆறறிவாரே.

என அன்பே எல்லாமாகக் கண்ட அதிசயத்தைக் கூறுகின்றார்.

சிவனடிக்க கன்பு செய்பவர் அனைத்தும் சிவமாகக் காண்பார் என்பதும் உண்மை. எனவே,

சிவனடிக்க கன்பு செய்குவர் பெரியர்
சிவனடிக்க கன்பு செய்கிலர் சிறியர்
சிவனடிக்க கன்பு சிறப்பினை யளிக்கும்
சிவனடிக்க கன்பு சீவன் முத்தியே.

“அன்பு நிலையே அது” என உமாபதி சிவம் கூறுவது போல அன்பு வேறு அது வேறல்ல. அன்பே சிவம் அது போல அன்பு வேறு சீவன் முத்தி வேறல்ல. அன்பே சீவன் முத்தியாகும். அதைவிட ஆன்மா அடையக்கூடிய சிறப்பும் உண்டோ? எனவே அன்பு செய்பவர் பெரியராவர்; செய்யார் சிறியராவர் என்பதாகும்.

சிவனடிக்க கன்பு தீவினை யொழிக்கும்
சிவனடிக்க கன்பு தெளிவினை யளிக்கும்
சிவனடிக்க கன்பு சித்தம் களிக்கும்
சிவனடிக்க கன்பு சின்மய மாக்கும்

எனவும்

சிவனடிக்க கன்பு செய்பவர் போக்கும்
சிவனடிக்க கன்பு திருவரு ளாக்கும்
சிவனடிக்க கன்பு சிவகதி யாக்கும்
சிவனடிக்க கன்பு செப்புந் தகைத்தோ

எனவும்

சிவனடிக்க கன்பே சிவயோக மாக்கும்
சிவனடிக்க கன்பே சிவஞான மாக்கும்
சிவனடிக்க கன்பே சிவபோக மாக்கும்
சிவனடிக்க கன்பே சிவமய மாம்

எனவும்

அன்பு ஒன்றே ஆன்மாவைக் கழுவித் தெளிவு பெறச் செய்து பவம் போக்கிச் சிவஞானம் அருளிச் சிவமயமாக்கும். ஆன்மாவைக்கு மாத்திரமன்று

சிவனடிக்க கன்புசெய் தேகம் பொன்மயம்
சிவனடிக்க கன்புசெய் தேகம் சின்மயம்
சிவனடிக்க கன்புசெய் தேகம் நம்மயம்
சிவனடிக்க கன்புசெய் தேகம் சிவமயம்

என வசப்படாத தேகம் வசப்பட்டுப் பொன்மயமாய் சிவமாய் விடும். எனின் அன்பின் ஆற்றல் எத்தகையது என்பது புலனாகின்றது. மேலும்,

சிவனடிக்க கன்பு திரிகால மறியும்
சிவனடிக்க கன்பு திரிலோக மறியும்
சிவனடிக்க கன்பு திரிமூர்த்தி யறியும்
சிவனடிக்க கன்பு திரிதோஷ மறக்குமே.

மூவகை காலம் கடந்த நிலையே திரிகாலமற்றத்தலாகும். அன்பனது அளவில்லாற்றலானது இறுதியில் திரிதோஷமாகிய ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மூவகைக் குற்றங்களையும் அழிக்கவல்லது. எனவும்,

இறுதியாக “சிவனடிக்க கன்புசெய் அனைத்துஞ் சிவமே”

என, எல்லாம் சிவனாம் காட்சி சித்திக்கும் என அருள்வார். அதாவது அன்பு ஒன்றே இருமையும் தந்து முடிவில் சிவமயப் பேறும் தரும் என்பது சுவாமிகள் திருக்குறிப்பாகும்.

“அன்பே சிவம்” என்னும் திருமூலர் கூற்றை உணர்ந்து சிவமான சுவாமிகள் அவ்வுரையையும் பொன்னேபோற் போற்றிப் பல இடங்களிற் கூறியுள்ளார்.

அன்பு சிவமெனல் அறிஞர்க்குண்டு

எனவும்

அன்பு சிவமென ஆன்றோர் இசைத்த
அன்பு ததும்பும் இனிய வாசகத்தை

எனவும்

அன்பு சிவமென்று அருளாளர் சொன்ன மொழி
என்புருக செய்யுமன்றோ என்பின் வாமனமே

எனவும்,

“அன்பே சிவமென் றுத்தீர்ப்”

“அன்பே சிவமென அறிவார் அவலம் அவனியில் அடையார்”

எனவும்,

இத்தனை இடங்களிலும் அன்பே சிவமாகக் கண்ட, அந்தச் சிவமன்றி வேறெதனையும் காணாத சுவாமிகள், அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தார்.

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

அன்பே சிவமாகக் காணும் காட்சி அரிதிலும் அரிதாகும். அது சீவன் முத்தன் காணும் காட்சியேயன்றி சீவர் காணும் காட்சியல்ல. அவரையே, அறிஞர் எனவும் அருளாளர் எனவும் பெரியோர் எனவும் ஆன்றோர் எனவும் அடியார் எனவும் பலவாறாகப் போற்றினர்.

அன்பின் முதிர்ச்சியாகிய பத்தியில் மூழ்கித் திணைத்த சுவாமிகள்
“பக்தி செய்து வாழ்வழி தேடுகின்றோ மில்லை
பத்த ரினத்தோடு நாம் கூடுகின்றோ மில்லை.”

என நம்மையும் உள்படுத்தி நமக்காக இரங்குவார்.

பக்திக் கோலம்

சிவபக்தி யாலே சிந்தை குவிந்தது
சிவபக்தி யாலே சிந்தை தெளிந்தது
சிவபக்தி யாலே சிந்தை இறந்தது
சிவபக்தி யாலே சீவன் முத்தியே

இவ்வரிய பாடல் சிவபக்தியால் ஏற்படும். ஆன்மீக உயர்வைப் படிப்படியாக விளக்குவதைக் காணலாம்.

முதலில் சிவபக்தியாலே சிந்தைக்கு விடிவும் பின்னர் சிந்தனையின் உண்மைத் தெளிவும் பிறக்கும் எனக் கூறிய சுவாமிகள் மூன்றாம் நிலையில் சிந்தை இறந்தது என்றார். சிந்தனை அற்ற நிலையென்பது நினைப்பும் மறப்பும் அற்ற நிலையாகும். அது அற்ற போதே சீவன் சிவனாகும். அந்நிலையே சீவன் முத்தியாகும்.

படர்க்கை நிலையில் வைத்துப் பக்தியின் உயர்வைக் காட்டிய சுவாமிகள், தன்மைமில் வைத்துப் பக்தியால் தாம் பெற்ற அனுபவங்களைக் கூறுகின்றார்.

பக்தி செய்து பந்தத்தை நீக்கினேன்
பக்தி செய்து பரமனைக் கண்டேன்
பக்தி செய்யும் பாக்கியம் பெற்றேன்
பக்திக் கடலிற் படிந்திருந்தேனே

பக்தி செய்யும் பாக்கியம் பெற்றதினால் பந்த நீக்கம் பெற்றுப் பரமனைக் காணும்பேறு கிடைத்தது. பக்தியின்றி வேறெதுவுங் காணாத நிலையையே, பக்திக் கடலிற் படிந்திருந்தேனே எனக் குறித்தார்.

பக்தியையேயன்றி பக்தியினால் அடியார்க்கு ஏற்படும் மெய்ப்பாடுகளையும் படர்க்கையிலும் தன்மைமில்லும் வைத்துக் கூறியுள்ளார். படர்க்கையிற் கூறினாரேனும் அதனையும் தன்மைமில் வைத்து அவரது அனுபவமாகவே நாம் கொள்ள வேண்டும்.

“தொழுது வணங்கி நின் தூநெறியே செல்லும்
முழுமனத்தார் தங்கூட்டம் முன்னி - அழுதே
உருகி உருகி நைந்து கண்ணீர்
பெருக வரந்தருவாய் பின்”

எனவும்

எனவும்

“ஆறாங் கண்ணீர் பெருக்கி அவசமுறும் மெய்யடியார்”

“நயப்பார் மிக வியப்பார் நாமறியோம் என்றே
பயப்பா டுடன்பாதம் வீழ்ந்து - சுயபுத்தி
அற்றவராய்ச் சோர்வுமிக அப்பனே என்றழுவார்
மற்றொன் றறியார் மனத்து

எனவும்

எழுவாய் பயனிலைகள் இல்லாமற் பாடித்
தொழுவான் சிவயோகன் சொல்லின் - அழுவான்
விழுவான் விதிர்விதிப்பான் ஆரறிவார் என்று
தழுவுவான் தன்னை யுன்னித்தான்

எனவும் வரும் பாடல்கள் பக்திப் பரவசத்தின் மெய்ப்பாடுகளைக் காட்டுகின்றன. இவற்றிலிருந்து சுவாமிகளின் உள்நெகிழ்ச்சியும் அழுதழுது அடியடைந்த தன்மைமெனையும் உணர்கின்றோம்.

(நூற்: “சிவயோக சுவாமிகள் ஏற்றிய நூள விளக்கு”)

உருக்கு மொழியால் உளங் கொள்ளை கொண்டு
கருக்குழியிற் சேராமற் காத்தான் - திருக்குழாம்
காலையும் மாலையும் கைதொழுது போற்று நல்ல
வேலோன் பதியில் விரைந்து

- நற்சிந்தனை

சிவ விதாஸர்சு

நாங்கள் சிவனடியார்கள். எங்களுக்கே ஒரு குறையுமில்லை. சிவனொண்டு செய்வதே எங்கள் தொழில். அதற்காகவே நாங்கள் பூமியில் வாழுகிறோம்.

சந்திரன் சிவனொண்டு ஆற்றுகின்றது. சூரியனும் ஏகைய கிரகங்களும் அத்திருப்பணிகையே செய்கின்றன. தேவர்களும் அசுரர்களும் கின்னரர், கிம்புருடர், வித்யாதரர்களும் அப்படியே தொண்டாற்றி வருகின்றனர்.

அனைத்துஞ் சிவன் செயல். அவனன்றி அணுவுள் அகையாறு. நாம் கிழந்து போவதுமொன்றுமில்லை. ஆதாயமாக்கிக் கொள்வதும் ஒன்றுமில்லை. இருந்தபடியே இருக்கின்றோம்.

நமக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் ஒருவருமில்லை. நமக்கு இதம் அகிதம் இல்லை. மரணம் பிறப்பில்லை. சேவண்டுதல் சேவண்டாமை இல்லை. மண்ணாதி ஆகையில்கலை. மனமான பேய் இல்லை. காலநீச வந்தமனம் நமக்கில்கலை. நாம் அனைத்துக்கும் சாட்சியாக விளங்குகின்றோம்.

- லோகர் சுவாமிகள்

ஓப்பியர்வற்ற ஞானி சிவயோக சுவாமிகள்

செல்வி. கக்ஷிப்பிரியா பாஸ்சந்திரன்,
தரம் 13, யா/நெல்லியடி மத்திய மகா வித்தியாலயம்.

தவத்திரு சிவயோக சுவாமிகள்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

ஓப்பியர்வற்ற உன்னத ஞானியாகிய யோகர் சுவாமிகள் இலங்கையின் வட பகுதியில் தொன்மைமிகு கந்தகோட்டம் என விளங்கிய மாவிட்டபுரத்திலே சைவ வேளாள குலத்தில் அம்பலவாணர் என்பவருக்கும், சின்னாச்சிப்பிள்ளையாருக்கும் 1872ஆம் ஆண்டு வைகாசித் திங்கள் 29 ஆம் திகதி அவிட்ட நட்சத்திரத்தில் தவப்பதல்வராகத் தோன்றினார். பெற்றோர் சூட்டிய இயற்பெயர் சதாசிவம். இளமையிலேயே துறவு மனப்பான்மை இவருக்கு மேலோங்கிக் காணப்பட்டது.

ஆன்மீக நாட்டம் கொண்ட இவர் யோகர், யோகநாதன் எனவும் அழைக்கப்பெற்றார். ஞானப் பேரொளியாக விளங்கிய நல்லூர் முருகன் கோவில் தேரடியில் செல்லப்பா சுவாமிகளால் ஈர்க்கப்பட்டு அவரிடம் சரணாகதி அடைந்தார். குருவின் வழிகாட்டலின்படி கடும்க் சாதனைகளோடு தவமியற்றி, திருவருளும் குருவருளும் பெற்று ஞானியானார்.

ஆசான் அருளால் ஆசானாகிய யோகரைச் சதாசிவஞான தேசிகனை “யோகர் சுவாமிகள்” என மக்கள் போற்றி வந்தனர். சுவாமிகள் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள கொழும்புத்துறை என்னும் ஊரில் ஒரு சிறு குடிசையில் அரை நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக வாழ்ந்து, அவரை நாடி வந்த மக்களின் அல்லல்களைத் தீர்த்து, ஆன்மீக அறிவையும் ஊட்டி வந்தார். பல்வகைப்பட்ட மக்கள் இக்குடிசையை நாடி வந்தனர். சுவாமிகளுக்குப் பல அருளாற்றல்களும் சித்திகளும் கைவரப்பட்டிருந்ததால் அவரின் அகக்காட்சியிலிருந்து எவரும் எதையும் மறைக்க முடியவில்லை. அவர் தனது ஆற்றல்களை அன்பர்கள் விளம்பரப்படுத்தி அதற்கு முக்கியத்துவமளிப்பதை முற்றாக விரும்பவில்லை.

“இங்கு நான் ஒரு குறையும் வைக்கவில்லை” எனத் திருவாய் மலர்ந்து, 1964 ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் ஆயிலிய நட்சத்திரத்தில் மகாசமதி எய்தினார். அவருடைய விருப்பத்தின்படி, உடல் தகனம் செய்யப்பட்டது. அவரின் அஸ்தி கொழும்புத்துறை ஆச்சிரமத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. திருவடி வழிபாடு, திருமுறை ஓதுதல், சிவதொண்டு, சிவதியானம், சைவ உணவுப் பழக்கம் ஆகியவற்றை

மேற்கொள்ளுமாறு அடியார்களை ஊக்குவித்துத் தானும் அவற்றைக் கடைப்பிடித்தார்.

யோகர் சுவாமிகள் அருளிய திருப்பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டு “நற்சிந்தனை” என நூல் வடிவில் தமிழிலும் அதன் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பிலும் வெளிவந்துள்ளன. சுவாமிகள் வாழ்ந்த காலத்தில் வண்ணார்பண்ணையில் “சிவதொண்டன்” நிலையத்தை அன்பர்கள் மூலம் ஸ்தாபித்து, சிவதொண்டன்” என்னும் மாத இதழையும் தொடக்கி வைத்தார். மேலும் மட்டக்களப்பில் உள்ள செங்கலடியில் “சிவதொண்டன்” நிலையம் அமைய அருள் செய்தார்.

யோகர் சுவாமி வாழ்ந்த காலத்தில், அவருடைய அடியாரான மார்க்கண்டு சுவாமிகளைக் கைதடி ஆச்சிரமத்தில் வசிப்பதற்கு வழி செய்தார். யோகர் சுவாமிகளின் மற்றுமொரு சீடரான செல்லத்துரை சுவாமிகள், யாழ்ப்பாணச் சிவதொண்டன் நிலையத்தையும் செங்கலடிச் சிவதொண்டன் நிலையத்தையும் பராமரித்து வந்தவர். சாந்த சுவாமிகள் என்ற தீட்சா நாமத்தை யோகர் சுவாமிகளிடம் பெற்ற கௌரவ சோல்பரிப் பிரபுவின் புதல்வரான ஏன் (Earl) இராமஸ்போதம் என்பவர் இங்கிலாந்தில் சிவதொண்டாற்றி வந்தவர்.

பிரசித்தி பெற்று விளங்கிய ஹவாய் குருதேவ சிவாய சுப்பிரமணிய சுவாமிகளும் யோக சுவாமிகளின் சீடரேயாவார். இவர் பல துறவிகளுடன் ஹவாயில் ஆச்சிரமம் அமைத்து வாழ்ந்ததோடு உலகின் பல பாகங்களிலும் வாழ்ந்த இந்து மக்களுக்கும் சமயப் பிரசாரம் புரிந்தவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேலும் சுவாமிகளின் முயற்சியால் ஹவாயில் சுயம்பு லிங்கத்தை மூலமூர்த்தியாகக் கொண்ட சன்மார்க்க இறைவன் கோவில் ஒன்றும் உருவாகியிருக்கிறது.

மகான்கள் மறைவதில்லை, சிவயோக சுவாமிகளின் அருளாற்றல் எங்கும் பரந்துள்ளது. இலங்கையிலும் உலகின் பல பாகங்களிலும், வாழும் யோகர் சுவாமிகளின் அன்பர்கள் அவர் காட்டிய வழியில் நின்று, தாம் வாழும் இடங்களில் எல்லாம் சிவதொண்டாற்றி வருகின்றனர்.

There is no special talent in anyone.

Neither is there any particular disability in anyone. It is all the work of the Lord.

60வது குருபூசை சிறப்பிப்பு

தவமுனி சிவயோக சுவாமிகளுடனான சில இறை அனுபவங்கள்

திருமதி மீனா தவரட்ணம்

டொரண்டோ, கனடா

நாளை யாழ்ப்பாணம் தந்த தவமுனி சிவயோக சுவாமிகள் சமாதியடைந்து ஐம்பது வருடங்கள் பூர்த்தியாகும் இவ்வேளையில் உலகெங்கும் உள்ள சுவாமிகளின் அடியார்கள் பக்தி சிரத்தையுடன் அவரை நினைவுகூர்ந்து விழா எடுத்து வெளியிடும் மலரில் அடியேனும் சுவாமிகளுடனான சில இறை அனுபவங்கள் எழுத வாய்ப்பு கிடைத்தமை பெரும் தவப்பேறே என எண்ணி உள்ளம் மகிழ்கின்றேன்.

சிறு பிள்ளைகளாக இருந்தபோது என்னையும் என் மூத்த சகோதரியையும் எங்கள் அம்மம்மா முதன்முதலாக சுவாமிகளிடம் அழைத்துப் போனார். போகும்போது பிரசாதமாக சில சிற்றுண்டிகளையும் பழங்களையும் எடுத்துச் சென்றோம். சுவாமிகளின் ஆச்சிரமக் குடிசைக்குள் நுழைந்து அவரை பணிவன்புடன் வீழ்ந்து வணங்கி சிற்றுண்டிகளையும் பழங்களையும் அவர் முன் வைத்தோம். உடனே சுவாமிகள் அம்மம்மாவை தகாத வார்த்தைகளால் பேசி வெளியனுப்பினார். நாம் இருவரும் சுவாமிகளின் செயல் கண்டு பதட்டமும் பயமும் அடைந்து அழுதோம். நாம் சிறுபிள்ளைகளாக இருந்தபடியால் இப்படிப்பட்ட ஒரு வரவேற்பை நாம் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆனால் எமது அம்மம்மாவோ எதுவித பதட்டமும் அடையாமல் பணிவாக அவர் பேசிய வார்த்தைகளை ஓர் ஆசீர்வாதமாக ஏற்று வெளியேறினார். நாம் அழுவதை கண்ணுற்ற சுவாமிகள் எம்மை அரவணைத்து அன்பு காட்டி நெற்றியில் விழுதி பூசி பிரசாதம் பழம் தந்து அன்போடு வெளியேற்றினார். சுவாமிகளுடைய முதந்தரிசனம் நாம் எதிர்பார்த்த மாதிரி அமையவில்லை என்று கவலையுற்றோம். பிற்காலத்தில் அம்மம்மாவிற்கு ஏற்பட்ட அனுபவம் பிற அடியார்களிற்கும் ஏற்பட்டது என்பதை அறிந்து கொண்டு அதன்னோக்கத்தை சரியாக விளங்க முடிந்தது. அடுத்து சில மாதங்களின் பின் எம் தாயார் கடுமையாக நோயுற்று பலம் இழந்து படுக்கையானார். சிகிச்சை எதுவும் பயனளிக்காத நிலையில் எமது பாட்டனார் அமரர் எம்.எஸ்.திருவிளங்கம் அவர்கள் சுவாமிகளின் நெருங்கிய பக்தனாக இருந்தபடியால் அவரின் உதவியை நாடி அவரை எமது வீட்டிற்கு அழைத்து வந்தார். சுவாமிகளின் வருகை எமக்கு மிக ஆறுதலையும், ஆசீர்வாதத்தையும் அளித்தது. அவரின் உத்தரவின் பேரில் உடனே யாழ் போதனா வைத்தியசாலையில் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த

நிபுணர் டாக்டர். இராசநாயகம் அவரிடம் காட்டி சத்திர சிகிச்சை செய்து சில நாட்களில் குணமடைந்தார். எமது தாயாரை காப்பாற்றிக் கொடுத்த சுவாமிகளிடம் ஆழமான நம்பிக்கையும் பக்தியும் ஏற்பட்டது.

அடுத்து சில வருடங்களின் பின் என் பட்டப்படிப்பை முடித்து (என் இரு பெற்றோர்களையும் இழந்த நிலையில்) ஒருமுறை செங்கமாரி நோயினால் பீடிக்கப்பட்டு டாக்டர் கஸ்தூரி முத்துக்குமார் அவர்களிடம் மருந்து பெற சென்றிருந்தேன். எதிர்பாராதவிதமாக அவர் மருந்தக வாசல் முன் விறாந்தையில் சுவாமிகள் பிரசன்னமாக யிருந்தார். கண்டதும் மெய் மறந்து கை கூப்பி வணங்கி நின்றேன். வந்த விடயம் கேட்டபின் விழுதி தந்து என் படிப்புற்றி விசாரித்து பின்னர், முன்னால் வைக்கப் பட்டிருந்த பழங்களை எடுத்துக்கொள்ளும்படி கூறினார். அடுத்து நீ ஒரு நீதிபதியாக வந்தால் அது புற்றி என்ன நினைக்கின்றாய்? என வினாவினார். என்ன விடை சொல்லலாம் என்று அப்போது எனக்கு புரியவில்லை. நல்லது போய் வாரும் என்று வழியனுப்பினார். பிற்காலத்தில் பல சந்தர்ப்பங்களில் எனக்கு சுவாமி கேட்ட கேள்விக்கு பலவிதமான விளக்கங்கள் ஏற்பட்டன.

நான் சில விடயங்களை சுவாமிகளிடம் கேட்டுப்பெற முனைந்தேன். அவற்றுள் சில பின்வருமாறு:-

1. எனக்கு வல்லமை தாரும் என்று மனம் நெகிழ்ந்து பிரார்த்தித்துக் கேட்டேன். அவர் எனக்கு பல கஷ்டங்களையும் இழப்புக்களையும் கொடுத்து என்னை வலிமையுள்ளவனாக ஆக்கினார்.
2. எனக்கு நல்லறியும் சரியான விளக்கமும் வேண்டி நின்றேன். தீர்வு காண்பதற்காகப் பல பிரச்சனைகளை என் முன்னே வைத்தார். இவற்றால் என் அறிவும் விளக்கமும் விரிவு பெற்றது.
3. வன்மையை வேண்டினேன். ஆனால் அவர் உழைத்து வேலை செய்ய திறமையும் அறிவும் தந்துதவினார்.
4. சுவாமி எனக்கு மனோபலம் தாரும் என்று கேட்டேன். அவர் பல கஷ்டங்களையும் துன்பங் களையும் என் முன்னே நிறுத்தி என்னைப் பலப்படுத்தினார்.
5. அன்பைக் கேட்டேன். அன்புகாட்டி உதவும்படி துன்பம் உள்ளவர்களை என்னிடம் அனுப்பி வைத்தார்.
6. சில சௌபாக்கியங்களையும் வளங்களையும் தரும் படி கேட்டேன். வாய்ப்புக்களை மட்டும் உருவாக்கி தந்து என்னை முயற்சிக்கத் தூண்டினார். முயற்சி திருவினையானது.

மேற்கூறியவற்றை எதிர்கொண்டு முன்னேற பக்க பலமாக நின்று உதவியது சுவாமிகளின் திருவருளே.

சுவாமிகளின் அடுத்த தரிசனம் கே. கே. எஸ் வீதியில் அமைந்திருக்கும் ஸ்ரீ லங்கா புத்தகசாலையில் கிடைத்தது. அடியேன் எழுதிய இரசாயன நூல் ஒன்றை விற்பனைக்காக கொடுப்பதற்கு அங்கு எடுத்துச் சென்றேன். எதிர்பாராதவிதமாக சுவாமிகள் புத்தகசாலைக்குள் உட்செல்லும் பாதையில் அமர்ந்திருந்தார். கால் மேல் கால் போட்ட நிலையில், என்னை என்ன புத்தகம் எனக்கேட்டு வாங்கிப் புரட்டிப் பார்த்த பின் திருப்பிக்கொடுத்தார். புத்தகசாலை அதிபர் திரு. தெய்வேந்திரம் “நல்ல சகுனம் அம்மா என்றார்”. உண்மையில் சுவாமிகளின் கைபட்டது நல்ல சகுனமும் ஆசியமே. புத்தகம் அமோகமாக விலைப்பட்டது. புத்தகசாலை அதிபரும் அதிக பணம் தந்து பதிப்புரிமையையும் பெற்றுக்கொண்டார்.

இதன் பின் கிடைத்த அனுபவங்கள் யாவும் மிக அற்புதமானவை. அவை யாவும் சுவாமிகளின் சமாதிக்ரூப்பின் கிடைத்தவை. அடியேன் கனடா நாட்டிற்குப் புலம்பெயர்ந்து வந்து குடியேறிய தருணமும் எமது உடைமைகள் எதையும் தாய் நாட்டில் இருந்து எடுத்து வரக்கூடிய சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகள் இருக்கவில்லை. முக்கியமாக என்னிடம் பல காலமாக சேகரிக்கப்பட்ட நூற்பொக்கிசங்களை எல்லாம் இழக்கவேண்டிய துப்பாக்கிய நிலை ஏற்பட்டது. இழந்தவற்றுள் முக்கியமான ஒரு நூல் சுவாமிகளின் “நற்சிந்தனை” ஆகும்.

கனடா நாட்டில் வந்து குடியேறிய சில நாட்களில் இங்கு ஒரு சிவதொண்டன் நிலையம் நிறுவும் நோக்குடன் 1994 ஆம் ஆண்டு எக்வினென்ட் மார்க்கம் வீதியில் அமைந்திருந்த “யாழ் பன்சி” என்ற வர்த்தக நிறுவனத்தின் நிலக்கீழ் அறையில் ஓர் ஆலோசனைக் கூட்டம் கூட்டப்பட்டது. சுவாமிகளின் பல அடியார்கள் பலருடன் அடியேனும் அழைக்கப்பட்டிருந்தேன். அங்கு சென்றபோது அநேகமான அடியார்களின் கைகளில் சுவாமிகளின் நற்சிந்தனை நூல் தவழுவதைக் கண்டு ஆழ்ந்த கவலையும் வேதனையும் அடைந்தேன். பல அடியார்களிற்கு என் ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்தி அடியேனுக்கும் அந்த பொக்கிஷத்தின் ஒரு பிரதியை பெற்றுத்தரும் படி மன்றாடக்கேட்டேன். “ஆம்” முயற்சிக் கின்றோம் என்றனர். சில நற்சிந்தனை பாடல்களை பாடும்படி கேட்டபோது மற்றவர்களிடம் இரவல் வேண்டியே படிக்க வேண்டியிருந்தது இது என் உள்ளத்தில் ஆழமான ஒரு வேதனையை ஏற்படுத்தியது. அடுத்து சில நாட்களாக என் நித்திய பிரார்த்தனைகளின்போது சுவாமிகளிடம் என் மனவேதனைகளையும் கவலைகளையும் மிக உருக்கமாக எடுத்துக்கூறி எப்படியாவது எனக்கு ஒரு நற்சிந்தனை நூலைப் பெற்றுத்தரும்படி மன்றாடி வேண்டினேன். “வேண்டுவார் வேண்டுவன ஈவான் கண்டாய்” என்ற வேத மொழிக்கிணங்க சுவாமிகளும் எனது பிரார்த்தனையை ஏற்று அருள் பாலிக்கத் திருவுள்ளம் கொண்டார்.

இங்கேதான் எனக்கு ஏற்பட்ட இறை அனுபவம் ஆரம்பிக்கின்றது. மீண்டும் சில நாட்களில் பின் அதே இடத்தில் ஓர் கூட்டம் கூட்டப் பட்டது. அடியேனும் கனத்த உள்ளத்துடன் வெறும் கையாக சென்று மண்டப வாயிலில் அமர்ந்தேன். என்ன

அதிசயம்! அங்கு ஒரு முதிய சிவதொண்டன் அன்பர் இங்கிலாந்தில் இருந்து வந்து திடீர் என நாம் கூடியிருந்த மண்டபத்துள் நுழைந்தார். அவர் பெயர் சிவ பேரன்பர் ஆறுமுகம் ஐயா அவர்கள். கையில் ஒரு நூலுடன் வந்த அவர் கூறிய முதல் விடயம் “நான் உங்கள் நிலையத்திற்கு அன்பளிப்பாக ஒரு நற்சிந்தனை நூல் கொண்டு வந்துள்ளேன்.” என்றார். நுழைவாயிலில் அமர்ந்திருந்த அடியேன் அவரை ஒரு கரம் கூப்பி வணங்கி மிக ஆவலுடன் அவரிடம் இருந்த அந்த நூலைப் பெற்றுக்கொண்டேன். அதிசயம் என்னவென்றால் அந்த நூலை இதுவரை எவரும் நிலையத்திற்குரிய நூல் என்று கூறி என்னிடம் இருந்து திரும்ப பெற்றுக்கொள்ளவில்லை. என்னே சுவாமிகளின் திருவருள்! அன்று முதல் இன்று வரை ஒவ்வொருநாளும் என் வீட்டுப்பிரார்த்தனையின்போது இந்நூலை கையில் ஏந்தி கண்ணில் ஒற்றி ஒரு சில பாடல்களை பொருள் உணர்ந்து பக்தியோடு பாடி அகம் மகிழ்கின்றேன். சுவாமிகளும் அவற்றை செவிமடுத்து மகிழ்கின்றார் போன்ற ஒரு உன்னத உணர்வு என்னை ஆட்கொள்கிறது. சிவதொண்டன் நிலையங்களிலும் மாதாந்த ஆயிலிய பூசைகளில் பங்கு கொண்டு நற்சிந்தனை பாடல்களை பாடி மன நிறைவு கொள்கின்றேன்.

ஆன்மா நித்தியமானது அழியாதது என்பது எவ்வளவு உண்மையானது. சுவாமிகள் அன்றும் இன்றும் என்றும் எம்முடனே இருந்து வழிநடத்துகின்றார். இற்றைக்கு அவர் சமாதியடைந்து ஐம்பது வருடங்கள் பூர்த்தியாகியும் அவர் நினைவும் உணர்வும் எம்மை விட்டு அகலவில்லை.

சுவாமிகள் மேலும் சில பணிகளை செய்யும்படி அடியேனைப் பணித்துள்ளார். ஹவாய் ஆதீன தற்போதைய ஜெகத்குரு போதிநாத சுவாமிகள் கனடாவுக்கு ஒரு முறை வருகை தந்தபோது அடியேன் பாடிய சில நற்சிந்தனைப் பாடல்களை அவருடன் கூட வந்த சுவாமிகள் பதிவு செய்து ஹவாய் ஆதீனத்தில் போட்டுக் காட்டியபோது கேட்ட தவத்திரு சிவக்கதிர் சுவாமிகள் அடியேனை தொடர்பு கொண்டு அப்பாடல்கள் நாம் பயின்று கொள்ள தெளிவாகவும் சுலபமாகவும் உள்ளன என்று கூறி 72 நற்சிந்தனைப் பாடல்களை தெரிவு செய்து அனுப்பி அவற்றை பாடிப்பதிவு செய்து அனுப்பும்படி வேண்டியுள்ளார். சுவாமியின் கட்டளையாக ஏற்று அவற்றை பக்தி சிரத்தையுடன் பாடிப்பதிவு

தவத்திரு சிவயோக சுவாமிகளின்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

தவத்தகு சிவயோக சுவாமிகள்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

செய்து அனுப்பி உள்ளேன். அப் பாடல்கள் இப்போது இணையத்தளம் மூலம் உலகெங்கும் ஒலிபரப்பாகின்றன. பலர் கேட்டதாக கூறினர். அத்துடன் அப்பாடல்களை அப்படியே ஆங்கிலத்தில் எழுதி அனுப்பும்படியும் கேட்டு அப்பணியையும்

செய்து கொடுத்து உள்ளேன். இத் திருப்பணிகளில் அடியேனை இணைத்துக் கொண்டமை யோகர் சுவாமிகளின் திருவருளே இச் சிறிய கைநூலை ரிஷி தொண்டுநாதன் அவர்கள் தமிழ் தெரியாத மாணவர்களிற்கு அவ்வப் போது வருடாவருடம் தான் நடாத்தும் கோடைகால வகுப்புகளின் போது இனாமாக கொடுத்து அவர்களும் இப்பாடல்களை எளிதாக கற்றுக்கொள்ள உதவி யுள்ளார். இன்னும் பல சந்தர்ப்பங்களில் சற்குரு போதிநாத சுவாமிகள் டொராண்டோவுக்கு வருகை தந்தபோது அவர் ஆங்கிலமொழிகளில் கொடுத்த அருளுரைகளை தமிழில் மொழிபெயர்த்துக் கூறும் வாய்ப்பும் அடியேனுக்கு கிடைத்தது.

குருதேவர் சிவாய சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் எழுதிய "குரு பரம்பரை" என்னும் திவ்யநூலை சற்குரு போதிநாதவேலன் சுவாமிகளின் முன்னிலையில் வெளியிட்டபோது, அதைப்படித்து தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் சுருக்கமாகப் பேசி அறிமுகம் செய்து வெளியீடு செய்யவும் பணிக்கப்பட்டேன்.

குருதேவர் சிவாய சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் எட்மண்டன் நகர கணபதி ஆலய கும்ப அபிஷேக விழாவிற்கு வருகை தந்தபோது அங்கு அவரின் தரிசனமும் ஆசியும் பெற்று. அவர்களுக்கு அமுது செய்யவும் வாய்ப்பு கிடைத்தமை பெரும் தவப்பேறே.

கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்கள் 2012 ஆம் ஆண்டு யோகர் சுவாமிகள் பற்றி 40 திருப்பாக்களை எழுதி அடியேனைக்கொண்டு பாராட்டுரை எழுதுவித்து அப் பாடல்களை பாடவும், கொடுத்து வெளியிடவும் வாய்ப்பளித்தார்.

அறிஞர் திரு.இரத்தினபிரகாசம் அவர்களும் யோகர் சுவாமிகள் பற்றி ஆங்கிலத்தில் எழுதிய நூலுக்கும் ஒரு பாராட்டுரை எழுதும்படி கேட்டு அந் நூலைப் படித்து அனுபவித்து அதற்குகந்த ஒரு பாராட்டுரையையும் எழுதி அனுப்பி அக மகிழ்ந்தேன். கனடா நாட்டில் டொராண்டோ நகரில் மூன்று இடங்களில் சிவதொண்டன் நிலையங்கள் சிறப்பாக இயங்கி வருகின்றன. மேற்கூறிய மூன்று சிவதொண்டன் நிலையங்களிலும் அடியேனும் தவறாது பங்கு கொண்டு சிவபுராணம் ஓதியும் நற்சிந்தனை பாடல்களை பாடியும் அக மகிழ்ந்து மன நிறைவு பெறுகின்றேன்.

ஒழுக்கமுடைமை

ஒழுக்கம் உயிருனுள் சிறந்தது. ஒழுக்கமுடையார் எல்லாமுடையார். ஒழுக்கங்களாவன கொல்லாமை, கள்ளாமை, பிறர் வகை உரையாமை, பிறர் பொருள் கவராமை, நாழ்கமை பொய்யுரையாமை முதலியனவாம்.

எக்கருமத்தை செய்யும் பொழுதும் ஊக்கத்தோடு சிறந்தையோடும் மன மகிழ்ச்சியோடு செய்ந்து பழகுநல் லீவண்டும். அப்படி செய்து பழகி வந்தால் மனவுறுதி உண்டாகும். அஃநாவது மனம் ஏகாக்கிர சிந்தனை பொருந்தும். பொருந்தலே ஆன்மசக்தி அதிகரிக்கும். நிகைந்த காரியம் நிகைந்த மாந்திரத்திலே உண்டாகும். இவர் பகைவர், இவர் உறவினர் என்ற பாடுபாடு சிந்தனையில் புறந்து கவையை உண்டாக்காது.

எல்லாம் என்னிடத்தே உண்டாகின்றன, எல்லாம் என்னிடத்தே நிகைத்திருக்கின்றன, எல்லாம் என்னிடத்தே ஒடுங்குகின்றன என்ற நூய்கையான எண்ணம் உடையவராய் இருந்தல் லீவண்டும். சீமலும் எனக்கொரு குறைவுமில்லை. என்னிடத்திலே எல்லோரும் அன்பாய் இருக்கிறார்கள். நானும் எல்லோரிடத்திலும் அன்பாய் இருக்கிறேன் என்று அடிக்கடி நிகைந்து நிகைந்து சாதிக்க லீவண்டும். இப்படியே இடைவிடாமல் பழகி வந்தால் எல்லாமறியும் ஆற்றலும் எல்லாள் செய்யும் வல்லமையும் எழுதில் கைவரும்.

— யோகர் சுவாமிகள்

சிவ விஞானம்

நாங்கள் சிவனடியார்கள். எங்களுக்கு ஒரு குறைவுமில்லை. சிவத்தொண்டு ஆற்றுவதே எங்கள் தொழில். அந்நகைலே நாங்கள் உயிராடிருக்கிறோம். உண்பதும் உறங்குவதும் அந்நகைலே. எத்தொழிலைச் செய்தானும் ஏதவந்தைப் பட்டாலும் எல்லாம் அந்நகைலே செய்கிறோம். நமக்கு ஆதியுமில்லை அந்தமுமில்லை. பிறப்புமில்லை இறப்புமில்லை. நாம் விளையாட்டுக்காகினும் பிறர் பொருளைக் கவிரோம். பிறர்வகை உரையோம். எல்லாள் சிவன்செயலென்பதை மறையோம். பசித்தாற் பசிப்போம். பிறர்செய்யும் நிட்டுரத்தையாவது கிருகபையாவது பொருளாகக் கருதமாட்டோம். எப்பொழுதும் நூய்கை உடையோம். துன்பத்திலும் இன்பத்திலும் கவலை அகையோம். முழுதும் உண்கை.

— யோகர் சுவாமிகள்

சிவயோக சுவாமிகள் காட்டும் வாழ்வியல் விழுமியங்கள்

கலாநிதி குமாரசுவாமி சோமசுந்தரம்

தவத்திரு சீவயோக சுவாமிகள்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

IDனித சமுதாயம் காலந்தோறும், அதன் அறிவு, ஆற்றல்கள், திறன்கள், உணர்வுகள், சாதனைகள், விழுமியங்கள் மற்றும் செயற்பாடுகள் என்பவற்றில் படிப்படியாக வளர்ச்சியும், பெருக்கமும், முதிர்ச்சியும் களமும் பெற்று வரும்போது பல்வேறு மாறுதல்கள், மாற்றங்கள் நிகழ்வது இயல்பு ஆகும். ஆம்! மாற்றங்கள் நல்லனவாயும் அமையலாம், வேறு சில தீயனவாயும், கேடுகளை விளைவிப்பனவாயும் கூட அமையலாம். மனிதர்கள் தங்கள் பகுத்தறியும் ஆற்றலையும், நலம், தீது என்பவற்றைப் பிரித்துணரும் திறனையும், பயன்படுத்தி, மாற்றங்களுக்கு நெகிழ்ந்து கொடுத்து நல்லனவற்றை ஏற்று, அல்லனவற்றை விலக்கி வாழும் சமுதாயமே நிலைபெற்று, தொடர்ந்து வாழும் பெருமையைப் பெறுகின்றது. “பழையன கழிதலும், புதியன புகுதலும் வழுவல்” என்கின்றார் பண்டைய தமிழ் இலக்கண நூலாசிரியர். மரபும், மாற்றமும், இணையவேண்டியதும் ஒன்றையொன்று நெறிப்படுத்தி வளப்படுத்த வேண்டியதும், மனித சமுதாயத்தின் இருப்பிற்கும், முன்னேற்றத்திற்கும், இன்றியமையாத நிகழ்வுகளாகும். அது காலத்தின் கட்டாயமுமாகும் என்பதும் உணர்தற்பாலது. அந்த வகையில், காலந்தோறும் மகான்கள், ஞானிகள், குரவர்கள், இரிஷிகள், மற்றும் பெரியோர்கள் தோன்றி, மனிதகுலத்தின் மேம்பாட்டிற்கான அறவுரைகள், அறிவுரைகள், விழுமியங்கள் என்பவற்றை வழங்கி, மனிதர்கள் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கும் நல்ல வண்ணம் வாழும் வகை தெரிந்து மனிதத்தன்மைகளுடனான மனிதர்களாகப் பரிணமித்து வாழ்வதற்கும் அவர்களை நெறிப்படுத்தி, அவர்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை பண்புரீதியாக வளப்படுத்தி வந்துள்ளனர்.

சீவயோக சுவாமிகள் - சமரச சன்மார்க்கம்:

சிவயோக சுவாமிகள் - (1872 - 1964), நம் நாட்டில் தோன்றிய சித்தர் பரம்பரையைச் சேர்ந்த மகாஞானி ஆவார். கடையிற் சுவாமிகள், செல்லப்பா சுவாமிகள் ஆகியோரின் ஞானவழியில், வாழையடிவாழையாக வந்துதித்த சிவஞானக் கொழுந்தாக விளங்கிய பெருஞ்சித்தர். மானுடத்தை உய்விக்க, நன்னெறியில் வாழ்விக்க, ஆன்மீகத்தையும் உலகியலையும் இணைக்கும் வகையில், வாழ்வியல் சிந்தனைகளையும் விழுமியங்களையும் மனித குலத்திற்கு வாரி வழங்கிய பெருவள்ளல். மூவாயிரம் வரையிலான தமது

நற்சிந்தனைப் பாடல்கள் மூலமும், உபதேசமொழிகள் வாயிலாகவும் அவற்றை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். பக்திநெறியும், ஞான நெறியும் இவற்றுள் அடங்கும். மனிதர்கள் தமக்கு ஏற்ற நெறியைத் தெரிவு செய்து, வாழ்வில் பின்பற்றி ஈடேற்றம் பெறமுடியும். வழிகள் வேறுவேறாக இருப்பினும், ஈற்றில் அடையும் இலக்கு ஒன்றே என்பது, சிவயோகசுவாமிகளின் நிலைப்பாடு ஆகும். அதற்குக் குருவருள், திருவருள், நல்லொழுக்கம், இறையணர்வு, அறநெறி வாழ்வு என்பன இன்றியமையாதன. சித்தாந்த-வேதாந்த சமரச ஞானியாக விளங்கியவர் யோகசுவாமிகள். அவரின் போதனைகள், சாதனைகள் அனைத்துமே, இச்சமரச அடிப்படையிலேயே அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காண்பது அவர் தந்த விழுமியம். ஆன்மீகத்தில், வேதாந்த - சித்தாந்த சமரச நன்னிலை - கண்ட யோகர் சுவாமிகள், உலகியல் வாழ்க்கையிலும் அஞ்ஞான்று மக்கள் மத்தியில் நிலவிய சாதி, இன, சமய, குல, அந்தஸ்து வேறுபாடுகள் மற்றும் உயர்வு தாழ்வு மனப்பான்மைகள் என்பவற்றையும் நீக்கி உலகியல் சமரசத்திற்கும் வழிவகுத்தார். சமரசத்தை எய்துவதற்குத் தடையாக இருப்பவையே இந்த வேற்றுமைகள். சுருங்கக்கூறின், யோகர் சுவாமிகள் நடுவுநிலை நின்று, உள்ளொளிப் புலப்பாடாக, ஆன்மீகம் - உலகியல், வேதாந்தம் சித்தாந்தம், பக்தி நெறி - ஞானநெறி, இவற்றிற்கிடையே சமரசம் கண்டு, பெற்ற அநுபவ உண்மைகள், தமது நற்சிந்தனைப் பாடல்கள் மூலம் உலகத்தவர்க்கு உவந்தளித்த மகான் ஆவார். நற்சிந்தனைப் பாடல்கள், வெறுமனே ஒதுவதற்கு மட்டுமன்றி, அவற்றைச் சிரத்தையுடன் ஒதி, உணர்ந்து, தெளிந்து அன்றாடம் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்தும் வந்தால், ஒரு பொல்லாப்பும் நேர்ந்துவிடாது. கற்றல், கற்றபடி நின்றல் - ஒழுகுதல், இரண்டும் ஒரு நாணயத்தின் இருபக்கங்கள் போன்றவை. இவை முழுவதும் உண்மை. சுவாமிகள் காட்டும் விழுமியங்கள் அனைத்தும் சாதனைக்குரியவை.

சித்தர்கள் யார்?

சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்தவர்கள் சித்தர்கள். அவர்கள் தாம் சடப்பொருள் அன்று, சித்துப் பொருள் என்று தெளிந்தவர்கள், சீவன்முத்தர்களாவர். இத்தால் உடம்போடு உலகில் வாழும் காலத்திலேயே,

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

பிறவிப்பயனாகிய முத்தியின்பத்தை அநுபவிப்பதில் சித்திபெற்றவர்கள் என்பதால், சித்தர்கள் எனப்பெயர் பெற்றதாகக் கருதப்படுகிறது. கடவுளைக் காண முயற்சிகளை மேற்கொள்பவர்கள் பக்தர்கள் என்றும், கண்டு தெளிந்தவர்கள் சித்தர்கள் என்றும் அறிஞர் கூறுவர்.

“சிந்தை தெளிந்து இருப்பவர் யாரோ, அவரே சித்தர்” என்றும், “செகமெலாம் சிவம் என்றே அறிந்தோர் சித்தர்” என்றும் வான்மிகர் கூறுவர்.

“ஞானமென்பது மோன வரம்பு”, என்பதற்கிணங்க மௌனநிலையில், யோக நிலையில் முழுமைத்துவத்தை உணர்ந்தவர் சித்தர். அவர்கள் எந்தவிதமான மயக்கமும் கலக்கமும் தயக்கமும் இல்லாத தூய நெஞ்சினர். அவர்களின் எண்ணங்கள், வார்த்தைகள், செயற்பாடுகள் யாவும் உண்மையான ஆன்மநேய நோக்குடையவை, எனவே அவைகள் ஆன்மீக விழுமியங்கள் ஆகும்.

சித்தர்கள், சித்தம் அழகியர், தோற்றலின் ஆற்றல் தலைப்பட்டவர், செயற்கரிய செய்பவர், மனவடக்கம், புலனடக்கம் கைவரப் பெற்றவர், சித்த சக்தியுடையவர், ஜம்பூதங்களையும் அடக்க வல்லவர், மனமாட்சியுடையவர், மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆன அறவோர், மனதற்ற மனக்குவிவுற்ற நிலையினர், மலமற்றுச் சிவமாகிவிட்ட நிலையினர், சமரச சன்மார்க்கத்தினர், சும்மா இருக்கும் திறத்தினர், சாதி, சமய, இன, குலங்கோத்திர வேற்றுமைகள் கடந்தோர், தூய அன்பினர், சத்திய விரதிகள், அருளாளர், சுகந்திரர், உலகினை ஒன்றாகக் காணும் காட்சியினர், இன்பம் - துன்பம், நன்மை - தீமை, விருப்பு - வெறுப்பு, வேண்டுதல் - வேண்டாமை போன்ற இருமை நிலைகளைக் கடந்தும் களைந்தும் நின்ற துறவியர், தேக உணர்வினையும் உறவினையும் நீக்கி, ஆன்ம உணர்வோடு உறவு கொண்டவர், உடலோடு இருந்தும் உடலிலிருந்து பிரிந்து வாழும் பெற்றுவர், உள்ளத்திற்குள்ளே உறுபொருள் கண்டவர்கள், அகவழிபாட்டினர், மனம், மொழி, மெய்த்தூய்மையர், தற்பற்று, புறப்பற்று, பொருட்பற்று நீங்கப் பெற்றவர், உலகம் பழித்தவற்றை ஒழித்தவர், மேலான விழுமியர்.

**“சித்தர் சிவலோகம் இங்கே தெரிசித்தோர்
சத்தமுஞ் சத்தமுடிவுந்தம் முள் கொண்டோர்
நித்தர் நிராமலர் நிரா மையர் நீள்பர
முத்தர் தம் முத்தி முதல் முப்பத்தாறே”**

— திருமந்திரம்.

இவ்வுலகில் இருந்து கொண்டே சிவலோக தரிசனம் செய்பவர்கள், சித்தர்கள். தம்மை முழுமையாகச் சிவத்திடம் ஒப்படைத்தவர்கள். சித்தர்கள் என்போர் நித்தர் - என்றும் உள்ளவர் நிமலர் - எல்லா மலங்களும்

நீங்கப்பெற்றவர் என்றும், நிராமயர் - இறைவரைச் சார்ந்தவர் என்றும், முத்தர் - இறைமுத்தியில் உள்ளவர் என்றும் திருமூலர், சித்தர்கள் பற்றிக்கூறியிருப்பது நோக்கற்பாலது.

சித்தர்கள் முக்காலத்தில் நிகழ்வுகள் யாவையும் அறியுந்தன்மையர் என்றும், அவர்கள் எங்கும் தாமாக - ஆத்ம சொரூபமாக வெளிப்படுகின்றார்கள் என்றும் திருமூலர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சிவயோக சுவாமிகள் ஆன்மீக உயர்வு பெற்று, சித்தர்களின் இலட்சணங்கள், இயல்புகளுடன், சென்ற இருபதாம் நூற்றாண்டுப் பகுதியில், யாழ்ப்பாணத்தில் தோன்றி, மக்கள் அனைவருக்கும் நல்வழி காட்டிய பெருஞ்சித்தர். அவரது நற்சிந்தனைப் பாடல்கள், ஆன்மீக, சமூக, ஒழுக்க, கலாசார விழுமியங்கள் உள்ளிட்ட மனித விழுமியங்கள் நிறைந்து காணப்படுகின்றன.

வெள்ளை வேட்டி, தோளில் வெள்ளைத்துண்டு, வெண்தாடி, வெள்ளைத் தலைமுடி, கையில் குடை-இவற்றுடன் வெள்ளை உள்ளம், வெள்ளைப் பேச்சு இவ்வாறு காட்சியளித்த பெரும் ஞானி சிவயோக சுவாமிகள். உள்ளும் புறமும் தூய்மையே வெண்மை எனப் போற்றி, சத்தியம், சிவம், சுந்தரம் அதாவது உண்மை, நன்மை, அழகு, அன்பு, நீதி, ஒழுங்கு எனும் விழுமியங்களைப் போற்றி, வாழ்க்கையில் பேணி, இன்புற்று, அதன் வழி மனிதப் பிறவிப் பயனை அடையக்கூடிய தகைமையுடைய தூய மனித சமுதாயத்தைக் காணவிழைந்து அதற்கான சிவப் பணிகளைச் செய்த பெரும் விழுமியர் ஆகவும் திகழ்ந்தார். தீர்க்கதரிசியாகவும் விளங்கினார்.

விழுமியங்கள் - மனிதனின் இயல்பான வளங்கள்:

தனியானுக்கும், சமூகத்திற்கும் நலம்தரக் கூடியதும், விழுப்பம் அளிக்கக்கூடியதும், அவற்றை வளம்படுத்தி உயர்நிலைக்கு இட்டுச் செல்லக் கூடியனவாயும் அமையும் மனித நல்லொழுக்க மற்றும் நன்னடத்தைப் பண்புகள், சீலங்கள், அறந்தழுவிய பண்புகள், தர்மங்கள் என விதிக்கப்பட்டுள்ள கடமைகள், கண்ணியம் கட்டுப்பாடுகள், கலாசாரப் பண்பாடுகள், குணநலன்கள், மனநலன்கள், ஆன்ம நலன்கள், ஆசாரங்கள் போன்ற நல்லனவற்றை உள்ளடக்கியதாக விழுமியங்கள் அமைந்துள்ளன.

தனி வாழ்விலும், சமூக வாழ்விலும், மனிதர்கள் மனிதத்தன்மைகளுடனான மனிதர்களாக, வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழவும், அறநெறியில் நின்று ஒழுக்கம் பேணவும் தமக்கோ, பிறருக்கோ, தீமையை விலக்கி நன்மையைப் புரிந்து, இம்மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழவும், நலம், தீங்குகள், சரி, பிழைகள், நீதி, அநீதிகள் என்பவற்றை இணங்கண்டு கொள்ளவும், உறுதுணையாகவும் அதேவேளை நல்வாழ்விற்கு தேவையான அடிப்படை நியதிகள், நியமங்களை வழங்கியும், உரைகல்லாக விளங்கியும், உதவுபவை விழுமியங்கள் ஆகும்.

விழுமியங்கள் ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் உள்ளார்ந்த நிலையில் ஆழ்ந்து கிடக்கின்றன. மனிதன் விழுமியங்களை இயல்பான வளமாகக் கொண்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. விழுமியங்கள் மனிதரின் அடிப்படை உரிமைகள். அவற்றைப் பயன்படுத்தாது அலட்சியம் செய்தல் மனித உரிமைமீறல் ஆகும்.

விழுமியங்கள் மனித வாழ்வுக்கு விழுப்பம் - மேன்மை, உயர்வு தருவதால், நம் உயிரினும் மேலான மதிப்பையும், பெறுமதியையும் கொண்டு விளங்குகின்றன.

விழுமியங்களே மனித அடையாளங்கள். மனிதர்களை விலங்குகளிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டும் சுட்டிகள். மனிதர்கள் தங்கள் அடையாளங்களை இழத்தல் ஆகாது. மனித வாழ்க்கையின் தரத்தை உயர்த்தி, மனிதரை மாட்சிமைப்படுத்துபவை மனித விழுமியங்கள். மனிதனை விலங்கு நிலையிலிருந்து மனித நிலைக்கு உயர்த்துவதும், பின்னர் தெய்வீக நிலைக்கு மனிதனை இட்டுச் செல்வதும் விழுமியங்களின் பணியாகும். உயிர் வளம், உடல் நலம், மனநலம், சமூகநலம், இயற்கைச்சூழல் நலம் என்பவற்றுடன் பொருள்வளம், அரசியல் நலம் என்பவற்றை நன்முறையில் அறந்தழுவிய வழியில் பேணி வளர்ப்பதற்கு உறுதுணையாக வருவது தூய விழுமியங்களேயாகும். அவை மனித வாழ்க்கைக்குப் பாதுகாப்புக் கவசங்களாக விளங்குகின்றன. வாழ்க்கையைச் சுவையாக்குபவை, இன்பமயமாக்குபவை மனித விழுமியங்கள். மாறாக, வாழ்க்கை சுமையாகி விடுவதற்கும், துன்பமயமாவுதற்கும் காரணம், மனித விழுமியங்களை அலட்சியப்படுத்துதலேயாகும்.

மனித விழுமியங்கள்:

அனைவருக்கும் பொதுவானவையாகவும், நிரந்தரமானவையாகவும் உள்ள விழுமியங்களாவன: அன்பு, உண்மை, நீதி, நேர்மை, அகிம்சை, அறம், நடுநிலைமை, பொறுமை, பணிவு, சகிப்புத் தன்மை, விட்டுக் கொடுத்தல், பொறுப்புடைமை, பிறர்நலம் பேணல், நல்லொழுக்கம், ஒப்புரவு, அறிவுடைமை, பெரியோரைக் கணம் பண்ணல், இன்னுரை, இனிமை, தயை, இரக்கம், கருணை, தூய்மை, கடமை, ஈகை, கற்பு, மன்னித்தல், பகிர்தல், ஒம்புதல், செய்ந் நன்றியறிதல், நட்பு, கரிசனை, சமத்துவம், சகோதரத்துவம், கொல்லாமை, பொய்யாமை, திருடாமை, மது அருந்தாமை, சினம் கொள்ளாமை, அவாவின்மை, மனித நேயம், ஆன்மநேயம், சாந்தி, சமாதானம், இயற்கையின் சமநிலையைப் பேணுதல், சுழலை மாசுபடுத்தாமை, மனித தர்மம், ஒழுங்கு கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் சட்டங்கள் பேணுதல், வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காணல் மனித உரிமைகளை மதித்தல், சகல உயிரினங்களினதும் வாழும் உரிமை மதித்தல், இயற்கை வளங்களைப் பாதுகாத்தல் முதலியன. இவை எக்காலத்திலும் எந்நாட்டவர்க்கும்,

எச்சூழ்நிலையிலும், எம் மதத்தினருக்கும் எத்தகைய கொள்கை, கோட்பாடுகள் உடையவர்களுக்கும் உலகளாவிய நிலையில் மனிதர்கள் யாவர்க்கும் விழுப்பம் தரலால் மனித விழுமியங்கள் என்றும், மனித நற்பண்புகள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

விழுமியங்களை வாழ்க்கையில் மேற்கொண்டு ஒழுகி வாழ்பவர் விழுமியர் எனச் சிறப்பிக்கப்படுகின்றனர். அவர்கள் மேலோர், சான்றோர், மாசறு காட்சியர், மாசற்றார் எனவும் போற்றப்படுகின்றனர். இத்தகைய பண்புடையர் ஒரு சிலராவது வாழ்ந்து வருதலாலேயே, உலகம் இன்னமும் அழிவுக்குள்ளாகாது காப்பாற்றப்பட்டு வருகிறது, என்கிறார் திருவள்ளுவர்.

“பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம் அது இன்றேல் மண்புக்கு மாய்வது மன்”

- திருக்குறள், (996)

பண்புடையாரே விழுமியர், மேலோர், சான்றோர் ஆவர் என்பது வள்ளுவப் பெருந்தகையின் கருத்து.

“மனித நாகரிகம் ஆனது வெறுமனே செங்கற்களாலும் சாந்தினாலும் இரும்பினாலும் இயந்திரங்களினாலும் கட்டியெழுப்புவதன்று. மனிதர்களாலும் அவர்களின் நற்குணப் பண்புகளினாலும் நல்லொழுக்கத்தினாலும் உருவாக் கப்படுவதே நயத்தக்க நாகரிகம் ஆகும்.” - இந்தியத் தத்துவஞானி சர்வபள்ளி இராதாகிருஷ்ணன்.

மனிதர்கள் அனைவரும் மனித விழுமியங்களைத் தத்தமது அன்றாட வாழ்க்கையுடனும், செயற்பாடுகளுடனும் இணைத்துக் கொள்ளுதல் இன்றியமையாததாகும். மனித விழுமியங்கள், மனிதரின் உலகியல் வாழ்க்கையைச் சீர்ப்படுத்தியும் செம்மைப்படுத்தியும், கலாசார மற்றும் ஆன்மிகமயப்படுத்தியும், நயத்தக்க நாகரிகத்தைக் கட்டியெழுப்ப பேருதவியாக விளங்குகின்றன.

சிவயோக சுவாமிகள் அத்தகைய நயத்தக்க, விழுமிய சான்றோர் சமுதாயம் ஒன்றைக் கட்டியெழுப்பிக் காணவிழைந்தார். சுவாமிகள் ஒரு சித்தர் ஆவார். எனினும், சமுதாயத்திலிருந்து ஒதுங்கி வாழ, அவர் விரும்பவில்லை. மனித வாழ்க்கை நல மேம்பாட்டிற்கான, சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கான தமது போதனைகளையும் சாதனைகளையும் அவ்வப்போது நற்சிந்தனைப் பாடல்களாக வெளிப்படுத்தி வந்துள்ளார். “சிவதொண்டன்” என்னும் தமது சஞ்சிகை இதழ்களில் அவரின் நற்சிந்தனைப் பாடல்கள் பிரசுரிக்கப்பட்டன. தற்பொழுது நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தவந்திர சிவயோக சுவாமிகள்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

50வது குருபூச சிறப்பிதழ்

நற் சிந்தனை நூல் வாழ்க்கை விழுமியங்களை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

**சிவயோகசுவாமிகளின்
விழுமியங்கள்
பற்றிய சிந்தனைகள்:**

(அ) ஒழுக்க விழுமியங்கள்:

ஒழுக்கம் என்ற சொல் ஒன்றை இடையறாது, தொடர்ச்சியாகச் செய்வதைக் குறிக்கின்றது. அவ்வாறு தொடர்ச்சியாக செயற்படுகின்ற கருமங்கள், செயல்பாடுகள் நல்ல விளைவைப் பயப்பனவாக அமையின் அவை நல்லொழுக்கங்கள் எனப்படுகின்றன. நல்லொழுக்கம் விழுப்பம் தரலான், அது உயிரினும் மேலான பெறுமானம் உடையது. எனவே, நல்லொழுக்கம் விழுமியம் ஆகும்.

“ஒரு பொல்லாப்புமில்லை”, முழுவதும் உண்மை”, யார் அறிவார்”, “எப்பவோ முடிந்த காரியம்”, “எல்லாம் செப்படி வித்தை”, - இவையே செல்லப்பாசுவாமிகளின் மகாவாக்கியங்கள். இவற்றையே செல்லப்பா சுவாமிகள், அவருக்கு திரும்பத் திரும்ப உபதேசித்தருளினார். இம் மகா வாக்கியங்களின் அடித்தளத்தில் நின்றே சிவயோக சுவாமிகள் தமது நற்சிந்தனைகள், ஒழுக்க விழுமியங்கள் என்பவற்றை, உலகத்தவர் உய்யும் பொருட்டுத் தெளிவாக வழங்கியுள்ளார். அவை மனிதர்களுக்கு வாழ்வியல் வழிகாட்டியாக உள்ளமை நோக்கற்பாலது. யாவும் சாதனைக் குரியவையாகும்.

*“எழுக புலருமுன் ஏத்துக் பொன்னடி
தொழுது வணங்குக தூற்றணிக
பழுதிலைந் தெழுத்தும் பன்னுக பன்முறை”
“அன்னையப்பர் அடியினை வணங்குக
தன்னைப் போலச் சகலரும் ஒம்புக
விண்ணைப் போல வியாபகம் ஆகுக
கண்ணைப் போலக் காக்க அறத்தை
செய்வன எல்லாஞ் செவ்வனை செய்க”*

*“அழுக்காறு கோபம் அவா ஒழிக்க
விழுப்பம் மிக்க மேன்மக்கள் தம்மை
ஒருபோதும் மறவாது உறவு கொள்ளுக”*

(நற்சிந்தனை)

குரியன் உதிப்பதற்கு முன்னர், அதிகாலையில் நித்திரை விட்டு எழுந்திருத்தல் முதல் நித்திய கருமம் ஆகச் சிவயோக சுவாமிகள் கூறியிருக்கிறார். இது சிந்தனைக்கும் செயலுக்கும் உரியதாகும். “வைகறைத் துயிலெழு” என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. இந்த ஒரு பழக்கமே ஒழுக்கமாகி, நம்மில் அன்றாடம் வழக்கமாய் விட்டால் வாழ்க்கையில்

நாம் மேற்கொள்ளும் நற்கருமங்கள் அனைத்தும் தங்குதடையின்றி நிறைவேறும். ஒரு பொல்லாப்புமில்லை, நம் உலகியல் வாழ்வின் தரம் சீரும் சிறப்பும் பெற்று உயர்ந்து விடும். ஆன்மீக வாழ்வும் சித்திக்கப் பெற்று விடும். முழுவதும் உண்மை.

(ஆ) சமய ஆன்மீக விழுமியச் சிந்தனைகள்:

சிவயோக சுவாமிகளின் வாழ்வியல் விழுமியச் சிந்தனைகளுள், சமயம் ஆன்மீகம் சார்ந்த சிந்தனைகளும் இடம்பெறுகின்றன. சமயம் வேறு, ஆன்மீகம் வேறு, வாழ்க்கை வேறு எனப்பிரித்து நோக்காமல், மூன்றையும் இணைத்து, வாழ்க்கை நெறியாகச் சிவயோக சுவாமிகள் வழங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இறையணர்வு, அறநெறி, ஒழுக்கம், மனித விழுமியங்கள் என்பவற்றை மனிதர்களால் வளர்த்து, விருத்திசெய்து நடைமுறைப்படுத்தும் வாழ்க்கை நெறியாகச் சமயத்தையும் ஆன்மீகத்தையும் வாழ்க்கையோடு இணைத்து நோக்கியுள்ளமை நற்சிந்தனைப் பாடல்கள் வாயிலாக அறியக்கிடக்கிறது.

சித்தர்கள் சமயங்கடந்த சான்றோர் ஆகவும், அகவழிபாட்டினர் ஆகவும், சமூகத்திலிருந்து விலகி வாழ்பவர்களாகவும் பொதுவாகக் கருதப்பட்ட போதும், திருமூலர், தாயுமானவர், இராமலிங்க வள்ளலார் போன்று சிவயோக சுவாமிகளும், சமய உண்மைகளையும், ஆன்மீகத்தையும் பொதுமக்கள் நன்கு விளங்கிக் கொள்ளும் வகையில் அவரவர் பக்குவ நிலைக்கு ஏற்படத், தெளிவுபடுத்தி, வாழ்வியல் நெறியாக வகுத்து வழங்கியுள்ளார். இல்லாத்தார்க்கு வேண்டியன பற்றிக் கூறி நல்வழிப்படுத்தினர். துறவறத்தின் உயர்வையும் விளக்கினார். நோயையும் கூறி நோய்க்கு மருந்தையும் சொன்னார். தத்துவ நிலையில், வேதாந்தத்திற்கும் சைவ சித்தாந்தத்திற்குமிடையே சமரசம் கண்டார். மானுடத்தை நேசித்தார். அதன் உய்விற்கு வழிகாட்டினார். புறப்பூசை, அகப்பூசை இரண்டையும் வற்புறுத்தினார். நல்லூரான் திருவடிமை நாளுந்துதித்து வந்தவர். அதேவேளை நல்லூர் தேரடியில் அமர்ந்து தியானமும் செய்தார். பக்தியே பாவநாசம், முத்திக்கும் வழிவகுக்கும் என்றார். புறத்தே செய்யும் பூசை, வழிபாடு ஆணவ மலத்தை நீக்குவதற்கான வழியென்று கூறிய யோகர் சுவாமிகள், நாளடைவில் அகத்தில் இறைவனைக் கண்டு தியானிக்கும் நிலை வந்தெய்தும் என உறுதியும் கூறினார்.

*“கதிரவனெழுமுன் காலையெழுந்து கைகால் முகங் கழுவ,
கடிமல ரெடுத்து மாலை தொடுத்துக்
கடவுளைப் பூசனை செய்”*

*“அம்மையப்பனை ஆர்வமாய்த் தொழ
இம்மை நற்பயன் எய்துந் திண்ணமே”*

*“ஈசனை பெல்லையில்லாத விறைவனை
வாசமலர் தூய் வணங்கு”*

“அறம் பொருளின்பமும் வீடுமளிக்கும்
பரனை நினைந்தென்றும் பாடு”

“நாதன் நாமத்தை ஓதுதல் இன்பமே
நாம்சிவமென நாடுதல் இன்பமே”

“அஞ்செழுத்தினை யோதுதல் இன்பமே”

“பக்தி செய் யோக சுவாமி பாட்டு
படிப்பவர்க்கு நல்ல வழிகாட்டும்”

சிவயோக சுவாமிகள் புறப்பூசை, பக்திநெறி சிறப்பு பற்றி தமது நற்சிந்தனைப் பாடல்களில் குறிப்பிட்டுப் போற்றியுள்ளார்.

இறைவனை உள்ளத்தினுள்ளே உறுபொருளாகத் தரிசித்தல் தியானம் ஆகும். அகப்பூசையும் அதுவே. இது ஆன்மீகத்தில் உயர் நிலையில் உள்ளவர்க்கே இயலக்கூடியது. பக்தி ஞானம் இரண்டிற்கும் சுவாமிகள் புது இலக்கணம் தந்துள்ளார்.

“செய்த வல்வினை தீர்த் தியானஞ்
செய்தினஞ் சிவன் சிவனே யென்று”

“சிவனை என் சித்தத்துட் கண்டு கொண்டேனே”

“அயலாறிய ஆனந்தம் பெற்றேன்
மயலறியாத மௌனத்தில் உற்றேன்
செயலறியாத சிவத்தினைக் கண்டேன்”

இவ்வாறு அகப்பூசை பற்றியும் அதன் பேறுகள் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார். மன அழுக்குகள் நீங்கப் பெற்ற நிலையில், வேற்றுமைகளை அவர்கள் உணர்வதில்லை. யாவும் சிவமயமாக, அன்புமயமாக, ஒன்றாகக் காணும் காட்சியர் ஆக, ஆன்மீக நேயம் உடையவராகி விடுகின்றனர். “உலகம் பலவிதம்”, என்பர். உலகில் வேறுபாடுகள் உள்ளமை இயல்பு, அவற்றுள் ஒற்றுமை காண்பது ஞானம்.

ஆன்மீகம் என்பது தன்னைத்தானறிதல் என்கிறார் சுவாமிகள். “தன்னையறிந்தால் தனக்கொரு கேடில்லை”, என்பார். ஆன்மீகம், உலகியல் வாழ்க்கையுடன் இணையும் போது, மனித வாழ்க்கை, வளமும் நலமும் பெறுகின்றது. மனித விழுமியங்கள், ஒழுக்க நலன்கள் மேன்மையடைகின்றன.

(ஆ) வாழ்வியல் வீழும்படிச் சிந்தனைகள்

மனித வாழ்க்கையை விமர்சிப்பதும், தேவைப்படின மாற்றி, நற்பாங்கினதாக அமைக்க வழி சொல்வதும், நெறிப்படுத்துவதும் தத்துவ ஞானிகளின் பணிகள் ஆகும். அந்தவகையில் சிவயோக சுவாமிகளின் பணிகளும் அமைந்துள்ளன. நற்சிந்தனைப் பாடல்களிலிருந்து எடுத்துக்காட்டுகள் இங்கு தரப்படுகின்றன:

“எல் லார்க்கும் அன்பு
செய்ய வேண்டும்
எனது யான் என்பதை
விட்டுவிடவேண்டும்”

“ந ல் லோ ரிண க் க மே
வேண்டும்
நடுநிலைமை மாறா திருக்க
வேண்டும்”

“அன்பே கடவுள் அன்பே உலகம்
அன்பே உயிர்கள் அன்பே அனைத்தும்”

“கொல்லாமை கள்ளாமை வேண்டும்
கோபம் பொறாமை கொள்ளாமை வேண்டும்”

“பொய்யுங் கொலையும் புலையும் தவிரவும்
சைவ மோகங்களும் சத்தியந் தழைக்கவும்
தெய்வமுன் டென்னும் சித்தம் திகழவும்
செய்வன எல்லாஞ் செவ்வனே செய்யவும்
தையலார் தம்மைத் தாயெனப் பேணவும்
நைந்து நைந்துருகி நைந்து நைந்தேற்றி
நமச்சிவாயவென நாம் வாழ்குவமே”

“ஒருவருக்கும் பொல்லாங்கு செய்யாமை வேண்டும்”

“மனத்திற்கு அணிகலம் மாசற்றோர் கேண்மை
தனத்தற்கு அணிகலம் தண்ணருள் தானம்
பணத்திற்கு அணிகலம் பசித்தோருக்கு உணவு”

“சிவத்தொண்டு செய்வோர்க்கு, செல்வமுண்டு,
கவ்வியுண்டு, சீருமுண்டு
சிந்தைத் தெளிவுமுண்டு, சாந்தம் பொறுமையுண்டு,
சினமில்லை, அச்சமில்லை,
தீயவகங்காரமில்லை, தீயபிணி நோயில்லை,
சிவத்தொண்டு செய்வார்கள்
தெய்வமே போல்வார்.”
(மக்கள் சேவை மகேசன் சேவையாகும். தொண்டு செய்தல் சிவ வழிபாடு ஆகும்)

“இணக்கமாயிருந்து பார்த்தால் எல்லாம் சிவன் செயலாகும்
பிணக்கை நீ விட்டுவிடு.”

“ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரும் தம்பிமாரே.”

“நாப்பிளக்கப் பொய்யுரைத்துத் தம்பிமாரே,
நாட்டிற் பொருள் தேட வேண்டாம் தம்பிமாரே.”

“பொறிவழிச் செல்லும் பொல்லா மனதை
அறிவாலடக்கல் ஆனந்தமாமே”,
அன்புசேர் ஆன்மா அறிவே வடிவம்”

நவத்தீகு சிவயோக சுவாமிகளின்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

“புன்னெறி செல்லும் போக்கை
யொழித்து நீ
நன்னெறி தன்னில் நாட்டத்தை
வைத்திடு”

“உலகமுயக்கவும்
உன்மனங்களிக்கவும்
ஒன்றை தெய்வம் ஒன்றே
உலகம்

நன்றே என்றும் நாடிப் புரிவாய்”
“நீதியொன்றை நெஞ்சிடை வைத்திடு
உபாதி செய்யும் புலன் வழியுறாதே
அபாயமொன்றும் என்று முனக்கிலை.”

“நெறிவழி நிற்க.”, சிவத்தியானம் செய்,
மனக்குரங்கின் பிணிமாறும்”

“ஆசை மூன்றையும் அடியோடு கொல்ல வேண்டும்”

“தன்னலம் வீழ்ந்திடத் தோன்றிடுமின்பமே”

“மன்னுயிரெல்லாம் மகிழ்ந்திடல் இன்பம்
என்னுயிர் போலவை ஒம்பிடல் இன்பம்”

“யாவரும் சமமெனவுணர்ந் திடலின்பம்
யாவருக்கும் சகோதர ரென்பது இன்பம்
யாவரும் நலனுற உழைத்திடல் இன்பம்”

“பணிதலைக் கொள்ளல் பாரினிலின்பம்
பணியான் கருதாது ஆற்றிடல் இன்பம்.”

“கூசங் கொலைகள் ஒழிந்திடல் இன்பம்
மாசுடை மதுவகை நீக்கிடல் இன்பம்
பூசலும் பகைமையும் நீக்கிடல் இன்பம்
தேசத் தொற்றுமை யோம்பிடல் இன்பம்”

“நல்லன புரிந்திடல் நவின்றிடல் இன்பம்
அல்லன வஞ்சிய கற்றிடல் இன்பம்”

“வாய்மையும் ஆற்றலும் வளர்த்திடல் இன்பம்
தாய்மையும் அழகும் ஆர்த்திடல் இன்பம்

மேய நன் நீதி மேவிடல் இன்பம்
நேய அன்பு உலகில் நிறைந்திடல் இன்பம்”
“ஏதிலார்பால் இரங்குதல் இன்பமே”

“வீணர் நட்பினை விட்டிடல் இன்பமே”

“பேதம் யாவையையும் நீக்கு பெரியவா!”

“நெஞ்சில் வஞ்சகம் நீக்குதல் இன்பமே, நாவடக்கம்,
இச்சையடக்கம் முக்கியம்”

“எல்லாம் ஈசன் செயல் எனல் இன்பமே”

“பழியும் பாவமும் நீக்குதல் இன்பமே.”

“பெண்ணும் ஆணும் இல்லையடா, பேதா பேதம் இல்லையடா”
“கோபம் காமம் மோகம் ஆகிய கூடாந் கூடாதே, நாடாதே”
“சினத்தை கொல்வோம், மனத்தை வெல்வோம்”
“பிறர் துயர் உன்துயர் கொள்ளு - கொடும்
பிறவிக்கு வித்து அவர் பேணுநல் லெண்ணம்”

“இன்சொல் விளைநிலனாய் ஈதலே வித்தானால் - தங்கம்
இன்பம் பெருகுமடி”, சாந்தம், பொறுமை,
அடக்கம் உதிக்கும்”

“தரும நெறியிற் பிசுகாதே.”

இக் கட்டுரையில், வாழ்வியல் விழுமியச் சிந்தனைகளாக, நடைமுறை வாழ்க்கை விழுமியங்களாக சைவசமயம், சமூகம், கலாசாரம், ஆன்மிகம், ஒழுக்க நெறி சார்ந்த, சிவயோக சுவாமிகளின் நற்சிந்தனை., என்னும் நூலிலிருந்து பெறப்பட்ட கருத்துக்கள், அறிவுரைகள் என்பன ஆராயப்பட்டுள்ளன. சுவாமிகளின் நற்சிந்தனைகள் மனித வாழ்க்கையில் சாதனைகள் ஆக மலர்ச்சி பெறும் போது வாழ்வு சீரும் உயர்வும் பெறுகிறது. தனிமனித அமைதி, சமூக அமைதி, உலக அமைதி உறுதியாக விடும். மனிதர்கள், மனிதத்தன்மையுடைய மனிதர்களாக மேம்பாடு அடைந்து விடுவர். வாழ்வில் எவர்க்கும் ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை, முழுவதும் உண்மை.

சிவ தொண்டு

நாங்கள் சிவனடியார்! நாங்கள் சிவனடியார்! நாங்கள் சிவனடியார்! நாங்கள் சிவனடியார்!, இது சரியை! இது கிரியை! இது லீயாகம்! இது ஞானம்! இது மந்திரம்! இது நந்திரம்! இது மருந்து.

இந்தந் நியானத்தில் நிகலந்தலை நிடை! இந்த் நிடைபுடைலியார்க்குச் சீலமில்லை! நவமில்லை! விரதமில்லை! சூச்சிரமச் செயலில்லை.

இவர்கள் நாம் விருப்பிய வண்ணம் மண்ணில் வாழ்ந்தார்கள், வாழுகிறார்கள், வாழ்வார்கள்! இவர் பெருமை யாவருமறியார்! கற்கண்டின் இனிமை கற்கண்டை உயிபவர்க்கே தெரியும்.

ஒரு பொல்லாப்புமில்லை. எப்பேவா முடிந்த காரியம். நாமறியோம். முழுதும் உண்மை.

— யோகர் சுவாமிகள்

சிவயோகர் சுவாமிகளைப் பற்றி நாமுத்தில் எழுந்த சில நூல்கள் : ஒரு பதிவு

என். செல்வராஜா
(நூலகவியலாளர், லண்டன்)

தவத்திரு சிவயோக சுவாமிகளின்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

29.05.1872 இல் இலங்கையின் வடபகுதியில், மாவிட்டபுரத்தில் பிறந்த யோகர் சுவாமிகளின் இயற்பெயர் சதாசிவம். யாழ்சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில் கல்வி கற்றவர். இலங்கை நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தில் களஞ்சியக் காப்பாளராக கிளிநொச்சி இரணைமடுக் குளப்பகுதியில் பணியாற்றியவர். பின்னாளில் துறவறம் பூண்டு சிவயோக சுவாமிகளாகிப் பின்னர் மார்ச் 1964இல் தனது 91ஆவது வயதில் கொழும்புத்துறையிலுள்ள தனது ஆசிரமத்தில் அமரத்துவமடைந்தார்.

சிவயோக சுவாமிகள் பற்றியதான முதல் வெளியீடாகக் கொள்ளத்தக்கது “நற்சிந்தனை” என்ற தலைப்பிலான திருப்பாடல்களின் தொகுப்பாகும். கொழும்புத்துறைக் குருபுரன் யோகர் சுவாமிகள் பாடியருளிய இச்செய்யுள்கள் முதன்முதலில் நற்சிந்தனை என்ற அதே தலைப்பில் சிவதொண்டன் சஞ்சிகையில் திங்கள் தோறும் வெளிவந்தன. நற்சிந்தனைச் செய்யுட்கள் ஞானப் பொக்கிஷங்களாகவும், வேதோபநிடத ஆகமசாரமாகவும் விளங்குவன என்று அந்நாளில் மாத்திரமல்ல இன்றும் மதிக்கப்பெற்று வருகின்றன. **நற்சிந்தனை** என்னும் பெயரோடு முதன்முதலாக வெளியான செய்யுள்கள் இவை எனலாம். இதற்கு முன்னர் இச்சொற்பிரயோகத்தை எவரும் இந்தக் கருத்துடன் கையாண்டதாகத் தகவல் இல்லை. பின்னர் இச்செய்யுள்கள் தொகுக்கப்பெற்று, நூலுருவில் யாழ்ப்பாணம் சிவதொண்டன் நிலையத்தாரால் ஸ்ரீலங்கா அச்சகத்தில் அச்சிடப்பெற்று 1959இல் முதலாவது பதிப்பாக வெளியிடப்பட்டது. பின்னர் இரண்டாம் பதிப்பு, முதற்பதிப்பில் சேர்க்கத் தவறிய செய்யுள்களை இணைத்து புதுக்கிய பதிப்பாக 1962இல் வெளியிடப்பட்டது. தொடர்ந்து 1974இல் இதன் மூன்றாம் பதிப்பு, முன்னர் தவறவிடப்பட்ட யோகர் சுவாமிகளின் செய்யுள்களைச் சேர்த்து வெளியிடப்பட்டது. தொடர்ந்தும் நற்சிந்தனை நூல் இன்றளவில் பல பதிப்புகளைக் கண்டுவந்துள்ளது.

சிவயோக சுவாமிகளின் சித்தாந்தச் செழுமைபற்றி விளக்கும் மற்றுமொரு நூல் **சித்தாந்த சைவ நெறித் திறவுகோல்** என்பதாகும். யாழ்ப்பாணம் சரசாலையைச் சேர்ந்த ச.தியாகராசா அவர்கள் 1971 இல் எழுதியுள்ள இந்நூல் கொழும்பு, டோசன் வீதியிலிருந்து அருளொளி அச்சகத்தினால் அச்சிட்டு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்திய தத்துவங்களின் சிறப்பினை ஒருங்கே கொண்டது தென்னாட்டில் எழுந்த சைவசித்தாந்த தத்துவம் என்பர். 12 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்த மெய்கண்டதேவரின்

சிவஞானபோதம் என்ற நூலை சைவசித்தாந்த முதலானாகும். யாழ்ப்பாணத்து யோகர் சுவாமிகளின் நற்சிந்தனை என்ற ஞானநூற்களஞ்சியமும் சைவ சித்தாந்தத்தின் விளக்கமாகக் கருதப்படுகின்றது. யோகர் சுவாமிகளின் மெய்யன்பருள் ஒருவரான இந்நூலாசிரியர் சிவஞானசித்தியார், தேவராத் திருமுறைகள் காட்டி நற்சிந்தனையின் போதனை சைவசித்தாந்தமே என்பதை அழுத்தமாக எடுத்துரைக்கிறார். பொது அதிகாரம், உண்மையதிகாரம் ஆகிய இரு பிரிவுகளாக உருவாக்கப்பட்டுள்ள இந்நூலின் பொது அதிகாரத்தின்கீழ் பிராமண இயல், இலக்கண இயல் ஆகிய இரு பகுதிகளும், உண்மையதிகாரத்தின்கீழ் சாதனை இயல், பயனியல் ஆகிய பகுதிகளும் அடங்கியுள்ளன.

சிவயோகசுவாமிகள் யாழ்ப்பாணத்து மண்ணில் வழங்கிய நற்சிந்தனைகள், அலைகடல் தாண்டித் தமிழகத்திலும் பேசப்படுவதை **நற்சிந்தனைக் கீர்த்தனைகள்** என்ற நூல் புலப்படுத்துகின்றது. யாழ்ப்பாணம், சிவதொண்டன் நிலையம் 1982 இல் வெளியிட்டிருந்த இந்நூலில் சிவயோக சுவாமிகளின் 35 கீர்த்தனைகள் சென்னை, மாம்பலம் ஸ்ரீ ஓம் ஆனந்தாச்சிரமம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆனந்த தீர்த்த சுவாமிகள் அவர்கள் இயற்றியுதவிய சுர தாளக் குறிப்புகளுடன் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

யோகர் சுவாமிகளின் வாழ்க்கை வரலாற்றை வழங்கும் நூல்களில் முக்கியமானதாகக் கருதப்படும் சில நூல்களை இனிக்காண்போம். **சிவயோக சுவாமியார் வரலாறு** என்ற நூலை மு. அருணாசலம் அவர்கள், கொழும்புத்துறை திருவடி நிலையத்தின் வாயிலாக 371 பக்கங்களில் எழுதியிருந்தார். பதிப்பித்த ஆண்டு விபரம் நூலில் குறிப்பிடப்படாதபோதும், இந்நூல் யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீலங்கா புத்தகசாலையினரால் பதிப்பிக்கப்பட்டிருந்தது என்ற தகவல் தரப்பட்டுள்ளது. சிவயோக சுவாமிகளால் திருவாய் மலர்ந்தருளப்பெற்ற நற்சிந்தனையெனும் நல்லமுதத்தை மேற்கோள் காட்டி சைவசித்தாந்தக் கருத்தினைத் தழுவி யோகசுவாமிகளின் சரிதத்தை ஆசிரியர் தெய்வீக மணம்கமழ இந்நூலில் வழங்கியுள்ளார். அருட்சக்தியின்பெருமை, திருவைந்தெழுத்தின் சிறப்பு, சித்தாந்த நன்னெறித் தத்துவங்கள், புராணங்களில் காணப்படும் வாழ்க்கை நெறிகள், சிவத்தொண்டின் மாட்சிமை, திருமுறைகள் காட்டும் வாழ்வியல்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

கொள்கைகள் முதலாய பல விடயங்களை இந்நூல் தெளிவுபடுத்துகின்றது. இந்நூல் ஏழு இயல்களாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது. அவை கணேசர் தோத்திரம் (அப் பர் தாண்டகம் பாடினார், தூண்டு கோள் உரையும் வரலாறும்),

பிறந்த திகதி (ஐந்தாண்டு விழா, அற்புதங்கள்), நற்சிந்தனை உருவாகிறது (ஆறு முகங்கள், தேவார திருவாசகமுதாயம், சோதியில் ஆழ்ந்த பின்னரே பதிகங்கள் பாடியுள்ளார், நற்சிந்தனை உருவாகிறது), வரலாறு (குருதீட்சை), சுழுமுனா நாடி திறத்தல், ஐந்தாண்டு விழா (இரண்டாவதாக அம்மை அப்பர் தரிசனம், நிர்விகல்ப சமாதி), ஓங்கார மேடையில் பயிற்சி (கதிர்காம யாத்திரை), யாழ்ப்பாணக் கோயில் கொண்டெழுதல் (கொட்டிலும் செல்லப்பாச் சாமியாரும், மகாசமாதி கொண்ட சேவை) ஆகிய இயல்களில் இந்நூல் விரிகின்றது.

சுவாமி சரிதம் என்னும் சிவயோக சுவாமிகள் திருச்சரிதம் என்ற நூல் யாழ்ப்பாணம், வண்ணார் பண்ணை, பொன்னப்பா வீதியைச் சேர்ந்த க.கி. நடராஜன் அவர்களால் எழுதப்பட்டு, 1974 ஆம் ஆண்டு மே மாதம், யாழ்ப்பாணம், ஸ்ரீ சண்முகநாத அச்சகத்தில் அச்சிடப்பெற்று வெளியாகியிருந்தது. பிரம்மஸ்ரீ சி.கணேசையரின் மாணவராகவிருந்து தமிழ்கற்றவர் செந்தமிழ்ச் சிரோமணி, பண்டித வித்துவான் க.கி. நடராஜன் அவர்கள். இவர் யாழ்ப்பாணம், யோகர்சுவாமிகளின் பக்தனாக விளங்கியவர். சுவாமிகளின் பணிகளைப் போற்றும் சிவதொண்டன் நிலையம், சிவதொண்டன் பத்திரிகை, மற்றும் சிவதொண்டன் நிலையத்தில் இடம்பெறும் புராண படனங்கள் முதலானவற்றில் தீவிர பங்காற்றியவர். சிவதொண்டன் என்ற மாத இதழை மார்ச்சு 1934இல் தொடங்கி நீண்டகாலம் வெளியிட்டு வந்தவர் என்ற பெருமையும் க.கி. நடராஜன் அவர்களுக்குண்டு. யோகர் சுவாமிகள் வரலாற்றை அவர் வாழ்ந்த 92 ஆண்டுகளிலும் நடந்த சம்பவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டமைந்ததாகச் செய்யுள்வடிவில் இந்நூலில் க.கி. நடராஜன் வழங்கியிருக்கிறார். இச்செந்தமிழ்ப் பாக்களில் பொருள்நயம், ஓசைநயம், சொல்நயம், சந்தச் சிறப்புகள் என்பன சிறப்பாக அமையப்பெற்றுள்ளன.

க. கி. நடராஜன் அவர்கள் இயற்றிய மற்றுமொரு நூலான சுவாமி பிள்ளைத் தமிழ் என்ற நூல்பற்றியும் இங்கு குறிப்பிடுதல் பொருத்தமானது. இந்நூலை யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுத் தமிழ்நூற் பதிப்பு விந்நபனைக் கழகம் ஜூன் 1969 இல் தனது அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளது. யோகர் சுவாமிகள் மீது தான் கொண்ட அதீத பக்தியால், அவரைப் பாட்டுடைத்

தலைவனாகக் கொண்டு 1963இல் பாடப்பெற்ற பிள்ளைத் தமிழ்ப் பிரபந்தச் செய்யுட்கள் இவை. இச்செய்யுள் அவ்வப்போது சிவதொண்டன் இதழ்களிலும் முன்னர் வெளியாகின. முழுமையான தொகுப்பாக பின்னர் சுவாமி பிள்ளைத் தமிழ் என்ற பெயரில் நூலுருவில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

ஈழத்துச் சித்தர்கள் என்ற நூல் ஆத்மஜோதி நா.முத்தையா அவர்களால் சாவகச்சேரியிலிருந்து ஆத்மஜோதி நிலையப் பிரசுரமாக டிசம்பர் 1980 இல் வெளியிடப்பட்டது. பின்னர் 1988 இலும் 1994 இலும் இந்நூல் மீள்பதிப்புச் செய்யப்பட்டது. (1994 இல் சென்னை குமரன் பதிப்பகம் வெளியிட்ட மீள்பதிப்பில் முதற் பதிப்பாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது). கடந்த காலங்களில் ஈழத்தில் வாழ்ந்த யோகர் சுவாமிகள் உள்ளிட்ட பதினாறு ஈழத்துச் சித்தர்களை இந்நூல் அறிமுகப்படுத்துகின்றது. யோகர் சுவாமிகள், கடையிற் சுவாமிகள், பரமகுரு சுவாமிகள், குழந்தைவேற் சுவாமிகள், அருளம்பல சுவாமிகள், நவநாத சித்தர், பெரியானைக்குட்டி சுவாமிகள், சித்தானைக்குட்டி சுவாமிகள், சடைவரத சுவாமிகள், ஆனந்த சடாட்சர குரு, செல்லாச்சி அம்மையார், தாளையான் சுவாமிகள், மகாதேவ சுவாமிகள், சடையம்மா, நாகநாத சித்தர், நயினாதீவுச் சுவாமிகள் ஆகிய பதினாறு சித்தர்கள் பற்றிய விரிவான வாழ்க்கை வரலாறு கட்டுரைவடிவில் இடம்பெற்றுள்ளன. இந்நூல் 1980 ஆம் ஆண்டுக்குரிய சாகித்திய மண்டலப் பரிசினைப் பெற்றது.

சித்தயோக சுவாமிகள் என்ற நூல் திரு. தி.விசுவலிங்கம் அவர்களால் தொகுக்கப்பெற்று கனடா, சைவசித்தாந்த மன்றத்தினால் ஏப்ரல் 2003இல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. யாழ்ப்பாணத்து மாமுனிவர் சிவயோக சுவாமிகள் பற்றி அன்புநெறி இதழ்களில் காலத்துக்குக்காலம் சமய அறிஞர்களால் எழுதப்பட்டு வெளிவந்த கட்டுரைகளையும், அன்புநெறி இதழின் ஆசிரியர் தலையங்கங்கள் சிலவற்றையும் வேறுசில கட்டுரைகளையும் தொகுத்துச் சிறுநூலாக இந்நூல் வெளிவந்துள்ளது. மொத்தம் பதினைந்து கட்டுரைகள் இதில் இடம்பெறுகின்றன. சிவயோகசுவாமிகளின் வாழ்வும் பணியும் அவர் காட்டிய வழிகளும் பல்வேறு பார்வைகளினூடாக இங்கு பதிவுபெறுகின்றன.

யோகர் சுவாமிகளின் பாற்கொண்ட பற்றுதல் காரணமாக, அக்காலகட்டத்தில் அவருடன் வாழ்ந்து பழகி அனுபவம்பெற்ற பல தமிழ்ப்பெரியார்கள் பின்னாளில் தமது மலரும் நினைவுகளைப் பகிர்ந்துகொண்டு அவற்றை நூல்களின் வாயிலாகப் பதிவுசெய்தும் வந்துள்ளார்கள். அவ்வகையில் என் நெஞ்சில் இடங்கொண்ட ஒரு பெரியார் என்ற நூல் குறிப்பிடத்தக்கது. மானிப்பாய் லோட்டன் வீதியைச் சேர்ந்த மு.வைமுத்து என்பவர் இதனை ஜூன் 1980 இல் எழுதியிருந்தார். யாழ்ப்பாணம்: ஸ்ரீ சண்முகநாத அச்சகம் இதன் அச்சுப்பொறுப்பை ஏற்றிருந்தது. பின்னர் இந்நூல் 1989இல் யாழ்ப்பாணம்

சிவதொண்டன் சபையினராலும் இரண்டாவது பதிப்பாக வெளியிடப்பட்டிருந்தது.

காவி உடுத்திடாமல் கமண்டலம் எடுத்திடாமல் துறவு பூண்ட முனிபுங்கவர் யோக சுவாமிகள் வாழ்வையும் வாக்கையும் பற்றிய ஒரு சில குறிப்புகளே இந்நூல் எனலாம். 1974இல் எழுதப்பெற்ற இக்கட்டுரைகள் 1980ஆம் ஆண்டிலேயே நூலுருவாகும் வாய்ப்புப் பெற்றிருந்தது. வைத்தீஸ்வரன் கோவிற் சந்தி, வெள்ளவத்தைக் கடற்கரை, அற்புதமான முதற் தரிசனம், சோதனையுள் சாதனையும், இல்லத்தில் அமைந்த வழிபாட்டறை, பிரபஞ்சம் இறைவன் மார்பில் ஒரு தங்கப் பதக்கம், சீர்திருத்தவாதியும் சவர்க்காரக் கட்டியும், எட்டிலும் எண்பதிலும், விடுவானேன் பிடிப்பானேன், மதியால் முடியாது, வேண்டாத வேண்டாமை இலாதார்க்குத் தட்டுப்பாடேது? துறவிக்கு உயர்வேது தாழ்வேது, கருணைக் களஞ்சியம், துறவிக்கு வேந்தனும் தரும்பு, தாயினும் நல்ல தலைவன், நூ தனம் ஒன்றுமில்லை, குருபக்தி, யாத்திரை முடிந்த இடம், தவமும் தவமுடையார்க்கு, என் பிரார்த்தனை ஆகிய தலைப்புகளில் அமைந்த இருபது கட்டுரைகள் இந்நூலில் யோகர்சுவாமிகளின் வாழ்க்கையையும் பணிகளையும் பதிவுசெய்கின்றன.

எமது குருநாதர் சிவயோக சுவாமிகள் என்ற நூல், சரவணமுத்து கந்தையா என்பவரால் தொகுக்கப்பட்டு, கொழும்பு, மெய்கண்டான் நிறுவன வெளியீடாக 1965இல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. இந்நூலில் எமது குருநாதர் என்ற தலைப்பில் சரவணமுத்து கந்தையா, ஸ்ரீ யோகர் சுவாமிகள் என்ற தலைப்பில் க. இராமச்சந்திரன், தோன்றாத் துணையாய் இருந்தனன் என்ற தலைப்பில் ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா, யோக சுவாமிகள் என்ற தலைப்பில் எஸ். இராமநாதன், யோகநாத வருக வருகவே என்ற தலைப்பில் இலந்தைக் குளத்தான், சிந்தனைத் துணுக்கு என்ற தலைப்பில் ஸ்ரீரங்கானந்த சுவாமிகள், குருநாதர் நினைப்பு என்ற தலைப்பில் கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார் ஆகியோர் எழுதிய ஏழு ஆக்கங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. யோகர் சுவாமிகளின் மறைவின் ஓராண்டு பூர்த்தியைக் குறிக்குமுகமாக மெய்கண்டான் நிறுவனத்தின் இலவச வெளியீடாக இந்நூல் வெளியிடப்பட்டது.

சிவன் அடியான் என்ற பெயரில் ஒரு அடியார் எழுதி 1987 இல் வெளியிட்ட ஒரு நூல் உயிர்க்குயிர்க் கடவுளாகிய சிவயோக சுவாமிகள் என்ற நூலாகும். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த இந்நூல் செட்டியார் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. தனக்கிருந்த சிவயோக சுவாமிகளுடனான தொடர்பு பற்றிப் பெருமதிம் கொள்ளும் சிவன் அடியான், அவரது பல்வேறு திருவிளையாடல்களைப் பற்றி அக்காலத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகளும் சுவாமிகளின் சீடர்களும் கூறிய கருத்துக்களைத் தேடித் தொகுத்து, இந்

நூலில் அவற்றைப் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

பண்டிதர் கே.என். நவரத்தினம் என்பவர் இலங்கையிலிருந்து புலம் பெயர்ந்து சென்று அவுஸ்திரேலியாவில் வாழும் ஒரு யோகர் சுவாமி பக்தர். யூனியர் சீனியர் என்ற பெயரில்

அவர் விக்ரோரியா மாநிலத்திலிருந்து டிசம்பர் 1999 இல் ஒரு நூலை எழுதி, சென்னையிலுள்ள காந்தளகம் வெளியீட்டகத்தின் ஊடாக வெளியிட்டிருந்தார். கடந்த நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அரும்பெரும் ரிஷியாக-மகானாகக் கண்டறியப்பட்ட கொழும்புத்துறை சிவயோக சுவாமிகளின் சிந்தனைகள் பற்றிய நூல் அது. தன் இளமைப் பருவத்தில் 1949 ஆம் ஆண்டில் நூலாசிரியர் ஒருதலை யோகர்சுவாமிகளைக் காணச் "சும்மா" செல்கிறார். அவரை உபசரித்த யோகர் சுவாமிகள், தன் கையிலிருந்த ஆங்கில மூலமான பகவத் கீதை நூலைச் சிறிது நேரம் உரத்து வாசிக்கப் பணிக்கிறார். பின்னர் சிறிது நேரத்தில் நூலை மீளப்பெற்றுக்கொள்கிறார் யோகர் சுவாமிகள். பின்னர் ஆசிரியரின் கல்வித் தகைமை பற்றிக் கேட்க-இவர் சீனியர் என்கிறார். உடனே சுவாமிகள், "அப்போ நீ, யூனியர்-சீனியர் என்று அவரது காதில் உரக்க ஒலிக்க இரண்டு மூன்று முறை ஒதுகிறார். இந்த யூனியர்-சீனியர் (Junior-Senior = you near - see near சாமிப சாரூபம்- நீ அண்மித்து விட்டாய் - தரிசனம் காண்பாய்) என்ற மந்திரம் பின்னாளில் தன் வாழ்க்கையில் செய்துவிட்ட திருவருட்செயல்களை இந்நூலில் பண்டிதர் கே.என். நவரத்தினம் விரிவாகக் கூறுகிறார்.

என்னை எனக்கு அறிவித்த எங்கள் குருநாதன் என்ற நூல் நாவலப்பிட்டி ஆத்மஜோதி சஞ்சிகையின் ஆசிரியரான நா.முத்தையா அவர்கள் கண்டாவில் வாழ்ந்த வேளையில் கனடா, இந்து சமயப் பேரவையின் வாயிலாக ஒன்றாரியோ மாநிலத்தில், மே, 1999 இல் யாழ்ப்பாணத்து மாமுனிவர் சிவயோக சுவாமிகளின் 125வது ஜெயந்தி விழாவின் போது வெளியிடப்பட்டது. நூலாசிரியர் அமரர் நா. முத்தையா அவர்கள், யோகர் சுவாமிகளிடம் தான் பெற்ற ஞானஅனுபவங்களை இந்நூலில் விரிவாக விளக்கியுள்ளார்.

தான் வாழும்போது, சிவயோக சுவாமிகளின் ஆன்மீக சிந்தனைகளில் திளைத்தவரான ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா அவர்களின் சிவபதப்பேற்றின் (8.9.1995) நினைவாக கனடாவில் ஸ்ரீ ஜயப்பன் ஆலயத்தில் யோகர் சுவாமிகளின் குருபூசை தின நிகழ்ச்சியின் போது 23.03.1997 இல் வெளியிடப்பெற்ற நூல், சிவயோக சுவாமிகள் மார்க்கண்டு சுவாமிகளுக்கு அருளிய மணிமொழிகள் என்பதாகும். கனடா, இந்துசமயப் பேரவை, மார்ச் 1997 இல் இந்நூலை வெளியிட்டிருந்தது.

தவத்தகு சிவயோக சுவாமிகளின்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

யாழ்ப்பாணத்துச் சிவயோக சுவாமிகள் மார்க்கண்டு சுவாமிகளுக்கு அருளிய மணிமொழிகளின் தொகுப்பாக இது அமைகின்றது.

சிவயோக சுவாமிகள்: அன்பர்களின் அனுபவம்.

என்ற தலைப்பிலான நூல் விமலா கிருஷ்ணபிள்ளை

அவர்களைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு, கொழும்பு, சிவயோக சுவாமிகளின் திருவடி நம்பிக்கைப் பொறுப்பு அமைப்பினால் ஆவணி 1998 இல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. சிவயோக சுவாமிகளின் அன்பர்களின் உள்ளங்களில் சுவாமியின் நினைவுகள் இன்றும் பசுமையாக உள்ளன என்பதை இந்நூல் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைந்திருந்தது. அவர்கள் பெற்ற அரிய அனுபவங்கள் பற்றிய மனப்பதிவுகள் இந்நூலில் விரிவாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

அகில இலங்கை சமாதான நீதவானாகவும், சத்திய மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் பணியாற்றிய க. இராசரத்தினம் கிளிநொச்சி கனகபுரத்தைச் சேர்ந்தவர். **யோகர்சுவாமிகளும் கிளிநொச்சியும்: ஒரு ஆன்மீக யாத்திரை** என்ற நூலை இவர் நொவம்பர் 2004 இல் எழுதியிருந்தார். கிளிநொச்சி, ஜெயந்தி நகரிலுள்ள மகாதேவா ஆச்சிரமமும், கிளிநொச்சி, வன்னேரிக் குளத்திலுள்ள யோகர் சுவாமிகள் முதியோர் இல்லமும் இணைந்து இந்நூலை வெளியிட்டிருந்தன. இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ள பல்வேறு வகைக் கட்டுரைகளுள் ஒன்றான யோகர் சுவாமிகளும் கிளிநொச்சியும் என்ற கட்டுரையின் தலைப்பையே இந்நூலுக்கும் ஆசிரியர் வழங்கியிருக்கிறார். முதல் 32 பக்கங்களில் பல்வேறு ஆன்மீக, கல்வியியல், நிர்வாகத்துறைப் பிரமுகர்களின் ஆசியுரைகள் வாழ்த்துரைகள் அணிந்துரைகளுடன் தொடங்கும் இந்நூலில், எஞ்சிய 140 பக்கங்களிலும் யோகர் சுவாமிகளும் கிளிநொச்சியும், யோகர்சுவாமிகள் பாடியருளிய நற்சிந்தனைப் பாடல்களும் திருமுகங்களும், காயத்திரி மந்திரமும் பதவிளக்கமும், சிவத்தொண்டரும் திருத்தொண்டரும் நாடும் ஈழத்து நற்றமிழ் நாட்டு ஞானப் பொக்கிஷங்களில் சிலர் (இது சிவத்தொண்டன் மலர் 22(01) இன் மீள்பதிப்பு), கனடா ஆர். கிருஷ்ணபிள்ளையின் கட்டுரையான மௌனம், கிருஷ்ணமூர்த்தியின் சிந்தனைகள் (கனடா ஆர். கிருஷ்ணபிள்ளையின் ஆங்கிலக் கட்டுரை), இந்திய ஜனாதிபதி மாண்புமிகு ஏ.பி.ஜே.அப்துல் கலாம் அவர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்பு, ஆழ்மனத் தியானத்திலிருந்த வேளை கண்டுபிடிப்பினைச் செய்தேன்-பாங்கொக் சத்தியசாயி பல்கலைக்கழகத்தின்

தலைவரும் நாஸா விஞ்ஞானியுமான கலாநிதி ஆர்ஜுன் ஓங் ஜம் சாய், ஆத்ம விசாரத் துணுக்கு ஆகிய ஆக்கங்கள் இந்நூலில் மேலதிகமாக இடம்பெற்றுள்ளன.

இவற்றைவிட பல கல்வெட்டுகளிலும், சைவ சமயப்பாடல் திரட்டுகளிலும் யோகர் சுவாமிகள் பற்றிய விடயங்களும், அவரது நற்சிந்தனைகளும், அடியார்களின் அனுபவங்களும் காணப்படுகின்றன. அமரத்துவமடைந்த யாழ்ப்பாணம் மணிக் கூட்டு வீதியைச் சேர்ந்த திருமதி கமலேஸ்வரி கணேசலிங்கம் (19.02.1951- 13.03.2005) அவர்களின் நினைவாக அவரது சிவபதப்பேற்றின்போது வெளிவந்த **பரிமளத் திரட்டு** என்ற 258 பக்க நூல் பற்றி இங்கே குறிப்பிடப்படலாம். அவரது கணவர், க. கணேசலிங்கம், மகள் க.தாக்ஷாயினி இருவரும் தொகுத்து சென்னை, திருவான்மியூரிலிருந்து ஏப்ரல் 2005இல் இந்நூல் வெளியிடப்பட்டது.

விநாயகர் கவசம் முதல் யோகர் சுவாமிகள் பாடல்கள் வரை 29 தலைப்புக்களில் திருமுறைகளையும், தோத்திரப் பாடல்களையும் கொண்ட பாரிய தொகுப்பு இதுவாகும். இத்தகைய கல்வெட்டுகளில் யோகர் சுவாமிகளின் வாழ்க்கை வரலாற்றுக் குறிப்பு, அடியார் அனுபவம், நற்சிந்தனைப் பாடல்கள் எனப் பல்வேறு அம்சங்களின் வாயிலாகவும் சிவயோகர் சுவாமிகளின் நினைவுகள் சாதாரண மக்கள் மத்தியிலும் இன்றும் பேணப்பட்டுவருவது அவர் இன்னும் எம் நெஞ்சங்களில் குடியமர்ந்துள்ளார் என்பதையே காட்டுகின்றது.

சுவாமிகள் பற்றி ஆங்கிலத்திலும் சில நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. Songs and Sayings of Yoga Swami என்ற நூல் சிவ தொண்டன் நிலைய வெளியீடாக வந்த ஆங்கில நூல்களுள் முக்கியமானது ஒன்றாகும். இது 1974 இல் வெளிவந்தது. Tamil Sages and Seers of Ceylon என்ற நூல் அமர் வி. முத்துக்குமாரசுவாமி அவர்களால் 1971 இல் எழுதப்பட்டது. 17 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஞானப்பிரகாச தம்பிரான், 1865-1949 காலப்பகுதியில் வாழ்ந்த உலகணம் சுவாமி (Ulahanam Swamy) என்ற முத்துக்குமார தம்பிரான், ஆகியோருடன் 1871-1964 காலப்பகுதியில் வாழ்ந்து மறைந்த நமது சிவயோகர் சுவாமிகள் பற்றியும் அவர்களது வாழ்வும் பணிகளும் பற்றி இந்நூல் விரிவாக விளக்கியுள்ளது.

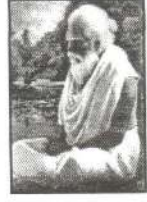
அண்மைக்காலங்களில் தகவல் தொழில்நுட்ப நவீன வளர்ச்சியினால் இணையத்தளங்கள் பல உருவாகியுள்ளன. யோகர் சுவாமிகளின் பெயரிலும் அவரது அடியார்களால் பல தளங்கள் இயக்கப்பட்டு வருகின்றன. யாழ்ப்பாணம் சிவதொண்டன் நிலையத்தின் இணையத்திலும் அவர்களது அண்மைக்கால வெளியீடுகளைக் காண முடிகின்றது.

இக்கட்டுரை தொடர்பான கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்க: noolthettam.ns@gmail.com

சிவயோக சுவாமிகளின் நற்சிந்தனையும் நான்கு மகா வாக்கியங்களும்

வைத்தியகலாநிதி. ச. முருகானந்தன்

தவத்திரு சிவயோக சுவாமிகளின்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

நம்மிடையே கடந்த நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த இறைபதமடைந்த சிவயோக சுவாமிகளினால் அருளிச் செய்யப்பட்ட நற்சிந்தனையை அவர்தம் அடியார்கள் போற்றிப் பணிந்துபாடி பிரார்த்திப்பது வழமை. குருவழிபாட்டின் போதெல்லாம் நற்சிந்தனையின் சில பகுதிகளையாவது கூட்டுப் பஜனையில் பாடி திருவாடி வழிபாடு செய்வதை பக்தர்கள் வழமையாகக் கொண்டுள்ளனர்.

சிவயோக சுவாமிகளின் நற்சிந்தனையில் நான்கு மகா வாக்கியங்கள் இருக்கின்றன. இம் மகா வாக்கியங்கள் நான்கும் பல தடவைகள் நற்சிந்தனையில் இடம்பெற்றுள்ளமையை அடியார்கள் அறிவார்கள். இம்மகா வாக்கியங்களை குருவின் பக்தர்கள் அரிய மந்திரமாக போற்றி வருகின்றனர்.

1. ஒரு பொல்லாப்புமில்லை
2. முழுதும் உண்மை
3. எப்பவோ முடிந்த காரியம்
4. நாமறியோம்

இந்த நான்கு சொற் தொடர்களுக்குள் அளப்பரிய தத்துவங்கள் அடங்கியிருப்பதனாலேயே அடியவர்கள் இவற்றை மந்திரம் போல் செப்பித் துதித்து வருகின்றனர். வேத மெய்நூலிலே அகப்பிரமாஸ்மி, தத்துவமஸி, பிரக்ஞானம் பிரமம், அஹம் ஆத்மா பிரமம் முதலான நான்கு வாக்கியங்களும் பரபோகம் துய்ப்பிக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்த பெரு மந்திரமாக போற்றப்படுவதுபோலவே மேற்குறிப்பிட்ட யோகர் சுவாமியின் வாக்கியத் தொடர்களும் போற்றப்படுகின்றன.

சிவயோக சுவாமிகளின் ஞான குருவான செல்லப்பா சுவாமிகள் நல்லூர் தேரடியில் வீற்றிருந்து உதிர்த்த மகா வாக்கியங்களே இவை. இவற்றை அவர் ஓயாது சொல்லிக்கொண்டிருந்தமை சீடரான யோக சுவாமிகளின் மனதிலும் ஆழப்பதிந்திருந்தது. பெருத்த பொருள் கொண்ட இம்மந்திர வசனங்களின் உட்பொருளை யோகர் சுவாமிகளால் தாமதமாக புரிந்துகொள்ள முடிந்தது. மந்திரமான அந்த சொற்பதங்களுக்குள்ளே பொதிந்திருந்த பெரும் பொருளைத் தேடிக்கண்டுகொண்டார். குருவிடம்

கேட்ட மந்திர மகா வாக்கியங்களில் பொதிந்திருந்த முற்றிலுமான உண்மையினை அமைதியாக இருந்து அசைபோட்டார். சிறுவயதிலிருந்தே ஈடுபாட்டுடன் படித்த சமய நூல்களில் பெற்ற அறிவு மாத்திரமன்றி குருவின் அருட்காட்சமும் இவ் உண்மைப் பொருளை உணர வைத்தது. ஆச்சிரம வாழ்வில் அமைதியாக இருந்து அசைபோட்டும், நீள நினைந்தும், நிட்டை கூடியும், யோகத்தமர்ந்தும், தியானித்தும் குருவின் மகா வாக்கியங்களான குறுகிய மந்திரத்தின் உட்பொருளான பரம்பொருளை உணர்ந்து கொண்டார்.

இம் மகா வாக்கியங்கள் நான்கும் கடுகைத் துளைத்து எழுகடலைப் புகுத்தியது போல் அமைந்திருக்கின்றன. எமது தாய்மொழியாம் தமிழில் அமைந்திருப்பதும் இன்னொரு சிறப்பாகும். இம்மகா வாக்கியங்களிலுள்ள உட்பொருளை கண்டறிந்து வெளிப்படுத்தியதானது தத்துவஞான உலகில் ஒரு மைல் கல்லாக கருதப்படுகிறது. இம்மந்திர வார்த்தைகளின் பொருளுணர்ந்து ஒதிவருவோமாயின் பரம்பொருளை முற்றாக அறிந்து கொள்ளமுடியும். கூடவே தற்காலிகமாக உடலிலிருந்து ஆன்மாவை வேறுபடுத்தி உணரமுடியும். இதன் பொருட்களை உணர்ந்து நாம் ஒதி வருவோமானால் சீவலாபம் பெறமுடியுமென சிவயோக சுவாமிகளின் சீடரான செல்லத்துரை சுவாமிகள் அடிக்கடி இயம்புவார்.

அடுத்து இம் மகா வாக்கியங்களின் உட்பொருள் பற்றி சுவாமிகளின் புரிதல் பற்றி நோக்குவோம்.

'ஒரு பொல்லாப்புமில்லை' - குரு அருளிச் செய்த முதலாவது மந்திரம் இதுதான். செல்லப்பா சுவாமி அளித்த தீக்கை மந்திரமான இதன் சார்பு மொழி, ஒரு குறையும் இல்லை என்பதுதான். பஞ்சம், படை, வெள்ளம், புயல், இகழ்ச்சி, தோல்வி, நட்டம், பிணி, முதுமை, சாவு என எதுவித பொல்லாப்புமில்லாத நிலையையே இது குறிப்பதாக எண்ணுவது பாமரத்தனமான எடுகோளாகும். துன்பம் இல்லாத இன்பம் உலக வாழ்வில் இல்லை என்பது இயற்கையின் நியதி என்பதால், ஒரு பொல்லாப்புமில்லை என்ற மந்திர வாக்கின் பொருள், பொல்லாப்பு பற்றிய விசாரமே ஆகும். ஒரு பொல்லாப்பு உணராத நிலையை எய்தலை இது குறிக்கும்.

50வது குருபூசை சிறப்பித்தும்

அருளொளிக்குள்ளே இருக்கும் ஆன்மா என்ற உணர்வே ஒரு பொல்லாப்புமில்லாத நிலையை உருவாக்கும். உலக இருளில் ஆழ்ந்திருக்கும் வரை 'ஒரு பொல்லாப்புமில்லை' என்ற அறிவார்ந்த விசாரத்துக்கு இடமில்லை.

அருள் ஒளிக்குள் ஆனந்தமாக இருக்கும் போது எங்கும் நலமாகவே இருக்கும்.

அருளொளியைச் சூழ்ந்திருக்கும் இருளால் ஒரு பொல்லாப்புமில்லை. முதலில் செல்லப்பா சுவாமிகள் ஒரு பொல்லாப்புமில்லை என ஒதியபோது சிவயோகர் சுவாமிகளால் அதன் பொருள் பற்றி தேறித் தெளிய முடியாதிருந்தது. மலைப்பைத் தரும் மர்ம மொழியாக இருந்தது. இந்த தீக்கை மொழியால் உருவம், அருவம் இவற்றிற்கப்பாலான திருவருள், அதற்கும் அப்பாலான சோதி சொரூபம் என்பவற்றை எல்லாம் அம்மொழி மூலம் பதிய வைத்த குருவின் மகிமையை பின்னர் யோகர் சுவாமிகள் அறிந்துகொண்டார். இதனால் பரமதிசயத்தை கண்டு பெருவியப்பெய்தினார். திருவடித் தீக்கை பெறும் வரை இப்பெரு மந்திரமே அருள்மொழிக்குள் புகுந்து செல்லும் பேறினைக் கொடுத்தது. குருவருளால், திருவடி ஞானம் வாய்த்து, இந்த உலகம் கனவென்று தெளிந்து, ஞானத்தில் இருக்கும் சுகத்தில் சுகித்திருத்தல் மட்டுமே 'ஒரு பொல்லாப்புமில்லை' என்பதை இம் மந்திர வாக்கியத்தால் புரிந்துகொண்டார். 'சும்மா இரு' என குரு கூறியதும் இதையே தான்.

மகா மந்திரத்தின் அடுத்த வாக்கியம் 'முழுதும் உண்மை' என்பதாகும். 'சர்வம் பிரம்ம மயம்' என்பதும் இதுவே. இதன் சார்பு மொழியாக எல்லாம் இறைரூபம், எல்லாம் இறைசெயல் என்பன முழுவதும் உண்மை என்று உரைக்கின்றது. அளவீட முடியாது எங்கும் எதிலும் நிறைந்திருக்கும் இறைவனின் உன்னத உண்மை நிலையை, இவ்வுலகு கடந்து, பிரபஞ்சம் எங்குமே நிறைந்திருக்கும் உண்மை நிலையைக் கூறுவதே முற்றிலும் உண்மை. அண்டம் அனைத்துமாய் நிறைந்திருக்கும் இறைவன் ஒவ்வொரு உயிரிலும் சடப்பொருளிலும் இருக்கின்றான் என்பது முழுவதும் உண்மை!. இறைவன் உன்னிடமும் இருக்கின்றான் என சித்தர்களும், மெய்ஞ்ஞானிகளும் கூறுவதும் இதையே தான். ஆகவே முழுதுமுண்மை என்ற மகா வாக்கியத்தின் முடிந்த நிலை நன்மோன நிறைவிலில் பொருந்த வைப்பதேயாகும்.

சுவாமிகளின் அடுத்த மகா வாக்கியம் 'எப்பவோ முடிந்த காரியம்' என்பதன் சார்பு வாக்கியங்கள்

ஒரு நூதனமும் இல்லை, முடிந்த முடிபு, அப்படியே உள்ளது என்பன ஆகும். 'எப்பவோ' என்ற சொல் உண்மைப் பொருள் உலக காரியமாகத் தோன்றும் அநாதித் தன்மையைக் குறிக்கிறது. 'முடிந்த' எனும் பதம் உண்மை பொருள் உலக காரியமாகத் தோன்றுவதைக் குறிக்கிறது. 'காரியம்' எனும் சொல் ஏகமாகியும் சுத்தமான அருளொளியுமுள்ள உண்மைப் பொருள் எவ்வித மாற்றமுமின்றி இருந்தபடியே இருந்துகொண்டு, எல்லாமான கோலங்களையும், இன்ப துன்பமான இருட்கவியாயும் தோன்றும் உலக காரியத்தைக் குறிக்கிறது. எப்பவோ முடிந்த காரியம் என்ற பேருண்மைக்குள் அடங்குவதே ஒரு சிற்றுயிரின் பிறப்பு, வாழ்வு, இறப்பு, இறப்பிற்குப் பிந்தியன யாவும் எப்பவோ தீர்மானிக்கப்பட்ட ஒரு ஒழுங்கின்படியே நிகழ்கின்றன என்பதைக் குறிக்கிறது. எல்லாம் எப்பவோ முடிந்தவை என்ற ஞானப்பொருளை இது விளக்குகிறது. எப்பவோ முடிந்த காரியம் எனும் மகா வாக்கியம் உலக காரியங்களால் தாக்குறாது பரபரப்பற்று வாழவும், நன்மோன நிலையிற் பொருந்தி உபசாந்தமுறவும் அருளும் மந்திரவாக்காகும்.

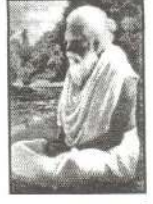
பெருவாக்கியத்தின் நான்காவதும் இறுதியுமானது 'நாமறியோம்' என்பதாகும். இதன் சார்பு வாக்கியம் ஆறாவார் என்பது. எத்தந்திரத்தில் தேடிப்போனாலும் அது அந்தரத்தில் மறைந்து நிற்கும் என்று, உண்மைப் பொருள்பற்றி யோகர் சுவாமிகளின் நற்சிந்தனையில் கூறப்படுவதும் 'நாமறியோம்' என்பதைத்தான் ஓங்கார வழியையும், ஓங்காரத்துப்பொருளை சென்றடையும் நெறியையும் ஒருவரும் அறியார். அண்டமாய் ஓங்கி நிற்கும் பரம்பொருள் எங்கும் நிறைந்திருப்பினும் உலக வாழ்வில் மூழ்கியிருப்பர் அதை அறியார் என்பதையே 'நாமறியோம்' என்று சுவாமிகள் குறிப்பிடுகிறார். நாமறியோம் என்பது நன்மோன நிறைவில் மூழ்கிக் கிடக்கச் செய்யும் முடிந்த முடிவான ஞானமணிப்பூடனமாகும். இதுவே பேரின்ப நிலைக்கு இட்டுச்செல்லும்.

மெய்ஞ்ஞான நூல்களில் பரந்துபடச் சொல்லப்பட்டன வெல்லாம் இச்சிறிய மந்திர மகாவாக்கியங்களில் மருந்து போல வடித்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. இறையருள் நாடும் எவரும் அனுதினமும் இலகுவாக பொருளுணர்ந்து உச்சரிக்கக்கூடிய மகாமந்திரங்களாக இந்த நான்கு மகா வாக்கியங்களும் அமைந்திருக்கின்றன. இம்மகா வாக்கியங்களைப் பொருளுணர்ந்து தினமும் ஒதும்போது நாம் எல்லையில்லாத பரம்பொருளை நெருங்க முடியும். இறைவனைக் காண விரும்பும் எவரும் இம்மந்திரத்தை உச்சரித்து தினமும் வழிபட்டால், அருவமும் உருவமுமற்ற பரம்பொருளைத் தரிசிக்க முடியும் என்பதில் ஐயமில்லை.

நற்சிந்தனையில் நல்லூர் முருகன் பாடல்கள்

கலாநிதி சந்தனா நல்லிங்கம் (M.A.-Ph.D)

தவத்திரு சிவயோக சுவாமிகளின்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

சிவயோகசுவாமிகள் அருளிச் செய்த நற்சிந்தனை, எனும் நூல் ஞானக்களஞ்சியமாகக் காணப்படுகின்றது. இந்நூலின் “நுழைவாயில்” (புதிய பதிப்பு;15) நல்லூர் முருகப் பெருமான்மீது பாடப்பட்ட திருப்பாடல்கள் பூங்கொத்துப் போன்று நற்சிந்தனையிற் தொகுக்கப்பட்டுள்ளதாகக் கூறுகிறது. உண்மையில் இப்பாடல்களை (பக்.83 – பக்.116வரை 44 பாடல்கள்) “நல்லூர் முருகன் பாடற்றிரட்டு” என்ற தலைப்பினுள் அடக்கலாம்போற் தோன்றுகிறது. இப்பாடல்களிற் காணப்படும் பல் வேறுபட்ட சிறப்பம்சங்களைச் சிவயோக சுவாமிகளின் அன்பர்கள் படித்துப் பயன்பெறுமாறு தொகுத்துத்தருதல் சாலச்சிறந்ததென எண்ணுகின்றேன்.

நல்லூர் முருகன் பாடல்களிற் பெரும்பாலானவை பண்ணமைதி கொண்ட கீர்த்தனங்களாகக் காணப்படுகின்றன. ஏனையவை வெண்பா, கலிவெண்பா, அந்தாதி, கண்ணி, தூது ஆகியன யாப்பமைதி கொண்ட சிறு சிறு பிரபந்தங்களாகப் போற்றப்பட வேண்டியவை. பக்திச் சுவை நனிசொட்டச் சொட்டப் பாடப்பட்டுள்ள இப்பாடல்களிற் திருக்குறள் அடிகள், திருமுறைப் பாடலடிகள், திருமந்திரம், திருவாசகம் ஆகியவற்றின் பாடலடிகள், ஓளவையின் நீதிநெறிக் கருத்துக்கள் என்பன செறிந்துள்ளமையை நோக்கலாம். இப்பாடல்கள் குருநாதனின் குணாதிசயங்கள், கந்தக் கடவுள் மகிமை, நல்லூர்ப் பாடல்களிற் சுவாமிகள் கூறும் போதனைகள், கிளிக் கண்ணி ஆன்ம ஈடேற்றம் முதலாம் உபதலைப்புகளின் கீழ் ஆராயப்பட்டுள்ளன.

குருநாதனின் குணாதிசயங்கள்

சிவயோக சுவாமிகள் இசை ஞானம் கைவரப் பெற்றவர். தமது குருநாதனாகிய செல்லப்பா சுவாமிகளைக் கணப்பொழுதும் மறவாத சிந்தையராகப் பாடல்களில் பயபக்தியுடன் அவரது குணாதிசயங்களைப் பாடுகின்றார். “மனத்தை உருக்கும் பேச்சில் உள்ளம் கவர்ந்தவன்”, “இறைவனைப் புகழ்வார், வியப்பார், யாமறியோம் எனக் கூறுவார்”, “பயபக்தியுடன் பாதத்தில் வீழ்ந்து வணங்குவார்”, “சுயநினைவின்றிச் சோர்ந்து அப்பனை எனக் கூறி அழுவார்”, “வேறொன்றும் அறியார்” “தேர்முட்டிப் படியில் செல்லப்பன் என்ற சீமான் ஆர்வத்தோடு உள்ளான்” “முகம் முட்டாளைப் போல் விளங்கும், பித்தன் எனப்பேசுவார், தெய்விகத் திருத்தாள், ஆற்றிவார் என அதட்டுவான், பார்ப்பவர் சிரிக்கும் பண்டாரவேடம், இருளை நீக்கும் கதிரவன் போல் என் அகவிருளை நீக்கக் குன்று போல் வந்தான்”

என்று இவ்வாறாகச் செல்லப்பா சுவாமிகளின் ஞானக் குணாதிசயங்களைப் பாடல்களிற் பதித்துள்ளார்.

நல்லூர்க் கந்தக் கடவுளின் மகிமை

அரன்மகன், ஆறுமுகன் அகத்தியர்க்கு உபதேசம் செய்தவன் அசுரர்களை அழித்தவன், கிருதளஞ்ச கிரியைத் துகள் படுத்தியவன், “சங்கம் முழங்க பூதகணங்கள் நடுங்க தேவர்கள் அரகரவெனக் கூற, கடல் ஒலி செய்ய நீல மயிலில் ஏறி அஞ்சேல் எனக் கூறி வரு முருகன்”. “பக்தர் குழாம் வாச மலர்தூவிக் கைதொழுதேத்தும்.” நல்ல மலரெடுத்து வணங்கினால் மயிலேறி வந்து காட்சி கொடுப்பான்”. “ஓய்வின்றித் தேவர்களும், மானிடரும் வணங்கும் நல்லூர்,” “வேலனே, விமலனே என உச்சரிக்கப் பாவங்கள் அறும்”. தவம் ஓங்கும், “சாந்தம், பொறுமையினால் சிவமாகிய மனம் அடங்கும்,” “குற்றம் அகலும் கோபம் அடங்கும்,” “நல்லூர்ப் பதியை வணங்குபவர் பல ஊழிக்காலம் உலகில் வாழலாம்”, இருளை நீக்கும் இரவியாக மன இருளை அகற்றுபவன்”, “கௌரி பாலன், காத்தற் கடவுள் வணங்குபவன், காட்டுக் குறத்தி மணாளன்”, “சூரபத்மனை வென்று தேவர் சிறை மீட்ட செல்வன்”, பரமகுரு, (பரமனுக்குப் பிரணவத்தை உபதேசித்தவன்), விஷ்ணுவின் மருமகன்”, சசிதேவியின் மகளாம் தேவயானையை மணந்தவன்”, வேத உபதேசன், வித்தாதரனாய் மேலான கல்வியை அணிந்தவன், (இந்த இடத்தில் வடமொழிச் சொற்றொடரால் கமரனிடத்துச் சுவாமிகள் முடிவில்லாத சங்கீத ஞானம் கேட்கின்றார் (பக்.88.”தந்த்ரமுலே), என்றிவ்வாறாகக் கந்தக்கடவுளின் மகிமையைச் சுவாமி பாடுகிறார்.

நல்லூர் முருகன் பாடல்களில் சுவாமி எமக்குக் கூறும் போதனைகள்

“சும்மா இரு” என்றும் சொல்லும் பொருளுமற்றுச் சும்மா இரு” என்றும் தியானத்திற்கு எம்மைத் தயார் செய்கிறார். பிறிதோரிடத்தில் “இடைபிங்கலை இரண்டையும் சுழுமுனைக்கு ஏற்றினால் மடைதிறந்தாற் போல் அமிர்தம் பொங்கிவரும்” எனக் கூறும் போகர் சுவாமிகள் எம்மை ஞானியரின் நிலைக்கு இட்டுச் செல்கிறார். “சாயுச்சய பதவியில் ஏற்று” எனக் கூறுவதால் சீவன் சிவனோடு கலக்கும் மிக உயர்ந்த நிலையை” அடைய உபதேசிக்கின்றார் (பக்:110) விநாயகர் அகவலும் இதனை விளக்கமாகக் கூறும்.

மண், பெண், பொன் என்பவற்றில் ஆசையை ஒழிக்க வேண்டுமெனவும், காமக் குரோத, லோப மோக,

50வது குருபூச சிறப்பிதழ்

மத, மாச்சரியம் என்னும் தீய குணங்களை அகற்ற வேண்டுமெனவும் சுவாமி கூறுவதோடு இறைவனை உள்ளே கண்டு வழிபடுமாறும் புத்திமதி கூறுகின்றார். “மனத்தைப் புலன் வழி அலையவிடாமல், இளமை நிலையாமை, யாக்கை

நிலையாமை என்பவற்றை உணர்ந்து அறிவுக்கறிவாய், சிந்தனைக்கு அப்பாற்பட்டதாய் செறிந்து காணப்படும் கந்தக் கடவுளின் திருவடிகளைப் பற்றிக்கொள்! கருணை மழைபொழியும். வாழுகின்ற பிறப்பெல்லாம் இன்பமே! “எமக்குள்ளே எழுகின்ற ஆசைகளை விடுத்து, அறுத்துக் குமரக் கடவுளின் பாதங்களைப் போற்று” என யோகர்சுவாமிகள் நல்லறிவு புகட்டுகின்றார். உல்லாசமாக உலகிற்றி என்ச் சொல்வதோடு, கவலையை மறக்க வேண்டும் எனவும் கூறும் சுவாமிகள் “ஓம் சிவாய நம என உள்ளத்துள்ளே ஓது” எனப் பக்திக்கு வழி காட்டுகின்றார்.

பேற்றிவாம் ஞானமே ஒளி வடிவானவனே! நல்லைக் குமரா! வள்ளி தெய்வானை சகிதம் மானிடரும் தேவரும் துதிப்பவனே, உன்னை நம்பினேன், வறுமை நோய் என்னை வாட்டாது அருள் புரிவாய் (பக்:89) எனச் சுவாமிகள் வேண்டுவது பக்தருக்காகவே அல்லாது சிவயோக சுவாமிகள் என்ற ஞானிக்காக அல்ல என்பதை நாம் மனம் கொள்ளவேண்டும்.

களிக்கணீர்

கிளிக்கணியில் யோகசுவாமிகள் கற்பனையிலே ஒரு பெண்ணை அழைத்துக் கொண்டு நல்லூர் கோயிலை வழிபடச்சென்றார். காண்பான் காட்சியற்ற நிலைக்கு எம்மை இட்டுச் செல்கிறார். கோயிலிற் சங்கம் ஒலிப்பதையும், வீதியில், விளக்குகளின் பிரகாசத்தையும் கூறுகிறார். “விண்ணிலே பொலிகின்ற குமரன் திருவடிகளைப் போற்று” என்றும், சண்பக மரத்தடியில் சாதுக்கள் கூட்டத்தையும், அவர்கள் போதனையைக் கேட்க, மண்போட்டால் விழாத பக்தர் கூட்டத்தையும் காட்டுகின்றார்.

புலன்வழி சென்று மாறாட்டம் கொள்ளாமல் தேர்முட்டிப் படியில் இருக்கும் செல்லப்பா சுவாமிகளை வணங்கிச் செல்லுமாறு கற்பனைப் பெண்ணைப் பணிக்கின்றார். உள்வீதியில் வண்டி வண்டியாய் இளநீர்க்குலைகள், கட்டுக் கட்டாய்க் கரும்பு, பச்சரிசி வகைகள், பொன்னிறப் பூக்கள், வாழைக்குலைகள், தேங்காய் என்பன போன்ற பூசைப் பொருட்களின் பொலிவினைக் காட்டுகின்றார். பூமி நடுங்கும் படியான மணியோசையைக் கூறுவதோடு, பக்தர்கள் வரிசைவரிசையாய் இருந்து பார்ப்பதையும், பூசுக்களின் மந்திர உச்சாடனத்தையும், கதவை மூடி அபிடேகம் செய்தபின் கதவு திறக்கப்படுதலையும் காட்டுகின்றார். அஞ்சடுக்குத் தீபம் முதல் பல்வகைத் தீபங்கள் காட்டப்படுதல், பூவெடுத்து அந்தணர் ஆசீர்வாதம்

செய்தல் என்பவற்றைக் கூறி, தீர்த்தம், திருநீறு, சந்தனம் ஆகியவற்றைக் கற்பனைப் பெண்ணை வாங்கும்படி செய்து மிகக் கவனமாக வீட்டுக்கு அனுப்பிவைக்கின்றார். நல்லூர் கோயில் வழிபாடுகளை ஒரு போதும் பார்த்தறியாதவர்கள் தாமும் சுவாமிகளுடைய கிளிக்கணீர் மூலம் பார்த்துப் பயன் அடையும் வகையில் இல்லாலய தரிசனம் அமைந்துள்ளமை போற்றத்தக்கது. (பக்: 99-102)

ஆன்ம ஈடேற்றம்

நல்லூர்க் கந்தன் பாடல்களை நோக்குமிடத்து, சுவாமிகள் முருகக் கடவுளுக்கும், செல்லப்பா சுவாமிகளுக்கும் பேதமற்றநிலையிற் பாடுகிறார். குயிற்பாடல் குமரனிற் தொடங்கிச் சிவபெருமானில் முடிவடைதலை நோக்கலாம். முருகனையும், சிவனையும் சுவாமிகள் ஒன்றாகவே காண்கிறார். கதிர்காமக் கந்தனும், நல்லூர்க் குமரனும் ஒரு திருமுருகனாகவே பாடல்களிற் பதியப்பட்டுள்ளன. தல வேறுபாடு எமது ஊனக்கண்களுக்குப் புலனாகிறது. மூர்த்தி ஒருமைப்பாடு தெரியவில்லை.

“...மானும் மழுவும் மறைத்து வந்து நல்லூரில்
நானும் அடியவரும் நன்கு களி சிறக்கப்
பேணும் குருபரன்...”

“...தீதெல்லாம் நீங்கச் சிவபெருமான் என்போலப்
புதலத்தில் நல்லூரிற் போந்தான்...” (பக்:116)

என்பன போன்ற பாடலடிகள் சிவபெருமானே நல்லூர்க் கந்தன் என்பதைச் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி ஊர்ஜிதம் செய்கின்றன.

“நாவுக்கினி யவனை நல்லகுயிலே
நம்பனை இங்குவரக் கூவுகுயிலே”

“நான் பாடும் பாடனைத்தும் நயந்து சொல்லி
நாதனை இங்குவரக் கூவு குயிலே”

“இளம் பிறை அணிந்த பிரான் இங்கேவா
எழிலுடன் பறந்து போய்க் கூவுகுயிலே” (பக்:115)

“உத்தமனை இங்குவரக் கூவு குயிலே, “வள்ளலை இங்குவரக் கூவு குயிலே” என்பன போன்ற பாடலடிகள் சுவாமிகள் தலைவனிடத்துக் குயிலைத் தூதாக அனுப்புவதாக அமைகின்றன. தன்னைத் தலைவியாகவும், இறைவனைத் தலைவனாகவும் கூறும் பாடலால் அணுகுவது மதுரபாவம் எனப்படும். இவ்வகைத்தான மதுரபாவம் முத்திக்கு எளிதாமென்பர்.

சுவாமிகள் நல்லூர் முருகன் பாடல்கள் மூலம் நம்மையெல்லாம் நல்வழிப்படுத்தி, திரிகரண சுத்தியோடு முருகக்கடவுளைப் பக்தியெய்யும் தமது நிலைக்கு இட்டுச் செல்கிறார். ஜீவாத்மா பரமாத்மாவை அடைந்து ஆன்ம ஈடேற்றம்பெற ஆற்றப்படுத்துகின்றார். நம்மிடையே சீவன்முத்தராக வாழ்ந்து, நம்மை நன்னெறிப்படுத்தியவர் சிவயோக சுவாமிகள்.

நற்சிந்தனை எனும் அருமருந்து

திருமதி ச. முருகானந்தன்

தவத்தரு சிவயோக சுவாமிகள்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

ஆன்மீக வாழ்வைப் பொறுத்தமட்டில், நூல்களில் இருந்து எடுத்தாளப்படும் தத்துவ நுட்பங்களிலும் பார்க்க ஞானிகளின் வாழ்விலிருந்து எடுத்து விளக்கப்படும் அனுபவங்கள் சிறப்புடையன. சைவ சமயக்குரவர்கள் நால்வரின் வாழ்வு நெறி எமக்கு இறையருள் பற்றி நிறையவே எடுத்தியம்புகின்றது. இந்துக்கள் உணரவேண்டிய எவ்வளவோ உண்மைகளை ஞானநிலைகளில் வாழ்ந்த சமயப் பெருந்தகைகள் வாழ்வனுபவங்களாக விட்டுச்சென்றுள்ளனர்.

கடந்த நூற்றாண்டில் நம்மிடையே வாழ்ந்த சித்தர்கள் பலர் இறையருள் பெற்ற மகான்களாக இருந்தார்கள். குரு சீடன் என்ற வகையில் தீக்கை பெற்று இறைவனைத் தரிசித்த இப்பெரியவர்கள் பெரு மகான்களாவார். யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த இவர்களில் கடையிற் சுவாமி, செல்லப்பா சுவாமி, யோகர்சுவாமி, செல்லத்துரை சுவாமி என்பவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

கடந்த நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த நாமறிந்த ஞானகுரு யோகர் சுவாமிகள். நல்லூர் தேரடியில் செல்லப்பா சுவாமிகளிடம் தீக்கை பெற்று கொழும்புத்துறையில் ஆச்சிரமம் அமைத்து குருவாகி நின்று மெய்யடியார்களுக்கு அருள்பாலித்த பெருந்தகையாவார். அவரது அருட் திருவாக்கான “என்னை எனக்கறிவித்தான் எங்கள் குருநாதன்” என்னும் தொடர் ஆழ்ந்த பொருள் பொதிந்த வாசகமாகும். குருவின் மூலம் இறைவனைக் காணலாம் என்பதை மணிவாசகப்பெருமானின் வரலாறு ஏற்கனவே எடுத்தியம்பியுள்ளது. அதனை அண்மைக் காலத்தில் தரிசனமாக்கியவர் சிவயோக சுவாமிகளாவார். யோகர் சுவாமிகள் எமக்கு உரைத்துச் சென்ற ஞான போதங்கள் அதி அற்புதமானவை.

சிவயோகர் சுவாமிகள் சற்குரு தரிசனத்திற்கு பக்குவமானவராக வளர்ந்த பாதை மிகவும் கரடு முரடானது. அவரை ஈர்த்த ஞான குருவான செல்லப்பர் பிறரால் புரிந்து கொள்ள முடியாத ஒரு வித்தகர். சிவயோக சுவாமிகள் சதாசிவம் என்ற பிள்ளைத்திருநாமத்துடன் ஞான குருவைச் சந்திக்கச் சென்ற போது “யாரடா நீ?” என்ற கடும் சொல்லே வரவேற்றது. முதலில் சிறுவனான இவர் இவ்வார்த்தைகளின் கடுரத்தில் நடு நடுங்கிப்போனாலும், அவ் வார்த்தைகளே நான்

யார்? என்ற அருள் ஞானத் தேடலை மனதில் ஏற்படுத்திய பொறியாக இருந்தது. அதற்குப் பின்னான சந்தர்ப்பத்திலும் ஞான குருவின் வார்த்தைகள் சீடரான இவரைச் சுட்ட வண்ணமே இருந்தன. எனினும் குருவின் வார்த்தைகளை அவர் மந்திரமாகவே உணர்ந்தார்.. அவ்வார்த்தைகள் தான் ‘நீ ஒரு தெய்வீக மனிதன்’ என்று அவரை உணரவைத்தது. உலகத்தோர் செல்லப்பா சுவாமிகளிடம் கண்ட பைத்தியகாரத்தனங்கள் எல்லாம், ஞான நிட்டையாளரின் பண்புகளே என யோகர் சுவாமிகள் உணர்ந்து ஒழுகினார்.

சற்குரு தரிசனத்தால் பெற்ற ஞானக்கண்ணின் துணை கொண்டு நோக்கிய போது தாம் கற்றுவந்த ஞானநூல்களின் மறை பொருள்கள் யாவும் சிவயோக சுவாமிகளுக்குத் தரிசனமாகின. ஞானகுருவிடம் கற்கவேண்டிய இன்னும் பல விடயங்கள் இருப்பதை உணர்ந்து அவரை அடிக்கடி நல்லூர் தேர்முட்டியில் சந்திக்கலானார். செல்லப்பா சுவாமிகளும் தனது சீடராக யோகர் சுவாமிகளை தனது அருட் கண்களால் கண்டு கொண்டபோதிலும் சீடனை அரவணைக்காமலே மர்மமாகச் செயற்பட்டார். இதனால் சிவயோக சுவாமிகள் தனது ஞான குருவோடு அகலாது அணுகாது பழகிட வேண்டியதாயிற்று.

மனம் சலிக்காத சிவயோக சுவாமிகள் பற்றுறுதியுடன் குருநாதரின் பின்னால் இருந்து அவரது பிதற்றல்களிடையே கலந்து வரும் அரிய மந்திர வாக்குகளை கிரகித்துக் கொண்டு பக்குவமடைந்தார். நாளாவட்டத்தில் செல்லப்பா சுவாமிகளை கடவுளாகவே தரிசித்து ஒழுகலானார். இதனால் துறவு வாழ்வுதான் தனக்குரியது என உணர்ந்து துறவு வாழ்வுக்கு இட்டுச்சென்றார்.

குருவிடமிருந்து கிடைத்த நான்கு சிந்தனைத் துளிகளை மகாவாக்கியமாகக்கருதி மந்திரம் போல் தினமும் உச்சரித்தார். பொருளறிந்து செப்பிய இவ்வார்த்தைகள் அவரை மேலும் பக்குவமாக்கின. ஆச்சிரம வாழ்வில் அமைதியாக இருந்து இம் மகா வாக்கியங்களின் உட்பொருளைத் தெட்டத் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டார். ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை, முழுவதும் உண்மை, எப்பவோ முடிந்த காரியம், நாமறியோம் என்று நான்கு சிறுதொடர்புகளுக்குள்

தவத்திரு சுவயோக சுவாமிகளின்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

அடங்கியிருந்த தத்துவங்கள் யாவற்றையும் உணர்ந்து மந்திரம் போல் உச்சாடனம் செய்து துதித்தார். இம்மகா வாக்கியங்கள் இறையோகம் அடைய வைக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்த மந்திரங்கள் என்றுணர்ந்து ஒதி வழிபட்டார். குருவின்

மந்திர வாக்கியங்களில் பொதிந்திருந்த முற்றிலுமான உண்மைகளை தானறிந்தது போல பிறரும் அறிய வழி சமைத்தார்.

தியானத்தையும் அதன் மகிமையையும் பிறர் அறியும்வண்ணம் தரிசனமாக்கினார். பத்மாசனத்தில் பரிஷுடன் இருந்து சித்த விருத்தியைத் தீர்க்கும் மார்க்கத்தை அடியார்க்கும் எடுத்துரைத்தார். நிழலான இடங்கள் தியானத்திற்கு உகந்த இடங்கள் என்றும் அதிகாலைப்பொழுது உகந்தபொழுது என்றும் கூறினார். நான் எனது என்னும் ஆணவச் செருக்கடக்கி, நாவுடக்கம், இச்சையடக்கம் முதலான பண்புகள் தியானிப்பவர்களுக்கு அவசியம் என்றும் எடுத்தியம்பினார். பிறநினைவுகள் யாவற்றையும் அறுத்து சும்மா இருத்தலே உச்ச தியானம் என்று குறிப்பிடும் சுவாமிகள் சிவத்தையே மட்டும் நினை என்றும் கூறியுள்ளார்.

யாரடா நீ? என்ற ஞான குருவின் கேள்விக்கு சிவயோக சுவாமிகள் கண்டுகொண்ட பதில் ஆத்மா என்பதாகும். நாம் உடம்பன்று, மனமன்று, புத்தியன்று, சித்தமுமன்று நாம் ஆத்மா என்று குறிப்பிடுகின்றார். அவரது நற்சிந்தனைகள் யாவும் மானுடரைச் சிந்திக்க வைத்து இறைவனோடு ஒன்றி வைத்து இறைவனைக் காண வைப்பதாகும்.

சிவயோக சுவாமிகள் திருநூல் எதுவும் இயற்றும் எண்ணம் கொண்டவராக இருக்கவில்லை. ஆயினும் அவரை நாடி இறையருள் காண வந்த அடியவர்களின் பொருட்டு அவரிடமிருந்து இயல்பாகவே உதிர்ந்த

வார்த்தைகள் வாக்கியப் பிரசாதமாயின. அவை ஒப்பற்ற மறைஞான செல்வம் பொதிந்தவை என்பதையும் ஒதுவோர்க்கு இறைசுகம் ஈயவல்ல அரு மந்திரங்கள் எனவும் அடியார்கள் உணர்ந்து கொண்டனர். வரம் தரும் மணிகளை மற்றவரும் அறிந்து பயன்பெற வேண்டும் என்று சுவாமிகளிடம் இறைஞ்சினர். இதன் பயனாக சிவதொண்டன் ஏட்டிற்கென சுவாமி அருளிய நற்சிந்தனைகள் அச்சுவடியாகி மாதாமாதம் பிரசுரமாகின. சுவாமியின் அடியவர்கள் இவற்றையும், சுவாமி திருவாய் மலர்ந்த அருள் வாக்குகளையும் தமக்காகவும், எதிர்காலச் சந்ததியினருக்காகவும் நூலாக்கினர். இதன் பெறுபேறாக எமக்குக் கிடைக்கும் திருநூல்களை, நற்சிந்தனைகள், எங்கள் ஆசான் அருள்மொழிகள் ஆகிய நூல்களாகும். உலகம் எங்குமுள்ள ஆர்வலர்கள் பயன்பெறு வண்ணம் இந்நூல் ஆங்கிலத்திலும் வெளியானது. கீழ்மையான குணங்களைப் போக்கி மேலான தெய்வத்துவத்தை அடையச் செய்யும் சிந்தனைகளே நற்சிந்தனை ஆகும். சிவயோக சுவாமிகளின் திருவாய் மொழிகளே நற்சிந்தனை என்னும் நல்லமுதமாகும். வாராவரவினில் வந்த சஞ்சீவி போன்ற இந்நற்சிந்தனையை பொருளுணர்ந்து பாடித்துதிக்கும் அடியவர்கள் இறை தரிசனம் காண்பர்.

தன்னை தனக்குணர்வித்த தன் குருநாதர் செல்லப்பா சுவாமிகளைப் போலன்றி தான் கண்ட மெய்ப்பொருளை பிறரும் காணும் வண்ணம் பிறர்க்கும் எடுத்துரைத்தார் சிவயோக சுவாமிகள். இதனால் அடியார்கள் பலரும் அவரை நாடிவந்து இறைவழி ஏகினர். இத்தனை ஞானமும் யோகமும் வித்தகமும் நிறைந்தவராய் இருந்த யோகர் சுவாமிகள் புகழ், விளம்பரம் போன்ற மாயைக்குள் சிக்காது வாழ்ந்து இறைபதமடைந்தார். இவர் உண்மையான ஞானயோக சித்தராக இருந்தமையினால் இது சாத்தியமாயிற்று.

சுவாமிகளின் திருவடிகளைப் போற்றிப் பணிந்து நற்சிந்தனையை ஒதி வழிபாடு செய்தால் ஆன்ம ஈடேற்றம் கிட்டும் என்பது சர்வநிச்சயம்.

சுவாமிகளின் கடிதம்

உனக்குச் சொல்லுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. நாங்களெல்லாம் தேவ சந்நிதானத்தில் இருக்கிறோம். இது ஒரு பெரும் சத்தியம். யாவும் இருந்தபடியே நடந்து வருகின்றது. கிலேசமோ அன்போ பகையோ இவையாவும் பகவானுடைய விளையாட்டு. இவை என்றும் இப்படியே. நாமும் அப்படியே. பிறப்பைப் போல இறப்பு, புகழைப் போல இகழ். நன்மையைப் போல தீமை. முழுதும் உண்மை. முன்னிலை இன்றித் தன்னிலையில் யாவும். இயங்காமல் இயங்கு. முடிவைக் காணோம்.

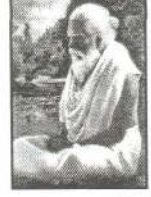
அதுதான், சுற்றிச் சுற்றிச் சுப்பருடைய கொல்லை.

என்றும் மறவாதவன்

எல்லாம் அறிவார் எங்கள் யோகர்சுவாமி

திருமதி சிவச்செல்வி சிவலோகநாதன்

தவத்திரு சிவயோக சுவாமிகள்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

எல்லாம் அறிவார் யோகர் சுவாமி என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, பலவருடங்களாக தினமும் சுவாமி தரிசனத்திற்கு செல்லும் எமது தந்தை கூறியவற்றில் சிலவற்றை உங்களிடம் பகிர்ந்துகொள்கிறேன். பல ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒருமுறை காலை பிரார்த்தனை, சிவபுராணம், நற்சிந்தனை ஆகியவை சுவாமியின் கொட்டிலில் முடிந்த பின், சுவாமி வந்திருந்த அடியவர்களுடன் அளவளாவிக் கொண்டிருந்தார். இரண்டு கல்விமான்களும் இருந்தனர். பல கேள்விகள் கேட்டனர். ஒருவர் சிலசமயங்களில் விவாதிக்கவும் தொடங்கினார். என் தந்தைக்கு இது பிடிக்கவில்லை. விவாதித்த கல்விமான் தான் எல்லாம் கற்றவர்போல ஏதோ பெரியவர் என்ற நினைப்பில் சுவாமியுடன் பேசுகிறார் என்று நினைத்த மறுகணமே, சுவாமியின் முன்னிலையில் நான் இவ்வாறு நினைப்பது தவறு என்று தந்தையார் எண்ண, அந்தக்கணமே சுவாமி ஓர் அப்பிள் பழத்தை எடுத்து தந்தையின் கையில் வைத்தார். மற்றவர்களைக் கணிக்க நாம் யார் என்ற தவறை உணர்ந்து கொண்டமைக்கு பரிசாக அந்தப் பழம் இருக்குமோ?

சுவாமியிடம் செல்பவர்கள் சுவாமியின் இருப்பிடத்திற்கு முன் இருக்கும் கோயில் கிணற்றில் கால் கழுவி கொட்டிலிற்கு செல்வது வழக்கம். ஒருநாள் தந்தையார் சென்ற அதிகாலவேளை பலத்த மழை. தெருவெல்லாம் வெள்ளம். இந்த மழையால் குடைபிடித்து கிணற்றில் தண்ணீர் அள்ளுவது கஷ்டம். இந்த வெள்ளம் நம் கால்களை கழுவுகிறது தானே என்று நினைத்து சுவாமியின் வாசலையடைந்தார். “டேய் நிலீ!! கால் கழுவினியோ? என்று சுவாமி கேட்க “ஆம்” என்று தந்தை சொல்ல, “ஓ வெள்ளத்தில் கழுவினாயோ?” என்றார் சுவாமி. யாவும் அறிவார் சுவாமி.

ஒரு சிலகாலம் என் தாயார் கடும் சுகவீனமுற்று உணவில் நாட்டமில்லாமல் அவதிப்பட்டார். ஆனால் தினமும் தரிசனத்திற்கு செல்லும் தந்தை சுவாமியிடம் ஒன்றும் கேட்பதில்லை. ஏனெனில் சுவாமி எல்லாம் அறிபவராயிற்றே. ஆனால் ஒருநாள் சுவாமியைத் தரிசிக்க வந்த அன்பர் ஒருவர் “Quacker Oats” ரின் ஒன்றை சுவாமியின் முன் வைத்தார். சுவாமி உடனே அதை எடுத்து என் தந்தையின் கையில் வைத்து “இதைக்

கொண்டுபோய் உன் மனைவிக்கு காய்ச்சிக் கொடு, எல்லாம் சரியாகிவிடும்.” என்றார். அதன்படியே செய்ய தாயார் சிறிது சிறிதாக முற்றிலும் குணமடைந்தார். தாய் சுகமடைந்ததும் எமது தந்தையார் தாயாரை முதலில் பிள்ளையார் கோயில் அபிஷேகம் செய்ய அழைத்துச் செல்ல தீர்மானித்தார். ஆனால் தாயாரோ முதலில் சுவாமியிடம் சென்ற பின்தான் வேறு இடம் செல்வதாக யோசித்திருந்தார். ஆனால் தந்தையிடம் இதைக் கூறவில்லை. அதனால் சுவாமிகளை நினைத்துக் கொண்டே சற்று மனவருத்தத்துடன் கோவிலுக்குத்தானே போகிறோம் என மனதையாற்றி காரில் ஏறிப்பறப்பட்டனர். சற்று தூரம் சென்று சந்தியில் திரும்பியதும் நாச்சிமார் கோயிலடியில் இன்னுமொரு அன்பருடன் சுவாமி நிற்பதைக் கண்டனர். உடனே காரை நிறுத்தி அவரிடம் சென்று வீதியிலேயே வீழ்ந்து வணங்கினார். சுவாமி சுகம் விசாரித்து, சரி சரி கோவிலுக்கு நேரமாகிறது, சென்று வாருங்கள் என்றார். தாயாரின் விருப்பத்தையும் நிறைவேற்றி வைத்தார். கோவில் செல்லவும் விடையளித்தார். என்னே மகிமை!!!

சுவாமி நோய்வாய்ப்பட்டு வைத்தியசாலையில் தனி அறையில் இருந்தார். ஒரு சில அன்பர்கள் நேரம் மாறிமாறி முறை எடுத்து சுவாமியுடன் அருகில் இருப்பார்கள். அவர்களில் ஒருவர் என் தந்தையார். ஒரு நண்பகலில் சுவாமியின் அருகில் இருந்தபொழுது ஒரு முஸ்லிம் அன்பர் ஒருவர் சாரம் சேட் அணிந்து, கமக்கட்டில் ஓர் குடையுடன் வாசலில் வந்துநின்றார். சுவாமி கண்முடி உறங்கிக் கொண்டிருந்தார். நோவினால் நித்திரை இல்லாதவர்போல் சுவாமி உள்ளுறு கொண்டே இருப்பார். அதனால் உள்ளே இப்ப வரமுடியாது. சுவாமி உறங்குகிறார் என்று அந்த அன்பருக்கு சைகைகாட்டினார் தந்தை. ஆனால் அவரோ திரும்பவும் வரமுற்பட்டார். தந்தை எழுந்து திரும்பவும் போகும்படி சத்தமின்றி கூறினார். ஆனால் அந்த அன்பரோ போவதாக இல்லை. உடனே தந்தை விரைவாக வாசலுக்குச் சென்று அவரை போகும்படி சத்தமின்றி சற்று கோபமாக கூறினார். அன்பர் மனமின்றி திரும்பி திரும்பிப் பார்த்த வண்ணம் சென்றார். அவர் சென்றவுடன் தந்தையார் சுவாமியைச் சென்று பார்த்தார். இன்னும் உறங்கிக் கொண்டே இருந்தார். நிம்மதியுடன் சுவாமி அருகில் கதிரையில் அமர்ந்தார். சுவாமி கண்களை திறக்கவே இல்லை.

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

ஆனால் தெளிவான குரலில் “டேய் வந்தவன் என் உற்ற நண்பன். அவனை உள்ளே விடாமல் ஏன் துரத்திப் போட்டாய்” என்றார். கண்திறவாமால் இருந்த சுவாமி எப்படி எல்லாவற்றையும் அறிந்தார்?. ஏன் அவரை உள்ளே வரும்படி கூறவில்லை? அவரே அறிவார். சுவாமி வைத்தியசாலையில் இருக்கும் காலத்தில் அன்பர்கள் சிலர் பணம் கொண்டு வந்து தலையணையின் கீழ் வைப்பர். சுவாமியுடனிருந்த அன்பர் ஒருவர் அவற்றையெல்லாம் எடுத்து ஓர் பண்பையில் போட்டு தலையணையின் கீழ் வைத்தார். ஒருநாள் என் தந்தையார் தன் முறை வந்தபோது அவரின் தலையணையை சரிசெய்யும் போது இப்பண்பையைக் கண்டார். இதென்ன, இந்த பண்பையை சுவாமி எவ்வாறு உடன்பட்டு வைத்திருக்கிறார் என்று நினைக்க உடனே சுவாமி அப்பண்பையை கீழே எறிந்தார். தந்தை சென்று அதை எடுத்து திரும்பவும் தலையணையின் கீழ் வைத்தார். திரும்பவும் சுவாமி எறிவதும் தந்தை திரும்பவும் வைப்பதுமாக நாலைந்து முறை நடந்தது. சரி, இன்னுமொரு முறை எறிந்தாராயின், நான் பண்பையை அவரிடம் வைக்கப் போவதில்லை என்று நினைத்தார் தந்தை. ஆனால் சுவாமி அதை எறியவேயில்லை!!!

இதன் பின்னர் நல்லூர் முருகனுக்கு யாகம், அபிடேகம், ஷண்முக அர்ச்சனை என்பவற்றை சுவாமி செய்யும்படி பணித்தார். செய்வித்தார். பல மாதங்கள் வெள்ளிக்கிழமைகளில் என் தந்தையாரிடம் சுவாமி பணம் கொடுத்து என் பெற்றோரைக் கொண்டு இதை நடாத்தி வந்தார். பின்னர் வேறு சிலரை கொண்டும் இந்த ஷண்முக அர்ச்சனையை நடாத்தி வந்தார் எனக்கேள்விப்பட்டோம். இவை யாவும் யாழ்ப்பாண மக்களுக்காகவே செய்வித்தார் என்பதில் ஐயமில்லை.

இதன் பின்னர் நல்லூர் முருகனுக்கு யாகம், அபிடேகம், ஷண்முக அர்ச்சனை என்பவற்றை சுவாமி செய்யும்படி பணித்தார். செய்வித்தார். பல மாதங்கள் வெள்ளிக்கிழமைகளில் என் தந்தையாரிடம் சுவாமி பணம் கொடுத்து என் பெற்றோரைக் கொண்டு இதை நடாத்தி வந்தார். பின்னர் வேறு சிலரை கொண்டும் இந்த ஷண்முக அர்ச்சனையை நடாத்தி வந்தார் எனக்கேள்விப்பட்டோம். இவை யாவும் யாழ்ப்பாண மக்களுக்காகவே செய்வித்தார் என்பதில் ஐயமில்லை.

அனுதினமும் தரிசிக்க சென்று வந்த என் தந்தையை சுவாமி சமாதியடைய இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன் ஒவ்வொரு நாளும் செல்லும் பொழுது “ஏன் இங்கே வந்தாய், போபோ” என்று சப்தமிடுவார் சுவாமி. அடுத்தடுத்து இவ்வாறே நடந்ததால் சுவாமி சத்தமிட்டுக் கதைப்பது சுவாமியின் உடல் நலத்திற்கு தீங்காகும் என நினைத்து அவரிடம் போகாதுவிட்டார் தந்தை. அன்று வருபவர்களிடம் எல்லாம் “பெரியவாத்தியார் ஏன் வரவில்லை? என்னோடே கோபமோ?” என்று வினவுவார். அவர்களில் சிலர் என் தந்தையிடம் கூறுவார்கள். சுவாமி கலைக்கமாட்டார் என எண்ணிச் சென்றால், திரும்பவும் இதே கதைதான். இதன் பின் சிலநாட்கள் போகாமல் விட்டார் தந்தை. திரும்பவும் நெருங்கிய அடியார் ஒருவரிடம் என் தந்தை “கோவித்துவிட்டாரோ தெரியவில்லை” என்று மிகவும் கவலையாக விசாரித்தாராம்.

அவர் சுவாமி கூறியதைக் கூறி நீங்கள் வரலாம் என்றார். தந்தையும் அடுத்தநாள் சென்றார். தந்தையை வாசலில் கண்டவுடனே “வந்திட்டான், வந்திட்டான்- அவனைப் பிடியுங்கோ கயிறு கொண்டு வந்து கட்டிவையுங்கோ” எனச் சத்தமிட்டார். பின் அன்பர் ஒருவர் காருடன் வந்தபொழுது “இவரைக் கொண்டுபோய் தேரடியில் போட்டுவிட்டு வா. இனிமேல் அங்கேயே போகச் சொல்” என்று நல்லூர் தேரடிக்கு அனுப்பிவைத்தார். அன்றிலிருந்து அதிகாலை தேரடிக்குப் போவதை வழக்கமாக்கிக் கொண்டார் தந்தை. சில வாரங்களில் சுவாமி சமாதியானார். ஆனால் தந்தை தொடர்ந்தும் யாழ்ப்பாணக் கலவரங்கள் தொடங்கி நிலைமை மோசமாக வரும் வரையும் தேரடிக்குச் சென்று கோவிலுக்குள் போகாமல் அங்கேயே இருந்துவிட்டு வருவதை வழக்கமாக்கிக் கொண்டார்.

1. “தேர்முட்டிப் படிமேலே செல்லப்பன் என்ற சீமான் ஆர்வமுடன் இருக்கிறாண்டுகிளியே – அங்குபோவோம் வந்திடடி”
2. “தேரடியில் சென்று தரிசித்தால் போதுமென்பர். அறியச் சொன்ன பழங்கதையை நீர் அறியமாட்டீரோ” என்பவை சுவாமிகளின் நற்சிந்தனைப் பாடல்கள்.

சுகவாழ்வு

கடவுளை மனம் வாக்குக் காயத்தாலே காலை, உச்சி, மாலை என்னும் மூன்று காலத்திலும் வழிபடுதல் வேண்டும். சரீரத்தையும் மனத்தையும் பரிசுத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டும். சரீரத்திலாவது மனத்திலாவது ஏதுங் குழப்படி ஆரம்பிக்கும்போது அந்தக்கணமே சாப்பாட்டை நிறுத்தி ஆயை வழிபாடு, அடியார் வழிபாடு அல்லது இயன்ற தானதருமங்கள் செய்யவேண்டும். வரவுக்கேற்ற செலவு செய்ய வேண்டும். தனிமையாக இருந்து கொண்டு அல்லது நடந்து கொண்டு தன் வாழ்நாளை நடாத்தும் வகையைச் சிந்திக்க வேண்டும். இறைச்சி, மீன், குடி முதலியவைகளை விடவேண்டும். எப்பொழுதும் நல்ல சுறுசுறுப்புள்ளவனாக இருக்கவேண்டும். தான் மிகவும் பரிசுத்தன் என்றும், தனக்கு ஒரு குறைவில்லை என்றும் அமைதியாகச் சிந்தித்தல் வேண்டும். மேலே சொல்லிய வண்ணம் இவ்வாறு ஒருவன் சாதித்துப் போதித்து வருவானாயின் யோகமும் ஞானமும் சர்வசித்தியும் ஈற்றில் முத்தியும் லயிக்கும்.

– யோகர் சுவாமிகள் –

கருணை உள்ளம் படைத்த ஆன்மீக ஞானி

கலாநிதி பொன். பாசுந்தரம்
இலண்டன்

தவந்திர சுவாமிகளின்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

IDக்களின் அறநெறிச் சிறப்பிற்கும், ஆன்மீக வாழ்வுக்கும், தியானம், அன்பு, காருண்யம், தானம், தர்மம், தியாகம் போன்ற புனிதமான வாழ்விற்கும் மக்கள் மத்தியில் ரிஷிகள், ஞானிகள், சித்தர்கள், அருளாளர்கள், துறவிகள், மகான்கள், சமயகுரவர்கள் போன்றோர் காலத்திற்குக் காலம் தோன்றி மக்களை இறைபக்தியோடு வாழ்வதற்கு ஆதாரமாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதை எமது சமயம் அறியத் தந்திருக்கிறது.

சைவ சமய ஏடுகளும், இதிகாசங்களும், புராணங்களும், இலக்கியங்களும் இதற்குச் சான்று பகிரகின்றன.

இப்படித் துறவுபுண்டு மக்களுக்கு ஞானமார்க்கத்தை உபதேசித்து வாழ்ந்து வந்தவர்களுடைய காலம் சமய நெறி நின்று வாழும் மக்கள் காலமாக இருந்துவந்திருப்பதை நாம் காணலாம். மக்களின் வாழ்வும் மலர்ச்சிக் காலமாக இருந்துள்ளன. ஞானியர்கள் மக்களுக்காக மேற்கொண்டு வந்த இறைவழிபாடுகளும், தவ வாழ்க்கையும் மக்களை நெறி நின்று வாழ வைத்துள்ளன என்று கூறலாம்.

ஈழநாட்டில் ஆறுமுக நாவலர் அவர்களை தொடக்கமாக வைத்து சிவயோக சுவாமிகள் வரை உள்ள காலத்தை மீளாய்வு செய்து பார்த்தால் இது புலனாகும்.

இக்கால எல்லைக்குப் பின்னர் ஈழநாட்டில் ஞானியர்களும், சித்தர்களும், யோகிகளும் தோன்றாமல் போனமை நமது மக்கள் மத்தியில் ஆன்மீகச் சிந்தனைக்கும், ஆன்மீக வழிநடத்தலுக்கும் ஒரு சவாலாக உள்ளது. இந்து மாமன்றம் போன்று ஒரு உயரிய அமைப்பு இதுபற்றி ஆய்வு செய்யுமென எதிர்பார்க்கலாம்.

பக்தி மார்க்கத்தை அணைத்துக்கொண்டு துறவறம் பூண வெளிநாட்டவர்கள் பலர் விரும்பினர். இவர்கள் யோகர் சுவாமிகளின் ஆன்மீக வாழ்க்கையை அறிந்து அவரின் சீடர்களாக வர விரும்பி யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்து அவரது ஆச்சிரமத்திற்குச் சென்று அவரை ஆன்மீகக் குருவாக ஏற்று ஆசிபெற்றுத் துறவற வாழ்க்கையை மேற்கொண்டனர்.

இப்படித் துறவறம் பூண்டவர்களுள் பிரித்தானியரான சோல்பரி பிரபுவின் புதல்வர் ராம்ஸ்பொதம் (சாந்த சுவாமிகள்) என்பவர் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்து சைவ தர்ம ஞான வாழ்க்கையை ஏற்றுக்கொண்டவர். சிவயோக சுவாமிகளின் குடில் வாழ்க்கை ராம்ஸ்பொதம் அவர்களை மிகவும் கவர்ந்திருந்தது.

ஜேர்மன் சுவாமி என அழைக்கப்பட்ட கௌரி பாலா அவர்கள். கதிர்காமத்தில் தங்கியிருந்து பின்னர் யோகர் சுவாமிகளைத் தேடி வந்து ஆசி பெற்றுச் சீடராகி செல்லச் சந்திந்தியில் ஆச்சிரமம் அமைத்து துறவு பூண்டு சுமார் நாற்பது ஆண்டுகள் வரை தவவாழ்வில் இருந்தவர்.

அமெரிக்கரான சுப்பிரமூனிய சுவாமி 1949 இல் யோகர் சுவாமிகளால் துறவியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர். அளவெட்டியில் ஸீசுப்பிரமூனிய ஆச்சிரமம் அமைத்து தொண்டு செய்தவர். திருவண்ணாமலையில் தபசை மேற்கொண்டிருந்தவர் அவஸ்திரேலியரான நரிக்குட்டிச் சுவாமி.

இலங்கைத் தமிழ்மக்களின் வாழ்வில் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியும் இறைபக்தி சார்ந்த மக்களின் மலர்ச்சிக் காலமாக இருந்திருக்கிறது.

1897 ஆம் ஆண்டில் சுவாமி விவேகானந்தர் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்திருந்தார். அச்சமயத்தில் யோகர் சுவாமிகளுக்கு வயது பதினேழு வரைதான் இருக்கும். சுவாமி விவேகானந்தரின் ஆன்மீக உரைகளைக் கேட்பதற்காக அவர் சென்ற இடங்களுக்கெல்லாம் யோகர் சுவாமிகள் பின்தொடர்ந்து சென்று ஆன்மீக அறிவுரைகளைக் கேட்டு மனத்தெளிவு பெற்றார். யோகர் சுவாமிகளின் பிற்கால துறவறத்திற்கு சுவாமி விவேகானந்தரின் ஆன்மீக போதனைகள் வழிகாட்டின.

இக்காலத்தில் பல ஞானியர்கள் ஈழநாட்டில் வலம்வந்ததைக் குறிப்பிடலாம். 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஈழநாட்டில் சித்தர்களாக மக்கள் மத்தியில் மூவர் - கடையிற் சுவாமி, ஆனைக்குட்டிச் சுவாமி, பரமகுரு சுவாமி - வலம்வந்து கொண்டிருந்தார்கள். செல்லப்பா சுவாமிகள் என பிரபல்யம் பெற்றிருந்தவரும் இக்காலத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தார். இவர் வாழ்க்கையை இறைவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்ததுடன் துறவறத்தை முழுமையாகக் கடைபிடித்தவர். நல்லூர்க் கந்தனுடைய பக்தர். தேரடியிலேயே தங்கியிருந்து உபதேசம் செய்வதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்.

இவரது உபதேசத்தினால் கவரப்பட்ட யோகர் சுவாமிகள், தமது பன்னிரண்டாம் வயதில் செல்லப்பா சுவாமிகளின் உபதேசத்தை பெற்று மனதில் பதித்துக் கொண்டவர். தெய்வீக வாழ்க்கைக்கும், துறவறத்திற்கும் இச்சந்திப்பு திறவுகோலாக இருந்ததெனலாம்.

சித்தர் திருநாவுக்கரசர் என்பவர் நல்லூர்த் தேர் உலாக் காலங்களில் தோன்றித் தமது தலையில் அங்கு காணப்படும் தேங்காய்களை உடைத்துச் செல்வது வழக்கமாக இருந்தது.

யோகர் சுவாமிகள் ஒரு தீர் சிவ பக்தர். சிவாகமத்தை நன்கு அறிந்தவர். சைவ சமயக் கோட்பாடுகளுக்கமைய மக்கள் தமது வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதில் தீவிர கவனம் கொண்டிருந்தார். இதனால்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

திருமுறைகளை முறைப்படி கற்றுணரவேண்டும் என விரும்பி அதற்கான வகுப்புக்களை நடத்த ஏற்பாடுகளைச் செய்து ஊக்குவித்தார்.

பக்தர்களைக் காணும் போதெல்லாம் சிவபுராணத்தை யோ அன்றேல் வேறு ஒரு தேவாரத்தையோ பாடத்

தொடங்கிவிடுவார். அவற்றில் உள்ள கருத்து பக்தர்களுக்கு ஒருவித ஆறுதலை அளிப்பதாக இருக்கும். “குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட” எனப் பாடும்போது அப்பக்தரின் அல்லது அவரது குடும்பத்தினரின் வயிற்றுவலி குணமாகிவிடும். “இடரினும் தளரினும்” என்று பாடினால் நிலவி வந்த பணமுடை நீங்கிவிடும்.

சுவாமிகளிடம் சித்தர்களுக்கு உள்ள “வாக்குப் பலித” சக்தி இருந்ததை யாவரும் அறிந்திருந்தனர்.

வாய்வழி மூலமும் பதிப்புக்கள் வாயிலாகவும் அறிந்த ஒரு சில விடயங்களை மட்டும் இங்கு பகிர்ந்து கொள்ளவிரும்புகின்றேன். நான் ஒரு பத்திரிகையாளனாக இருந்தமையால் இவ்விடயங்களில் எனக்கு நாட்டங்கொள்ள முடிந்தது.

சுவாமிகளின் தரிசனத்திற்காக பாமரர் முதல் பண்டிதர் வரை சுவாமிகளது குடலில் குழுவியிருப்பர்.

இவ்வாறு அனுசூலம் அடைந்தவர்களில் இந்நாட்களில் பிரசித்தம் அடைந்திருந்த சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன், நீதியரசர் சைவசிகாமணி பொன். ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா, முன்னாள் யாழ் அரசாங்க அதிபர் ஸ்ரீகாந்தா ஆகியோரும் அடங்குவர்.

வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய அதிபராக இருந்த திரு. அம்பிகைபாகன் உட்பட பல கல்லூரி அதிபர்களும் இருந்தனர்.

எவரும் எதிர்பாராதவாறு திடீரெனச் சுவாமிகள் ஒருவரைப் பார்த்து ‘எல்லாம் சரிவந்துவிடும். போய் வீட்டைக் கவனி’ என்பார். அதற்குரியவர் முக மலர்ச்சியுடன் சென்றுவிடுவார்.

இனி சுவாமிகள் அடிக்கடி சொல்லும் சில வாக்குகள் மக்களைச் சிந்திக்க வைக்கும். “எப்பவோ முடிந்த காரியம்”, “ஒரு பொல்லாப்பு இல்லை”, “முழுதும் உண்மை”, “நாம் அறியோம்” என்பன.

இந்த அருள் வாக்குகளுக்கு பக்தர்கள் துருவித்துருவிச் சிந்தித்து பல ஆழ்ந்த கருத்துக்களைக் கூறுவர். எந்தச் சந்தர்ப்பத்திற்கும் பொருந்துவதாக இந்த வாக்குகள் இருப்பது ஒரு புதிராக இருக்கிறது.

இவ்வாறு சுவாமிகளின் மூவாயிரம் நற்சிந்தனைப் பாடல்களும், அருள் வாக்குகளும் நூல் வடிவில் உள்ளன.

யோகர் சுவாமிகள் ஆறு அறிவு மனிதர்களை எப்படி நேசித்தாரோ அதேபோல ஐந்தறிவு சீவன்களையும் நேசித்தார் என்பதை நான் நன்கறிவேன்.

கொழும்புத்துறையில் சுவாமிகள் வசித்த குடிலுக்கு முன்னர் எனது அண்ணர் சின்னத்துரை அவர்களது வீடு இருந்தது. நான் பாடசாலைக்குச் செல்லும் சிறுவனாக இருந்த நேரத்தில் விடுமுறைக் காலங்களில் அங்குசென்று தங்குவதுண்டு. அங்கு காலையில் எனக்கு ஒரு வேலை தருவார்கள். அதாவது சேந்தாங்குளம் பிள்ளையார் கோயில் கிணற்றுக்குச் சென்று நல்ல தண்ணீர் கொண்டு வரவேண்டும்.

(சுவாமிகள் வாழ்ந்த குடில் உள்ள வீட்டை “கிறாணியார் வீடு” என அப்பகுதி மக்கள் அழைத்தமை ஞாபகத்தில் உள்ளது. குடிலுக்குப் பின்னால் பெரிய கல்வீடு அமைந்திருந்தது)

இந்த நல்ல தண்ணீர்க் கிணற்றிற்கு எதிர்ப்புறமாகத்தான் சுவாமிகளுடைய குடில் இருந்தது. அக்கிணற்றோடு பெரிய தண்ணீர்த்தொட்டி ஒன்றும் இருந்தது. அந்தத் தொட்டியைக் கழுவித் துப்புரவு செய்யும் வேலையை சுவாமிகள் தினமும் செய்வார். ஒரு தினம் காலையில் நான் தண்ணீர் எடுக்கச் சென்றபோது சுவாமிகள் தொட்டியைக் கழுவிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

என்னைக் கண்டதும் “தொட்டியை நிரப்பிவிட்டுத்தான் போகவேண்டும்” என்று எனக்கு ஆணையிட்டார். நானும் ஆணைக்கமைய தொட்டியை நிரப்பிவிட்டேன். இதேபோல பல தினங்கள் தொட்டியை நீரால் நிரப்பிவிடும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இப்போது சுவாமிகள் எனக்கு ஒரு அறிவுரை வழங்கியது இன்னும் எனக்கு ஞாபகத்தில் உள்ளது.

யாழ்ப்பாணக் கடைகளிலிருந்து அரிசி பருப்பு கிழங்கு உட்பட மளிகைப் பொருட்களை மாட்டு வண்டிகளில் ஏற்றிக் கொழும்புத்துறை றோட்டின் ஊடாகப் பூநகரிக்குக் கொண்டு செல்வதுண்டு. அப்போது அந்த மாடுகளுக்கு ஓய்வுகொடுத்து இந்தத் தொட்டியில்தான் தண்ணீர் குடிக்க வைப்பார்கள்.

சுவாமிகள் சொன்னார்கள், “இந்த ஐந்தறிவு ஜென்மங்கள்தான் எமக்கெல்லாம் உணவைச் சமக்கின்றன. கால்நடையாக இவ்வளவு சமையையும் கொண்டு செல்வதைப் பார்த்து நாங்கள் இரக்கப்படவேண்டும். எல்லாம் உயிர்கள்தான். உயிர்கள் மீது இரக்கப்படு. உனக்குப் புண்ணியம்”.

சுவாமிகள் அருளிய புனித நற்சிந்தனை இன்றும் மனதில் ஒலிக்கிறது.

சிவத்தியானம்

ஓ மனிதனே! நீ உண்மைப்பொருள். கேடற்றவன். உனக்கு ஒருவருங் கேடு விளைவிக்க முடியாது. நீ இங்கும் அங்கும் எங்கும் உள்ளவன். உறுதியுடனே சிங்கங் கானகத்தில் திரிவது போல் உலகமாகிய கானகத்தில் திரி. எந்த விதத்திலுந் தளர்வடையாதே. ஒரு நூதனமுமிங்கில்லை. முழுதுமுண்மை. ஒரு பொல்லாப்புமில்லை.

- யோகர் சுவாமிகள்

சிவயோகம் அருளிய வாழ்க்கை நெறி

சைவஜோதி நா. சிதம்பரநாதன்,
(உலக சைவப்பேரவை இலங்கைக்கிளை உறுப்பினர்)

தவத்திரு சிவயோக சுவாமிகளின்

60வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

ஒவ்வலகின் கண்ணே பன்னெடுங் காலத்திற்கு முன்னே வாழ்ந்த சித்தர்கள், அருளாளர்கள், ஆத்ம ஞானிகள், மாமனிதர்கள் பற்றி நூல்கள் சஞ்சிகைகள், ஊடகவியலாளர்கள், ஆசிரியர்கள், சரித்திரங்கள் மூலமாக அறிந்துள்ளேன். ஆனால் தகைமை உள்ள ஓர் பெருமகனை நேரில் எனது கண்ணால் கண்டும், அவரின் பொன் மொழிகளை காதால் கேட்டும் அறிஞர்களால் புகழப்பட்டும் உள்ள ஓர் உருவம்தான் இன்று ஜம்பதாவது குருபூசையின் கதாநாயகனான எங்கள் எல்லோரதும் வணக்கத்துக்கு உரிய அருட்திரு சிவயோக சுவாமிகள்.

சுவாமிகள் அவர்களினால் அருளப்பட்ட நற்சிந்தனைகள், அருள் மொழிகள், போதனைகள் யாவும் இந்துக்களால் மட்டுமன்றி இங்கு வாழும் ஏனைய மதத்தினராலும் ஏனைய இனத்தினராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு மதிக்கப்படுகின்றது. சுவாமிகளின் காலத்தில் யாழ் மண்ணிலே பிறந்தவர்களும், வாழ்ந்தவர்களும், இப்போது வாழ்கின்றவர்களும் புண்ணியம் செய்த பெருமக்கள் என்றே கூற வேண்டும். இன்னும் மேலாக கலியுகவரதனாம் கந்தப் பெருமானும் யாழ்நகர மத்தியிலே கோயில் கொண்டருளி அருளாட்சி புரிவதாலும் தமிழகத்திலிருந்து இங்கு வந்த கடையிற் சுவாமிகள் மற்றும் ஏனைய அருளாளர்களுடைய பாதம் யாழ் மண்ணில் பட்டதாலும் யாழ்ப்பாணம் சைவத்தையும் தமிழையும் அழியாமல் வைத்து வாழ்கின்றது.

கடையிற் சுவாமிகளின் அருட்கடாட்சம் பெற்றவர்களில் ஒருவர் நல்லூர் செல்லப்பா சுவாமிகள். இவர் கடையிற் சுவாமிகளின் அருள் நோக்கினாலே ஞானம் பெற்றார். செல்லப்பா சுவாமிகளின் அருள்வாக்கான நான்கு மகா வாக்கியங்கள் யோகநாதன் என்னும் புண்ணிய ஆத்மாவை யோக சுவாமியாக்கியது. நான்கு மகா வாக்கியங்கள் பின்வருமாறு:

1. ஒரு பொல்லாப்புமில்லை
2. எப்பவோ முடிந்த காரியம்
3. நாம் அறியோம்
4. முழுதும் உண்மை

யோகர் சுவாமிகள் முத்தியடைவதற்கு ஏதுவான ஒழுக்கநெறி, அன்புநெறி, பக்திநெறி ஆகியவற்றை எவ்வாறு ஆற்றுப்படுத்துகிறார் என்பதையும் சற்று சிந்திப்போம்.

மனிதப்பிறவி எடுத்துள்ள நாங்கள் எப்படி வாழ்ந்தால் பிறவிப்பயனாகிய முத்தி பேரின்பம் எமக்குக் கிட்டுமெனத் தமது தியானம் மூலமாக பெற்ற ஒழுக்கமுறையை தந்து அருளுகிறார்.

யோகர் சுவாமி அருளிய ஒழுக்க நெறி

“எழுகபுலருமுன், ஏத்துக பொன்னடி தொழுது வணங்குக, தூந்நீறு அணிக பழுதிவைந் தெழுத்தும் பண்ணுக, பன்முறை அழுது புலம்புக, வாய்விட்டு அரற்றுக்க அன்னை பிதாவின் அடியினை வணங்குக தன்னைப் போல சகலரையும் ஒம்புக விண்ணைப்போல வியாபகம் ஆகுக. கண்ணைப்போல காக்க அறத்தை, செய்வன எல்லாம் செவ்வனே செய்க. கையும் மெய்யும் கருத்திற்கிசைய அழுக்காறு கோபம் அவாவை ஒழிக்க. விழுப்பம் மிக்க மேன்மக்கள் தம்மை ஒருபோது மறவாது உறவு கொள்ளுக கருவினில் வாராக காரணம் காண்க. தன்னை அறிக தானே ஆகுக, மின்னை ஒத்த வாழ்வை வெறுத்து வறுமை வந்துழி மனந்தளரற்க, மறுமை இன்பம் மறவாது நாடுக, அடியார் தங்கள் அடியினை மலர்கீழ் குடியாய் வாழுக குறையெல்லாம் தீர்க்க ஈசன் அடியினை ஏத்தி ஏத்தி வாச மலர்கொடு வாழ்த்தி வாழ்த்தி மத்தன் இவனென மண்ணவர் பேசவும் சித்தன் இவனென தேவர் கொண்டாடவும் இவ்வண்ணம், ஒத்தன ஒத்தன ஊரவர் பேசிடச் சித்தம் தெளிந்து சிவாய நமவென நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் நினைந்தும் பொன்றும் உடலைப் போற்றுதல் ஒழிந்து நன்மை தீமை நாடாது தொருவி அன்னைப் போல் அன்பிற் சிறந்து பின்னை ஒன்றும் பேசாது அடங்கி என்றும் வாழ்ந்தினிது இருத்தல் இன்பமே”

இன்பம் எங்கே இன்பம் எங்கே என்று அந்தரப்பும் எங்களுக்கு ஓர் இன்ப வாழ்வை சுவாமி அவர்கள்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

காட்டியுள்ளார். இவ்விதமான ஒழுக்க நெறியில் வாழ்ந்தால் இறைபக்தியும் ஆன்ம நேயமும் உண்டாகி மனம் மகிழ்வாய் வாழ்வோம்.

சிவயோக ஐயா மேலே குறிப்பிட்ட ஒழுக்க நெறியில் நாங்கள் வாழ்வோமாகில் எங்கள் மனதில் இறைபக்தி

அமையும். எங்களுக்கு இந்த அரிய மானிடப் பிறவியை அருளிய பரம்பொருளிடத்தில் பக்திநெறி

யோகர் சுவாமிகள்

பா. சோமசுந்தரம்.

இளைப்பாறிய ஆசிரியர்,
சண்டிலிப்பாய்.

யோகர் சுவாமிகள் வாழ்ந்த காலத்தில் தென் இந்தியாவில் ஸ்ரீ சந்திரசேகர சரஸ்வதி சுவாமிகளும் வாழ்ந்தார்கள். இவ்விருவரின் வாழ்க்கையிலும் பல ஒற்றுமைகள் உண்டு. இவர்கள் இருவரின் பக்தர்களும் சீடர்களும் அதிக நம்பிக்கை உடையவர்களாகவும் சுயநலமற்றவர்களாகவும் இருந்ததை அறியக் கூடியதாக உள்ளது. இவர்கள் இருவரும் பலமுறை தங்கள் சீடர்களுக்கு சீடர்களின் கோரிக்கை இல்லாமலேயே உதவி புரிந்துள்ளார்கள்.

யோகர் சுவாமிகளின் சீடர்களில் பலர் தங்கள் மோட்டார் வாகனங்களில் செல்லும்போது பலமுறை தங்கள் வாகனமும் தாமும் காப்பாற்றப்பட்டதைக் கூறியுள்ளனர். சீடர்களின் இனத்தவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டபோது சீடர்களின் கோரிக்கை இல்லாமலேயே சுவாமிகளிடம் மருந்தைப் பெற்று குணமடைந்துள்ளார்கள். உதாரணமாக எனது தகப்பனாரும் யோகர் சுவாமிகளிடம் அதிக நம்பிக்கையுள்ளவர். ஒருமுறை அவரிடம் சென்றபொழுது எனது அம்மாவின் சுகவீனம் மாறும் என்று சொல்லும்பொழுது சுவாமிகள் அம்மாவிடம் கொடுக்கும்படி சில திராட்சை பழங்களை கொடுத்துள்ளார்கள். நான் யாழ் இந்தி கல்லூரியில் ஆசிரியனாகக் கடமையாற்றுகின்ற பொழுது சுவாமிகள் எனக்கு முன்னே சிவன் கோவிலை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தார். நான் எனது துவிச்சக்கரவண்டியை உருட்டிக்கொண்டு அவர் பின்னே சென்றேன். அவரிற்கு கிட்ட சென்றபோது நான் எதைக் கேட்க விரும்பி மனதில் சொல்லிக்கொண்டு சென்றேனோ அக்கேள்விகளுக்கெல்லாம் நான் கேளாமலேயே விடை பகர்ந்தார்.

தோன்றுமாயின் எங்கள் மனதிலும் சொல்லிலும் செயலிலும் அன்பு எனும் ஒரு காந்த சக்தி ஏற்படும். இந்த மகா சக்திக்கு முன்னால் அறநெறிக்கு மாறான பேராசை, கோபம், பொறாமை, வஞ்சகம், சூது, பொய், களவு ஆகிய தீய குணங்கள் யாவும் நிற்காமல் பறந்தோடிவிடும். இவ்வேளையில் எங்கள் உடலிலே உறைந்திருக்கும் உயிரெனும் ஜீவாத்மாவுக்கு இரு வினையொப்பு மலபரிபாகம் ஏற்பட்டு பிறப்பற்ற ஜீவன் முத்தர் நிலையிலே இறைவன் திருவடியில் பேராசைத் தவிர்த்து கிடைக்கும் என்பதை சைவ சித்தாந்தமும் சிவயோகமும் எமக்கு அருளுகிறது.

குருவாசகம்

ஆத்துமா நித்தியமானது. பிரிவில்லாதது பூரணமானது. சரீரமோ அழியுந் தன்மையுள்ளது பிரிவுள்ளது. இப்படியிருக்கையில் நாங்கள் இவ்விரண்டையுள் சரியென்று சொல்லமுடியுமா? அப்படி நாங்கள் சொன்னால் இதிலும் பெரிய பாவமும் பழியும் வேறுண்டோ?

ஆத்துமா எல்லாவற்றுக்கும் ஆதியாயுள்ளது. யாவையும் ஆள்கின்றது. சரீரமோ தொடக்கமுடையது. ஆளப்படுந் தன்மையுடையது. இப்படியிருக்கையில் நாங்கள் இவ்விரண்டையும் ஒன்றோடொன்று ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியுமா? அப்படி யொப்பிட்டால் இதிலும் வேறு பழி கிடையாது.

இயற்கையிலே ஆத்துமா அறிவுடையது. தூய்மையானது. சரீரமோ அறியாமையுடையது. தூய்மையற்றது. இவ்விரண்டையும் ஒப்பிட்டால் இதிலும் அஞ்ஞானம் பிறிதுண்டோ?

ஆத்துமா பிரகாசமுடையது. அதாவது சுயம்பிரகாச முடையது. சரீரமோ இயற்கையிலே இருள் மயமானது. இவ்விரண்டையும் ஒப்பிடலாமா?

யாரொருவன் தன்னை சரீரி என்று நினைக்கிறானோ ஐயோ! அவனிலுங் கீழ்மகன் யார்? யாரொருவன் தன்னுடைய சரீரமென்று சொல்கிறானோ அவன் மட்பிண்டத்தைத் தன்னுடையது என்று சொன்னது போலிருக்கும்.

யாரொருவன் தன்னை பூரணனென்றும் நித்தியனென்றும் இயற்கை அறிவுடையவன் என்றும் நினைக்கிறானோ அவன் உண்மையறிவாளி. அவனுக்கு இணையாக ஒரு தெய்வமும் இல்லை. யார் ஒருவன் தன்னை ஓர் அழுக்கும் பற்ற மாட்டாது என்றும் மாறுபாடு இல்லாதவனென்றும் தூய்மையிலும் தூய்மை என்றும் நினைக்கிறானோ அவனை அறிவாளிகள் ஞானி என்று சொல்லுவார்கள்.

வேதம் ஆகமம் யாவும் இந்த உலகம் முழுவதும் தெய்வமே நிறைந்திருக்கிறது என்றும் அதனை விட வேறு யாரும் இல்லை என்றும் முறையிட நாங்கள் எப்படி உலகம் இருக்கிறது. சரீரம் இருக்கிறது என்று நினைக்கலாகும்? அப்படி உலகம் சரீரம் வேறாயிருக்கிறதென்றால் இதைவிடப் பழி பிறிதுண்டோ? ஆன்றோரும் "நின்னாவார் பிறரன்றி நீயே ஆனாய்" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இன்னோரன்ன பல காரணங்களாலுங் கடவுளைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை. யாவு மவன் செயல்.

சொல்லெல்லாம் மோனம்
தொழிலாதியும் மோனம்
எல்லாம் நன்மோன நிறைவே.

- யோகர் சுவாமிகள்

யோகர் சுவாமியும் எங்கள் குடும்பமும்

சி. சிவயோகநாதன்

(விரிவுரையாளர், பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலை)

தவத்தரு சிவயோக சுவாமிகள்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

நமதுத்தில் பல ஞானிகள் உதித்தனர். மக்கள் எல்லோரையும் சித்தர்கள் என்று கூறுவர். அது தவறு. சித்தர்கள் மூன்று வகைப்படுவர். ஞானசித்தர், நாத சித்தர், இரசேகசித்தர் என்பவர்களே அவர்கள். ஞான சித்தர் வரிசையில் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு சிலர் இருந்தனர். அவர்களுள் கடையிற் சுவாமி, செல்லப்பா சுவாமி, யோகர் சுவாமி ஆகியோர் முதன்மையானவர்கள். இவர்களை சுவாமியென்று அழைக்க வேண்டும். யோகர் சுவாமிகள் ஞானத்தினால் பல உண்மைகளை கண்டறிந்திருக்கிறார். இவர் சில சமயம் மற்றவர் கண்ணில் படாமல் நடமாடுவர். அத்துடன் இறைவனோடு தலைப்பட்ட அடியார்கள். உலக இயற்கையே மாறினும், தாம் மாறாத் தலையாளர் ஆவர் என்பதை அப்பர் பெருமான் இப்படி விளக்குகிறார்.

*“வாணர் துளங்கில் என் மண்கம்பம்
ஆகில் என் மால்வரையும்
தானந்துளங்காத் தலை தடு
மாறில் என் தண்கடலும்
மீனம்படில் என் என் விரி சுடர்
வீழில் என்வேலை நஞ்சுண்டு
ஊனம் ஒன்றில்லா ஒருவனுக்கு
ஆப்பட்ட உத்தமர்க்கே.”*

பலர் அவருடைய ஞானத்தைப் பற்றி எழுதுவார்கள். ஆதலால் நான் என் குடும்பம் சுவாமியுடன் கொண்டிருந்த தொடர்மை மாத்திரம் எழுதுகிறேன்.

எனது தாய்மாமன் முகாந்திரம் வைத்தியலிங்கம் (High Court Secretary) கொழும்புத்துறை சுவாமியார் வீதியில், சுவாமியின் இருப்பிடத்திற்கு அருகில் வசித்தவர். அப்போது எனது தாயார் அங்கு போகும் போதெல்லாம் சுவாமியின் ஆசி பெற்று வருவது வழக்கம். நான் பிறந்தபொழுது அவருடைய நாமம் போல் எனக்கு சிவயோகநாதன் என்று பெயர் சூட்டினார். நான் பிறந்த சிறிது காலத்தில் குடும்பப் பிரச்சினையால் தாயார் அந்தப்பக்கம் போவதில்லை. கஸ்தூரியார் வீதியில் ஆயள்வேத வைத்தியர் முத்துக்குமார் வசித்தார். அவரும் சுவாமியின் பெரும் பக்தர். சுவாமி நகருக்கு வரும் நேரங்களில் முத்துக்குமாரின் வீட்டின் குந்தில் இருப்பார். சிகிச்சைக்கு வருபவர்கள் அவரின் ஆசிரவாதத்தைப் பெறுவார்கள்.

யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது இந்துக்கல்லூரி சபையில் முகாமையாளராக சேர் வைத்தியலிங்கம் துரைசாமி இருந்தார். அச்சபையால் சில ஆசிரியைகளை கல்லூரி ஆரம்பிப்பதற்காகத் தெரிவு செய்தார்கள். அதில் என் சகோதரியும் ஒருவராவார். அக்காலத்தில் ஒருநாள் வேறு இரண்டு ஆசிரியைகளுடன் கஸ்தூரி முத்துக்குமாரு வீட்டிற்கு மருந்துக்காக போன பொழுது சுவாமி குந்தில் இருந்தார். போனவர்கள் சுவாமியைப் பார்த்துக் கும்பிட்டார்கள். முன்பின் என் சகோதரியைத் தெரியாத சுவாமி அவைப்பார்த்து “வைத்தியலிங்கத்தின் மருமகன் எல்லோ, போய் நல்லாய் படி” என்றார். சில காலத்தின் பின் ஆசிரியர் கலாசாலை போட்டிப்பரீட்சையில் சித்தி அடைந்து பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியையாக சுவாமியின் ஆசியுடன் யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரியில் சேவையைத் தொடர்ந்தார். நான் S.S.C (இப்பொழுது O/L) பரீட்சைக்கு முன் சுவாமியிடம் ஆசிபெற ஒருநாள் காலையில் கொழும்புத்துறைக்கு போனேன். அங்கு சிலர் சுவாமி முன் இருந்தனர். சுவாமி உரத்த குரலில் “இங்கு சாத்திரம் இல்லையெடா, ஓடிப்போய் படி” என்றார். அதன் பின் பயந்து நான் அவரிடம் போறதில்லை. ஆனால் எனது யாழ் இந்துக் கல்லூரிக்கு அருகில் சுவாமியை காணும் நேரங்களில் கும்பிட்டுவிட்டு போவேன். பின் சுவாமியின் ஆசியுடன் பல்கலைக்கழகம் சென்று படிப்பை முடித்தேன்.

எனது மனைவியின் குடும்பமும் சுவாமியின் பக்தர்கள். அவரின் தந்தை இரங்கூனில் (Burma) உத்தியோகம் பார்க்கும் பொழுது மனைவியும் சகோதரர்களும் அங்கு பிறந்தனர். அவர்களுக்குச் சிறுவயதாக இருக்கும்போது இரண்டாம் உலகப்போர் தொடங்கிவிட்டது. யப்பானியர் போரில் பல இடங்களைப் பிடித்தனர். பின் சிங்கப்பூரையும் பிடித்துவிட்டார்கள். அடுத்து இரங்கூனில் போர் தொடங்கும் என்று எண்ணி தாயையும் பிள்ளைகளையும் கப்பலில் போறவர்களுடன் தென் இந்தியாவுக்கு அனுப்பிவிட்டு தாய் மாமனுக்கு அறிவித்தார். தாய்மாமன் மண்டபம் முகாமுக்குப் போய் மனைவியின் தாய் சகோதரர்களை சொந்த ஊரான உடுவிஷுக்கு கூட்டி வந்தார். உத்தியோகத்திற்காக தந்தை இரங்கூனில் தங்கியிருந்தார். சிறிது காலத்தில் பர்மாவில் கரும் போர் தொடங்கிவிட்டது. இறுதியில் யப்பானியர் இரங்கூனை கைப்பற்றிவிட்டனர். அதனால்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

தந்தை யாழ்ப்பாணத்திற்கு வரமுடியாமல் கால் நடையாக வட இந்தியாவிலுள்ள அலகபாத்திற்கு வந்து தங்கினார். இந்த பக்கம் வரமுடியாமல் தவித்தார். பர்மாவில் போர் தொடங்கிய பின் தந்தையிடம் இருந்து ஒரு தகவலும் கிடைக்காமல்

தாயும் பிள்ளைகளும் ஏங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது மனைவிக்கு வயது ஆறு. அவ்வேளையில் ஒருநாள் அதிகாலையில் சுவாமி உடுவிலிலுள்ள அவர்களின் எட்டு சார் வீட்டின் முன் விற்றாந்தையில் உள்ள சார்மனைக் கதிரையில் சார்ந்தபடி இருந்தார். மனைவியின் தாயார் நித்திரை விட்டு எழுந்து முன் கதவைத் திறந்தபொழுது சுவாமி இருப்பதைக் கண்டு ஆச்சரியத்துடன் கும்பிட்டபடி நின்றார். சிறிது நேரத்தின் பின் சுவாமி நிமிர்ந்து தாயாரை நோக்கி கூறியது. “வெள்ளைக்காரன் வெல்லுவான். அவர் வருவார், பயப்படாதே” என்றார். அதன் பின் தாயார் நம்பிக்கையுடன் இருந்தார். சிலகாலம் சென்ற பின் ஒருநாள் மாலை தந்தை சிறு பையொன்றை தோளில் சுமந்தபடி விட்டு வாசலில் வந்து மனைவியின் பெயரைச் சொல்லிக் கூப்பிட்டார். எல்லோரும் ஆனந்தத்தில் திகழ்ந்தார்கள். அவர் தான்பட்ட கஸ்டங்களைச் சொன்னார். சுவாமி இருந்த சார் கதிரை இன்றும் எங்கள் வீட்டில் இருக்கிறது.

மனைவியின் ஒரு தாய்மாமன் குமாரசாமி சுவாமியின் அடியவர்களில் ஒருவர். அவர் கொழும்பில் அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருந்தார். ஒவ்வொரு முறையும் யாழ்ப்பாணம் வரும்பொழுது சுவாமியிடம் ஆசிர்வாதம் பெற்றுத்தான் திரும்பிப்போவார். ஒருமுறை வந்தபொழுது மாலை பிரயாணத்துக்கு முன் காலையில் சுவாமியைப் போய் தரிசித்தார். அவர் உடனே நிமிர்ந்துசொன்னார். “இன்று பயணம் போகாதே”, என்றார். அவரின் அருள்படி அன்று மாலை புகையிரதத்தில் போகவில்லை. மறுநாள் அன்று போன புகையிரதம் தடம் புரண்டு

சிலருக்குக்காயம் ஏற்பட்டதாக செய்திவந்தது. இரண்டு நாளின் பின் சுவாமியிடம் ஆசிர்வாதம் பெற்று உத்தியோகத்திற்கு கொழும்பு சென்றார்.

மனைவியின் தாயார் தன் தம்பி குமாரசாமிக்கு திருமணம் செய்யும் வயது வந்துவிட்டது என்று பெண் பார்க்க நினைத்தார். கொழும்பிலிருந்து விடுமுறையில் வீட்டிற்கு வந்து மறுநாள் சுவாமியிடம் ஆசிர்வாதம் பெறச்சென்றார். சுவாமிக்கு முன் நின்று வணங்கிவிட்டு இருந்தார். சுவாமி கண்ணை மூடிக்கொண்டு இருந்துவிட்டு சில நிமிடத்தில் விழித்து “உனக்குத் திருமணம் வேண்டாம்” என்றார். சுவாமியிடம் விடைபெற்று விடு திரும்பியதும் தன் அக்காவிடம் தனக்கு திருமணத்துக்கு பெண் பார்க்க வேண்டாமென்றார்.

அதன்பின் ஒரு வருடப்பிறப்புக்கு விடுமுறையில் வந்தபொழுது சுவாமியை தரிசிக்கப்போனார். சுவாமி சிறிது நேரம் தியானத்தில் இருந்துவிட்டு, “உனக்கு ஏன் உத்தியோகம்? கொழும்புக்கு போகவேண்டாம்” என்றார். இதை தன் அக்காவிடம் சொன்னார். அதற்கு அக்கா தம்பியிடம், “இந்த இளம் வயதிலிருந்து எப்படி வீட்டில் சும்மா இருக்கிறது?” என்று கூறி அவரைத் திரும்பி கொழும்புக்கு அனுப்பிவிட்டார். ஏப்ரலில் திரும்ப வேலைக்கு போனவர் ஜூன் மாதம் நான்காம் திகதி யாழ்ப்பாணம் வர ஆயத்தம்செய்தார். “ஸ்டேஸனிற்கு போகுமுன் சிறிது நேரம் ஓய்வு எடுக்கப்போறன்” என்று உடனிருந்த நண்பனிடம் கூறிவிட்டு, உறங்கினார். ஸ்டேஸனுக்கு போக நேரமாகிவிட்டதென்று அவரது நண்பன் எழுப்ப அசைவின்றி இருந்தார். உறக்கத்திலேயே அவர் இறைவனடி சேர்ந்துவிட்டார். அக்கா பிறகு தான் உணர்ந்தார். சுவாமிக்கு ஞானத்தில் தெரிந்துதான் “ஏன் உனக்கு உத்தியோகம்?” என்றார் என்பது.

சுவாமியின் பெரிய மந்திரம்

“ஒரு பொல்லாப்புமில்லை
எப்பவோ முடிந்த காரியம்
முழுவதும் உண்மை
நாமொன்றும் அறியோம்”

சிவபக்தி

சிவபக்தி மாத்திரந்தான் மனிதனைப் பாக்கியவானாக்கும். மற்றையவனைத்தும் பிரயோசனமற்றவை. ஆகையால் இடைவிடாமற் சிவத்தியானம் பண்ணு. ஒன்றுக்கும் பயப்படாதே. வெற்றியுள் சொந்தம். எத்தனைமுறை தவறினாலுந் தைரியத்தைக் கைவிடாதே. தவறுதல் சட சம்பந்தமானது. நீயோ சித்துப்பொருள் (அதாவது அறிவுப் பொருள்). நீயொரு நாளும் அழியமாட்டாய். எழுந்திரு! விழித்துக் கொள்! காரியங் கைகூடுமட்டும் வழியிலே தங்கிவிடாதே! உற்சாகத்தோடு முன்னேறிச் செல். உனக்குச் சகல சக்தியுங் கட்டுப்படுவதைக் காண். வீண்வாத தர்க்கத்திலே நாளைப் போக்காதே. நீ எங்கே போகிறாயோ அங்கே உன்னுடன் பகவான் வருவார்.

வெளிமாதிரி யொன்றுஞ் செய்யாதே. உனக்குள் நீ பெலத்துக்கொள். சமயமென்பது ஒரு மாதிரியுமற்ற தனித்த நிலை. உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் பகவானுக்கு ஒப்படை. அதன்பின் உன்னைப் பற்றிய காரியங்களைக் கைவிட்டுவிடு. அனைத்தும் அவனே பார்.

- டோகர் சுவாமிகள்

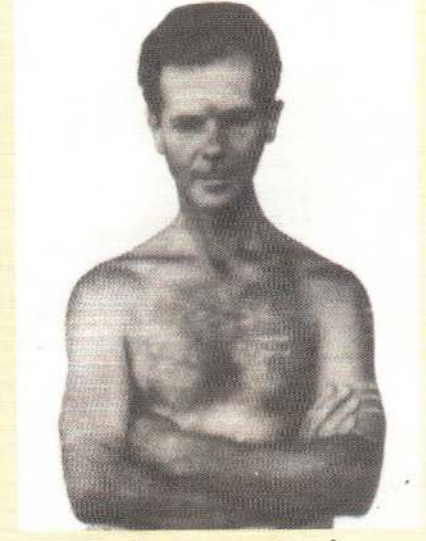
சீவயோக சுவாமிகளின் அருள்பெற்ற ஞானிகள்

மார்க்கண்டு சுவாமிகள்
(கைதடி)

சுப்பிரமூனிய சுவாமிகள்
(அமெரிக்கா)

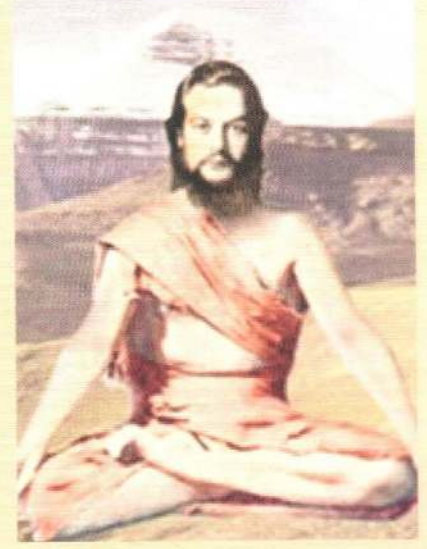
சாந்த சுவாமிகள்
(இங்கிலாந்து)

செல்லத்துரை சுவாமிகள்
(இலங்கை)

கௌரிபாலா சுவாமிகள்
(ஜேர்மன்)

சந்திரபாலா சுவாமிகள்
(பிரான்ஸ்)

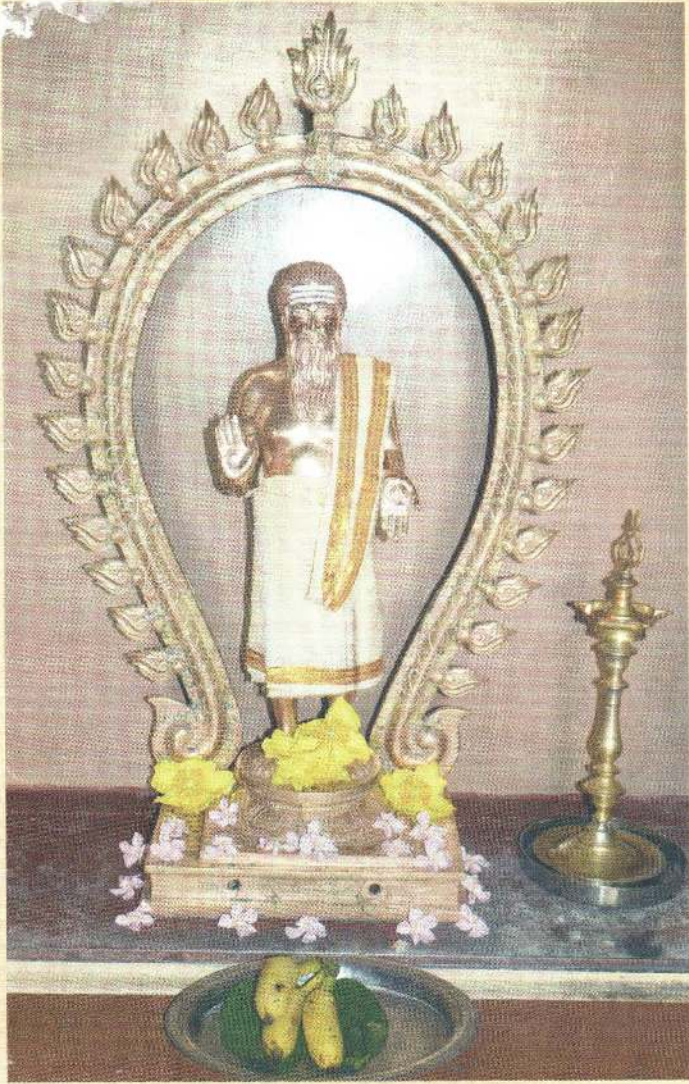

நார்க்குட்டி சுவாமிகள்
(அவுஸ்திரேலியா)

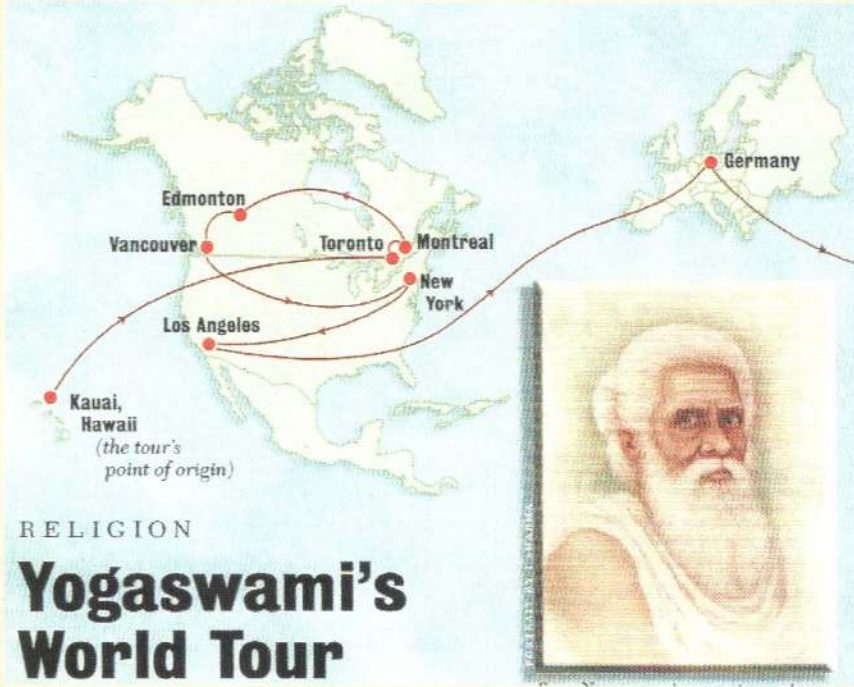

சிவயோக சுவாமிகள் தமது குருநாதர் செல்ல்பா சுவாமிகளுடன் தவ வாழ்க்கையிலிருந்த நல்லூர் தேரடியையும், கொழும்புத்துறை ஆச்சிரமத்தில் அடியார்களை ஆசீர்வதிக்கும் காட்சியையும், சுவாமிகளின் சமாதிக் கோயிலையும் இங்கு காணலாம்.

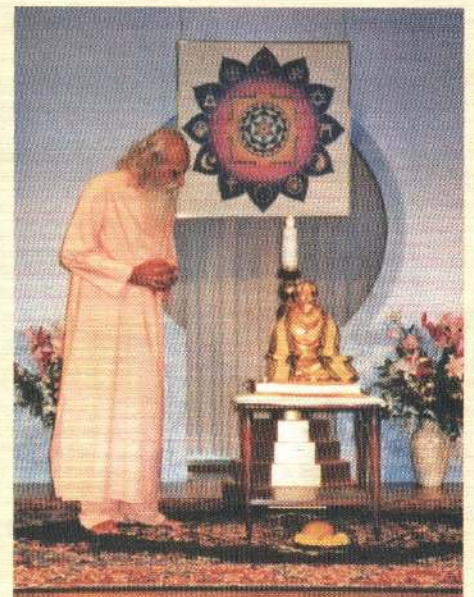

சிவயோக சுவாமிகள் அருள்பெற்ற யாழ். சிவதொண்டன் நிலையத்தின் காட்சிகளும் அவர் உபயோகித்த வாகனமும் (கார்).

சீவயோக சுவாமிகளின் உலக யாத்திரை

அமெரிக்காவில் சீவயோக சுவாமிகளின் உலக யாத்திரை ஆரம்பித்த போது, சிவாய சுப்பிரமூனிய சுவாமிகள் தனது குருநாதரின் திருவுருவச் சிலைக்கு தீபாராதனை செய்து யாத்திரையை தொடக்கி வைப்பதையும், அமெரிக்க இந்து இளைஞர்கள் திருவுருவச் சிலையை எடுத்து வருவதையும், திருவுருவச் சிலை வேர்ஜீனியாவிலுள்ள யோக ஆச்சிரமத்திற்கு சென்றபோது சச்சிதானந்த சுவாமிகள் வழிபாடு செய்வதையும் இங்கு காணலாம்.

“போடா போய் கந்தபுராணம் படி”

ஆ. தியாகராசா,

(அறங்காவலர், ஸ்ரீ நாகபூசணி அம்மன் கோவில், நயினாதீவு.)

தவத்திரு சிவயோக சுவாமிகள்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

தவத்திரு யோகர் சுவாமிகள் 14-04-1959 அன்று எனக்கு இட்ட அருள் வாக்கு கட்டளை. 1958 ஆம் ஆண்டு அரசாங்கத்தால் நாடளாவிய ரீதியில் நடாத்தப்பட்ட பொதுச் சேவை போட்டிப் பரீட்சையில் அரசசேவைக்கு தேர்வு பெற்றவர்களில் நானும் ஒருவன். பொது வேலை மராமரத்து மின்சக்தி அமைச்சின் கீழ் உள்ள கட்டிடங்கள் நிர்மாணத் திணைக்களத்தின் 16-04-1959 இல் சேவைக்கான நியமனம் வந்தது. எனது உறவினர் ஒருவர் 14-04-1959 ஆம் திகதி அன்று கொழும்பிற்கு பயணம் செல்வதாக அறிந்த எனது தந்தையார் அவருடன் என்னை கொழும்பிற்கு அனுப்பி வைத்தார். நயினாதீவிலிருந்து புறப்பட்டு படகு மூலம் புங்குடுதீவுக்கு வந்து அங்கிருந்து யாழ்ப்பாணம் வந்தோம்.

இரவு புகையிரதத்தில் தான் பயணம் என்ற படியால் பயணப் பொதிகளைக் கந்தர்மடத்தில் இருந்த உறவினர் வீட்டில் வைத்துவிட்டு மாலை பூசைக்கு வந்து நல்லூர் முருகனை தரிசனம் செய்தபின் தேர்முட்டியையும் சுற்றி வலம் வந்த பொழுது தேர்முட்டியின் வடக்குப்புறமாக நின்ற வில்மரத்தடியில் ஆண்களும் பெண்களுமாகப் பலர் அமர்ந்திருந்தார்கள். வடக்கே பார்த்தபடி ஒருவர் கால்கள் மேல் கால்களைப் போட்டபடி அமர்ந்திருந்தார். அடிக்கடி ஏதோ மெல்லிய குரலில் கூறினார். பின் தனது தாயையும் தடவினார். அங்கு இருந்தவர்கள் மிக அமைதியாக இருந்து அவர் கூறுவதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். நான் நின்றபடி நடப்பதை அவதானித்துக் கொண்டிருந்தேன். பின்பு சிறிது முன் நகர்ந்து சென்று ஒரு பெரியவர் பக்கத்தில் அமர்ந்து கொண்டேன். அப்பொழுது சிறிது உரத்த குரலில் கணபதிப்பிள்ளை அவனை இங்கு என்னிடம் அனுப்பும் என்று ஒரு குரல். சுவாமியார் சுட்டிக்காட்டிய பக்கமாக எல்லோரும் திரும்பிப்பார்த்தார்கள். என்பக்கத்தில் இருந்தவர் என்னைப் பார்த்து “சுவாமி உம்மை அழைக்கின்றார் எழுந்து போங்கள்” என்றார். கூடியிருந்தவர்கள் வியப்புடன் என்னைப் பார்த்தபடி இருந்தார்கள். நான் கை கூப்பியபடி மற்றவர்கள் வழிவிட சுவாமியார் முன் சென்று பாதத்தை தொட்டு வணங்கியபொழுது என் தலையில் அடித்து “ஓ! நம்ம டிப்பார்ட்மெண்டுக்கு வேலைக்கு போகின்றீரா? போடா போய் கந்தபுராணம் படி” என்றார். சுவாமியாரை வணங்கிவிட்டு எழுந்து வந்தேன். எல்லோரும் என்னை வியப்புடன் பார்த்தார்கள். “சுவாமியார் என்ன தம்பி சொன்னார்?” என்று கேட்டார்கள். “போய் கந்தபுராணம் படியடா” என்றார் என்று கூறினேன். நான் கொழும்பிற்கு வேலைக்குப் போவது பற்றியும் எனது பயணம் பற்றியும் எடுத்துக் கூறினேன்.

அங்கு நின்ற ஒரு பெரியவர் “தம்பி நீர் இப்போது வேலைக்கு போகும் திணைக்களத்தில் சுவாமியாரும்

ஒரு காலத்தில் வேலை செய்தவர் என்பதை தான் நம்ம டிப்பார்ட்மென்ட் என்று கூறினார்” என்றார். “அப்படியா ஐயா?” என்று நான் கேட்டபோது தான் பலருக்கும் அவரும் ஒரு அரசசேவையில் இருந்தவர் என்று தெரியவந்தது. “சரி ஐயா, கந்தபுராணம் படியடா என்றாரே?” என்று நான் கேட்டபோது “தம்பி அதுவும் நடக்கும்” என்று அவரும் ஒரு ஞானியார்போல பதில் சொன்னார். அவர்களிடம் இருந்து விடைபெற்றுக் கொண்டு வில்வ மரத்தையும் வழிபட்ட பின் பயணத்திற்கு ஆயத்தமாகி பயணப்பொதி வைத்திருந்த வீட்டிற்கு வந்தேன்.

நான் முதன் முதலாக புகையிரதத்தில் பயணம் செய்யப்போகிறேன் என்ற ஆர்வமும் கொழும்பு மாநகரத்தில் வேலை என்ற மகிழ்ச்சியும் ஒரு பக்கம் இருக்க, “போய் கந்தபுராணம் படியடா” என்ற அந்த வாக்கு எனக்கு ஒரு புதிராகவும் வியப்பாகவும் இருந்தது. புகையிரதம் கொழும்பு கோட்டை நிலையத்தில் நின்றதும் எல்லோரும் இறங்கினார்கள். என்னை அழைத்து வந்தவர் என் வரவை எதிர்பார்த்து நின்ற எனது சிறிய தந்தையாரிடம் என்னை ஒப்படைத்து விட்டு விடைபெற்றுச் சென்றார். எனது சிறிய தந்தையாருக்கும் எனது பெயர்தான். அவர் இலங்கை மத்திய வங்கியில் பதவிநிலை அலுவலராகப் பணிபுரிந்து கொண்டிருந்தார். இவர் கொழும்பு கொள்ளுப்பிட்டியில் கிறீன்பாத் என்ற இடத்தில் வசித்து வந்தார். இவருடன் தான் நானும் இருந்து வந்தேன். எனது பணிமனை இலங்கை வானொலி நிலையத்திற்கு அருகாமையில் அமைந்துள்ள கட்டிடங்கள் நிர்மாணப் பொறியியலாளர் அலுவலகமாகும்.

1963 ஆம் ஆண்டு புரட்டாதிமாதம் என்று எண்ணுகின்றேன், நான் கடமைபுரிந்து கொண்டிருந்த பணிமனைக்கு ஒரு தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது. அழைப்பினை எடுத்துத் தொடர்பு கொண்டவர் எனது பணிமனை நிர்வாக அதிகாரி. இவர் பெரும்பான்மை இனத்தவர். “ஐயா இங்கு மூன்று தியாகராசாக்கள் இருக்கின்றார்கள், நீங்கள் யார் பேசுகிறீர்கள்?” என்று கேட்டார். அவர் தனது பெயரையும் பதவியையும் கூறியதும் “ஐயா மன்னிக்க வேண்டும்” என்றபடி, என்னை அழைத்து “எங்கள் அமைச்சின் செயலாளர் ஸ்ரீகாந்தா ஐயா உம்முடன் கதைக்க வேண்டுமா” என்று கூறியபடி, தொலைபேசியைத் தந்தார். “வணக்கம் ஐயா” என்றேன். பதிலுக்கு அவரும் வணக்கம் கூறிவிட்டு “நீர் இங்கு வேலை செய்வது பற்றி இன்றுதான் உம்முடைய தகப்பனாரின் தபால்மூலம் அறிந்தேன். நீங்கள் இன்று வேலை முடிந்ததும் வெள்ளவத்தைப் பிள்ளையார் கோவிலுக்கு வாருங்கள்” என்றார். இதன்படி குறிப்பிட்டநேரம் அங்கு சென்றேன். அங்கே மணி மண்டபத்தில் கந்தபுராணப்படிப்பு

தவத்திரு சிவயோக சுவாமிகள்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

நடந்து கொண்டிருந்தது. பெரும் தொகையான அடியார்கள் மண்டபம் நிறைய இருந்து படிப்பைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். படிப்பவர்கள் ஒருபக்கமாகவும், பயன் சொல்பவர் ஒரு புறமாகவும் அமர்ந்திருந்தார்கள். சிங்கமுகன் களத்தில்

இறந்ததும், குரபன்மன் செய்தி அறிந்து புலம்பும் பாடல்கள் படிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தன. பொருள் படிப்பவரின் பண்ணும் சொல்பவரின் பண்ணும் ஒத்துவருவதாக இருந்தது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஸ்ரீகாந்தா ஐயா தன்பக்கத்தில் இருந்தவரிடம் ஏதோ கூறினார். அவர் என்னிடம் வந்து பாடல்களை படிக்கும்படி கேட்டார். இதனைக் குறிப்பால் உணர்ந்த அன்பரும் என்னை வந்து படிக்கும்படி அழைத்தார். நானும் படிப்பைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த குருக்களையும் வணங்கி விட்டு முறையாகப் புத்தகத்தை கை ஏற்று பயன் சொன்னவர் (பொருள் சொன்னவர்) எந்தப்பண்ணில் பொருள் சொன்னாரோ அதே பண்ணில் பாடல்களை பாடினேன். பொருள் சொன்னவர் சிறிது நேரம் என்னையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். காப்பு மீளவும் படித்து படிப்பு முடிந்தது. குருக்கள் ஐயா எழுந்து வந்தார். வந்தவர் “அந்தக் காலத்தில் கரம்பனிலிருந்து வந்து பயன் சொன்ன பெரியாரின் ஞாபகம் இவரின் குரலில் ஒலித்தது” என்று கூறினார். “தம்பி எந்த ஊர்?” என்றார். “நயினாதீவு” என்றேன். இதைக்கேட்டதும் பாட்டுக்குப் பொருள் சொல்லிக் கொண்டிருந்த பெரியார் எழுந்து வந்து என்னைக் கட்டிப்பிடித்து “நயினாதீவுக் குட்டிப்பிள்ளையாரைத் தெரியுமோ?” என்றார். “ஆம் ஐயா, அவர் என் தந்தை வழிப்பாட்டனார். அவரின் பெயர்தான் எனக்கும் வைத்துள்ளார்கள்” என்றேன். “ஐயா அவர்தான் எங்கள் குருநாதர்” என்றார் அந்தப் பெரியவர். என்னை அழைத்து வந்த ஸ்ரீகாந்தா ஐயா “இவர் இங்கு பணிபுரிகின்றார் என்பதை நேற்றைய தினந்தான் இவரின் தந்தையாரின்

தபால்முலம் அறிந்தேன். இவர் புராணம் படிப்பதில் மட்டுமல்ல திருமுறைகளிலும் வல்லவர். புராணங்கட்கு பொருள் சொல்லும் ஆற்றலும் படைத்தவர் என்றும் எனக்குத் தெரியும். நான் நயினாதீவு ஸ்ரீ நாகபூசணி அம்மன் கோவில் அறங்காவலர் சபையில் இருந்த காலங்களில் இவரின் திறனை நன்கு அறிந்திருந்தேன். அம்பாளின் பரம்பரை அறங்காவலர்கள்” என்றார்.

தொடர்ந்து திருக்கல்யாணப் படிப்பு நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. திருக்கல்யாணப்படிப்பு முடிவுறும் வேளை வரும் போது, புராணப்படன சபைத் தலைவராகிய ஸ்ரீ காந்தா ஐயாவிற்கு ஒரு தகவல் வந்தது. “போய் கந்தபுராணம் படியடா” என்று அன்று எனக்கு நல்லூரான் வீதியில் கட்டளையிட்ட யோகர்சுவாமிகள் 1964 ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் அமரத்துவம் அடைந்து விட்டார், என்பதுதான் அந்த செய்தி. 10-04-1964 இல் எல்லோரும் ஒன்றுசூடி முடிவெடுத்தார்கள், யாழ்ப்பாணம் செல்வதற்கு ஆனால் புராணம் முடிவுறவில்லையே என்ற கவலை. “ஐயா நான் உரிய நேரத்தில் வந்து நீங்கள் வரும் மட்டும் காப்பை படித்து வருகின்றேன். சுவாமிகளின் சமாதி வைப்பின் பின் திருமணப்படிப்பைச் செய்யலாம்” என்றும் கூறினேன். குருக்களும் “இது ஒரு விதிமுறைதான்” என்று கூறினார். இதன்படி எல்லோரும் யாழ்ப்பாணம் சென்றார்கள். நான் தினமும் உரிய நேரத்தில் வந்து தீபமேற்றி காப்பு செய்யுட்களைப் படித்து வந்தேன். பின்பு எல்லோரும் வந்த பின் திருமணப்படலம் உட்பட மற்றப் படனங்களும் படித்து புராணப்படனம் நிறைவு பெற்றது.

தான் சமாதி நிலையடையும் போது, நான் கந்தபுராணம் படித்துக் கொண்டு இருக்க வேண்டும் என்று, அன்று நல்லைக் கந்தன் தேரடியில் இட்ட கட்டளையின் பொருள் புரிந்து தெளிவு பெற்றேன்.

“குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குருவே சிவயோகர் சேஷடிகள் போற்றி போற்றி”

நற்சிந்தனை

என்னுடைய இராட்சியத்தில் இராப்பகலில்லை. நன்மை தீமையில்லை. நீ நானில்லை இன்றைக்கு நாளைக்கு இல்லை. பெரிது சிறிது இல்லை. நீயுயிந்த இன்பத்தை அநுபவிக்க வேண்டுமாகில் அங்கு முழுமனத்தோடு வெளியேறக் கடவை புகையிரதம் வேண்டியதில்லை. மாட்டுவண்டி தேவையில்லை. பின் என்ன வேண்டுமாகில் வைராக்கியமென்னும் புதுக்காத வண்டிலும் சாந்தம் என்னும் இரண்டு வெள்ளை எருதுகளும் மனப்பாக்கிய மென்னுஞ் சமையாத சாதமும் யாசகமென்னும் அங்கவஸ்திரமும் ஞானமென்னும் மூக்குக்கண்ணாடியும் எடுத்துக்கொண்டு பின்முன் நாடாமல் வரக்கடவை. அப்பொழுது நீ காண விருக்கும் காட்சிகளை என்னாற் சொல்ல முடியாது. கடவுளே சாட்சி.

மக்களுக்கு வழிகாட்டிய மாமுனிவர் யோகர் சுவாமிகள்

த. சிவப்பிரகாசம்,
கொழும்பு - 06.

தவத்தரு சுவயோக சுவாமிகளின்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

இப்புவிமலே காலத்திற்கு காலம் அவதரித்த அவதார புருஷர்கள் மானிடத்தின் மேம்பாட்டுக்காக தங்களை அர்ப்பணித்த சான்றோர்கள். இந்த வகையில் அறிஞர்கள், ஞானிகள், தவயோகிகள், புனிதர்கள். சீர்திருத்தவாதிகள், தீர்க்கதரிசிகள் தோன்றி தங்களின் முழுப்பங்களிப்பையும் தந்துள்ளார்கள். இவர்கள் ஆசிரவதிக்கப்பட்ட மகாத்மாக்கள். தங்கள் உள்ளுணர்வால் உணரப்பட்டவைகளை தனதாக்கி அவ்வப்போது வாழ்ந்த மக்களுக்கும், எதிர்கால சந்ததியினருக்காகவும் விதைத்துள்ளார்கள்.

இப்புண்ணிய சீலர்களின் வரிசையிலே ஈழத்தின் வடபுல யாழ்ப்பாணத்தில் கடந்த 150 வருடங்களுக்குள் தோன்றி, சமயம், ஆன்மீகம், தத்துவம், விஞ்ஞானம், சீர்திருத்தம் அனைத்தையும் உள்ளடக்கி, தனித்துவம் வாய்ந்த தனி மனிதனாக நின்று, தனது தெய்வீக சக்தியாலும் (Divine Energy) தெய்வீகப் பார்வையாலும் (Divine Vision) மக்கள் மனத்திலே ஆழமான விழிப்புணர்வையும் பதிவையும், ஏற்படுத்திய மகான்தான் எல்லோராலும் அன்புடனும், பண்புடனும் அழைக்கப்படுகின்ற யோகர்சுவாமி.

மெய்ஞானியாகிய அவர் மக்கள் வழிகாட்டியாகவும் சகோதரனாகவும், நண்பனாகவும். ஆசானாகவும், சிலவேளைகளில், அவரவர் நலன் கருதி, அன்பும் கண்டிப்பும் கலந்த மொழிபேசி, தன் கருணை உள்ளத்தை அநேக சந்தர்ப்பங்களிலே வெளிப்படுத்தியும், சாதாரண மக்களுடன் சாதாரணமாக இருந்து, வாழ்ந்து, தெய்வீகத்தை மக்கள் மனத்திலே பாய்ச்சியவரும் இப்பெரியாரே.

இப்பெருந்தகை, “ஆன்ம விசாரணையே முதற்படி”, “இருட்டில் இருந்தாலும் வெளிச்சமாய் இரு” என்ற ஆன்மீக தத்துவத்தை நிலை கொண்டு, சாதாரண மனிதனையும் வைரமாக்கவல்ல, ஞானமழை பொழிந்து மக்கள் மனத்திலே புத்துணர்ச்சி, மறுமலர்ச்சி, ஆன்மீக விழிப்புணர்வு, மாற்றம் ஆகியன உருப்பெற வித்திட்ட மகான். ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட அருள்மொழிகள், நற்சிந்தனைகளில் பத்து சதவீதத்தையாவது தனதாக்கி, சாதனை செய்தும், அவரது குடும்ப ரூபத்தை மனக்கண்முன் வைத்து ஆராதனை செய்யும் போதும், நாம் இங்கு வந்ததின் நோக்கத்தை பூர்த்தி செய்வதுடன், அவருடனான விசுவாசத்தையும் உறுதிப்படுத்தியவர்களும் ஆவோம்.

ஒரு சமயம் விவேகியொருவர் யோகியானவரை அணுகி, “நான் சந்தோஷமாக இருக்க விரும்புகிறேன்” என்ன செய்ய வேண்டுமென வினவியபோது “நல்லதையே செய் தீயென செய்யாதே” என்ற விளக்கத்தைக் கேட்ட விவேகி ஏமாற்றமடைந்தவராய், “இது மூன்று வயதுப் பாலகனுக்கும் தெரியும்” என்றார். “ஆம், மூன்று வயது பாலகன் இதை அறிவான். ஆனால் எண்பது வயது நிரம்பியவர் இதைப் பயிற்சி செய்வாரா?” என்று பணிவாக கூறி, “அறிவு செயல்படுத்தப்படும் போதே வெற்றி” என்று சாதாரியமாக அறிவித்தார்.

மேலும் சசங்கா வீரப் பெருமா என்ற பத்திரிகையாளர் தனது “Homage to Yogaswamy” என்ற நூலிலே குறிப்பிடுகையில்: அமெரிக்க நாட்டைச் சேர்ந்த அம்மையார் சுவாமியை அவரது குடிசையில் சந்தித்து சம்பாஷித்த சமயம் “கிறிஸ்துவும் புத்தரும் எங்களை பாதுகாக்க மாட்டார்களா?” என்ற கேள்வியை முன் வைத்தார். பதிலளித்த சுவாமிகள் “Buddha and Christ saved themselves through their own efforts. Each man for himself - in this spiritual business. Don't believe anyone who promises to help you. No one can help you because no one can. They may point out the path but you have to do the walking.” என்று கூறி சுயமுயற்சியின் அவசியத்தை வலியுறுத்தியுள்ளார்கள்.

“ஆசையே அச்சத்திற்கு காரணம்”, “ஆசையில்ருந்தே அனைத்தும் எழுகின்றன” என்றுரைத்த ஞானி ஆசைக்கான காரணம், தோன்றி மறையும் பௌதீகப் பொருட்களில் உள்ள பற்று மட்டுமல்லாது, ஆசைக்கு தீனி போடும் காமம், குரோதம், ஆணவம், பேராசை, பற்று, பொறாமை, வஞ்சனை, பழிவாங்கல், பெயர், புகழ், போலிக் கௌரவம் போன்றவைகளும் என்பதை உணர வைத்துள்ளார்கள்.

இத்தவயோகி, ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்திற்கு சொந்தமானவர் அல்லர். பொதுச் சொத்தாகிய இவர் உலக சேவையாளர் (World Server) வரிசையில் முன் நிற்கின்றார். இவரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ‘முழுவதும் உண்மை’, ‘எப்பவோ முடிந்த காரியம்’, ‘ஒரு பொல்லாப்புமில்லை’, ‘யாம் அறியோம்’ என்ற மகா மந்திரங்கள் உயிர்த்தன்மை உடையவையாதலால் காலத்தால் அழியாதவை. இம்மந்திரங்களின் உட்பொருளை நன்குணர்ந்து, கடலில் முத்தெடுப்பதற்கு ஆழமாக செல்வது போல், ஆழமாகச் சென்று கடையும்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

போது சும்மாவிருக்கும் சுகத்தை அனுபவிக்கலாம்.

இன்றைய யுகத்தில் எதிர்மறை (negativity) என்ற பிணியால் தாக்குண்டு அல்லப்படும் மானிடத்திற்கு அவர் அருளிய ஞானமுத்துக்கள் சென்றடையுமேயானால், இயற்கை மருந்தாக (Natural

cure) செயற்பட்டு ஆக்கபூர்வமான சிந்தனை மாற்றம் உருவாகும்.

சுவாமியினுடைய உதடுகளிலிருந்து அவ்வப்போது உதித்த மணிகள் (Jewels) உயிர்த்தன்மை உடையவை என்பதை சசங்கா வீரப்பெருமா என்ற பெரியார் அவரின் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளது இங்கே பொருத்தமாகும்.

"Yoga swami died few years ago but what he imparted in his characteristically casual manner will always remain living truths and a source of inspiration

to all. The experience of conversing with a living master in a memorable interview was far more instructive than reading many books relating to the ageless spiritual and philosophical wisdom."

இவர் முக்காலங்களையும் நன்குணர்ந்த தீர்க்கதரிசி, யாழ்ப்பாண மக்கள் எதிர்நோக்கவுள்ள இடர்களையெல்லாம் தன் உள்ளுணர்வார் உணரப்பட்டு, அன்று கூறிய வாக்கியம் அவரை ஒரு தெய்வீகத்தன்மை பொருந்திய தீர்க்கதரிசியாக காட்டுகிறது. கடந்த ஐம்பது வருடங்களுக்கு மேலாக அல்லலுறும் மக்களுக்கு பலர் எடுத்த முயற்சிகள் சிதறுண்டு இருக்கும் காலகட்டத்தில், பல தசாப்தங்களாக சுவாமிகளிடமிருந்து புறப்பட்ட வலிமையான எண்ண அலைகள் இன்றும் உலா வருவதே ஓரளவு கை கொடுக்கின்றதோ என்றும் சிந்திக்கின்றேன்.

இப்பெரியாரைப் பற்றிய நினைவிலே தோன்றிய சிந்தனைகளை மட்டுப்படுத்தி உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

சுவாமிகளின் கடிதம்

யாவும் நமது ஊர். யாவரும் நமது கேளிர். நன்மை தீமை நாம் தர வருவன. பிறராலன்று. பிறர் காய்ந்த வழிக் காய்கிலம் உவந்த வழி உவக்கிலம். யாவும் திருவருளென்பது நன்கு அறிவோம். நம்மைச் சூழுவருவிருக்கும் மலைகள் திருமாலைப்போல் பச்சைப் பசேலெனக் காணப்படுகின்றன. இரைந்து விரைந்து செல்லு மருவிகளின் இனிய சத்தம் திருமாலின் கரத்திலிருந்து இடைவிடாது ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும் பாஞ்ச சன்னியத்தை ஒத்தன. சந்திரனுக்கு சூரியனு மிருபாரிக ளிருபக்கத்தும் விளங்குவதுபோல் விளங்குகின்றன. மரக் கொம்பரிலிருந்து தீங்குரலாற் பாடும் பட்சிகள் அக்கண்ணன் புல்லாங்குழல் பாடுவதை ஒத்திருக்கின்றன. தேயிலை கொய்யும் மகளிர் திருமாலின் இனிய பக்தரான கோபிகாஸ்தீர்களை நேர்வர். இவ்விடத்துக் கறங்கும் முரசும் துரியோதனுடனே போருக்குச் சென்ற பஞ்சபாண்டவரின் தேரின் மீது அடிக்கப்படும் பேரிகையை இசைந்தது. எப்படித் திருமால் சகல வளங்களுடனுந் துவாரகையில் விளங்கினானோ அப்படியே இம்மலை இவ்விடத்து மிளிர் கின்றது. கண்ணனுடைய விருந்தினராக நாம் இவணிசூக்கிறோம். ஒன்று கூறுதும். உவந்து கேட்குதி. நன்று தீதென நாட்கழிந்தன. என்று காணுவல் என்ற எண்ணமே இன்றும் எம்மை இசைந்து வாட்டிற்று.

என்றும் மறவாதவன்
17-02-32

சொல்வதை மிகவும் கவனமாகக்கேள். நீ யார்? உடம்பா? மனமா? அன்றிக் கண் காது வாய் மூக்கு முதலிய அவயவங்களா? இல்லை. ஏன் எனது உடம்பு எனது கையென்று சொல்லுகிறதனால் நான் உடம்பை விட வேறு பொருளல்லவா? ஆம். பின்னை நான் எப்படிப்பட்டவன்? அழிவில்லாதவன். ஆகையால் எனக்குப் பயம் முதலியன வரலாமா? இல்லை. ஆனால் சரீர மன தர்மத்தையொட்டிப் பாவத்திற்கு பயப்பட வேண்டும். புண்ணியத்தைச் செய்யவேண்டும். புத்திமான்கள் இப்படி நினைந்தும் செய்தும் பேரின்பத்திற்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் பாத்திரமுள்ளோராகின்றனர். நிலம் காற்று தண்ணீர் நெருப்பு வானம் இவைகளாலாக்கப்பட்ட வீட்டில் பகவான் வசிக்கிறார். ஆனபடியால் வீட்டைச் சுத்தமாயும் மனத்தைச் சுத்தமாயும் வைத்து அமைதியாய் நட.

என்றும் மறவாதவன்
27-02-32

அன்பு நிறைந்த கந்தனுக்கு

அடியேன் எழுதும் விண்ணப்பம். அடியேனுக்கு மடம் ஒவ்வொருவருடைய இதயமும் மரநிழலும் சந்நிதியும் என அறிக.

"எண்ணித் துணிக கருமம் துணிந்தபின்
எண்ணுவ மென்ப திழுக்கு"

என்னும் அடிகள் வாக்கையும் கவனிக்க.

இவ்வண்ணம்
யோகர் சுவாமி

இடர் களைந்திட்ட குரு

வ. கோவிந்தபிள்ளை,
உயரப்புலம் கோவிலடி, ஆனைக்கோட்டை.

தவத்தரு சீவயோக சுவாமிகள்

50வது குருபூசை சிறப்புதழ்

புராணங்களிலும் இலக்கியங்களிலும் ஒருவரைப்பற்றி அதிகமாகக் கூறப்பட்டிருப்பின் அதனை புனைந்துரை என்றும், முகஸ்துதி என்றும் கூறுபவர்கள் உண்டு. அவ்வாறு கூறப்பட்டிருப்பது புனைந்துரையல்ல, உண்மையே என்று ஏற்றுக்கொள்பவர்களும் உண்டு. இதனைப் போன்று இற்றைக்கு ஐம்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நண்பரொருவர் யோகர் சுவாமிகளைப் பற்றிக் கூறியதும் ஆகும்.

நண்பர், தாம் சைக்கிளிற் சென்று கொண்டிருந்த சமயம் எதிர்பாராது வழியிற் சுவாமிகளைக் கண்டதும், செய்வதின்தென்றறியாத நிலையில் நிலைகுலைந்தமை பற்றி எடுத்துக்கூறிய பாங்கு அத்தகைய ஒருவரை நானும் காணவேண்டும், தரிசிக்க வேண்டுமென்ற வேணவா என்னுள் எழுந்தது. இந்தநிலை,

**“நீயும் தொல்வினை நீக்கலின் எம்பிரான் நிலைமை
ஆயும் நல்லுணர் வின்றுவந் தெய்திய துனக்கு”**

என்ற கூற்றுக்குச் சமமாகும்.

நான் இம்மாவட்டத்தினைச் சாராதவனாகையால் நண்பர் மூலம் சுவாமிகளது ஆச்சிரமம் அமைந்துள்ள இடத்தினைக் கேட்டறிந்து முதல்நாள் மாலையே சென்று இடத்தினை அறிந்தபின்னர் அடுத்தநாள் அதிகாலை எழுந்து அவருக்கென வாங்கிவைத்திருந்த பழவர்க்கங்களுடன் சென்றிருந்தேன். அங்கு சென்றபோது அவர் உட்கார்ந்திருந்தார். குத்து விளக்கொன்று சுடர்விட்ட வண்ணம் அவர் முன்பாகப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது. இருப்பினும் அவருக்குப் பக்கத்தில் இன்னுமொருவர் வீற்றிருந்தது எனது எதிர்பார்ப்புக்குச் சிறிது சங்கடமாக இருந்தது. இருப்பினும் சென்ற யான், கொண்டுசென்ற பழங்களை அவர் முன்பாக வைத்து நின்றேன். அப்போது என்னை தமக்குப் பக்கமாக அமருமாறு கூறினார். அப்படிப்பட்ட ஒருவர் கூறியமாதிரித்தே எவ்விதம் அமருவது? இருப்பினும் ஏனோ என் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் ஒழுக ஆரம்பித்தது. இதனை அவர் சிறிது நேரம் கூர்ந்து நோக்கியபின்னர் என்னிடம்,

**“இவற்றை எடு; கொண்டுபோ; இங்கு ஏன் வந்தாய்;
கடவுள் உன் வீட்டிலேயே இருக்கின்றார்;
அவரிடம் கூறு”**

என்று என்னைக் கடிந்தார்.

செய்வதறியாது திகைத்த நான் அவர் முன் வைத்த பழவர்க்கங்கள் முதலியனவற்றை எடுத்துக்கொண்டு வீடு வந்துசேர்ந்து அவற்றை எனது சகோதரியின் பிள்ளைகளிடம் கொடுத்தேன். அந்நாட்களில் வழமையாக வீட்டின் தென்கிழக்கு மூலையில் ஒரு கல்லை வைத்து வெள்ளிக்கிழமைகளில் அம்மனை நினைத்து கற்பூரம் கொழுத்தி வணங்குவது வழக்கம்.

ஒரு நாள் அவ்வீட்டில் வாங்குகொன்றில் இருந்து உணவருந்திக் கொண்டிருந்த சமயம் அம்மூலையில் இருந்து பிரகாசமான ஒளிக்கற்றை என்னை நோக்கி வீசியது; உடனே எனக்கு பக்கத்தில் ஒரு நரை மூதாட்டி அமர்ந்திருந்தார். நான் உண்ட உணவுப் பாத்திரத்தினை நீட்டியதும் “உதை எவ்விதம் சாப்பிடுவது” என்று கூறி மறைந்தார். அவ்வுணவில் ‘மாயிசம்’ கலந்திருந்ததைக் கண்டேன். விழித்ததும் இந்த நிலை குறித்த மிகவும் கவலையுற்றேன்.

பின்னர் பல்கலைக்கழகம் செல்லும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. பெரியவர்கள் கூறும் சில சொற்களை உடனடியாக விளக்கிக் கொள்வது கடினம். அவை சிலேடையாகவும் அமையும். அவரன்று கூறிய “உன் வீடு” என்பது கல்லும் மண்ணும் கொண்டு கட்டிய வீடு அல்ல; அதுவோ,

**“தோலாற் சுவர்வைத்து நாலாறு காலிற்சுமத்தியிரு
காலா லெழுப்பி வளைமுதுகோட்டிக் கைநாற்றி நாம்
பா வர்க்கை யிட்டித் தசைகொண்டு வேய்ந்த
“அகம்”**

என்பதை உணர் நீண்டகாலம் எடுத்தது.

இருப்பினும் அவரது சிறந்த வழிகாட்டல் எனக்குச் சிறந்த சற்குருவின் வழிகாட்டல் போல மகிழ்வுட்டியதால் அவரை நினைந்து பின்வருமாறு பாடலொன்று பாடலாயினேன். அது வருமாறு:-

**“தாங்கொணாத் துயர்குழிற் தென்பிட்பிடித் துந்திடத்
தஞ்சமொன் றறிகிலாதே
தவயோகர் சாமியே நினைபயான் கண்டுமனத்
தாயம் விலக்கவேண்ணி**

மாங்கனி நறுங்கதலி பாக்குவெற்றிலையு
மகிழ்வொடு கரத்தேந்தியே

தவத்திரு சீவயோக சுவாமிகளின்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

வந்துனருள் ஒளிபரவு
நறைகமழ் மலர்பாத
மயலைவ தமைப் பரப்பி

நீங்காத விணைவிழிகள்
நெஞ்சமுறு கவலைதனை
நிறைதாரை யாய்ப்பெய்திட
நின்மலன் பதமுலவு
நெஞ்சினாய் விழிகளால்
நீடுநீ கூர்ந்துநோக்கி

சங்குநீ வந்ததேன் இவைகளைத் தூக்கேகு

இறைவனுன் வில்லமுன் டென்
றென்றுகூ நிக்கனவி லம்மையைக் காட்டியென்
விடர்களைந் திட்ட குருவே”

என்று பாடி மகிழ்வேனாயினேன்.

“பாலெல்லாம் நல்லாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள
நூலெல்லாம் வள்ளுவர் செய் நூலாமோ”

என்ற கூற்றுக்கு உவமையாக அமைந்த சற்குருவே யோகர் சுவாமிகள் ஆவார். பெரும்பாலானவர்கள் தாம் தாம் கற்றறிந்த சித்துகள் முதலியனவற்றைக் காட்டி பலரைத் தம்பால் ஈர்ப்பதும், அவ்வாறு ஈர்க்கப்பட்டவர்களை நம்ப வைப்பவர்களுமாக இருப்பவர்களே அன்றி உண்மைப் பொருளை அறிய வழிகாட்டுபவர்களாக அமைப்பவர்கள் அறிதினும் அறிதெனலாம். தாமே அறியாத ஒரு பொருளை பிறருக்கு அறிவிப்பது முடியாத காரியமாகும்.

சீவயோக சுவாமிகள் 50வது குருபூசை – கட்டுரைப்போட்டி முடிவுகள்

கீழ்ப் பிரிவு

முதலாம் இடம்

செல்வி எம். ஆர். திஸ்னா அபிநயா
நீர்/விஜயரத்தினம் இந்து மத்திய கல்லூரி
நீர்கொழும்பு

இரண்டாம் இடம்

செல்வி அஷாரிஹா அசோகன்
யா /வேம்படி மகளிர் உயர்தர பாடசாலை
யாழ்ப்பாணம்

மூன்றாம் இடம்

செல்வி வானதி செங்கதிர்ச்செல்வன்
யா/இந்து மகளிர் கல்லூரி
யாழ்ப்பாணம்.

மத்திய பிரிவு

முதலாம் இடம்

செல்வன் ராமலிங்கம் நித்தியராஜ்
பொல /திம்பு ஹெவன் பிட்டி தமிழ் மகா வித்தியாலயம்
பொலநறுவை

இரண்டாம் இடம்:

செல்வி தேவயிரியா பாலச்சந்திரன்
யா/நெல்லியடி மத்திய மகா வித்தியாலயம்
நெல்லியடி

மூன்றாம் இடம்

செல்வி சிவராஞ்சனி முருகையா
மா/ கந்தேநுவர தமிழ் மகா வித்தியாலயம்
மாத்தளை

மேற்பிரிவு

முதலாம் இடம்:

செல்வன் செங்கதிர்ச்செல்வன் சேந்தன்
யாழ். இந்துக் கல்லூரி
யாழ்ப்பாணம்

இரண்டாம் இடம்

செல்வி லக்ஷியிரியா பாலச்சந்திரன்
யா/ நெல்லியடி மத்திய மகா வித்தியாலயம்
நெல்லியடி

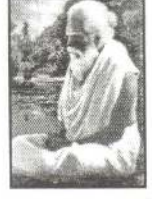
மூன்றாம் இடம்

செல்வி ரேணுஹாஷனி சிவசுப்பிரமணியம்
பரிசுத்த திரித்துவ மத்திய கல்லூரி
நுவரெலியா

குருவடிவில் நான் கண்ட இறைவன்

இரா. சத்தியவான்
கொழும்பு-15

தவந்திரு சுவயோக சுவாமிகளின்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

வட்டுக்கோட்டையில் இந்துசமய அபிவிருத்தி சங்கத்தின் பாடசாலைக்கு புத்தகம் வாங்க வேண்டி நானும் செயலாளரும் வண்ணார்பண்ணை சிவன் கோவில் முன்புள்ள வீதியில் சென்றோம். அங்கே தான் நடந்தது எதிர்பாராத இந்த சம்பவம்.

ஒரு வயதுபோன முதியவர் அந்த வழியில் வந்து கொண்டு இருந்தார். எமக்கு முன்பு வந்த அந்த முதியவர் என் கையை பிடித்து “எங்கையடா போறாய் என்னைத் தெரியுமோடா?” என்று அதட்டினார். நான் ஒன்றும் பேசவில்லை. “எனது கையை விடும்” என்று உதறினேன். “நான் விட்டாலும் நீ என்னை விடமாட்டாய்” என்று சொல்லிச் சென்றுவிட்டார். பக்கத்தில் உள்ள கடைக்காரர்கள் என்னை அழைத்து “தம்பி அவர் தான் யோகசாமி, உங்களுக்கு இன்று நல்லகாலம்” என்றனர்.

நான் திரும்பிப் பார்த்தேன். அவர் போய்விட்டார். நானும் மற்றவரும் பல புத்தக கடைகளுக்குச் சென்று சமயப் புத்தகங்களும் வாங்கி கடைசியாக றீகாந்தா புத்தகக் கடைக்கு வந்தோம். என்ன ஆச்சரியம்? சுவாமியும் உள்ளே இருந்து வருவதைக் கண்டேன். வந்தவர் வெளியில் போவார் என்று என்று நினைத்தேன். ஆனால் என்னருகில் வந்து என் இடது பக்க சொக்கையில் முத்தமிட்டார். சிவ சிவ என்ற மந்திரத்தை எனது காதில் கேட்க ஒதினார். எனக்கு மின்சாரம் தாக்கியது போலிருந்தது. என்னை விட்டு வெளியில் சென்றார். எனக்கு என்ன செய்வது என்று தெரியாது திகைத்து விட்டேன். வயது பதினெட்டு இருக்கும். எஸ். எஸ். சி படித்த நேரம். உடனே வீட்டுக்குச் சென்று விட்டோம். அடுத்தநாள் பாடசாலைக்குச் சென்று நடந்தவற்றை சமய பாட ஆசிரியரிடம் கூறினேன். அவர் சந்தோஷப்பட்டு சுவாமியார் கொழும்புத்துறையில் இருக்கிறார். சென்று வரவேண்டுமென்றார். நான் அடுத்த நாள் வெள்ளிக்கிழமை சுவாமியாரை சந்திக்க சென்றேன். நான் வருவதை எதிர்பார்த்து நிற்பது போல் நின்றார். “வாடா வா. நீ ஒரு நல்ல பரம்பரையைச் சேர்ந்தவன். நாம் எல்லோரும் முற்பிறப்பிலை ஒன்றாக இருந்தவர்கள். இங்கே பிறந்துவிட்டோம். சிவதொண்டு செய்வதே எமது வேலை” என்றார். “What do you think you will become that” என்று ஆங்கிலத்தில் கூறினார். பொம்மைக்கும் பொம்மைக்கும் கல்யாணம் பூலோகமெல்லாம் கொண்டாட்டம் என்று கையை தட்டினார். நான் ஒன்றுமே பேசவில்லை. “அறையிலை

சென்று தியானம் செய்யடா” என்றார். “தியானம் செய் உள்ளே உள்ள உணர்வு வழிகாட்டும். நீ என்ன தேவையென்று நினைக்கிறாயோ, அது எல்லாம் வழிகாட்டும்” என்றார். நான் வீட்டை போக வெளிக்கிட்ட நேரம் “கொஞ்சம் பொறு, ஆரோ வடை, மோதகம் கொண்டு வாரார்கள் சாப்பிட்டு போடா” என்றார். என்ற ஆச்சரியம் பத்து நிமிடத்தில் வடை, மோதகம் வந்து சேர்ந்தது. உடனே எனக்கு கொடுக்கும்படி கூறி வாங்கித் தந்தார். இதுதான் இறைவனின் விளையாட்டு.

ஒருமுறை காந்தி சேவா சங்கத்தின் ஆண்டுக் கூட்டத்தில் என்னைப் பேச வைத்தனர். எங்கள் ஊரில் உள்ள சிவன் கோவில் வீதியில் நான் முப்பது நிமிடம் வரை பேசினேன். எல்லோரும் கைதட்டி வரவேற்றனர். இரண்டு நாளுக்குப் பின்பு சுவாமியாரிடம் சென்றேன். அவர் என்னைக் கண்டதும் “என்னடா சிவன் ஆலயத்தின் பின்பு பேசினாயடா, நான் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன்” என்றார். நான் திகைத்துப் போனேன். சிவனின் திருவிளையாடலா இது என்று நினைத்தேன். பேசுவதெல்லாம் சமயப் பேச்சாக இருக்கட்டும் என்றார்.

ஒருமுறை நானும் என்னோடு சேர்ந்த இருபது வாலிபர்களும் எங்கள் ஊரின் அருகாமையில் உள்ள அம்மன் ஆலயத்தில் பலி எடுப்பதை நிறுத்தச் சென்றோம். பலி இடும் இடத்தில் சத்தியாக்கிரகம் செய்யச் சென்றோம். கோவில்காரரும் எம்மை அடித்து துரத்திவிட்டனர். அடுத்த நாள் வேள்வி பலியிடும் நாள் நாம் சென்று குழப்புவோம் என்று எண்ணி பொலிஸில் அறிவித்து என்னை கைது செய்தனர். என்னோடு சேர்ந்த இருபது வாலிபரையும் பாடசாலைக்கு சென்று கைது செய்து சங்காணைப் பொலிஸில் நிறுத்தினர். அதன் பின்பு யாழ்ப்பாணம் பெரிய கோட்டில் நிறுத்தி விளக்கம் செய்தனர். அப்போது என்னை கூட்டில் ஏற்றி வைத்து விளக்கம் கேட்டனர். என்ன அதிசயம் அங்கே முத்துகுமாரசாமி சட்டத்தரணி வந்து தான் இந்த வழக்கைப் பொறுப்பேற்பதாக கூறி நடந்தவற்றை என்னிடம் கேட்டார். நாம் பலியிடுவதைத்தான் எதிர்க்கின்றோம். கோவிலில் இது நடக்கக்கூடாது என்றேன். உடனே நீதவாணைப் பார்த்து பள்ளிக்கூட மாணவர்கள். இவர்கள் பலி இடுவதைத்தான் எதிர்க்கிறார்கள். நல்ல விடயம் என்றார்.

தவத்திரு சுவயோக சுவாமிகள்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

கோவில் முதலாளி ஒரு பாடசாலை அதிபர். அவர் முந் நூறு வருடங்களாக நடைபெறுகிறது என்றார். நீ படித்த பிள்ளை இதை செய்யலாமா. மாணவர்கள் எதிர்க்கிறார்கள் நிறுத்துவது நன்று என்று கேட்டு கொண்டார். நீதவான்

மாணவர்கள் கோவில் பக்கம் போகக் கூடாது என்று கூறி ஒருநாள் மறியல் என்று தீர்ப்பளித்தார். இதைக் கேட்ட முத்துக்குமாரசாமி அவர்கள் என்னிடம் வந்து “தம்பி என்னை யோகசுவாமி தான் அனுப்பி வைத்தார். அவரிடம் போனபோது தனது பிள்ளையை கோர்ட்டில் நிறுத்தி இருக்கிறார்கள் என்றார். தம்பி நீங்கள் கோர்ட் முடிய ஆறு மணிக்கு சுவாமியாரிடம் போக வேண்டும்” என்றார். நான் அழுதேன். இறைவனை நம்பினாற்கு குறைவில்லை என்றார்.

நான் கோர்ட் முடிய ஆறு மணிக்கு சுவாமியாரிடம் சென்றேன். அவர் என் வருகையை எதிர்பார்த்த மாதிரி இருந்தது. நான் உள் சென்றதும் “வாடா வா என்ன வேலை நாயின் வாலை நிமிர்த்தப் பார்க்கிறாய் முடியுமா? கவனம் உன்னை அடித்துக் கொலையும் செய்ய பார்ப்பார்கள். ஒரு இடமும் போகாதே” என்றார். “எல்லாம் சிவன் செயல்” என்றேன். “பயப்படாதே, இரண்டு வருடத்தில் எல்லாம் வெற்றி வரும்” என்றார். அப்படியே கோவில் இரண்டு வருடம் மூடப்பட்டு ஊரவர்கள் பேசி முடித்து பலியை நிறுத்த சம்மதித்தார்கள். கோவிலை திருத்திக் கட்டிக் கும்பாபிஷேகம் செய்வதாக தீர்மானிக்கப்பட்டது.

1960ஆம் ஆண்டு எனக்கு திருமணம் நடந்தது. திருமணம் முடிந்ததும் சுவாமியாரிடம் சென்று ஆசீர்வாதம் பெற்றோம். எமக்கு முதலாவது பிறந்த பிள்ளைக்கு

சுகயீனம். யாழ்ப்பாணம் அரசினர் வைத்தியசாலையில் வைத்திருந்தோம். வியாதி கடுமையாக இருந்தது. நான் சுவாமியாரிடம் சென்றேன். அவர் என்னைக் கண்டதும் “வாடா வா என்ன கவலையடா? நீ ஒன்றுக்கும் பயப்படாதே உனக்கு கொள்ளி வைக்க ஒருவனை பெற்றாய், கொள்ளி வைக்கப் பிறந்தவனடா, பயப்படாதே போ” என்றார். என்ன ஆச்சரியம் இரண்டாம் நாள் வியாதி மாறி துண்டு வெட்டி வீட்டை விட்டு விட்டார்கள்.

ஒரு நாள் எனது நண்பன் கோபாலபிள்ளை வந்து யோகசுவாமியாரிடம் போக வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார். செல்லும்போது என்னோடு வந்த கோபாலபிள்ளை தனக்கு களைப்பாக இருக்கிறது என்று கடையில் வடையும் சாப்பிட்டு, தேநீரும் குடித்து வந்தார். நான் ஒன்றும் சாப்பிடவில்லை. இருவரும் உள்ளே சென்று வணக்கம் சுவாமி என்றோம். உடனே அவர் உள்ளே இருந்த ஒருவரை திருநாவுக்கரசு இங்கே வா என்று கூப்பிட்டார். என்ன அதிசயம்? இவனுக்கு பசிக்கும், மற்றவனுக்கு பசிக்காது என்று கூறினதும் என்னோடு வந்தவர் விழுந்து சுவாமியை வணங்கினார்.

உடனே இருவருக்கும் வாழையிலை போட்டு சாப்பாடு பரிமாறப்பட்டது. அப்போது சுவாமியார் என்னிடம் ஒரு புத்தகத்தை கொடுத்தார். விரித்துப் பார்த்தேன். அது திருவாசகமாக இருந்தது. உடனே சுவாமியார் சிவபூசணத்தை எடுத்து படியடா பிள்ளை என்று தந்தார். படித்தேன். சிறப்பு என்று கூறி எல்லாம் இதனுள் அடக்கம் என்றார். சைவத்திருமுறைகளை படித்து சிறப்பிக்க வேண்டுமென்றார். பின்பு சாப்பிட்டு இருவரும் வெளியே வந்ததும் இருவரும் பிரியாமல் இருந்து சிவதொண்டு செய்ய வேண்டுமென்று அனுப்பி வைத்தார். இப்போதும் ஒதுவராக இருந்து வருகிறேன். எல்லாம் யோகசுவாமியின் திருவருளே.

தவம்

தவத்திலே மேம்பட்டவர்களைக்கூட இந்திரியங்கள் வரம்பு கடந்து இழுத்துச் செல்கின்றன. ஆதலால் அவற்றை வெல்வதற்குச் சிவத்தியானஞ் செய்க. அதனால் மாத்திரந்தான் புலன்களைத் தன்வசப்படுத்தத்தக்கது. ஆகவே இடைவிடாது சிவத்தியானஞ் செய். மனிதன் விடயங்களைக் கருதும் போதெல்லாம் பற்றுண்டாகிறது. பற்றுதலால் விருப்பம் உண்டாகிறது. விருப்பத்தாற் சினம் பிறக்கிறது. சினத்தால் மயக்கம். அம்மயக்கத்தால் தவறுதல் உண்டாகும். ஆதலால் உன்னைச் சிவத்தியானத்தால் காத்துக் கொள்.

நாங்கள் எங்கள் சிறுமைக் குணத்தினால் இயல்புந் தரும் வழியினின்று தவறுகிறோம். தவறுதல் நீங்கித் திட முண்டாகச் சிவத்தியானமே சிறந்த கருவியாகும். இந்த உலகத்தில் மிகுந்த செல்வமிருப்பினும். வானோரை ஏவல் கொள்ளக்கூடிய வல்லமையிருப்பினும் நாங்கள் புலன்களை அடக்கியாளுதல் முடியாது. ஆதலால் திருவருளை முன்னிட்டு மனத்தைப் புலன்வழிச் செல்லாமல் அடக்கியாள். இது தான் தவமென்று பெரியோர் சொல்வர். இதைவிடுத்து இடம்பமான வேள்வி முதலியவை செய்வதால் திடமுண்டாக மாட்டாது.

- யோகர் சுவாமிகள்

சித்தர்கள் இயல்புகளும் சிவயோக சுவாமிகளும்

சைவப்புலவர் திருமதி. தயாளினி செந்தில்நாதன்,
யா/இணுவில் இந்துக் கல்லூரி.

தவந்த்ரு சிவயோக சுவாமிகள்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

சித்தர் என்ற சொல் வழக்கு சைவத் திருமுறைகளிலேயே முதன் முதலாக இடம்பெற்றுள்ளது. இத் திருமுறைகளிலே இறைவன் அடி தொழும் பக்தர்கள் வேறாகவும், சித்தர்கள் வேறாகவும் குறிக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இதற்கு அறிஞர்கள் கொடுத்துள்ள விளக்கமாவது “கடவுளைக் காண முயல்பவர்கள் பக்தர்கள், கடவுளை கண்டு தெளிந்தவர்கள் சித்தர்கள்” என்பதாகும்.

சித்தர் என்ற சொல்லைத் திருஞானசம்பந்தர்,

“பத்தரோடு சித்தர் பயில்கின்ற பழுவூரே”

எனவும்,

சந்தரமூர்த்தி நாயனார்,

“பக்தர் சித்தர் பலரேத்தும் பரமன்

பழைய ஊர்மேய

அத்தன் ஆலங்காடன்” எனவும்

மாணிக்கவாசகர்,

“திண்டித்தர் சித்தர்களே

கடைக்கூழை செம்பின்கள்”

என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளமை நோக்கத்தக்கதாகும்.

“சிந்தையிலே களங்கமற்றான் சித்தனாவான்”

என்றும், “சிந்தை தெளிந்திருப்பவன் அவனே சித்தன்” என்றும் “செகமெல்லம் சிவமென்றே அறிந்தோன் சித்தன்” என்றும், சித்தர் பாடல்கள் சித்தர் இயல்புகளைக் குறிப்பிடுகின்றன.

சித்தர்கள் என்ற சொல் பற்றி நோக்கின் சித் என்றால் அறிவு என்று பொருள் கொள்ளப்பட்டு, அறிவு வடிவமாக தம்மை ஆக்கிக் கொண்டவர்கள் சித்தர்கள். இவர்கள் “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என்பதற்கேற்ப சாதி, சமயங்களைக் கடந்த நிலைக்குட்பட்டவர்களாக விளங்குகின்றார்கள்.

சித்தர்கள் சித்துக்கள் கைவரப் பெற்றவர்கள். யோக நெறி நிற்பவர்கள். அட்டமா சித்திகளையும் கைவரப் பெற்றவர்கள். அட்டமா சித்திகளாவன அணிமா, மகிமா, லகிமா, பிரார்த்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம், கரிமா என்பனவாகும். இவர்கள் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட அதீத ஆற்றல் கைவரப்பெற்றவர்கள். சித்தத்தை வென்றவர்கள். வினை நீங்கப் பெற்ற சீவன் முத்தர்கள். பூரணமானவர்கள், புனிதமானவர்கள் எனப் பலவாறு சித்தர்களின் இயல்புகள் கூறப்படுகின்றன.

சித்தர்களது இயல்புகளைச் சிவஞான சித்தியார்,

“ஞாலமதில் ஞானநிட்டை யுடையோருக்கு
நன்மையொடு தீமையிலை நாடுவதொன்றில்லைச்
சீலமில்லை தவமில்லை விரதமோடாச் சிரமச்
செயலில்லைத் தியானமில்லைச் சித்தமலம் இல்லை
கோலமில்லைப் புலனில்லைக் கரணம் இல்லை
குணம் இல்லைக் குறியில்லைக் குலமும் இல்லை
பாலருடன் உன்மத்தர் பிசாசர் குணம் மருவிப்
பாலினோ டாடலிவை பயின்றிடினம் பயில்வர்”

என விளக்கி நிற்கின்றது.

தமிழ்நாட்டில் பதினெண் சித்தர்கள் சிறப்புற்று விளங்கியுள்ளார்கள். அதேபோல் ஈழத்திலும் சித்தர் பரம்பரை ஒன்றைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. ஈழத்துச் சித்தர் பரம்பரைக்கு வித்திட்டவர் கடையிற் சுவாமிகள் ஆவார். அவரைத் தொடர்ந்து ஈழத்திலே சித்தர்களாகச் செல்லப்பா சுவாமிகள், யோகர் சுவாமிகள், பெரியானைக்குட்டிச் சித்தர், சித்தானைக்குட்டிச்சித்தர், நவநாதச்சித்தர், குடையிற் சுவாமிகள், முத்துலிங்க சுவாமிகள் போன்ற பல சித்தர்கள் காணப்பட்டுள்ளார்கள்.

ஈழத்துச் சித்தர்களுக்குள்ளே குறிப்பிடத்தக்க ஒருவராக விளங்கியவர் சிவயோக சுவாமிகள் ஆவார்.

யாழ்ப்பாணத்திலே மாவிட்டபுரம் என்னும் ஊரில் 1872ஆம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் 29 ஆம் திகதி அவிட்ட நட்சத்திரத்திலே யோகர் சுவாமிகள் அவதரித்தார். இவரது பிள்ளைத் திருநாமம் சதாசிவன் என்பதாகும். இவர் சிறுவயதிலேயே பெற்றோரை இழந்தார். ஆயினும் மாமியார் ஒருவருடைய அரவணைப்பில் வளர்ந்து வந்தார். உரிய காலத்தில் கல்விகற்று அரசசேவையில் சேர்ந்தார்.

ஆயினும் இவருடைய மனம் ஆன்மீகத்தை நாடிச்சென்றது. சிந்தனை, செயல் யாவும் தன்னை உணர்ந்து இறைவனாகிய மெய்ப்பொருளைக் காணும் நாட்டமே அவரிடம் மேலோங்கிக் காணப்பட்டது. இந்நிலையிலேயே இவர் செல்லப்பா சுவாமியைக் காண நேர்ந்தது. அக்கணமே அவருக்கு குருவாய் நின்று செல்லப்பா சுவாமிகள் தீட்சையும், உபதேசமும் செய்தார். சற்குருவின் தீட்சையும், உபதேசமும் இவருடைய வாழ்க்கையில் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. இவர்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

எல்லாவற்றையும் துறந்து செல்லப்பா சுவாமிகளையே தமது தாய், தந்தை, குரு எல்லாமாகக் கொண்டார். ஒரு நாள் சீடர் தன் குருவைத் தரிசித்த பின் தேர்முட்டியின் மேற் படியில் இருந்து நாற்பது நாள் இரவு பகலாக நிட்டடையில் இருந்தார்.

அதன்பின் குருவின் கட்டளைப்படி பிச்சை எடுத்து உண்ணத் தொடங்கினார். அன்று தொட்டு அவர் யோகர் சுவாமிகள் என அழைக்கப்படலாயினார். சிவயோக சுவாமிகளும், இவரது குருவான செல்லப்பா சுவாமிகளும் நல்லூர் முருகன் ஆலய சுற்றாடலில் வாழ்ந்தே ஞான ஒளி பரப்பினர்.

சிவயோக சுவாமிகள் தம் அடியார்களின் நன்மைக்காக சிவதொண்டன் என்ற மாத இதழைத் தொடங்கினார். அத்துடன் சிவதொண்டன் நிலையங்களை யாழ்ப்பாணத்திலும், செங்கலடியிலும் நிறுவினார். யோகர் சுவாமிகள் தம் அன்பர்களுக்குக் கவிதையிலும், உரையிலும் கூறிய உபதேசங்கள் நற்சிந்தனை என அழைக்கப்படுகின்றது.

மேலும் இவர் தம் நற்சிந்தனைப் பாடல்களில் தம் குருவின் சிறப்பை, உயர்வை பலபடக் கூறியுள்ளார். இறைவனே செல்லப்பா வடிவில் வந்து ஆட்கொண்டார் என்பதனை,

“இருவினையான் மதியயங்கி இடர்ப்பட்ட கிடப்பேனைக் கருணையில் ஆண்டுகொள்ள கடவுள் திருவுளங் கொண்டு அருள்மேனி தாங்கி அவனியிலே வந்தானைத் திருவாமும் நல்லை நகர்த் தேரடியில் கண்டேன்”

எனப் பாடியுள்ளார்.

அடுத்து யோகர் சுவாமிகள் முத்தி நெறிகாட்டிய வித்தகராகவே செல்லப்பா சுவாமிகளைக் காண்கிறார்.

ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை என ஒதினான். அப்படியே உள்ளது. யாரறிவார் என மாதவத்தோன் கூறினான் என்பதனை,

“வியந்து நின்ற வென் தனக்கு வேதாந்த உண்மை பயந்தீரும் வண்ணமவன் பண்பாய் - நயந்து கொள் அப்படியே உள்ளது காண் ஆறிவார் என்றானால் ஒப்பிலா மாதவத்தோன் உற்று”

எனப் போற்றுகிறார்.

உலக மக்கள் அனைவரினதும் ஆன்மீக உயர்விற்காக இறைவனை இறைஞ்சுகின்ற சுவாமிகளின் போக்கினை அவர் அருள் உபதேசங்களில் காணலாம். **“உண்மை முழுதும் அறிந்திட்டா இது முடிந்த முடிவு இதை உணர்”** என்றும் **“ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை எதற்கும் ஏங்காதே பயப்படாதே வருவது வந்து போகட்டும் பொருட்படுத்தாதே”** எனவும் இறை நம்பிக்கையும், மனத்துணிவும்தான் வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ வழி காட்டும் எனவும் அழுத்தி உரைத்தார்.

மேலும் மக்களின் உயர்வுக்கு மிக இன்றியமையாதது ஒழுக்கம் என்பதை,

“ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரும் தம்பிமாரே ஓம் என்று சிந்தை செய்வீர் தம்பிமாரே.... உய்ய வழி அது காணும் தம்பிமாரே”

எனப் பாடியுள்ளார். இவ்வாறு நற்சிந்தனை மூலம் நற்கருத்துக்களை எடுத்து விளக்கியவர் சிவயோக சுவாமிகள் ஆவார்.

எனவே மேலே கூறப்பட்டவற்றில் இருந்து சித்தர்கள் என்போர் யார் என்பது பற்றியும், சித்தர்களது இயல்புகள் பற்றியும், சிவயோக சுவாமிகளுடைய வரலாறு மற்றும் அவருடைய நற்சிந்தனைக் கருத்துக்கள் பற்றியும் அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது.

நற்சிந்தனை

தெய்வத்தை நம்பு, முழுமனத்தோடு நம்பு, உலகில் உனக்கினியதெனக் தோன்றும் எவற்றிலும் இனியதாக நினை. அதைவிட வேறில்லை என்று நினை. இருக்கும்போதும் நிற்கும்போதும் நடக்கும்போதும் கிடக்கும்போதும் நினை. உனது நரம்பிலும் தசையிலும் இரத்தத்திலுந் தெய்வமென்னும் நினைவே நிறைவதாக. நானில்லை, கடவுளே இருக்கிறாரென எண்ணு. கடவுளைக் கும்பிடுதலே வாழ்வின் இலக்காக வைத்துக்கொள். எவன் எதை நினைக்கிறானோ அவன் அதுவாகிறான். கடவுளை உனது உள்ளத்தில் வைத்து வளர்ப்பாயாக. எல்லாம் அவருடைய செயலாகுக. ஈற்றில் எல்லாம் அவனாகவே காணப்படும்.

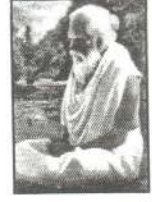
சிவபெருமான் அத்துவிதமாக இருக்கிறார். அடியேன் அவரே எனத் தியானிக்கும் மகிமை எனக்குண்டு. ஒருவன் எப்படி பாவனை செய்கிறானோ அவன் அப்படி ஆகிறான். ஆகையால் 'நான் அவனே' என்று தியானஞ் செய். அப்போது உன் செய்கைகள் அனைத்தும் அவன் செய்கையே யாகும். அவனைத் தவிர வேறு பொருள் இல்லை அவனே அனைத்தும். அப்படியான அவனே தன்னைப் பல கோலங்களாக்கி விளையாடுகிறான். அவனுக்குப் பிறப்பில்லை ஆதியந்தமில்லை. ஒரு மாறுதலுமில்லை. முழுதுமுண்மை.

- யோகர் சுவாமிகள்

நல்லூர் திருத்தலப் பஜனைப் பாதயாத்திரை

நயினை- நாகமணி கோபாலகிருஷ்ணன்
(குலைவர் - சப்த தீவக திவ்ய ஜீவன சங்க சமாசம்)

தவத்தரு சிவயோக சுவாமிகளின்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

“நல்லை பதிக்கு நேராய் நடந்து போவோம் நாமெல்லாம் வாரீர் சீராய்” என்ற குருநாதன் சிவயோக சுவாமிகள் சொன்ன சீலத்தை சிரமேற்கொண்டு கடந்த 49வது ஆண்டுகள்வரை பாதயாத்திரை நடைபெற்று வருகிறது. நல்லூர்க் கந்தன் தேர்த்திருவிழாவை மையமாக வைத்து நடாத்தப்படுகின்றது. சிவயோகசுவாமிகள் திருவடிக் கலப்புற்ற 23.03.1964 திங்கட்கிழமை சுவாமிகளின் சிவபதமடைந்த செய்தி வானொலிமூலம் தெரிவிக்கப்பட்டது. கொழும்பு திவ்ய ஜீவன சங்கம் கொழும்பு கொக்கிக்கடை ஸ்ரீதம்பையா முதலியார் சத்திரத்தில் அக்காலத்தில் இயங்கி வந்தது. சிவயோக சுவாமிகளின் நற்சிந்தனைப் பாடல்கள் மற்றும் போதனைகள் பாடியும் வாசித்தும் சுவாமிகளின் திருவடிகளை தியானித்து ஒரு கிழமை(வாரம்) அஞ்சலிப் பிரார்த்தனை நடைபெற்றது. அதன்பின் வார வாரம் சிவயோக சுவாமிகளின் நற்சிந்தனைப் பாடல்கள் பாடிப் பிரார்த்தனை நடைபெற்று வந்தது. வராந்தோறும் ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் சைவ அடியார்களின் இல்லங்களில் பஜனை நிகழ்த்தி வழிபாடு நடத்திய நாட்களில் சிவயோக சுவாமிகளின் நற்சிந்தனைப் பாடல்களும் இடம்பெறும்.

கொழும்பு திவ்ய ஜீவன சங்கத்தின் சற்சங்க ஒன்றுகூடல் நிகழ்வு 1964 ஆம் ஆண்டு வைகாசிப் பூரணை தினத்தில் நடைபெற்றது. கொழும்பு கொச்சிக்கடை ஸ்ரீதம்பையா முதலியார் சத்திரத்தில் திருமதி சிவானந்தம் தம்பையா அம்மையார் தலைமையில் நடைபெற்ற சற்சங்க ஒன்றுகூடல் கலந்துரையாடல் நிகழ்வின் சங்கத்தின் அழைப்பிற்கமைய வருகை தந்திருந்த நாவலப்பிட்டி ஆத்மஜோதி ஆசிரியர் திரு. நா. முத்தையா அவர்கள் ஒரு வேண்டுகோளை முன்வைத்து உரை நிகழ்த்தினர். “யாழ்ப்பாணத்தில் சோதியாக விளங்கிய குருநாதன் சிவயோக சுவாமிகள் சொன்ன மகா வாக்கியங்களை சிரமேற்கொண்டு செயற்படவேண்டும். சுவாமிகள் சொன்ன மகா வாக்கியங்கள் நல்லைக் கந்தன் தேரடியில் ஊற்றான செல்லப்பா சுவாமிகளின் ஞான வாசகமான “ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை. எப்பவோ முடிந்த காரியம், நாமறியோம், முழுதுமுண்மை”. அந்த நான்கு மகா வாக்கியங்களை தெளிந்தறிந்து அருள்பரப்பினர் சிவயோக சுவாமிகள். சுவாமிகள் திருவடிக்கலப்புற்ற இவ்வாண்டில் (1964) திருத்தலப் பஜனைப் பாதயாத்திரையை நல்லைக்கந்தன் தேர்த்திருவிழாவை யொட்டி நடத்தப்படவேண்டும். நயினாதீவு

நாகபூஷணி அம்பாள் ஆலயத்தில் இருந்து நல்லூர்க் கந்தன் ஆலயத்திற்கு திருத்தலப் பஜனைப் பாதயாத்திரையாக வருடாவருடம் நல்லூர்க் கந்தன் தேர்த்திருவிழாவையொட்டி நடத்தவேண்டும். “நல்லைப் பதிக்கு நேராய் நடந்து போவோம் நாமெல்லாம் வாரீர் சீராய்” என்ற யோகசுவாமிகள் சொன்ன மகாவாக்கியத்தை நடைமுறைப்படுத்துவது தொண்டாக அமையட்டும். அதற்கு எனது ஆசியும் வழிநடத்தலும் என்றும் துணையாக இருக்கும்” என்று அருள் கட்டளையை விடுத்தார்.

நாவலப்பிட்டியில் 1947 ஆம் ஆண்டு ஆத்மஜோதியை ஆரம்பித்து மலையகத்திலும் மற்றும் சர்வதேசத்திலும் ஆத்மஜோதி மாதாந்த ஏடாக வெளிவந்தது. புத்த பெருமானின் அதி உயர்ந்த போதனையைக்கூட இன, மத, மொழி வேறுபாடின்றி பிரசுரித்த ஆத்மஜோதி நிலையம் 1983ஆம் ஆண்டு இனக்கலவரத்தில் முற்றாக தீழுட்டி எரித்து அழிக்கப்பட்டது. ஆத்மஜோதியாகத் திகழ்ந்த நா. முத்தையா ஆசிரியர் அவர்கள் எமக்கு தாயாய், தந்தையாய், குருவாய், நண்பராய் ஆத்மீக நல்வழிகாட்டியாய் திகழ்ந்தார். சிவயோக சுவாமிகளின் நினைவாக சுவாமிகள் திருவடிக்கலப்புற்ற 1964 ஆம் ஆண்டில் இருந்தே நயினை நல்லூர் திருத்தலப் பஜனைப் பாத யாத்திரையை ஆரம்பித்து தொடர்ந்து நடத்தவேண்டும் என்பதில் உந்துசக்தியாக இருந்து ஆரம்பித்து வழிநடத்த வழிசமைத்துச் சென்ற ஆத்மீக குரு 1964 ஆம் ஆண்டு நல்லூர்க் கந்தன் தேர்த்திருவிழாவிற்கு முதல்நாள் நயினைநாகபூஷணி அம்பாள் ஆலயத்தில் இருந்து வேல் எடுத்துக்கொண்டு திருத்தலப் பஜனைப் பாதயாத்திரையை தனது தலைமையில் ஆரம்பித்து வைத்தார் ஆத்மஜோதி நா.முத்தையா ஆசிரியர் அவர்கள்.

நயினை நல்லூர் திருத்தலப் பஜனைப் பாதயாத்திரையை சிவயோக சுவாமிகளின் நினைவாக வருடாவருடம் நிகழ்த்த வேண்டும் என்பதில் மிகுந்த அக்கறையுடன் செயற்பட்டவர் செயலாளராக இருந்து செயற்பட்ட அமரர் ம. நமசிவாயம். சிவயோக சுவாமிகளின் நற்சிந்தனைப் பாடல்களைப் பாடி பாதயாத்திரையை வழிநடத்தியவர். புராணங்கள் படித்துப் பயன் சொல்வதில் வல்லவர். சமஸ்கிருதத்தைப் பயின்று பாண்டித்தியம் பெற்றவர். நமசிவாய தேசிகர் என்ற பட்டம் பெற்றவர். 1988 ஆம் ஆண்டு சிவதம் அடைந்துவிட்டார்.

50வது குருகுச சிறப்பிதழ்

ந ல் லை க் கந் த ன் திருவீதியில் அருளாளருக்கு மாத்திரம் புலப்படுகின்ற அதிசயம் மெத்தவுண்டு. அதை சிவயோக சுவாமிகள் நற்சிந்தனையில் "அந்நாளில் ஆசான் அருந்தவம் செய்த இடம் அதுவாதலாலே அதிசயம் மெத்தவுண்டு".

அந்த அதிசயம் இன்றும் அருளாளருக்கு புலப்படுகின்றது. "நல்லைப்பதிக்கு நேராய் நடந்து போவோம் நாமெல்லாம் வாரீர் சீராய்" என்ற குருநாதன் சொன்ன சீலத்தை மெல்லத் தெளிந்தறிந்து செயற்பட்டால் அதன் உட்பொருளை அனுபவரீதியாக உணரலாம். பஜனைப் பாதயாத்திரை என்றால் உச்சியில் இருந்து உள்ளங்கால்வரை இறைவனுக்கு அர்ப்பணமாக்கிச் செல்கின்ற வழிபாடு. புலன் ஒன்றினால்தான் இறைநாமத்தை இசையோடு மனம் ஒன்றிப்பாட முடியும். நல்லூரை நோக்கி வாய்பாட, கைகள் தாளம்போட, கால்கள் நடையால் உந்த புலப்படாத உந்துசக்தி உந்தித்தள்ளும். "எல்லாம் அற என்னை இழந்த நலம் சொல்லாய் முருக கரபூபதியே" என்று அருணகிரியார் சொன்ன வாசகம் தெளிவாகப் புலப்படும்.

சிவயோக சுவாமிகள் நற்சிந்தனையில் சொன்ன மகா மந்திர வாசகங்கள் எக்காலத்திலும் உயிர் நாடித் துடிப்புடைய அருள் வாசகங்கள். சுவாமிகள் சொன்ன அருள்வழி நின்று உரசிப்பார்த்தால் அதன் தெய்வீக சக்தியின் அருள்திறனை அனுபவ ரீதியாக உணரலாம். நமக்கு புலப்படாத ஒரு தெய்வீக சக்தி நம்மை வழிநடத்துகின்றது என்ற பேருண்மையை உணரலாம்.

சித்தர்கள் நடமாடிய நல்லைக்கந்தன் தேரடி தெய்வீகம் நிறைந்த அருள் பரப்புகின்ற இடம். சுவாமிகள் நல்லைக் கந்தன் வீதியில் தான் பெற்ற அருள் இன்பத்தை நற்சிந்தனை வாசகமாக தந்துள்ளார். சில வாசகங்களை சிந்தித்தால் நல்லை வீதியின் அருளின் வெளிப்பாட்டை உணரலாம். "எந்நாளும் நல்லூரை வலம் வந்து வணங்கினால் இடர்கள் எல்லாம் போமே. அந்நாளில் ஆசான் அருந்தவம் செய்த இடம் அதுவாதலாலே அதிசயம் மெத்த உண்டு" என்றும், "செல்லப்பனைத் தினமும் சேவிக்கும் நற்றவன் செல்வச் சிவயோக நாதனுக்குற்றவன்" என்றும், "நல்லூரான் திருவடியை நான் நினைத்த மாத்திரத்தில் எல்லாம் மறப்பேனடி கிளியே! இரவு பகல் காணேனடி. பஞ்சம் படைவந்தாலும் பாரெல்லாம் வெந்தாலும் அஞ்சுவதோ நாங்களெடி கிளியே ஆறுமுகன் தஞ்சமெடி" என்றும், "வறுமைப்பிணிக்கு மருந்தொன்று இருக்குது வந்து பாருங்கள் நல்லூரில், வந்து மருந்தை அருந்திய மாதவர் வாழ்ந்தவர் வாழ்ந்தாரே" என்றும் நல்லூரான் கிருபை வேண்டும் வெறென்ன வேண்டும் நமைப்பிரியான் என நம்பிட வேண்டும்" என்றும், "நல்லூரைக் கும்பிட்டு நீ பாடு - அதனாலே நாட்டிலுள்ள பிணிகள் ஓடும்" என்றும், "செல்லாதே வெறுங்கையாய் செல்லப்பன் வாழ்ந்த நாடு தேங்காயுடன் பழம் கொண்டு நீ செல்லு"

என்றும், நல்லூரான் வீதியிற் போய்க் கூவுகுயிலே நல்ல தொண்டர் நாமென்று கூவுகுயிலே" என்றும், "தேரடியிற் சென்று தரிசித்தாற் போதுமென்ப பாரறியச் சொன்ன பழங்கதையை- நீறிய மாட்டிரோ நின்று மனங்கசிந்து பாடிரோ நாட்டிரே கேளீர் நலம். நல்ல மருந்தொரு குருமருந்தை நல்லைக் கந்தன் நமக்கு நல்லூரில் தந்தான்" என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அருமருந்தொரு குருமருந்தான் சிவயோக சுவாமிகள் சொன்ன நற்சிந்தனை வாசகங்கள் காலத்தால் அழிக்க முடியாத மகா மந்திரவாசகங்களாக உலகம் உள்ளவரை நிலைத்து நிற்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

சிவயோகசுவாமிகள் திருவடிக் கலப்புற்ற ஆண்டு 1964 முதல் சுவாமிகளின் போதனையை சிரமேற்தாங்கி நடைபெற்றுவரும் இத்திருத்தலப் பாதயாத்திரையில் பங்கு கொண்டு ஊக்குவித்த நூற்றுக்கணக்கான சான்றோர்கள் இன்றில்லை. அவர்களின் ஆன்மாக்கள் தோன்றாத துணையாக நின்று வழிநடத்துகின்றது என்பதுதான் உண்மை.

நயினை நாகபூஷணி அம்பாள் ஆலயத்தின் அறங்காவலர் சபையின் தலைவராக 1965ஆம் ஆண்டு அமரர் ம. ஸ்ரீகாந்தா இருந்தவர். அப்போதைய நீர்ப்பாசன மின்சக்தி அமைச்சின் செயலாளராக அமரர் ம. ஸ்ரீகாந்தா அவர்கள் பணியாற்றிய காலம் சுவாமிகளின் மிக முக்கியமான சீடர்களில் ஒருவராக இருந்தவர் ம. ஸ்ரீகாந்தா அவர்கள். அவர்களின் தலைமையில் 1965 ஆம் ஆண்டு நயினை நாகபூஷணி அம்பாளின் தேர்த்திருவிழாவன்று மாலை சப்த தீவக திவ்ய ஜீவன சங்க சமாசத்தின் அங்குராார்ப்பண நிகழ்வு நடைபெற்றது. மேற்படி அங்குராார்ப்பணக் கூட்டத்தில் நயினை பிரதிஷ்டாபூஷணம் அமரர் ஐ. கைலாசநாதக்குருக்கள், அமரர் கே. பி ஹரன் (ஈழநாடு ஆசிரியர்), ஆத்மஜோதி அவர்கள் உரையாற்றியதுடன், மேற்படி திருத்தலப் பஜனைப் பாதயாத்திரை வருடாவருடம் தொடர்ந்து நடைபெறவேண்டும். சிவயோகசுவாமிகளின் திருவருள் வழிநடத்தும் என்று ஆசி வழங்கினார்கள்.

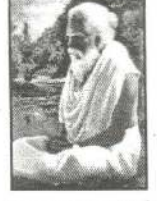
தீவுப்பகுதிக்கும் யாழ்ப்பாணத்திற்கும் தொடர்பு துண்டிக்கப்பட்டிருந்த 1992 ஆம் ஆண்டு முதல் 1995 ஆம் ஆண்டு வரை மேற்படி பஜனைப் பாதயாத்திரை அராலி ஆவரம்பிட்டி ஸ்ரீமுத்தமாரி அம்பாள் ஆலயத்தில் ஆரம்பமாகி வட்டு சித்தன்கேணி, சீரணி, சுதுமலை, தாவடி, கொக்குவில் ஊடாக மூன்று நாட்கள் நடைபெற்று நல்லூரை அடைந்தது.

குருநாதன் சிவயோகசுவாமிகள் சொன்ன சீலத்தை "நல்லைப் பதிக்கு நேராய் நடந்து போவோம் நாமெல்லாம் வாரீர் சீராய்" என்றவாறு சுவாமிகள் திருவடிக் கலப்புற்ற 1964ஆம் ஆரம்பித்து தொடர்ச்சியாக 2006ஆம் ஆண்டு ஊரடங்குச் சட்டம் அமுலில் இருந்தும் "பஞ்சம் படை வந்தாலும் பாரெல்லாம் வெந்தாலும் அஞ்சுவதோ நாங்களெடி" என்ற குருநாதன் நற்சிந்தனை வாக்கிற்கமைய தடைப்படாமல் ஊரடங்குச் சட்டத்தின் மத்தியிலும் வேலுடன் பவனி வந்த திருத்தலப் பஜனைப் பாதயாத்திரை 2014ஆம் ஆண்டில் 50 வது ஆண்டில் காலடி வைக்கின்றது.

மகிமைமிக்க குருவின் அருள்

சைவப்புலவர் செல்வி கி. வீரசிங்கம்

தவத்திரு சிவயோக சுவாமிகளின்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

குரு என்பவர் அஞ்ஞானத்தை நீக்கி, மெஞ்ஞானம் வழங்கும் ஞானியாவார். தன்னைச் சரணடைந்து, மிக்க அன்புடன் வழிபடும் அடியவரைத் தன் சீடனாக்கிப் பாசம் நீக்குபவராவார்.

ஒருவருக்கு ஆன்மசாந்தியும், புலன்களில் அமைதியும், தன்னை மறந்த தெய்வீக உணர்வும், ஆனந்தக் கண்ணீரும், எவருடைய திருமுன்னிலையில் ஏற்படுகின்றதோ, அவரையே ஞானகுரு என்று கூறலாம்.

ஏனைய எல்லோரும் நல்வழி காட்டும் ஆசான்கள் மட்டுமே எனலாம்.

**“தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் திருநாமம் செப்பல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குருவரு சிந்தித்தல் தானே.”**

(திருமந்திரம் - பாடல் இல:139)

எனத் திருமூலர் திருமந்திரத்தில் குருவின் சிறப்பைப் பாடியருளியுள்ளார்.

குருவைச் சீடனையன்றி பிறர் அறியமாட்டார்கள் என்பதை “திருவருட்பயன்”ல் உமாபதி சிவாச்சாரியார் “அருளுருநிலை” என்னும் அதிகாரத்தில் விளக்கிக் காட்டுகின்றார்.

**“அருளா வகையால் அருள்புரிய வந்த
பொருள் ஆர் அறிவார் புவி”**

(திருவருட்பயன் - பாடல்.இல.43)

எனக் கூறி விளக்குகின்றார். மேலும்,

**“பார்வை என மாக்களை முன்பற்றிப் பிடித்தற்காம்
போர்வை எனக் காணார் புவி”**

(திருவருட்பயன் - பாடல்.இல.45)

என்ற பாவின் மூலம், பழக்கப்பட்ட விலங்குகளின் துணை கொண்டு, அந்தந்த விலங்குகளைப் பிடிப்பது போல, புவிமீது அருள் போர்த்துக் கொண்டு வந்த குருவடிவத்தை, பக்குவம் இல்லாதவர்கள் அறிய மாட்டார்கள் எனக் கூறுகின்றார்.

ஞானகுருவைச் சரணடைந்து, சாதனை செய்யக் கிடைக்கும் பேறு ஒப்பற்றது. ஆனால் இத்தகைய பெரும்பேறு பக்குவமுடையயோருக்கு மட்டுமே கிடைக்கும் என்பதை ஆன்மீக வரலாறுகள் காட்டி நிற்கின்றன.

திருப்பெருந்துறையில் குருந்த மரத்தடியில் குருவாக எழுந்தருளி, மணிவாசகரை ஆட்கொண்டவர் அந்தப் பரமானந்தப் பரம்பொருளேயாகும். குருவே இறைவன்; இறைவனே குரு; என்ற உண்மை மணிவாசகர் வாழ்வில் புலப்படுகின்றது.

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணபரமகம்சர், நரேந்திரனுக்குக் குருவாகி, பிற்காலத்தில் விவேகானந்தர் என்ற நாமத்துடன் அவர் அகிலமெங்கும் இந்து மதத்தின் பெருமையை ஓங்கி ஒலிக்கச் செய்ய காரணமாகின்றார்.

சைவசமய ஞானகுரு பரம்பரையை ஆண்டவனே ஆரம்பித்து வைத்துள்ளார். கல்லால மர நிழலின் கீழ் தெற்கு நோக்கிய வண்ணம், சின் முத்திரையுடன் சிவபிரான் காட்சி கொடுத்து, அகச் சந்தான குரு பரம்பரையை ஆரம்பித்து வைக்க, பரம்பரை தொடர்ந்து, பரஞ்சோதி முனிவர் குருவாகி, மெய்கண்டார் மூலம் புறச்சந்தான குரு பரம்பரை இவ் பூவுலகில் தொடர அருள் பாலித்துள்ளார். ஆகவே, எமது சமய ஞான பரம்பரை முழுமுதற் கடவுளிருந்தே ஆரம்பிக்கின்றது. உயிர்வாக்கத்தில் சகலருக்கு மானிடச் சட்டை தாங்கிய குருவாயும், பிரளயாகலருக்கு- தன் உண்மை வடிவிலும், விஞ்ஞானகலருக்கு - அவர்கள் அறிவுக்கு அறிவாய் நின்று இறைவன் உணர்த்துவார்.

அன்று திருப்பெருந்துறையில் குருந்த மரநிழலில் மணிவாசகர் குருவருள் பெற்றார். இங்கு நல்லூர் முருகன் தேரடியில் செல்லப்பா சுவாமிகளால் ஈர்க்கப்பட்டு, யோகர் குருவருளும் திருவருளும் பெற்ற அதிசயம் நடந்தது.

**“ஆசானைக் கண்டேன் அருந்தவர் வாழ் நல்லூரில்
பேசாதன வெல்லாம் பேசினான் - கூசாமல்
நின்றேன் நீ யாரடா வென்றே அதட்டினான்
அன்றே யான் பெற்றேன் அருள்”**

எனத் தான் கண்ட தரிசனம் பற்றிப் பாடி, தான் அருள் பெற்ற அனுபூதியை வெளிக்காட்டுகின்றார்.

யோகர் தன் உள்ளத்து ஆன்மிக உணர்வை நினைத்து உருகிப் பாடுவதைக் காணலாம்.

**“எட்டுமீரண்டும் அறியாத என்னையும் நடம்செய்
செல்லப்பன் நல்லூரில் நல்ல பட்டமளித்தான்”**

என்று பாடுகிறார். தான் கண்ட ஞான அருளை எல்லோருக்கும் கூறி நிற்கிறார்.

50வது குருசை சிறப்பிதழ்

“நல்லூர்த் தேரடியில் நான் கண்ட சிவயோகம் சொல்லமுடியாத சுகத்தினைக் காட்டி விடும்”

எனப் பாடிப் பாடிச் சுகம் காணும் ஞானச் சுவையை இங்கு யோகரிடம் காண்கின்றோம்.

காந்தம் இரும்பைப் பற்றி இழுப்பது போல,

இளமையிலேயே பக்குவம் பெற்ற யோகரை நல்லூர்த் தேரடியில் செல்லப்பா சுவாமிகளானவர் பற்றி இழுத்திருந்தார்.

வெளிப்பார்வைக்குப் பைத்தியமாகவும், அகம் நிறைய ஞானப் பொக்கிஷமாகவும் விளங்கிய செல்லப்பா சுவாமிகளின் ஞானப் பார்வையைத் தரிசனம் பெறும் பக்குவமும் பாக்கியமும் யோகர் சுவாமிகளுக்கே கிட்டியது.

பொதுவாகப் பார்ப்பவர்க்கு வெறுப்பூட்டவல்ல, பயங்கரத் தோற்றமுடைய செல்லப்பரின் பார்வையும், வாக்கும் யோகருக்கு ஞானப் பார்வையாகவும், ஞான உபதேசமாகவும் அமையும் வண்ணம், அவர் பக்குவப்பட்ட சிஷ்யனாக அன்று விளங்கும் பாக்கியம் பெற்றிருந்தார்.

குருவானவர் இங்கு நயன தீட்சையுடன் வலது கையால் யோகர் தலையில் அடித்து, பரிசுதீட்சையும், வாசக தீட்சையும் வழங்கி யோகர் சுவாமியைப் பரவசத்தில் ஆழ்த்துகிறார். தன் நற்சிந்தனைப் பாடல் பரவலாகத் தனது குருவின் அருள்வழங்கிய நிலையைப் பாடிப்பாடிப் பரவசப்படும் காட்சியை நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

தேரடியில் தேசிகனைத் கண்டு தரிசித்த தனது முதல் அனுபவத்தை தனது பாடல்களால் பலவிடங்களில் கூறி நினைவுபடுத்திச் செல்வதை அவரது நற்சிந்தனைப் பாடல்களால் காணலாம்.

“அயலறியாத ஆனந்தம் பெற்றேன்
மயலறியாத மௌனத்திலுற்றேன்
செயலறியாத சிவத்தினைக் கற்றேன்”

என்று பாடுகின்றார்.

“யாரடா நீ” என்று முதலில் அடித்திடுக்கூறியவர் பின் “தேரடா உள்” என்று சிரித்து நின்றார். “உள்ளத்தை உணர்ந்து கொள்” எனச் சுட்டிக் காட்டியவர் அடுத்து “தீரடா பற்று” என்று கூறி, உலகியலைத் துறந்து, உன்மையைக் காண ஒளி காட்டுகிறார்.

“குருவான நல்லூரிற் செல்வன் -உள்ளம்
குளிர வைத்தான்” என்றும்

“அளந்தேன் அருளால் ஆன்மாவை அறிந்தேன்”
எனவும் பாடியவர் பின்னர்,

“தன்னொப் பாரில்லாத் தலைவன் திருவருளால்
என்னொப்பாரின்றி இருந்தேன்”

எனவும் பாடுகின்றார்.

“ஆன்மிக நெறியில் செல்வோருக்கு, “பக்குவநெறி வந்தவுடன், இறைவனே குருவடிவாய் எழுந்தருளுவான்” என சிவஞானசித்தியாகும் “மலம் முதிர்வித்து அரும்பாடும் அடைதலுமே, ஆசானாகித் தோன்றி” என்று கூறுகின்றது.

முன்செய் தவப்பயனின் தொடர்ச்சியால் குருவருள் பெற்ற யோகர் சுவாமி, கொழும்புத்துறைக் கொட்டிலில் அமர்ந்திருந்து, தன்னை நாடிவந்த அடியவர்க்கு அருள்வழி காட்டினார்.

அவர் வாழ்ந்த காலகட்டத்தில் ஈழத்துச் சித்தராக, பக்தராக, முத்தராக, அருளாளராக ஆனந்தம் கொடுப்பவராக, பல்வகைப் பரிமாணங்களில் அவர் தனது அடியவர்க்குத் தரிசனம் கொடுத்தார். “சுவாமிகளின் அருட்பார்வை, ஆசீர்வாதம் கிடைத்தாலே போதும்” என அக்காலத்தில் பலர் அவரைத் தேடி ஓடி தவம் இருந்தனர்.

சுவாமிகளின் அருள் உபதேசங்கள் சில வார்த்தையாக இருக்கும். ஆனால் அதன் உட்பொருள் மிக ஆழமானதாக விரிவானதாக இருக்கும். ஐம்புலன்களையும் வென்ற யோகர் சுவாமிக்கு முக்காலத்தையும் உணரும் தத்துவமும், பிறந்து மனத்தை துருவியறியவும் அருளும் பக்குவமும் வாய்த்திருந்தது.

சுவாமி தான் இறையின்பத்தை அனுபவித்தது மட்டுமல்லாமல் அந்த இறையனுபவத்தை தன்னை நாடிவந்த அடியவர்க்கும் வழங்கி, அவர்களது ஆன்மா பக்குவப்பட ஒளி காட்டினார். சுருங்கக் கூறின், அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் சைவமக்களின் உள்ளங்களில் இடம்பெற்று, ஆன்மீக குருவாகவே செயற்பட்டார் என்று கூறலாம்.

அவர் முத்தியடைந்து ஐம்பது வருடமாகிவிட்டது. ஆனால் அன்று மட்டுமல்ல, இன்று கூட, தன்னை நம்பியவர்க்கு அவர் குருவாக, ஆன்மீக வழிகாட்டுபவராக, வாழ்விற்கு ஒளியூட்டும் ஞானியாக அகக்காட்சி கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கின்றார் எனக் கூறலாம்.

தன்னை மட்டுமல்ல, தன் குருவையும் உலகிற்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியவர் யோகர் சுவாமிகளே. தனக்குப் பின் ஒரு ஆன்மீக சிஷ்ய பரம்பரையை உருவாக்கி விட்டுத்தான் அவர் சென்றுள்ளார். உள்நாட்டில் மட்டுமல்ல வெளிநாட்டிலும் சிஷ்ய பரம்பரையை உருவாக்கியுள்ளார்.

அடியவர்களின் நற்சிந்தனைகளைத் தூண்டும் வகையில் “நற்சிந்தனைப் பாடல்”களை அருளிச் செய்துள்ளார். சிவசிந்தனை தொடர, “சிவ தொண்டன்” ஏட்டையும் “சிவதொண்டன்” நிலையத்தையும் ஏற்படுத்தியுள்ளார். ஏட்டையும் நிலையத்தையும் பராமரித்து, ஆன்மீக வழிகாட்டலைத் தொடர தனக்குப் பின் செல்லத்துரை சுவாமிகளையும் தயார்படுத்தி விட்டுச் சென்றுள்ளார். குருவின் வழிகாட்டலைத் தொடர்ந்து அரைநூற்றாண்டுக்கு மேலாக, செல்லத்துரை சுவாமிகள் ஆன்மீகப் பணியாற்றினர்.

இன்றும் சிவதொண்டர் பணி தொடர, யோகர் சுவாமியை அடுத்த சந்ததியும் ஏற்றிப் போற்றி, ஆன்மீக வழியைப் பின்பற்ற, குருஅருள் மகிமையே காரணமாக அமைகின்றது எனலாம்.

குருவழி நின்று அருள்மொழி பகர்ந்த சிவயோக சுவாமிகள்

திருமதி. தனபாலசிங்கம்

தவந்திர சிவயோக சுவாமிகள்

50வது குருபூச சிறப்பிதழ்

அன்பருக்கு அன்பணம் எங்கள் குருநாதன்.
ஆதி அந்தம் அரன் என்றான் எங்கள் குருநாதன்.
இரப்பவருக்கு ஈக என்றான் எங்கள் குருநாதன்.
ஈகையே சிறந்ததென்றான் எங்கள் குருநாதன்.
உலகமெலாம் போற்ற நின்றுான் எங்கள் குருநாதன்.
ஊடுருவி உளமறிந்தான் எங்கள் குருநாதன்.
எல்லையில்லா வாக்களித்தான் எங்கள் குருநாதன்.
ஏகாந்தமாகி நின்றுான் எங்கள் குருநாதன்.
ஐம்புலனைச் சுட்டறுத்தான் எங்கள் குருநாதன்.
அதுவே உகந்ததென்றான் எங்கள் குருநாதன்.
ஒப்பரவில்லாதான் எங்கள் குருநாதன்.
ஓம் சரவணபவாய என்றான் எங்கள் குருநாதன்.
ஒளவை வழி செல்லென்றான் எங்கள் குருநாதன்.
அ:தே உறுதி என்றான் எங்கள் குருநாதன்.

யான் எனும் அகந்தையைக் கொண்டு எனதெனும் மமதையை வென்று ஐம்புலன்களைச் சுட்டறுத்துப் பிரம்மச்சாரியத்தை மேற்கொண்டு தவக்கோலம் பூண்டு ஒப்பற்ற தீப ஒளிச்சுடராய் ஞான ஒளித்தீபமாக இலைமறைகாயெனத் தம்ஞான ஒளியை உள்ளடக்கி நின்றுா சிவயோக சுவாமிகள். ஈழத்தாய் ஈன்றெடுத்த தனையனாய் யாழ். மண்ணின் மாவைப் பகுதியில் அம்பலவாணர் சின்னாச்சிப் பிள்ளையின் தவப்புதல்வனாய் அவதரித்தார் இவர். யான் எனது நீக்கி நன்று தீது இரண்டினுக்கும் கடுவாய்த் தேன் என மக்கள் இதயத்திற் கலந்து சிவநாமம் செப்பும் வகை தந்து அவர் தம் கருத்தில் நின்ற திறன் எவராலும் இயம்புதற் கரியதன்று.

“யான் எல்லோரிடத்திலும் வாழ்பவன், எல்லோர்க்கும் கேள்வன் எனக்கொண்டு பல்லின மக்கட்கும் பூஜிக்கும் தெய்வமென விளங்கினார். இறைவனைக் கருத்திலிருத்து, அவனுக்கு ஆவன செய், ஒன்றே தெய்வம் ஒன்றே உலகம் நன்றே நாடிப் புரிசுவாயாக. இந்தத் தேன் மொழியைத் தேனமுதமாய்ப் பருகிய பக்தர்களும் சித்தர்களும் ஏன் பெரியார்களுங் கூட இருக்கவே செய்கிறார்கள். நீ சடப் பொருளல்ல. நீ ஒரு ஆன்மா. பிறப்பு, இறப்பு, இளமை, செல்வம் இவையாவுமே நிலையற்றவை. இவற்றில் சிக்கி உழலாதே. பாவப் பிணிதீர்ப் பணி புரிந்து செயலாற்று எனக் கண்களை இமை காப்பது போல பக்தர்களைத் தம் உள்ளத்தில் உருவகப்படுத்தித் துன்பம் எனும் இருள் தொடராவகை காட்டி இன்பமே ஒளியாகிடும் வழி வகை தெரிவித்தார்.

வஞ்சம் பொறாமை நீக்கிப் பஞ்சாட்சரத்துட் பொருளான அமலனை நெஞ்சந்தமர்த்தி நினைந்திடும் வழி வகைகளை அறிவுரையாகவும் செயலாற்றியும் காண்பித்துப் பல அடியவரைத் தம் பால் ஈர்த்தெடுத்துக் களிற்றவரும் களிப்பித்தவரும் இவரே. அன்பே வடிவாகி ஒருமை மனம் படைத்து இம்மை மறுமை இருமைக்கும் செம்மல் இறைவன். அவன் திருவடி அந்தி சந்தி வழுவாது போற்றிடுவீர், பாவப் பிணி நீக்கிடுவீர் எனப் பகர்ந்தருளினார். தம் அன்பர்க்குத் தம் அநுபவம் தரும் பேறு வர வேண்டும் எனும் வகைகொண்டு அவர் தந்து சென்ற விலை மதிப்பற்ற பொக்கிஷம் “நற்சிந்தனை” எனும் நூலாக்கமாகும். முக்காலமும் தாம் அறிந்து அனுபவித்த உண்மைகள் யாவும் சொல்லாக்கமாகவும் பொருளாக்கமாகவும் எடுத்துக் கூறும் பொன்மொழிகளின் தொகுப்புரைகளே இந்நூலாகும்.

மெய்ஞ்ஞானம் நீங்கி அஞ்ஞானம் தலை விரித்தாடும் இவ்வுலகில் எள்ளுக்குள் எண்ணெய்யாக எங்கும் நிறைந்து ஐந்தெழுத்தோதி ஆன்மீக வழி காட்டியாக விளங்கியவர் சுவாமிகள். மதியும், மங்கையும் சிரமேற் கொண்டு தாங்கிடும் மங்ககைமணானன் மனதிருப்பின் வாழ்க்கை எனும் மாயை வலை அகலும். மறு ஜென்மம் எமக்கில்லை எனத் திருநாமம் சாற்றி மக்கள் மனதில் மகத்தாக அமர்ந்தார். இறைவனை முழுமனதுடன் நினைப்பாயாக. நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் சிவன்றாள் நினை. உன் உடம்பு தசை குருதி என்பு யாவையுமே அவன் நினைவாகவே இருக்கட்டும். இவற்றை இலக்காகக் கொண்ட எவன் எது நினைக்கிறானோ அவன் அதுவாகிறான். அதனை உன் உள்ளத்துள் வைப்பாயாக. இந்நிலை வந்திடின நீ அவனைக் கிட்டுவாய். எது நடப்பினும் எமக்கென்னென்றிரு. எல்லாம் அவன் செயலே. அவனுக்கே என அவன் சார்பில் விடுவாயாக. நீ மௌனமாயிருந்தாயாயின் இறுதியில் நீ ஜெயிப்பாய். சுவாமிகள் தந்து சென்ற இவை போன்ற பொன்மொழிகள் அந்தம். சுவாமிகளின் அருளுக்கும் ஆசிக்கும் பாத்திரமானவர் பலர். அவரும் சிறாராக இருந்தவர். தாமும் தாம் பெற்ற ஆசியும் வாக்கும் பயன்தரப் பண்புயர்ந்து செயலாற்றும் பேறு பெற்றுள்ளார். அடியவர் மீது கருணை கொண்டு இறையருள் பாலிக்க அவ்வப்போது அவர்கள் வாழிடமெலாம் தம் ஞானஒளி பரப்பிப் பரமன் பதம் ஈர்த்தெடுத்து ஈடேற வழி வகுத்தார்.

தவத்திரு சிவயோக சுவாமிகளின்

50வது குருபுச சிறப்பிதழ்

சைவம் தழைக்கவும் சமய நெறி விளங்கவும் தொண்டாற்றிப் பல புதுமைகள் செய்த சித்தர் ஒருவர் ஈழத்தில் இருந்தாரெனின் அவர் சுவாமிகளே. நம் வாழ்க்கை ஒரு மாயை. இவ்வலையிற் சிக் கிவிடின பரிதியின் ஒளி கூட இருளாகலாம்.

இவ்விருள் சூழ வகையிற் சுவாமிகளின் பூர்வீகப் பயன் நல்லதொரு குருபரணைக் காட்டிற்று. செல்லப்பா சுவாமிகள் குருபரணானார். சுவாமிகளும் மாயை எனும் பிணியிற் சிக்காது வாழ்க்கையைத் தவிர்த்து ஆன்மீக வாழ்வில் இறங்கினார். அருளொளி தேடினார். அங்கும் இங்குமாக அலைந்தார். நல்லைக் கந்தன் தேரடி, கதிரைமலைக் கந்தன் காலடி என்பன புகலிடமாயிற்று. நாடினார் இறையருளை.

ஆன்மா அழிவுற்றது, பூரணமானது. யாக்கையோ மண்ணோடு மண்ணாகித் தீயோடு சாம்பராகிக் கருகிடும் தன்மையுடையது, சர்ப்பம் தன் சட்டையைப் போகுமிட மெங்கும் ஆங்காங்கே கழற்றி விடுகிறது. நீரிற் குமிழியோ தோன்றித்தோன்றி மறைகிறது. இ. தொப்பவே இந்த ஆன்மாவும சர்ப்பமும் நீரும்போலாகிறது. இந்நிலைமாறி ஒரு நிலைப்பாடு காணவேண்டின் நிமலனின் அருள்ஞானம் காண விழைமின், விரைமின் என்பதே சுவாமிகள் தம் பக்தர்க்கு விடுக்கும் குறிக்கோளாயிற்று. இந்த உண்மை கொண்டு அடியார்களை ஊக்குவித்தார், உணரவைத்தார். அவர்தம் ஊக்கமும் உழைப்பும் உயர்வு கண்டது. மக்களின் வாழ்க்கை திசை திரும்பிற்று. சுவாமிகளிடம் ஒன்றறக் கலந்தனர், உய்யும் வழி கண்டனர். யோகி எனும் நாத ஒலி பரவலாயிற்று.

அன்பினாற் கசிந்துருகி அடிபணியும் மெய்யடியார்க் கின்ப நிலை தந்து நல் வெழில் புரிந்த எந்தாய் எள்ளுக்குள் எண்ணெய் போல் எங்கெங்கும் நிறைந்த எம்பெருமான் மகிமை தனிமை இயம்பும் வா நெங்குநான் நல்லைக் கந்தனின் தேரடியில் நின்றுய் கதிரை மலை வேலவனின் காலடியில் நின்றுய் எங்கெங்கு சென்றாலும் ஆங்காங்கே நீ நின்றுய் அசாரீரியாகவே தோன்றிடும் வடி வானாய் அகந்தையைக் கொன்று மமதையை வேறுத்தாய் அமலனை நினைவிருத்தி ஆன்மீக வடி வானாய்

“வேலவனின் புகழ் பாடி மிகு சைவத் துற வுன்றித் பாவலரும் நாவலரும் பணிந்து நின்று துதி பாட

ஞால மெலாம் போற்ற நின்று நாதனாம் போகர் பிரான்

கால மெலாம் பக்தர் பணி தமக் கெனவே உரித்தாக்கிச்

சீலமுடன் செய்யணிகள் செவ்வனே செய்த திறன்

ஏலவே வரும் தினமாம் ஆயிலியத் திருநாளிற்

சாலவே பக்தர் சூழாம் சார்ந்து நின்று புகழ் பாடும்

கோலமாம் இவ் வைத்த திரு நாளின் திறனது தான் கோலோ”

குருபரன் புகழ் நாமம் என்றும் நிலவட்டும்! பரவட்டும்! ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி!

இன்பவிறையே

ஒரு பிதா தனது குழந்தையினது மழுலை மொழியைக் கேட்டு மகிழ்வானன்றிச் சிறிதும் இகழாமாட்டான். அவ்வண்ணமே தேவரீர் அடியேனுடைய விண்ணப்பத்தைக் கேட்டருள்வீராக. இவ்வுலகத்திலே எத்தனையோ சாதிகளுண்டு. அவைகளின் பழக்கவழக்கங்கள் ஒன்றோடொன்றொவ்வாது முரண்படுகின்றன. ஒவ்வொரு சாதியுந் தத்தம் பழக்கவழக்கங்களே மேம்பாடுடைத்ததைக் கூக்குரலிடுகின்றது.

சமயங்களும்படியே. இவைகள் யாவும் உலகத்தின் சிறப்புகளேயன்றி வேறல்ல. இந்த வித்தியாசமான போராட்டங்களெல்லாம் முன்னு முள்ளன. நூதனமான காரியங்களல்ல. இவைதாம் இந்தப் பிரகிருதியின் தோற்றங்கள். இவை வேறு, தான் வேறு என்றறிந்த அறிவாளி இவைகளுடன் கூடியங் கூடாது மிருப்பன்.

எத்தனையோ முறைகளில் பெரிய பெரிய அவதாரங்கள் வந்து எவ்வளவோ வேலைகளைச் செய்தும் மீட்டும் இந்த உலகம் அப்படியே இருக்கின்றது. இது ஒரு பெரிய இரகசியம். தேவரீர் இவைகள் எல்லாம் நன்கறிவீர். நானொன்று மறியேன். என்னை மன்னித்துக் கொள்ளும்.

- டாக்டர் சுவாமிகள்

நல்வழி காட்டிய சிவயோகர் சுவாமிகள்

க. சோமாஸ்கந்த மூர்த்தி

தவத்திரு சிவயோக சுவாமிகள்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்தே, இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் சமயத்துறையில் மறுமலர்ச்சி ஏற்படத் தொடங்கியது. இக்காலத்தில் இந்தியாவில் கேசப் சந்திர சென், தயானந்தர், இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் போன்ற பெரியோர்கள் தோன்றினர். இவர்கள் சமய சம்பந்தமான இயக்கங்களை ஏற்படுத்தினர். கேசப் சந்திர சென் 'பிரமோ சமாஜம்' என்னும் இயக்கத்தை ஆரம்பித்தார். இவர்கள் ஆலய வழிபாட்டையும் விக்ரிக வழிபாட்டையும் கைக்கொள்ளவில்லை. தயானந்தர் 'ஆரிய சமாஜ' என்னும் இயக்கத்தை ஆரம்பித்து வேதங்களின் அடிப்படையில் தமது கொள்கைகளை விளக்கினார். இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் இந்திய பாரம்பரிய முறைகளைப் பின்பற்றிச் சிறப்பாக ஆலய வழிபாட்டைப் பின்பற்றி, பெருவாழ்வு பெற்றார். பரமஹம்சரும், அவருடைய சீடர் விவேகானந்தருமே இந்து சமயத்துக்குப் புத்தயிர் கொடுத்தவர்கள்.

இக்காலத்தில்தான் இலங்கையில் மூன்று சித்த புருஷர்களும், சைவசமயத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்த சமய குரவரொருவரும் தோன்றினர். ஆனைக் குட்டிச்சுவாமி, பரமகுரு சுவாமி, கடையிற் சுவாமி மூவருமே அந்த சித்த புருஷர்களாவர். சமயகுரவர் ஸ்ரீஸரீ ஆறுமுக நாவலராவார்.

இவர்களில் ஆனைக்குட்டிச் சுவாமி பெரும்பாலும் கொழும்பு வீதிகளில் சஞ்சாரம் செய்து வந்தார். பரமகுரு சுவாமிகள் யாழ்ப்பாணத்திலும், இராமநாதபுரம் கடற்பாறை என்னும் இடத்திலும், மாத்தனாயிலும் சஞ்சாரம் செய்ததாக அறியக்கிடக்கிறது.

மூன்றாவது சித்த புருஷரான கடையிற் சுவாமிகள், யாழ்ப்பாணச் சமய வரலாற்றில் ஒரு தனி இடம் பெற்றுள்ளார். யோகர் சுவாமிகளும் கடையிற் சுவாமி பரம்பரையினரே. யோகர் சுவாமிகளின் குருவான செல்லப்பாச் சுவாமி, கடையிற் சுவாமிகளின் சீடராவர்.

யோகர் சுவாமிகளின் தோற்றமும் ஔமைப் பருவமும்

யோக சுவாமிகள் மாவட்டபுரத்தில் அம்பலவாணர் என்னும் சைவப் பெரியோருக்கும், அமுதம் அம்மையாருக்கும் 1872 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 29 ஆம் திகதி பிறந்தார். அவருக்குச் சதாசிவன் என்னும் நாமத்தை குட்டினார்கள். சுவாமிகளின் தாயாருக்கு சின்னாச்சியம்மையாரென்ற ஒரு பெயரும் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. சுவாமிகளுக்கு ஐந்து வயதானதும் தமது

மகனுக்குக் கல்வி கற்பிற்கும் பொறுப்பை, தனது தம்பியார் சின்னையாவிடம் ஒப்படைத்தார் அவரது தகப்பனார். சின்னையா கொழும்புத்துறையில் ஒரு கத்தோலிக்கராக, யோசேப்பு என்னும் பெயருடன் அங்கு வாழ்ந்து வந்தார். யோசேப்பு தமது பெறாமகனை முதலில் கொழும்புத்துறை தமிழ்ப் பாடசாலையில் மூன்றாம் வகுப்பு சித்தியெய்தியதும், சுவாமிகளை சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில் ஆங்கிலம் படிக்கச் சேர்ந்தார். அங்கு சேர்ந்த பொழுது அவரைக் கத்தோலிக்க மதத்தில் சேர்த்து 'யோன்' என்னும் பெயரையும் கொடுத்தனர்.

அக்காலத்தில் சுவாமிகளின் தகப்பனாரின் சகோதரி 'முத்துப்பிள்ளை' என்பவர் கொழும்புத்துறைக்கு அருகிலுள்ள 'பாண்டியன் தாழ்வு' என்னும் குறிச்சியில் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் சைவப்பற்று மிக்கவர். தம்மிடம் மருமகன் வரும் பொழுது, சைவ நூல்களையும், இதிகாசங்களையும், படிக்க வசதி செய்து கொடுத்தார். சுவாமிகளைக் கத்தோலிக்க குழலிருந்து காப்பாற்றி, அவருடைய சைவப்பற்றுக்கு வித்திட்ட பெருமை முத்துப்பிள்ளையையே சாரும்.

உத்தியோக வாழ்க்கையும் சமயசாதனையும்

சுவாமிகள் சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில் தமது படிப்பை எட்டாவது வகுப்போடு முடித்துக் கொண்டார். பின்னர் கிளிநொச்சியில் நிர்ப்பாசனப் பகுதியில் பொருள் காப்பாளராக விருந்தார். கடமையைக் கண்ணாகக் கருதும் சுவாமிகள் எல்லோருடைய நன்மதிப்பையும் பெற்றார். கிளிநொச்சியில் வேலை பார்க்கும் பொழுது சுவாமிகள் வெகுநேரம் தியானத்தில் ஈடுபட்டு இருப்பது வழக்கம் என்று அறிய முடிகிறது. "மற்றவர்கள் துயிலும்போது ஞானி விழித்திருப்பான்" என்று கீதை கூறுவது இங்கு ஞாபகத்துக்கு வரும்.

சுவாமிகள் இந்தக்காலத்தில் நூற்றுக்கணக்கான தோத்திரப் பாடல்களை மனனஞ் செய்து கொண்டார். இப்படி ஏராளமான தேவாரம், திருவாசகம், திருமந்திரம், அருணகிரிநாதர் பாடல்கள், தாயுமானவர் பாடல்கள், பட்டினத்தார் பாடல்கள் முதலியவற்றை மனப்பாடஞ் செய்தார். தாயுமானவர் பாடல்களிலும் சுவாமிகளுக்கு ஈடுபாடு அதிகம். அவற்றைத் தமது நற்சிந்தனைகளிலும், திருமுகங்களிலும் எடுத்தாண்டுள்ளார். சுவாமிகளின் நற்சிந்தனை வசனப்பகுதியில் காணப்படும் பின்வரும் வரிகள் 'சிவதொண்டன்' நிலையத்தின் இலட்சியங்களை விளக்குகின்றன.

50வது குருபூசை சிறப்பித்தல்

**“சொல்லெல்லாம் மோனம்-
தொழிலாதியும் மோனம்
எல்லாம் தன் மோன நிறைவே”**

குருநாதருடன் சந்திப்பு

1897 ஆம் ஆண்டு சுவாமிகள் வாழ்க்கையில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் காணப்படுகிறது. அவ்வாண்டு சுவாமிகள் தமது உத்தியோகத்தை துறந்துவிட்டு யாழ்ப்பாணத்துக்குத் திரும்பிவிட்டதாகத் தெரியவருகிறது. சுவாமி இக்காலத்தில்தான் தமது குருநாதரான செல்லப்பா சுவாமிகளை முதன் முதலில் தரிசித்தார் யோக சுவாமிகள் தமது குருநாதனின் அகத்தையும், புறத்தையும் நற்சிந்தனையில் வர்ணித்துள்ளார். குருவின் தோற்றத்தையும், குணாதிசயங்களையும் பின்வருமாறு படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார்.

*‘புகழ்ச்சியும் இகழ்ச்சியும் ஒன்றாகக் கொள்பவன்
சிங்காரமான நடைபொடு சிரிப்பினையுடையான்
ஆறறிவாரென்று அடிக்கடி சொல்லுவான்
தேரடிப் படியில் சிங்கார மாய்கிடப்பான்
பேரறி வாளனைப் பிறரெவரு மோவறியார்.
பித்தனென் றுலகேர் பேசுவர் ஏறுவர்.’*

(நற்சிந்தனை - பக்- 132)

சிவபெருமானே குருவாக வந்து பக்குவமுடைய ஆத்மாக்களுக்கு அருள் செய்வாரென்பது சைவ சமயக் கொள்கை. இந்தக் கருத்தை சுவாமிகள் நற்சிந்தனைப் பாடல்களில் விளக்கி உள்ளார்.

*மாலயனுந் தேடி யறிபா மலரடிகள் - கோல
அருட்குருவாய்க் குவலயத்திலே போற்று
சாலப் பெரும்பகையைத் தானிக்கி யாண்டானை
ஞாலம் புகழும் நல்லைத் தேரடியிற் - கண்டேன்!*

(நற்சிந்தனை- பக் - 68)

நல்லூர் தேரடியில் குருநாதர் தம்மை ஆட்கொண்ட முறையையும், அதனால் ஏற்பட்ட பரிபூரண நிலையையும், பின்வரும் பாட்டில் படிப்போர் பரவசமடையக் கூடிய முறையில் காட்டியுள்ளார்.

*இருவருந் தேடிக்காணா இறைவன் என்போல் - உருதாங்கி
இணங்கி எவரும் வணங்கும் நல்லையில் இன்னான்
இவனென்ன - ஒருவர் மறியா தேடிபுலாவி உவகை
பூத்த முகத்திரையாய்
ஒருநாள் என்றனை உற்று நோக்கி
ஓர் பொல்லாப்பு மில்லையென்று
அருவமுங்காட்டி உருவமுங் காட்டி அந்த மாதியில்லாச்
சொருபமுங்காட்டிச் சும்மாவிருக்கும் சூபசத்தில் மாட்டிவிட்டான்
துன்பம் இறந்தன இன்பம் இறந்தன.
சோதி சோதி சிவசோதி*

(நற்சிந்தனை - பக் 138)

உபதேசம் பெற்றபின் சுவாமிகள் பல வருடகாலம் தமது குருநாதனின் திருவடி பிரியா திருந்தனர். குரு நாதர் தமது சீடனைப் பல சோதனைகளுக்குட்படுத்தினர். இருவரும் சேர்ந்து சமைத்த பின் சாப்பிட முன் சமைத்தவற்றையெல்லாம் குருநாதர் உடைத்தெறிந்திடுவார். குளிப்பதற்கென்று கீரிமலைக்குச் சென்று குளிக்காமல் திரும்புவார்கள்.

சுவாமிகள் சோதனைகளால் சலிப்படையவில்லை, எப்பொழுதும் குருநாதரைத் தாயினும் நல்ல தலைவரெனக் கொண்டார். குருவின் சிறப்புக்களைச் சுவாமிகளைப் போலப் பாடியவர்கள் மிகக்குறைவு.

சுவாமிகள் குருவின் உபதேசத்தை அவதானமாய்க் கேட்டு வந்தார். செல்லப்பாச்சுவாமிகள் சாதாரணமாய் விசரன் போல் பேசுவார். அப்பேச்சுக்களுக்கிடையில் மாணிக்கங்கள் வருமென்றும், அவற்றைக் காத்துக் கொண்டு மணிக்கணக்காய்த் தாம் இருந்ததாகவும் கூறுவார். சமய விஷயங்களைச் செல்லப்பா சுவாமிகளிடமல்லவோ கேட்க வேண்டுமென்பார்.

திருவடி வழிபாடு

திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் முதலிய நால்வரும் இறைவன் திருவடியே தஞ்சம் என்று நம்பியிருந்தவர்கள். இதைத் தமது பாடல்களில் பல இடங்களில் வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் இறைவனிடம் திருவடி தீட்சை பெற்றுத் திருவாடிணக்கஞ் செய்தார்.

*“நமச்சிவாய வாழ்க
நாதன் தான் வாழ்க
இமைப் பொழுதும் என் நெஞ்சில்
நீங்காதன் தான் வாழ்க.”*

சிவயோக சுவாமிகள் தம் குருநாதர் செல்லப்பா சுவாமிகளிடம் திருவடி தீட்சை பெற்றபின், அவருடைய திருவடிகளையே எஞ்ஞான்றும் தியானித்து வந்தார். தமது ஆச்சிரமத்திலே திருவடியை அமைத்து வழிபாட்டை இயற்றி வந்தார்கள்.

ஆனைக்குட்டிச் சுவாமி

இக்காலத்தில் சுவாமிகளும், இன்னுமொரு சீடரான கதிரவேலு என்பவரும் செல்லப்பா சுவாமி மேற்பார்வையில் நல்லூர் தேர்முட்டியில் நாற்பது நாட்கள் வரையில் கடுந்தவம் புரிந்தனர். இப்படித் தவம் செய்து வரும் காலத்தில் ஒருநாள் செல்லப்பாச் சுவாமிகளின் கட்டளையின் பேரில் கிழக்கு நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள். பூரண துறவுபுண்டு கால் நடையாகக் கதிர்காம யாத்திரை சென்றார்கள். மட்டக்களப்புக்குச் சமீபமாகச் சென்ற போது ஆனைக்குட்டி சுவாமிகளைச் சந்தித்து இருவரும் கட்டித்தழுவிக்கொண்டனர் என அறிய முடிகிறது. யோகர் சுவாமிகள் அவருக்கு ஐந்து சத நாணயத்தைக் கொடுத்து ஆசீர்வதித்ததாக அறிய முடிகிறது. இந்த யாத்திரை 1910 ஆம் ஆண்டு வரை நடைபெற்றது என்பர்.

குருநாதர் மகாசமாதி

குருநாதர் மகா சமாதியடைந்தது பற்றி யோகர் சுவாமிகள் கூறியதாவது: பகல் முழுவதும் ஊர் எங்கும் சுற்றிக் கொண்டு வந்து நல்லூர் தேரடிக் கொட்டகையில் படுத்திருந்தார், அப்பொழுது ஒருவர் செல்லப்பாச் சுவாமிகளைப் பார்க்கச் சென்றார். சென்றவரை “வெளியே போய்வா” என்றார். வந்தவர் கொஞ்சதூரம் சென்றதும் “டோம்” என்று சத்தம் கேட்டது. போனவர் திரும்பி வந்து பார்த்ததும் செல்லப்பா சுவாமிகளின் பிராணன் தாமாகவே உடம்பை விட்டுப் பிரிந்திருந்தது. செல்லப்பா சுவாமிகளின் விருப்பப்படி அவர் உடம்பு தகனஞ் செய்யப்பட்டது.

பண்டிதர் மயில்வாகனனார்/ விவேகானந்த சபை தொடப்பு

1917 இல் பண்டிதர் மயில்வாகனனாரோடு (சுவாமி விபுலானந்தர்) தொடர்பு ஏற்பட்டது. பண்டிதர் மயில்வாகனனார் சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில் விஞ்ஞான ஆசிரியராய் இருந்தார். இவர் மட்டக்களப்பு ஆணைப்பந்தியில் ஒரு வீட்டில் வசித்து வந்தார். அவர் இருந்த வீட்டில் விவேகானந்த சபை ஒன்று நிறுவப்பட்டது. பெரிய படிப்பாளிகள், உயர்தரக் கல்வி பயிலும் மாணவர்கள், பொதுநலத்தொண்டர்கள், பலர் அங்கு வருவார்கள். அரிதாகத் தரிசனம் அளிக்கும் யோகர் சுவாமிகளும் அங்கு காட்சியளிப்பார்கள். யோகர் சுவாமிகளின் அருள் நோக்கத்தால் அவ்விடம் புத்தொளியும், மறுமலர்ச்சியும் பெற்றுத் திகழ்ந்தது. சுவாமிகளும் பொதுச்சேவையில் முக்கிய பங்கு வகித்தார்கள். இந்து வாலிபர் சங்கம், விவேகானந்த சபை முதலிய தாபனங்களின் முக்கியஸ்தர்களாக விளங்கிய திருவாளர்கள் எம்.எஸ் இளையதம்பி, பண்டிதர் மயில்வாகனனார், திரு. தி. முத்துக்குமாரு, வை. சி. குமாரசுவாமி முதலியோர் சுவாமிகளை 1917 ஆம் ஆண்டளவில் அறிந்திருந்தனர் என்பது பெறப்படுகிறது.

சைவ சமய பரிபாலனம்

திருமுறைகளை முறையாக ஓதியும், ஓதுவித்தும் அவற்றுக்கு வகுப்புக்களை நடாத்துவதும், புராணபடனத்துக்குப் புத்தியிற் கொடுத்தும், சித்தாந்த சாஸ்திர வகுப்புக்கள் நடாத்தியும் சுவாமிகள் சைவசமயத்தை வளர்ந்து வந்தார்கள்.

உத்தியோகத்திலிருந்த காலந்தொட்டே சுவாமிகளுக்கு திருமுறைகளிற் பயிற்சியும் பற்றுமிருந்தது. ஆரம்பத்தில் அன்பர்கள் சுவாமிகளைத் தரிசிக்கப் போகும் வேளைகளிற் பல மணிநேரம் தேவார திருவாசகங்களைத் தமது கம்பீரமான குரலில் பாடுவது வழக்கமாகவிருந்தது. இப்படிப் பாடிவிட்டுத் தியானத்தில் அமர்ந்து விடுவார்கள். சென்றவர்களும், சுவாமிகள் விடைகொடுக்கும் வரை அமைதியாக இருப்பர். சிற்சில வேளைகளிற்

தம்மிடம் வந்தவர்களின் பிரச்சனைகளைத் தமது திருஷ்டியால் உணர்ந்து அவர்கள் அதிசயிக்கும்படி பதில் சொல்லி விடுவார்கள். அக்காலத்தில் பேச்சென்பது மிக அரிதாகவே இருந்தது. சிவபுராணத்தை இலங்கை முழுவதும் பரவச் செய்து சைவ சமயத்துக்குப் புதியதொரு மறுமலர்ச்சியைக் கொடுத்தார். சிவபுராண பாராயணம் சுவாமிகளால் வளர்த்து வரப்பட்ட மிகப்பெருஞ் சைவ சமய சாதனையாகும். கற்றோரும் கல்லாதோரும், இளைஞரும் முதியோரும், பக்திப் பரவசத்துடன் கலந்து பெரும் பயன் பெற்றனர்.

சிவதொண்டன் பத்திரிகை

சுவாமிகளின் ஆசியுடன் “சிவதொண்டன்” பத்திரிகை க. கி. நடராஜன் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அவர் 1934 ஆம் ஆண்டு “கமலாசினி” அச்சகத்தை ஆரம்பித்தார். அந்த நிலையத்துக்கு உதவியாயிருக்கும் பொருட்டே சிவதொண்டன் ஆரம்பித்தார்.

1935 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் முதல் இதழ் வெளிவந்தது. சுவாமிகள் கட்டளைப்படி “நாம யார்” என்னும் பொருள் பற்றித் தலையங்கம் திரு. நடராஜனால் எழுதப்பட்டது. சுவாமிகள் ஆணைப்படி திரு. செ. மயில்வாகனம் ஆசிரியர் அவர்கள் மகா வாக்கியங்களுக்கு வியாக்கியானம் எழுதி வந்தார்கள். தமது அன்பர்களை சிவதொண்டனுக்குச் சந்தாதாரர்களாக சேரும்படி சுவாமிகள் சொன்னார்கள்.

சிவ தொண்டன், தோற்றம், இலட்சியம் என்பவை பற்றிச் சுவாமிகள் 1939 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் எழுதிய “சிவதொண்டன்” வாழ்த்திலிருந்து நாம் அறியலாம்.

“ஓ மெனுந் தாரகம் ஒண்முடி சுமந்து நாமெலாஞ் சிவனடியாரென நவின்று ஆரறிவாரென வாசன் தந்த சீரிய மந்திரஞ்சிந்தையிற் செபித்து சிவநெறி வழுவாச் சிவதொண்டன் என்பவன் பல வருடத்துப் பன்னுமார் கழிமதி எவரு முவப்ப யாழ்ப்பாணத்தில் வண்ணை மாநகர் வைத்தியநாதன் தன்னருளாலே தானவதரித்தான்.”

‘சிவதொண்டன்’ செய்த பெருஞ்சேவை சுவாமிகளின் நற்சிந்தனைகளை வெளிவரச் செய்ததாகும். சில நற்சிந்தனைகள் சிவதொண்டனுக்கென்றே எழுதப்பட்டதாகும். சிவதொண்டனுக்கென்றே முதன் முதலில் எழுதப்பட்ட நற்சிந்தனை பின்வருமாறு.

கடவுளே உயர்க்குயர்

நமது உயிருக்குயிராய் இருப்பவர் கடவுளே ஆகையால் நாம் அவருடைய உடமை, அவருடைய அடிமை. நம்முடைய அசைவெல்லாம் அவருடைய

தவந்தரு சிவயோக சுவாமிகளின்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

அசைவே. நாம் ஒருபோதும் அவரை மறந்திருக்க முடியாது. நமக்கு ஒரு குறையுமில்லை. நாம் என்றும் உள்ளோம் எங்குமிருக்கிறோம். எல்லாம் அறிவோம், இப்படியே நாம் இடையறாது சிந்தித்து, சிந்தித்து மேலான தத்துவத்தை அடைவோமாக!

ஔளைஞர்களுக்கு சுவாமிகளின் அருள் மொழிகள் சில:

பிரமச்சரிய விரதத்தின் பெருமை பெரிது,
காலையிலும் மாலையிலும் தியானஞ் செய்தல் வேண்டும்.
உள்ளுக்குப் பகை கொள்ளக் கூடாது,
அலைகிற மனதை அடக்கத் தேவாரம்
படிப்பது ஒருவழி
மனக் குழப்பமில்லாமலிருக்கும் போது
எந்தக் கருமமும் சித்தியாகும்.
உள்ள பொழுது தான தர்மங்களைச்
செய்யுங்கள்.
உங்களுடைய வேலைகளைச் செவ்வனே செய்க,
அதே யோகம்
மற்றவர்களை ஏமாற்றலாம்,
தன்னை ஏமாற்ற முடியாது,
மனச்சாட்சியின்படி நடந்து கொண்டு போக
எல்லாம் வலிய வரும்.
நான் உமக்கு தரக் கூடிய முதுசொம், எந்த நேரமும் கடவுள்
உம்முடனிருக்கிறார்
என்னும் உறுதி மொழியே.

சுவாமிகள் நிகழ்த்திய அற்புதங்கள்

சுவாமிகளிடைய செயல்களெல்லாம் சமூகத் தொண்டாகவே அமைந்திருந்தது. உதாரணத்துக்கு அவர் செய்த அற்புதத்திலொன்றை இங்கு கூறுதல் பொருத்தமானதாகும்.

அரசியல் தலைவர்களுள்ளே முதன் முதல் நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொண்டவர் சேர். துரைசாமி அவர்கள். அவர் அரசாங்க சபைத் தலைவராகவிருந்த காலத்தில், அவருக்கு இரண்டாவது எலிசெபெத் மகாராணியின் முடிசூட்டு விழாவுக்கு அழைப்பு வந்தது. அப்போது அவருக்குச் சுகவீனம் ஏற்பட்டது. போவது புத்தியில்லை என்று வைத்தியர்கள் கூறிவிட்டனர். யோகர் சுவாமிகள் எப்படியோ சேர். துரைசாமி அவர்களின் சுகவீனம் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு விட்டார்கள். சுவாமிகள் தனது சீடரான வேலுப்பிள்ளையிடம் ஒரு பட்டோலையைக் கொடுத்து அந்த மருந்துச்சரக்குகளை வாங்கி வரும்படி கூறினார்கள். கடைக்காரன் அவை மிகுந்த நச்சுத்தன்மை வாய்ந்ததாக இருக்கின்றன என்று கூறி கொடுத்து அனுப்பியுள்ளான். சுவாமிகள் அவன் கூறியவற்றை பொருட்படுத்த வேண்டாம் என்று கூறி, அவற்றை அவித்து வரும்படி சொன்னார்.

வேலுப்பிள்ளையும் குடிநீரைச் சுவாமியிடம் கொடுத்தார். சிறிதுநேரத்தில் சுவாமிகள் கடுமையாக வாந்தியெடுக்கத் தொடங்கினார். வயிற்றாலும் கடுமையாகப் போகத் தொடங்கியது. வேலுப்பிள்ளை இதைக்கண்டு அஞ்சி அழுத்தொடங்கினான். சுவாமிகள் உப்புச் சோடாவும், எலுமிச்சம்பழமும் கொண்டு வரச்சொல்லி அவற்றை கலந்து குடித்தார். சில மணித்தியாலங்கள் செல்ல எல்லாம் குணமாகிவிட்டன.

காலை எழுந்தவுடன் துரைசாமி இனி இலண்டனுக்குப் போகலாம், அவருக்கு வைத்தியம் செய்தாகி விட்டது. அவர் போனால் தமிழ்ச் சமூகத்துக்கும், அவருக்கும் நல்லது என்று கூறினாராம். துரைசாமி அவர்களும் இரண்டனுக்குச் சென்று, மகாராணியார் கையால் சேர்ப்பட்டம் பெற்றார். இக் கிடைத்தற்கரிய பேறு சுவாமிகளின் கருணையால் அவருக்குக் கிடைத்தது.

சுவாமிகளின் சமாத்ப் பேறு

“கூண்டை விட்டுக் கிளி பறப்பது போலவே, உடலை விட்டு உயிர் நீங்குகிற செயல்” என்று அடிக்கடி கூறிய யோகர் சுவாமி அவர்கள், தம் வாழ்வின் முடிவு காலம் அண்மியதையிட்டு மருந்தளவும் கவலை கொண்டிருக்க மாட்டார். மாறாகத் தம் வாழ்வின் பணி முடிந்துவிட்டது என்று எண்ணி, அவர் உள்ளமும் அமைதியுற்றிருக்கும்.

யாழ்ப்பாணத்தின் சோதியாக விளங்கிய யோகர் சுவாமிகள், 23 - 3 - 64, திங்கட்கிழமை இரவு 3 மணி 18 நிமிடங்களில், தமது 92 ஆவது வயதில் சிவபதமடைந்தார். இச்செய்தி தெரிவிக்கப்பட்டவுடன், ஈழநாட்டின் பல பாகங்களிலிருந்தும் அடியார்கள் ஏராளமாக வந்து சேர்ந்தனர். 25-3-64 புதன்கிழமை, சுவாமிகளின் பூத உடலுக்கு அபிடேகஞ் செய்யப்பட்டது. அவருடைய பூத உடல் தூய வெண் துணியினாலும், பூமாலைகளினாலும், அலங்கரிக்கப்பட்ட தொட்டிலில் வைத்துத் தகனஞ் செய்ய எடுத்துச் செல்லப்பட்டது.

ஆச்சிரமத்திலிருந்து பாதையின் இருமருங்கும் மகர தோரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. பூதவுடல் சென்ற மார்க்கத்தில் வசிக்கும் மக்கள் வீட்டு வாயில்கள் தோறும், குத்து விளக்குகள், நிறைகுடம் வைத்து, பூமாரிபொழிந்து சுவாமிகளுக்குத் தங்கள் அன்பையும் வணக்கத்தையும் செலுத்தினார்கள். பூதவுடல் ஊர்வலம் வந்தபொழுது பஜனைக் கோஷ்டியினர் பக்திப்பாடல்கள் ஒதினார்கள்.

25 - 3 - 64 முற்பகல் ஒன்பது மணியளவில் மயானத்தில் பூதவுடல் தகனஞ் செய்யப்பட்டது. இங்ஙனம் எல்லோரும் சுவாமிகள் சோதியுட் கலந்த வைபவத்தை தரிசித்தார்கள். அந்த இடம் பூலோக கைலாயமாகத் தோற்றமளித்தது.

சிவயோக சுவாமிகளது ஐம்பதாவது குருபூசையை சிறப்பாக நடாத்தும் இந்நாளில், சுவாமிகள் அரை நூற்றாண்டிற்கு மேற்பட்ட காலமாக நமக்குக் காட்டிய வழியைப் பின்பற்றி உய்தியடைவோமாக!

செல்லப்பர் வளர்த்த செல்லப்பிள்ளை.

கலைஞர். பா. பாலச்சந்திரன்,
(ஓய்வு நிலை அதிபர்)
"ஷண்முகபவனம்" மயிலணி, சன்னாகம்.

பல்லவி

நல்லை ஞானப்பூமியில் விறைந்த சித்தர் - அவர்
செல்லப்பர் வளர்த்த ஞானப் பிள்ளை
(நல்லை)

அனுபல்லவி

தெள்ளத் தெளிவான செல்லப்பர் சொல்லை
தேரடியில் தெரிந்து கொண்ட பக்தர்
(நல்லை)

சரணம்

மாவிட்ட புரத்தில் இருந்து வந்தார்
மாயைவிட்ட கலாநல்லை நகர் வந்தார்
யாரடா நீ என்றார் நாடிய செல்லப்பர்
யாரும்தே ராதவற்றை தேரடியில் தெரிந்தார்
(நல்லை)

பாரடா எல்லாம் எப்பவோ முடிந்ததென்றார்
யாதும் முழுவுண்மை யொருபொல்லாப்
புமில்லையிதை
தெரிந்தார்க்கு ஞாலத்தில் சோலி யில்லை
சுமமா இரு சுகம்தேடி வருமெ ன்றார்.
(நல்லை)

தன்னை மறந்தார் தன்னலம் கெட்டார்
தலைப்பட்டார் சுமமா இருக்க சுகப்பட்டார்
சிவயோக ரானார் சிவமய மென்றார்
சிவமாகி இன்னும் சீவிக்கிறார் இங்கு
(நல்லை)

சுவாமிகளின் கடிதம்

பகைத் தலும் விரும் புதலும் இல்லாதவன்
சந்நியாசியாயினுஞ் சரி.அவனே பரமபுருடன் அதாவது
அவன் சீவன்முத்தனென்று பெரியோர் சொல்லுகிறார்கள்.
இயற்கையோடு அளவளாவி வாழத்தான் பேரின்பம்.
அது ஒரு மாதிரியல்ல. உண்மை உணர்ச்சி.தனக்குத்
தான் உண்மையாக விருந்தால் யாவும் விளங்கும்.
தன்னைப்போல் மற்றவர்களையும் நேசித்தலே 'தவம்'.
அதுவே அறம்.

எங்குஞ் சிவம்.

இரு கவிதைகள்

கலாநிதி ஸ்ரீ. பிரசாந்தன்

தவந்தீரு சிவயோக சுவாமிகளின்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

1. மீகாமன்

வாழ்க்கை இடும் பின்னங்களை
வகுக்கத் தெரியாதவர்கள்
வந்தமர்கின்றனர்,
கையில் பழத்தட்டுக்களோடு.

இன்னும்
இன்பம் பெருக்க நினைப்பவர்களும்
துயரம் கழிக்க நினைப்பவர்களும்
உள்ளோக்கம் கூட்ட நினைப்பவர்களுமாய்
நிறைகிறது,
கொட்டில் மண்டபம்.

விடைகளில் நங்கூரமிடத் துடிக்கும் வினாக்களாய்..
தத்தளிக்கும் படகு, ஓடும், கப்பல்கள்
நெருங்குகின்றன
அந்தப் பாய் சமுத்திரத்தில்.

வெள்ளைத்தாடி மீகாமன்
வந்தமர்கிறான்
ஒரு பிள்ளைச் சிரிப்போடு.

அவன் பார்வையில் பயணம் தொடர்கின்றன
படகு, ஓடும், கப்பல்கள்...
திசைகாட்டி ஒளியோடு விசைகாட்டி.

பின்னங்களை வகுக்கிறது ஒரு
புன்சிரிப்பு.

அச்சிரிப்பில் வழியும் மதுரத்தில்
மிதக்கின்றன,
பெருக்கல், கூட்டல், கழித்தற்
பதில்களும்.

நிறைவில்,
முடிவிலித் திருப்தியில் முடிகிறது
அந்த மாலை.

2. சிவயோகா!

பிரபஞ்சத்தின் முலை எனப்
பொலிகிறதுன் திருவாய்,
எல்லா இரகசியங்களும் சுரந்தபடி.

எம்மை நெருங்க விடாமல்
துரத்தியடிக்கின்றன
உன் தூஷணைச் சொற்கள்.

பக்குவம் உணர்ந்த குழந்தைகள்
ஏக்கமுற்றுக் காத்திருக்கின்றன.

நின் மௌனம்
பாலூட்டுகிறது.

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

யோகர் சுவாமிகளின் மீள் வருகை

சட்டத்தரணி நட. காண்டியன்

சீத்தானைக்குட்டிச் சுவாமி மத்துக்கொண்டு கடைந்தெடுத்த கடையிற்சுவாமி - காத்துக்கிடந்து கண்டெடுத்த செல்லப்பாச்சுவாமி - செதுக்கியெடுத்த செல்லப்பயல்தான் எங்கள் யோகர்சுவாமி.

சேற்றில் கால்புதைத்து, நாற்றிட்டு நல்லபயன்கண்டு சேற்றில் கைபுதைக்கும் செயலுக்கம் கொண்டதொரு - மண்ணாம்

மாவிட்டபுரம் தந்த மாயோகி சதாசிவத்தான் மாங்கொப்பில் தவமிருந்து மாதவங்கள் இயற்றினின்றான்.

ஏர்பாய்ச்சி வயல்நிலத்தில் ஏற்றங்கண்ட வம்சத்தின் வாரிசுவாய் நீர்ப்பாசனத்திணைக்களத்தில் பதவிகொண்டான் - நம் பேர் காத்த நல்லையம்பதியில் கண்டான் "செல்லப்பா" எனும் செருக்கன் ஊர்போற்ற உண்மையினை உரைக்கும் பணியதனை.

நாலுகாசு பண்ணும் நல்லதொழிலை, நாலேநொடியில் விட்டெறிந்தான். நல்லை நகரைவலம் வந்தான், நல்லூர்த்தேரடியில் நாட்கணக்காய் தவமிருந்தான்.

'டேய்! யாரடா நீ?' என்று செல்லப்பா உனை உலுக்கி 'ஒரு பொல்லாப்புமில்லை' என உன்னை ஆட்கொண்டார் 'தேரடா?' என்று உன்னை தேரடியில் விட்டார் 'பாரடா?' என்று நீயோ உனை பாருரைக்கவைத்தாய்.

குருகுலத்தின் கொட்டாரம்விடுத்து கொழும்புத்துறை உறைந்தாய் இலுப்பை மரநிழலில் அலுப்பறுத்து ஆறலுற்றாய் செல்லப்பன் செருப்பை சிரமேற்றி சிறப்பித்தாய் - விசர் செல்லப்பன் விட்டபணிதொட்டு விளக்கம் நீ உரைத்தாய்.

கால்கடுக்க கனதூரம் கடந்து சென்றாய் கட்டாந்தரையில் கடிதுறக்கம் தான்கொண்டாய் பசித்தாரைக்கண்டு பட்சணத்தைப் பங்கிட்டாய் பசித்தாரைக்கண்டு பசியதனை உணர்வித்தாய்.

நோய்கண்டு உழன்றவனை ஒரு நோக்குவிட்டாய் பேய் என்று சொன்னவனை நீ ஆட்கொண்டுநின்றாய் காட்டுவழியிடையே கல்விக்கூடம் தான்கண்டாய் ஆட்டுபவன் நீயென்றே அருகிருந்தே நமக்குரைத்தாய்.

நீதி தவறா நிறைமாந்தர் ஆட்சியிலே இலையென்றால் பஞ்சம், பசி, பட்டினியால் பாருலகு அழியுமென்றாய் "பேய் அரசாண்டால் பிணம் தின்னும் சாத்திரங்கள்" என்றுரைத்தாய் எங்குற்றாய்? இன்னல் களைந்து எமை மீட்க எழுந்தருளாய்!

பள்ளிக்கூடத்தில் படையிட்டார் கோயில் உடைத்துக் கொள்ளையிட்டார் - நம் வயல் வரம்பெல்லாம் வம்பளந்தார் சூனிய வலயம் என்றே சூளுரைத்தார் போனவழியெல்லாம் போதிமரம் நட்டுவைத்தார் மாந்தைப் பெருநிலத்தில் மாந்தரையும் புதைகுழியிலிட்டார் பேந்த விழித்து இன்று பெரும்பழிகள் சுமந்துற்றார்.

நல்லமுனி நீவிர் நனைவித்த - புஞ்சை நிலத்தில் புலையர்கள் குடியேற்றம். பஞ்சமா பாதகங்கள் கொஞ்சமா நம் நிலத்தில் கட்டாக் காலிகளால் கடைத்தெருவில் காடைத்தனங்கள் அரங்கேற்றம் குத்தாட்டம் குதூகலிப்பு என்று எங்கும் ஒரே கொண்டாட்டம். என்னே செய்ய! என் நிலத்தை!

காடுமேடு கடந்தெல்லாம் பணிகண்ட பெருமானே கூடு விட்டு கூடுபாய்ந்து குறியதனைச் சொல்லும் நாடு விட்டு நாடு சென்று நம்மவரைச் சேரும் வீடு விட்டு வீடுறைந்து வினைகளதை களையும்!

முக்காலம் எமக்கென்ற முடிவதனைச் சொல்லும் அக்காலம் பட்டதுயர் அறுப்பித்து நிலலும் இக்காலம் அருகிருந்து இனியவைகளாற்றும் எக்காலம் எமக்கிருந்து எம்பணிகள் உரையும்!

கருணைத் திருவுருவின் கடைசி யாத்திரை

தவத்திரு சுவியோக சுவாமிகள்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

கருணையே உருவாகி காசினியில் தோன்றி குருபரனாக எம்முடன் வாழ்ந்து நெறியில்லாநெறியில் செல்லவிடாது மக்களை நல்லநெறி ஒழுகச்செய்து அன்பர்கள் பலருக்கு நவையறு காட்சிகள் நல்கி எம்மையும் அடியனாக்கிய கருணைய வள்ளலாவார் கொழும்புத்துறை வதிந்த முனிபுங்கவர். தன்னையடையும் மக்களுக்கு சாதிசமய வேறுபாடின்றி அரசாங்க மந்திரியாயின் என்ன ஆண்டியாயின் என்ன எவரையும் சரிசமானமாகக் கருதி அன்னையிலும் கூடிய தயவுடன் அவரவரும் வேண்டியதை வேண்டியவாறு ஈந்தருளும் கற்பகதருவாய் வாழ்ந்து வந்தார்கள். எவ்வித மனக்கவலைபுடன் மக்கள் போகின்றார்களோ அவர்கள் மனக்கவலைகளையெல்லாம் தீர்த்து கோடையிலே இளைப்பாறு நிழல்தரும் குளிர்ந்தருவாக சுவாமிகள் இருந்தார்கள். காந்தம் இரும்பைக் கவரும் தன்மைபோல மக்கள் கவரப்பட்டார்கள்.

அவ்வாறு சுவாமிகளிடம் பெற்ற பேற்றை அவரவர்களே அறிவார்கள். சுவாமிகள் அன்பரை ஆட்கொள்ளும் முறை விளம்பிடற்கரியது. ஒவ்வொருவரை ஒவ்வொரு வழியில் அருள்சுரந்து ஆட்கொள்ளுவார்கள். ஆனால் எல்லோருடைய உள்ளக் கிடக்கையும் ஒன்றே. அப்பர் சுவாமிகள் பாடியது போல எல்லோரதும் உள்ளங்களும்.

**“அத்தாவுன் அடியேனை அன்பா லார்த்தாய்
அருள்நோக்கில் தீர்த்தநீ ராட்டிக் கொண்டாய்
எத்தனையும் அரியைநீ எளியை யானாய்
எனையாண்டு கொண்டிரங்கி ஏன்று கொண்டாய்
பித்தனேன் பேதையேன் பேயேன் நாயேன்
பிழைத்தனகள் எத்தனையும் பொறுத்தாயன்றே
இத்தனையும் எம்பரமோ ஐய ஐயோ
எம்பெருமான் திருக்கருணை யிருந்தவாரே”**

என்று அப்பனின் கருணையை நினைந்து உருகும். கறந்த பாலும் கன்னலுமாய் சிறந்த அடியார் சிந்தனையில் தேன்போன்று தித்திக்கும் சுவாமிகளின் லீலைகள். இவ்வாறாக அவர்கள் உள்ளங்களை கொள்ளை கொண்ட சுவாமிகள் எம்பொருட்டு 92 ஆண்டுகள் உடல் கொண்டு உலாவி யுள்ளார்கள். பங்குனி மாதத்தில் வரும் திங்கட்கிழமைகள் அன்னை பராசக்திக்கு பூசைசெய்வதற்கும் வழிபடுவதற்கும் பொருந்திய நாட்களாகக் கருதப்படுகின்றது. இரண்டாவது திங்கட்கிழமை ஒன்றிலேதான் அருளாளனாம் செல்லப்பா

சுவாமிகள் அவனியிலுள்ளோர் உய்வதற்காக கொழும்புத்துறைப் பெரியவரை ஆட்கொண்டு உபதேசித்தருளியதாக அறிகிறோம்.

இந் நன்நாளை திருவடிப் பூசைத் தினமாகக் கொண்டு குருவுக்குப் பூசை செய்யப்பட்டு வருவதுண்டு 1964 ஆம் பங்குனி மாதம் பத்தாம் நாள் ன்று (23.03.64) இரண்டாம் திங்களாகும். இத்தினத்தன்றுதான் எம்பிரான் தனது திருவுடலை உதறித் தள்ளியுள்ளார்கள். இத்திருவுடல் உலகில் தோன்றியதும் ஒரு புதன்கிழமையாகும். கருணையே உருவமாகிய இவ்வுடல் கற்பனை கடந்த சோதியுள் கலந்ததும் புதன்கிழமையாக அமைந்துள்ளது. இத்தினங்களின் ஒருமைப்பாட்டின் மர்மத்தையோ மகிமையையோ எம் சிற்றறிவு கொண்டு அறியமுடியாது. ஏதோ ஒரு விசேடம் பொருந்தியுள்ளது என்பதனை அன்பர்களுக்கு நினைவூட்டுதற்காக ஈண்டு குறிப்பிட்டோம்.

சுவாமிகளின் ஆக்கொப்படி அடியார்கள் சில காலமாக பாதயாத்திரைகள் ஆரம்பித்துள்ளார்கள். குறிப்பிட்ட ஊரில் உள்ள ஒரு கோயிலில் விசேட வழிபாடுகள் செய்துவிட்டு அடியார்கள் வேதபாராயணம் நாமபஜனை முதலாயின செய்து கொண்டு சிவதொண்டன் நிலையத்தை நோக்கி நடையாத்திரை செய்வார்கள். இது பெரிய ஓர் சாதனையாக தமக்கு இருந்தது என பங்குபற்றிய அன்பர்கள் கூறுகிறார்கள்.

இந்தப் பாதயாத்திரைகள் எல்லாம் முடிந்த பின்னர் ஒரு சமயத்தில் “கடைசியாக இன்னுமொரு யாத்திரை இருக்கு” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்களாம். 25.3.64 புதன்கிழமை காலை யில் ஆரம்பித்த யாத்திரையைத்தான் சுவாமிகள் குறிப்பிட்டார்கள் போலும்.

அதிகாலையில் அபிவேக ஆராதனைகள் எல்லாம் முடிந்த பின்னர் பக்தர்கள் தம் ஆசைதீர்ப்பார்த்துப் பணிவதற்காக மலர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பீடத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த திருவுடல் காலை எட்டு மணிக்கு கடைசி யாத்திரையை ஆரம்பிப்பதற்கு பூம்பல்லக்கில் எழுந்தருளியது. கொழும்பிலிருந்து வந்து கொண்டிருந்த புகையிரதம் அன்று யாழ்ப்பாணத்திற்கு பிந்தி வந்து கொண்டிருந்தது. சுவாமிகளின் உடலைக் கடைசி முறையாகத் தரிசிப்பதற்காக எண்ணி வந்த பல அன்பர்கள் வண்டி தாமதித்ததால் அங்கலாய்த்தார்களாம். வேறு ஓர் வண்டி தடம் புரண்டது காரணமாக கொழும்பிலிருந்து வந்த வண்டி அநுராதபுரத்திலும் கொழும்புக்குச் செல்லும் வண்டிகள் இரண்டு

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

மதவாச்சியிலும் தடைப்பட்டு நின்றனவாம். யாழ்ப்பாணம் வரவேண்டிய வண்டி முதலில் அனுப்பப்பட்டதாலேயே தாங்கள் எட்டு மணிக்காவது கொழும்புத்துறைக்கு வந்து சேரக் கூடியதாக இருந்தது என்றும், அன்றேல் சுவாமியின் திருவுடலைத்

தரிசித்திருக்கவே முடியாது என்றும் தாங்கள் வந்த வண்டியைத் தம் முயற்சி எதுவுமில்லாமல் முதலில் அனுப்பச் செய்ததும் திருவுடல் எழுந்தருளும் சமயம் தம்மை அங்குவரச் செய்ததும் சுவாமிகளின் கருணையே என்றும் ஒரு அன்பர் கூறிக் கண்ணீர்விட்டார். வண்டியில் வரும் அன்பர்களின் வருகைக்காகவே சுவாமிகள் காத்திருந்தது போல அன்பர்கள் வரவும் பல்லக்கு ஆச்சிரம வாசலைவிட்டு நகர்ந்தது.

உற்சவகாலத்தில் கோயிலில் சுவாமி வீதிவலம் வரும் காட்சிபோலவே புலப்பட்டது. இருமருங்கும் கற்பூரச்சட்டிகளும் ஊதுவர்த்தி சாம்பிராணி முதலியனவும் ஏந்திச் சென்றார்கள். இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர். ஒரு புறம் சென்னியில் அஞ்சலி செய்தனர். இன்னொருபுறம் மக்களிற் சிலர் தொழுதனர் சிலர் அழுதனர். மணிவாசகப் பெருமான் “துவள்கையர் ஒருபால்” என்றதை நினைவூட்டியது அம்மையார் ஒருவரின் நிலை. கோயிலில் அடி அழிப்பதற்காகக் கட்டுவது போலச் சேலையை வாரிக் கட்டிக் கொண்டு ஒரு குழந்தையையும் தோளில் போட்டுக் கொண்டு சனக்கூட்டத்தை விலத்திக் கொண்டு மயானத்தைச் சேர்வதற்காகத் துவண்டு ஓடினார் அம்மையார். வீதிகள் எல்லாம் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. வீட்டு வாசல்களில் எல்லாம் தீபங்கள் ஏற்றி புஷ்பாஞ்சலி செய்தார்கள். ஒரு அம்மையார் குழந்தை பிறந்து (மூன்று மாதம் தானிருக்கலாம்) ஒன்றை இரண்டு கரங்களிலும் ஏந்தி சுவாமியின் திருவுடலைப் பார்த்து நீட்டி “அப்பனே அருள் புரிவாய்” என்று வேண்டிய காட்சி எம்மை மெய்சிலிர்க்கச் செய்தது. அப்பனைத் தரிசிக்க அக்குழந்தைக்கும் பாக்கியம் பின்னர் கிடையாதே என்று ஏங்கினார் போலும் குழந்தையை ஏந்திய பாட்டியார்.

காக்கும் எம் காவலனாக கண்கண்ட தெய்வமாக இருந்து காண்பரிய பேரொளியாகப் போகும் சுவாமிகளின் தரிசனத்துக்காக மக்கள் திரள்திரளாகச் சுடலையை நோக்கிச் சென்றனர். சுடலை என்றால் பேய் பிசாசு உலாவும் இடம் என்று பயந்து ஒதுங்கும் வழக்கம் எம் ஊரில் உண்டு. குழந்தைகள், பெண்கள் சுடலையை எட்டியும் பார்க்கமாட்டார்கள். இவ்வாறான வைதீகமும் ஐதீகமும் உள்ள ஊரில் பெண்களும் குழந்தைகளும் திரண்டிருந்த காட்சி சுடலையில் சிவபெருமான் உறைகின்றார் என்ற உண்மையை எடுத்துக்காட்டியது. மணிவாசகர் “கோயில் கடுகாடு” என்று பாடியிருப்பது நினைவுக்கு வந்தது.

ஊர்வலம் மயானத்தை அடைந்ததும் மக்கள் எல்லோரும் கோயிலில் இருப்பது போன்று நிலத்தில் இருந்து வழிபடத் தொடங்கினர். சங்கு சேமக்கலம் முதலியன ஒலித்தன. மக்கள் எல்லோரும் கண்களில் நீர் பணிப்புத் தத்தமக்கு விருப்பமான பாடல்களை ஒதினர். திரைநெய் நிசப்தம் நிலவியது. மக்களின் உள்ளங்களில் எழுந்த எண்ணங்களைப் பிரதிபலிப்பது போல உயர்திரு குமாரசுவாமிப்புவர் அவர்கள் அரிய பாடல்கள் பாடினார்கள்.

“தந்ததுன் தன்னை கொண்டது

என் தன்னை சங்கரா ஆர் கொலோ சதூர்”

என்று புலவர் ஐயா அவர்கள் பாடியது அடியார்கள் சுவாமியிடம் முன் பெற்ற ஆனந்தத்தையும் சுவாமிகளின் அருள் எம் சிந்தையையே கோயிலாகக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் உறுதிப்படுத்திக் காட்டுவது போல இருந்தது. அப்பன் எம் உடலில் இடம் கொண்டு விட்டான். அங்கு தோற்றிய ஜோதி எங்கள் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் நின்று சுடர் விட்டுப் பிரகாசித்து எம்மையும் முத்தி நெறிக்கு இட்டுச் செல்வதாக.

“முத்தி நெறி அறியாத முக்கொடு முயல் வேளைப்

பத்தி நெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும் வண்ணம்

சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட

அத்தன் எனக்கருளிய வாறர் பெறுவார் அச்சோவே.”

நன்றி : ஆத்மஜோதி - ஏப்ரல் 1964

நாம் கடவுளை உள்ளத்தில் வளர்க்கிறோம்.

நாம் அவருடைய தாய்.

நமக்கு மவருக்குமொரு குறைவுமில்லை

நம்மை அவர் பிரிய முடியாது.

முழுதும் உண்மை.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

Siva Yoga Swami

Mr. Samy Pasupati
(Australia)

தவத்திரு சீவயோக சுவாமிகள்

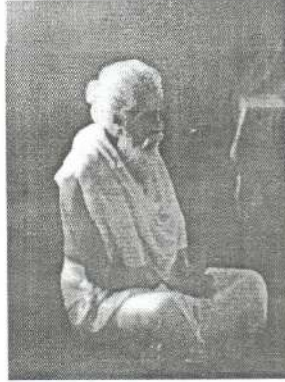

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

The first pictures

There were no pictures of Swami. The devotees understood that he did not wish it be taken. It was said that when attempts are made to take a picture of Swami, mysteriously he would not appear in the picture.

When my father, Dr V T Pasupati was the Physician and OIC of the Hospital in Chilaw in 1950, we were graced by Swami's visit to my parents' residence. Swami stayed for a few days. My mother, Kamalambikai, a deeply religious lady, told me that we were blessed that we were able to be in His presence. However when Swami was not there, perhaps she meant now or in the future, all of Swami's disciples would wish very much that they should have a picture of Swami for their prayers. Would I take a picture early next morning when Swami is meditating? If Swami got angry she would take full responsibility. The next morning about 5.30 or 6 am Swami was in meditation at the furthest corner of the Lounge. I was not to enter that room, but was to take a picture from the adjoining room.

At breakfast Swami enquired whether anyone had come when he was meditating. My mother kept silent. Later that morning when Swami was seated in a chair out on the verandah, my mother said "சுவாமி. நாங்கள் ஒரு பெரிய பிழை செய்திட்டோம்" (Swami, we made a big mistake). Swami who had known my mother from her infancy, the daughter of one of Swami's early disciples, Physician Kasthuri Muthukumar who was about the same age as Swami, said 'நீ என்ன பிழை செய்வாய்?' (what mistake will you make?) meaning that she wouldn't make a mistake. Of course Swami would have known that this picture was being taken. My mother still feeling guilty said 'சுவாமியை கேட்காமல் ஒரு படம் எடுத்திட்டோம்' (We have taken a picture without asking Swami) Swami was silent and then to our relief, he laughed aloud and said 'கனபேர் எடுக்கப்பாத்தினம் நீ எடுத்திட்டாய். (many have tried to take, you have taken) We were relieved. I was emboldened and then asked 'இன்னும் ஒரு படம் எடுக்கட்டா?' (shall I take one more?) Swami responded, 'ஒரு படம் போதும்' (one picture is enough). A little while later He said 'ஒன்று எடுத்திட்டாய்தானே. இன்னொன்று எடு'

(you have taken one, take another). That is the picture of Swami seated in a Chair.

These two pictures, the first of Swami in meditation and the other of Swami seated in a chair are perhaps the only two pictures of Swami when He was physically well and are now freely available everywhere.

A few reminiscences

My maternal grandfather Kasthuri Muthukumar was one of Swami's earliest disciples and being of about the same age as Swami, they were more like friends although he maintained his immense respect for Swami. At every meal there was always an extra plantain leaf laid on the table in case they were blessed with a visit by Swami. My mother related how one day she had served the food for my grandfather when he suddenly got up and went to the road. There was Swami coming along. Swami laughed aloud and said 'நீ என்னை கட்டி ஆளப்பார்க்கிறாய்! (you are trying to tie me up and rule me!).

Swami would ask many of his devotees who had serious worries about their illness to go and see Muthukumar Pariyariar and later on his son Cathiravel, my mother's father and brother respectively). Many are the stories of patients being cured when previously all hope had been lost. Was it the medicine, Swami's miracles, or both? Swami took a personal interest in this, a virtually charitable institution. This was a practice dating back to the time of Kasturiar and before him, his Guru Sunthara Gnaniar, a Gnani). Swami would say 'the medicines that would defeat Yama's efforts are being prepared there'.

Swami would also come often to my parents' adjoining house. Word would get around and many would gather; passing vehicles would stop. Swami would speak with all of them. I remember vividly one instance. A youngster standing near Swami suddenly fainted. Swami enquired of his mother 'இப்படி நெடுகவும் வருகிறதா? (does this occur regularly?) On the mother saying it was so, he said 'ஏன் அப்படி வருவான். (why should it be so?) The youngster never had such an episode thereafter. He is now a much respected medical consultant overseas.

தவத்திரு சீவயோக சுவாமிகளின்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

A much respected educationist after having a serious difference with his senior colleague, had decided that he would not be going back to that institution. Going past our house, in a very worried state, he heard Swami was seated on the veranda. He came and stood along with

the others, worried but saying nothing. In a short while, Swami looked at him and said 'you go back on Monday, he will realise his mistake'. He went back on Monday and everything worked out.

My father had gone to the UK for further postgraduate medical studies. One day Swami came home and told my mother 'அவரை உடனே வரச்சொல்லு' (ask him to come immediately). Being a devout follower, my father took the first available ship. That ship turned out to be the last before the war. My father could well have been in the UK for the whole period of the war with my mother and the six children in Ceylon for the five to six years.

Mr Satchithananda was in the UK for his accountancy studies. Through the night there had been a gas leak from the heater. He had apparently lost consciousness. In the morning he found himself outside his door, out in the open. Swami told his father in Jaffna not to worry as his son was OK. The father couldn't quite understand the meaning of what Swami had said till he heard from his son. He always believed that Swami had saved him.

Mr Satchithananda's family, my wife and I were driving down to Jaffna from Colombo in the days of the anti- Sri campaign. On the way were large crowds with long poles and rocks blocking the road, stopping and attacking cars. A boulder thrown missed us. Stopping could have been fatal. Mr Satchithananda, praying to Swami for His intervention, ploughed into the crowd. They all scattered. Thoroughly shaken up, we drove straight to Swami's Ashram. As we entered, Swami asked சிங்களவன் அடிச்சானா ? (did the Sinhalese hit you?) Swami no doubt had answered the prayer.

Swami was immensely fond of children. My wife Isha in her innocence as a child would run and sit on His lap. Swami would get her to sing கேளுங்கோடா தம்பிமாரே, a religious folk song befitting a child of her age.

On one of Isha's school holiday visits to Jaffna, Swami told her "எனக்கு மறதி. இப்பதானே கல்யாணம் முடிச்சது" (on your next visit bring a gold sovereign). It could well have been any day, date or time. Obviously He knew. When she went to Swami the next holidays many months later, she placed the sovereign on a betel leaf and gave it to Swami. Swami immediately handed it to an apparently very poor couple

seated there who had come to tell Swami of the impending marriage of their daughter.

Shortly after our marriage we went to receive His blessings. As we entered he said 'உனக்கு மூன்று ஆம்பிளை பிள்ளைகள்தானே?' (you have three sons?). Then Swami laughed aloud and said 'எனக்கு மறதி. இப்பதானே கல்யாணம் முடிச்சநீ'. (I am getting old. You married only now) Well, we are now blessed with three sons.

On some of Swami's visits to the Dispensary we, who were students at that time, would be told that Swami wished to see us. We would go there with a mixture of awe and affection; never an element of fear. Swami would get us to write down what he said. Swami would then take the paper and go away. Those I believe were to be part of the Natchinthanai songs.

We would look forward to going to Swami's Ashramam. If it was in the morning, there was also the possibility that Swami would get into the car; a great pleasure and privilege for us. He may go as far as Chunnakam market. He would send us off telling us that He would walk back.

There was a time when some devotees were worried that Swami was neglecting His health, notwithstanding the great love and care of the Thirunavakkarasu family. He also was walking very long distances. A few of His devotees hence arranged among themselves to take turns so that one of them would arrive at the Ashramam each morning hoping that Swami would make use of their car. This arrangement worked smoothly only for a couple of weeks. Swami had got wind of it and chased all of them away. He wanted to continue with His very simple ways.

How very sorry many of us feel that our grandchildren and some of our children do not now have the opportunity that we had

in our time to be in the presence of such a great saint.

We were also privileged to have had Santhasamy (Viscount Lord Soulbury) staying with us whenever he came to Colombo. It would invariably be for the purchase of a Tractor, which he drove himself, other implements or spares for the Sivathondan Farm in Chenkaladi, the produce from which was used for Annathanam.

On one such visit he expressed the need to go to the UK High Commission to renew his Passport. He did not want an appointment made; "we will stand in the Queue like the others" he said. Dressed in a very old and simple suit and an old hat, after being in the Queue for a fairly long time we approached the Reception Counter. With one look at His passport all work stopped; there was total excitement. A Viscount Lord was in the office! Everyone was running around, the High Commissioner invited Him in and extended all their courtesies. That was the humility of Santhasami, one of Swami's great disciples.

Maha Munivar Of Jaffna His Holiness Siva Yoga Swamigal

By Dr. Mrs. Indra SivaYoham F.R.C.S(Eng) F.R.C.Ophth
(Consultant Ophthalmic Surgeon, United Kingdom
Deputy President All Ceylon Hindu Congress 1981-1983.)

தவத்திரு சுவியோக சுவாமிகள்

50வது குருபுகை சிறப்பிதழ்

This turbulent world with its quota of conflict and subjugation has from time immemorial been sanctified by messengers from God who have gained entry into a super conscious state of Bliss in which their minds open up and become illumined after many years of concentration, meditation and contemplation. Among such Sidhars and occupying a prestigious place in near contemporary times was **Siva YogaSwamy, of Ceylon**

Early Years

Born on 29th May 1872 to Hindu parents in Maviddapuram, in North Ceylon, and named Sathasivam. Having lost his father at two years of age, he was moulded entirely by the mother, till he was ten years of age. Having had his education at St. Patrick's College, Jaffna, he joined the Government service as Store Keeper in the irrigation Department in Killinochi, working diligently and winning the admiration of his superior, Engineer Brown. Devoting his leisure hours to acquiring Spiritual knowledge prompted by an inner anguish and a yearning for the realisation of God, he would go on foot from Killinochi to Nallur Kandaswamy Temple in Jaffna on weekends and on one such occasion came into the ambience of Chellappa Swami who was to be his Guru. The benediction which ensued was, the Guru shouting at him, querying, "Do you know who you are? Look within."

Renunciation

From then on YogaSwami's desire for asceticism was intense and he took to long periods of intense meditation (Thapas) beside his Guru, exposed to the elements without intake of food or water. He travelled on foot the length and breadth of Ceylon to Holy shrines such as Kathirgamam at the command of His Guru. On such occasions, miracles happened such as, divine messages by God, in dreams to individuals. Identifying YogaSwamy as Murugan himself and to receive him accordingly, to quote a few. As YogaSwami's fame spread many were those who sought His Blessings silently with no spoken word, but the response from Swami was unique to each individual although not directly spoken, but spoken aloud to the

congregated seekers and each would pick out what was meant for him. This might sometimes not be relevant at the time but could convey what was to be.

People from all walks of life, rich and poor, Hindus, Christians, Muslims and Buddhists, locals and foreigners, all gained immensely from his Darshan. The intellectual son of the then serving British Governor General of Ceylon, Lord Soulbury became the disciple of Swami, and was given benediction as Shantha Swami. who in turn renounced the world, and took up residence in a hut constructed jointly by himself and Swami Gowribala on the river bank at Selva Sannithy Temple. The latter was a German Professor who in turn was a disciple of Yoga Swami. In addition there were foreign diplomats who had benefited immensely from Swami's guidance.

Advent of Special Disciple

YogaSwami was characteristically dressed in plain white Dhoti and did not count anything as His possessions except the Padukas of his Master, Chellappa Swami. YogaSwami appeared in the dream of a young American in San Francisco, in 1946 and informed him to seek Swami out in the East, indicating that Swami was his Guru, without divulging his name. This young man, Robert Hanson, in his very early 20s and who was head of San Francisco Ballet, set out immediately, by boat and eventually located Siva YogaSwamy in Jaffna, having been to all parts of India and Ceylon in search. The American spent little under three years in Jaffna, and during this period with no visible or audible transfer of knowledge, became equipped with formidable fount of knowledge. Hanson was benedicted as Sri Sivaya Subramuniya Swami, and returned to San Francisco. At the time of his departure Siva Yoga Swami imparted a strong slap on the back of the departing disciple, stating "Roar like a Lion and **Let this resound all the world over**"

This has certainly come to pass as the Aadheenam set up by Sivaya Subramuniya Swami, also known to many as **Gurudeva** in the island of Kauai, Hawaii, is located on a magnificent expanse of 350 acres on the

தவத்தரு சிவயோக சுவாமிகளின்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

banks of the Wailuwa River. The landscaped grounds, is in part, home to a Rudraksha forest, A beautiful Temple dedicated to Lord Natarajah, and various locations in the grounds to altars for Lord Murugan , Dakshina moorthy, Lord Ganesh, and renowned

Saiva Saints .Masterly publications by **Sivaya Subramuniya Swami** titled, **Living with Siva, Dancing with Siva, and Merging with Siva (Proof of the imbibed knowledge from YogaSwamigal)** are certainly confirmation of response to the command. There are devotees of YogaSwami drawn from many countries and continents.

Natchinthanai

Many compositions in Lyric that even surpass in quality and content the Panniru Thirumurai of the Four esteemed Saiva Saints, sprang spontaneously from YogaSwami and have been documented and published as Natchinthanai and excel in appeal to seekers of knowledge. Spontaneous pronouncements both in Tamil and English, with deep concealed meanings. were made from time to time by YogaSwamy and have been carefully scribed by ardent devotees and published in print. YogaSwami has enabled many sincere devotees to experience His bountiful Grace by averting danger, Blessing in person or via an intermediary, or appearing in different locations simultaneously to different sets of devotees. This however was not necessarily Swami's *Modus Operandi*, He was unfathomable. A renowned Indian Professor was visiting Jaffna on a lecture tour, and had done so over several years and had been a devotee of YogaSwami. He woke up one morning and discovered he had lost his power of speech and was absolutely shattered unable to accept the situation. In desperation he went to Swami's residence but was unable to convey anything. He was given a tough talk by YogaSwamy, as he had planned to go to Colombo for treatment. Swami told the Professor " Come and see me after your public lecture tonight". At this, the Professor was delighted, as this conveyed that the faculty of Speech would return, and it did. when this Prof.A.S. GnanaSambandan returned that evening,Swamiji had a long blissful conversation, and in conclusion revealed to him a rather surprising intention saying, " Let us - you and me -" bury the works of Kambar and Sekhizhar and re invent their work in a new format." And so it turned out, that when Prof Gnana Sambandan returned to India, there were more than twenty requests from different sources for indepth analysis of material relevant to Sekhizhar and also that of poet Kambar.

Contemporary Miracle

My dear parents , the late Hon. Supreme Court Justice Saiva Sigamany Pon. Sri Skanda Rajah and Mrs. Kanmany Sri Skanda Rajah, and we children, had known Swami personally right upto His Maha Samadhi in March 1964. When my dear Father had sought a fervent Dharshan of SadGuru YogaSwami in 1938, and fell at Swamis Holy feet, Swami touched father on his shoulder saying "This is how Queen Victoria knighted Sir Pon Arunachalam" imparting Sparisa Deeksha to father and also said " I have good reports of your dispensing justice".It is noteworthy that when a Supreme Court Session commences in any part of the country, the presiding judge is expected to seek divine guidance in dispensing justice by attending the place of worship that his religion caters, along with retinue of lawyers and the court staff. It so happened that when father commenced the Supreme court sessions in Jaffna, Father sought divine guidance at the prestigious Nallur KandaSwamy Temple from Lord Murugan and at the same time guidance of SivaYogaSwamy who reigned physically and spiritually at the same venue.

When I had returned to the United Kingdom and was continuing to function as Consultant Ophthalmic Surgeon from 1983, I had a dream in 1995 that I was being accompanied by the High Priest of the famous Munneswaram Temple of Ceylon, to a beautiful location where a thatched hut was seen in the centre of a little man made island surrounded by a Lotus pond. The island itself was connected to the surrounding land by a little wooden bridge, and that, as I approached the entrance to the cottage Yoga Swamy came out, (although this was occurring 21 years after Maha Samadhi,) and that I prostrated at His feet, and Swami Blessed me profoundly.. My husband Dr. Sivayoham, and I decided to travel to the Aadheenam in Hawaii perhaps being prompted in my mind that the location could be in Hawaii. Having arrived at the Aadheenam in Hawaii and had Gurudeva- Sivaya Subramaniya's Darshan, one of the renunciates - Rishi Thondunathan- was instructed to take us around to view the grounds of the Aadheenam. On inquiring from Rishi Thondu Nathan as to where Gurudeva resided, and when we were shown, we were amazed to note that it was exactly what I had dreamt of and concluded that YogaSwamy lives on within His disciple GuruDeva. We came to know also that construction of the cottage had taken place at the time of my dream. Approximately five years later when the Aadheenam's website announced their intention to install a statue of YogaSwamy on the brim of the very same Lotus pond, my husband and I had, with great pleasure, met financially the cost of the prestigious and blissful venture.

Surgical Service to Visually handicapped in Northern Sri Lanka.

When the Temple Bell for Selva Sannithy that was commissioned in the UK was ready for delivery, it turned out that the, hitherto closed trunk route A9 in Northern Sri Lanka was reopened a couple of weeks earlier at a time the Government had commenced negotiations with LTTE . The timing of these events seemed to be initiated from a Divine Hand.

The Lions Club of Jaffna and the Eye Surgeon Jaffna, Dr Kugathasan, taking advantage of freedom of travel, in the North, decided to conduct Screening Eye clinics to identify patients who were incapacitated due to Cataracts in the Northern Province, Kilinochi and Vavuniya and Wannu. They scheduled Surgical Intervention for late August the same year. A team of five British Eye Surgeons, Three Anaesthetists and three operating theatre nurses were formed and I was invited to lead the team. I had independently expected to travel myself to be at Selva Sannithy at the Flag Hoisting Ceremony of the annual Festival on which occasion the New Bell would also be installed in the Belfry. The time for which the Surgical project was scheduled quite independently, coincided exactly with Festival at Selva Sannithy surprisingly. The surgery was to be performed at the very spacious, purpose built Ophthalmic Theatre in the Teaching Hospital in Jaffna, which could easily house six operating tables simultaneously. The Lions Club had arranged to provide transport to the hospital for Surgery to each patient, and returning home after review the next day. Work commenced each day examining patient by the departmental team and patient being sent to Theatre for surgical removal of Cataract and insertion of Intra Ocular Lens implant under local Anaesthesia administered by the Anaesthetist. I ensured that the patient would be listening to recorded religious music to keep them calm. Surgery continued from 7.00am each day to 7.00p.m. over a period of eight working days. Sight was restored to 330 eyes on this first year. During this project in 2002 a lady Anaesthetist Dr. Mrs Natkunarajah and myself went to Nallur Kandaswamy Temple before dawn and worshipped at the entrance on three occasions. Before leaving Jaffna the entire team which included English men and women went and worshipped inside the Temple. On my visit in 2002, I had the unique opportunity of being taken by Rishi Thondu Nathan and mother to pay homage at Chellappa Swami's Samadhi, and also to YogaSwami's Ashram at Columbuthurai, for which I am ever grateful. In 2003 surgery was performed at Jaffna as well as General Hospital Vavuniya, and in 2004 at Vavuniya and Wannu with similar

time schedules, enabling vision to be restored to a total of 820 eyes with great satisfaction to the recipients enabling them to lead near normal lives. We, in turn felt immense fulfilment, in that we had financed the project ourselves but valued the time

I spent in the terrain that our MahaMunivar YogaSwami lived and worked when He was in employment in the irrigation department in IRRANAIMADU, and were appreciative of the role played by the Lions Club of Jaffna in helping with transport of patients.

Programme of Pilgrimage with The Hawaii Aadheenam

In 2004 when the Aadheenam conducted "The Indian Odyssey" a memorable Pilgrimage to South India, precisely Tamil Nadu, I was among a group of 96 devotees drawn from around sixteen different countries. I was one among four individuals who had personal contact with the Great Master, Sadguru YogaSwami as well as GuruDeva and His successor SadGuruBodhinatha Veylan Swami. At the commencement of the Indian Odyssey, we arrived in Bangalore, in Karnataka State, and visited the Stone quarry site from where building Material was being transported to the Kauvai Aadheenam, in Hawaii. The pilgrims had occasion to be addressed by the Prestigious Architect Ganapathy Sthapathy, who was also the chosen Architect for the construction of the Temple in Hawaii, to house the Large Crystal Lingam which was acquired by the Aadheenam from mainland United States. He intimated in the course of his discourse, that about a decade earlier when he consulted the Nandi Vakiam Olas, as to his destiny and future etc he was informed, that in the not too distant future that he, Ganapathy Sthapathy would be invited by none other than the re incarnated Emperor Sri Raja Raja Chola Chakaravarthy to design the construction of a Sivan Temple in the West.

I experienced several events that were remarkable, and I have no doubt that many on that pilgrimage would have had spiritual experiences as well. To mention a few, when we visited Thanjavur, our accommodation had been arranged at a prestigious Hotel within walking distance to the Thanjai Periya Kovil, a magnificent spiritual cum architectural masterpiece of the first millenium A.D. conceived and erected by Emperor Sri Raja Raja Cholan. The Aadheenam had also arranged a spiritually charged

தவத்திரு சிவயோக சுவாமிகளின்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

Homam and Abishekam at the Temple, in the morning culminating at noon, and a programme of singing of Saiva Tamil Hymns by the designated traditional Hindu Vocalists from well known Aadheenams in Tamil Nadu was scheduled for the evening. The vocalists

were seated majestically on the large elevated outdoor platform where was located the large Nandhi facing the Sanctum Sanctorum of the Temple. As 95% of the pilgrims did not understand Tamil I was requested by SadGuru Veylan Swami to translate after each Hymn, which I did with fervour and dedication, conscious of my dear mother's commitments to ensure that we, her children had the relevant tutelage in understanding the meanings of the ThiruMurais. The lucid quality of the translation I had rendered was confirmed by the response from the Swamis, the Traditional Hindu vocalists and the members of the entourage.

Yet another occasion was when I ventured out to visit a Book shop just across the road from the hotel, and was browsing through some of the books on Saiva Spirituality, two of the sales girls were more or less compelling me to buy a coterie of five volumes of commentaries on an invaluable masterpiece - Thiruvasagam sung by Saint

Manickavasagar, one of the four celebrated Saints. I complied with their request and hours later, realised it was written by Prof A.S. GnanaSambandan, he who had lost his power of speech that was restored by SadGuru YogaSwami and was obviously getting his inspiration spontaneously by the unseen Hand of my SadGuru who had indicated the liason, as well, and I, in turn was blessed to read the masterpiece.

The Maha Vakiams of SadGuru YogaSwamy reverberates constantly in my thoughts, and brings to mind the verse in ThiruManthiram - the masterpiece sung by saint Thirumoolar, himself the head of the Nandinatha lineage. The same lineage to which, the sage of Sri Lanka, MahaMunivar YogaSwamy, also belongs:

தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் திருநாமம் செய்ப்பல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குருவரு சிந்தித்தல்தானே."

Which translates as

Spiritually fulfilling is visualising the Guru
Spiritually fulfilling is reciting the name of Guru
Spiritually fulfilling is to hear the spoken word of the Guru
Spiritually fulfilling is contemplation on the Guru.

Aum Nama Sivaya.

There is always a reaction to every action.

You must meet situations simply, as they arise.

This (Swami's illness) is a gift. Karma must be gone through. I have no connection whatever with this body.

This body brought with it the seeds of all else in life. Illness is part of it.

One need not inquire into the cause of this illness.

There is no action that can be claimed as ours.

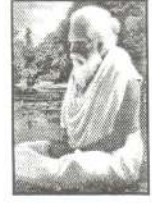
All this was settled long, long ago. Don't be frightened of anything.

People who understand the cause of this will merely note this as the end of all suffering and remain undisturbed.

Siva Yogaswami's 1910 Pada Yatra to Katirkamam

Dr. Vimala Krishnapillai

தவத்திரு சிவயோக சுவாமிகளின்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

As in centuries gone by, Katirkamam continues to exert its mystic magnetic pull, not only pious pilgrims but sages and saints too are lured. The venerated Siva Yogaswami was no exception to this.

It was in 1910 that Siva Yoga swami embarked on a pada yatra from Nallur Temple, the hallowed sanctuary of Murugan in the North, to the sacred shrine of Katirkama Murugan, situated in the furthest southeastern corner of Sri Lanka.

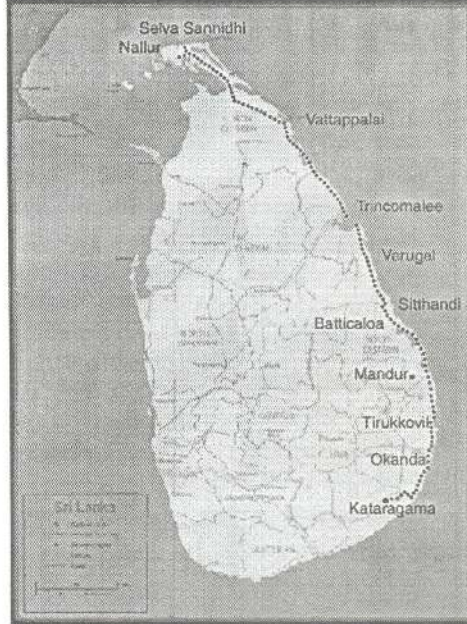
How come this mystic urge that filled Swami's being to motivate him to venture on this solitary sojourn, exposing him to the perils of the thick jungles, habited by wild animals and snakes, and the threat from hunger thirst and fatigue? The push must have come from his satguru sage Chellappa Swami.

Sacred Nallur, where Murugan's victorious Vel is enshrined, was the favorite haunt of Chellappa Swami. It was here that Yogaswami was initiated by his guru into the path of bliss, freeing him from the pangs of birth and death to life eternal. It was on the steps of this very theradi (steps leading to Murugan's chariot) that his guru bade him sit in continuous meditation for forty days.

On completing this severe tapas penance his guru ordered him to depart and fend for himself. Swami's feet propelled him in the eastern direction and he continued walking non-stop as if in a dream. It was only when he reached Elephant Pass that his body awareness returned, and he realised that he was walking towards Katirkamam. Filled with the divine urge to reach there, he walked along the costal belt skirting the eastern region, taking short rests in between and continued his march through Trincomalee, Batticaloa, Sithhandi, Tirukovil and Pottuvil.

In later years Swami used to recount his experiences in the jungles, the people of diverse creeds and habits he met and moved among freely, and would always stress the experience of oneness. Later he related an incident when a herd of wild buffaloes came charging at him in the thick jungles of Pottuvil. He remained still and gazed steadily straight into the eyes of its leader. The bull became tame and calm, turned and ran off with the herd following it.

From Pottuvil his yatra continued through the Veda tract of Monaragala and Bibile. There a river in spate debarred him from proceeding further. He dug a shallow

Route of the Kataragama Pada Yatra traditionally begins in the jaffna peninsula from where it takes nearly two months to walk to kataragama.

pit in the sand beside the riverbank and rested there, losing himself in contemplation.

Some Veddas arrived there by a catamaran contrived of bamboos on the third day. They awoke him up addressing him with great respect as upasakara mahattya. With all humility and love they fed him with food they cooked especially for him and rowed him across the river in their catamaran. From there, Swami proceeded through valleys and forests and reached the hallowed spot of Katirkamam, spent the nights mostly in meditation on the hill top of Kathiramalai in communion with Murugan, and the day time around the shrine and madams.

After a few days Swami left the sanctified soil of Katirkamam and traced his way back via Hambantota and Galle to Colombo. Spending a few days there, he returned through the

hill country and reached Matale. This long and hazardous pada yatra took Swami about six months, until he was thoroughly fatigued and fully covered with dust.

The benevolent God could no more could endure the plight of his devotee. Saravanmuthu Tilliambalam, a pious overseer stationed at Matale, had an extraordinary dream in which a celestial being appeared and said, "A devoted servitor of mine is returning from an arduous pada yatra from Katirkamam. He is thoroughly exhausted, hungry and clothed in rags. It is your duty to be hospitable to him. I do not want him to continue his journey on foot any more. Buy him a railway ticket back home to Jaffna."

The overseer was thrilled and overjoyed. Deeming it a great privilege, with his heart fluttering with faith and hope he rushed to the road waiting in anticipation. As seen in the dream vision, he identified the figure walking towards him. Worshipfully approaching the Swami he narrated his dream and invited him home. "If that be God's will, I accept your kind invitation," said Swami. The pada yatra so devotedly undertaken was accomplished by the will of his guru and God.

The pious host welcomed him home most lovingly, gave him a warm water bath, clothed him in a newverti and shawl, and fed him. After a day's rest, Swami left for Jaffna by train, the fare being paid by the overseer. The kith and kin of Swami were overwhelmed with joy on seeing him alive for, after he went missing for six long months they had taken him for dead and even performed his last rites.

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

A Personal Account of Yogaswami by the former Canadian High Commissioner to Sri Lanka.

Rishi Thondunathan

In 2007, my dear friend and Yogaswami devotee, Dr. Indra Sivayoham in London, told me that a former Canadian High Commissioner to Sri Lanka was now living in Toronto, Canada. She also mentioned that the High Commissioner had written a book in which he had dedicated a chapter to Yogaswami.

We made several attempts through Dr. Sivayoham's brother, Dr. Sriskandarajah who lives in Canada, to locate the High Commissioner and arrange a meeting. Two years later, on June 30, 2009 our meeting with the former High Commissioner, Dr. James George took place. Dr. & Mrs. Sriskandarajah accompanied me on the visit to Dr. George. When we arrived at Dr. George's home that evening I received a very warm welcome from Dr. George and his wife, Barbara. Mrs. George most graciously served tea and we began our conversation.

Dr. George was the Canadian High Commissioner in Sri Lanka from 1960 - 1964. One of Yogaswami's devotees, Sandaswami, also known as Soulburyswami, was the son of the last British Governor of Sri Lanka, Lord Soulbury. Lord Soulbury's other son, Peter, also a diplomat, was the person who introduced Dr. George to Yogaswami.

Dr. George says of his first meeting with Yogaswami; "I knocked quietly on the door to his modest thatched hut in Jaffna and a voice from within roared, 'Is that the Canadian High Commissioner?' I opened the door to find him seated crosslegged on the floor - an erect, commanding presence, clad in a white robe, with a generous topping of white hair and long white beard. Well Swami, I began, that is just what I do, not what I am. 'Then come and sit with me', he laughed uproariously. I felt bonded with him from that moment. He helped me to go deeper towards the discovery of who I am, and to identify less with the role I played."

During Dr. George's four-year stay in Sri Lanka, he visited Yogaswami a dozen times. On one occasion Dr. George began his conversation with Yogaswami... "Swami, I think..." 'already wrong!'...Yogaswami thundered." And my mind again went into the non-conceptual state he was such a master at invoking, clearing the way for being."

I asked Dr. George if he would like to pay tribute to Yogaswami and the following was his response:

"I'm very glad to have my turn to pay tribute to Yogaswami. I think of him as one of the greatest spiritual pioneers of my lifetime, and in a broader sense, the catalyst

for the gradual coming together of Eastern and Western spirituality. Because, what he was able to do was not only talk to me about the "Gospel According to St. John" and quote "in the beginning was the word" which is how the Gospel begins, and of course as a Christian, that was how I was brought up - but he was able to take me from that all the way to the question of "Who Are You? - you think you are the Canadian High Commissioner - nonsense - that's not who you are - that's what you do"! Then the vigor with which he would impress that so it wasn't just a mental idea, it was an experience - an experience from his presence to my presence. Now, as we're trying to remember and speak about him, he is here in that presence because that energy is birthless and deathless. That is the energy that the world needs if it is to chart a course away from the destruction it seems to be heading for currently. And, I think the change, the great "turning" its been called, the change of course is coming, and Yogaswami, even so long ago, had a hand in making that turn possible. That shift of consciousness - both in the East and the West."

After this Dr. George gave me an autographed copy of his book, "Asking for the Earth" - Waking Up to the Spiritual/ Ecological Crisis. In this book he has a chapter explaining his meetings with Yogaswami. The following is one excerpt from the book:

"The Tamils of Sri Lanka called Yogaswami "the Sage of Jaffna". His thousands of devotees, including many Sinhalese Buddhists and Christians, called him a saint. Some of those closest to him referred to him as the "Old Lion" for he could be very fierce and unpredictable, chasing away unwelcome supplicants with a stick."

After two hours of a very warm, spiritual conversation, when Dr. George and I said good-bye to each other, in my mind I thought... though Yogaswami lived in a simple, thatched hut in Jaffna, Sri Lanka, he made a global spiritual impact on many levels of humanity.

PS: Dr. James George served in many capacities - as a diplomat, a naval historian, an environmentalist and author - in some of the world's most interesting countries. Among other dignitaries, the Dalai Lama calls him "my old friend". The author of two books: The "Little Green Book on Awakening"; and "Asking for the Earth" (chapter on Yogaswami) are available through Amazon Books and this email geojam6@gmail.com I highly recommend these books.

My memories of Yogaswami

Mrs. Rajes Nagaratnam
(Australia)

தவத்திரு சுவியாக சுவாமிகள்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

Yogaswami has been our family guru for three generations, my maternal grandparents, my parents and ourselves. He was known and venerated by members of my family and had been our guiding light for several years. We have gone to him to be in his presence for spiritual guidance and blessings.

My grandfather (Appa) an ardent devotee of Yogaswami whenever he is in Jaffna would go in the evenings to be with Yogaswami to get his blessings. Yogaswami too would visit my Appa's house very often in the mornings. He would sit in the verandah with my Appa and would talk for several hours. Closer to lunch time he would stand up and tell Appa, 'Come we will go inside' and would go in and sit at the dining table. This happens often. My grandmother (Ammamma) would be prepared with rice warming on the hearth and curries freshly cooked. Ammamma and all of us when we are there during our holidays would help lay the table with plantain leaves and serve him with humility and devotion.

I was told that when Appa's grandchildren were born, Appa would go to Yogaswami and would be given a name for the newborn. My brothers, my self and all my cousins were named by Yogaswami. When my eldest son was born in Colombo that evening, my husband saw the name Kujan in a newspaper article about Lord Skantha and mentioned to me that it would be an appropriate name for our son. When my grandfather visited Yogaswami in Jaffna the following day there was no name forthcoming. The same thing happened when my second son was born. My mother too being a strong devotee of Yogaswami was very keen that this grandchild be named after Yogaswami and

we then decided on the name Yogan. May be Yogaswami in his intuitiveness knew that the family had already decided on a name. When our third son was born Appa went to Yogaswami and he immediately gave the name Senathipathi.

During our visits from Colombo to Jaffna my brothers and I would go often to the Ashram with Appa in the evenings to worship Yogaswami and receive his blessings. Ammamma would make stringhoppers, sodhi and curries to be taken to the Ashram. While Swami is in deep meditation we would sit quietly with the other devotees. Then after singing Thevarams by those present Swami would give instructions to lay plantain leaves and serve the prasadam for all present.

Something else I remember very often is whenever we are in Swami's presence we eagerly wait to see whether any of us would be fortunate enough to receive something like a fruit from Swami. There were times when some of us did not receive anything and this taught us to accept fulfilments and disappointments in life.

After the holidays in Jaffna when we are ready to return to Colombo Swami paatta would tell my father to come early in the morning to the Ashram. He would then get into the car and travel with us to our home in Colombo. Amma always had separate bedding, versti, shawls and towels with Swami's initials embroidered by me on them. Somehow word would get around that Swami is in Colombo and many devotees would come to see him and get his blessings.

My family and I feel humbled and fortunate to have had the great blessing of growing up around the great saint Yogaswami.

No need to control breath; no need to do tapas, if you can see yourself everywhere.

This is the secret of secret.

The Truth is one.

The rest is illusion.

States of realization are also an illusion.

Truth is betrayed by the first attempt at articulation.

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

TRIBUTE TO

Sage Yogaswamigal Of Jaffna Sri Lanka

C. Shanmuganayagam

(Attorney-at-Law and Convener, Thinkers Forum, Meditation Group of Sri Lanka)

(Recollection's of a 93 year old devotee)

One of the foremost Sages of Asia in the 20th century was Yogaswamigal of Jaffna in Sri Lanka who attained Mahasamadhi in 1964. His guru called Chellappa Swami, the crazy one, and his Guru's Guru, the beggar; saint Kadaichwami formed a contemporary triumvirate of Gurus, similar to the spiritual triumvirate that enriched the Kriya Yoga heritage of Bengal in the Guru-seeshya relationship of Lahiri Mahasaya, Yukteswar and Paramahansa Yogananda.

Yogaswamigal was a Gnani, Siddha and Zen Master all rolled into one. His four ahavakiyas; 'All is Truth', 'Evil exists not', 'We know nothing', 'Everything has already been pre-ordained' – and his spiritual injunction, 'Just be' or 'Summa Iru', constitute the core of Advaita Philosophy. The faculty of clairvoyance, telepathy and bilocation that he had mastered marks him out as an outstanding Siddha. His cryptic statements and of times harsh language used by him to test his devotees remind one of the Zen Masters of the Far East, whose koans are meant to bring one's wandering thoughts to a grinding halt and awaken one's inner Awareness of the Self.

He is reported to have visited Sri Ramana Maharshi the great Sage of Tiruvannamalai in the nineteen thirties and his cryptic comment in Tamil about the visit was: "We simply went: We had no expectation. We sat there for about an hour; He did not speak at all; He is really a great hero. (Maha veeran)".

This cryptic comment portrays the deep silent spiritual communion that took place when two Gnanis happened to meet. In complete contrast to this was the endearing verbal advice that Sri Ramana Maharshi gave to the writer of this article when he visited Thiruvannamalai in January 1946 as an absolute novice in the spiritual field and posed a question for clarification by Bhagavan about J. Krishnamurti's statement regarding, 'choiceless, effortless Awareness'. Bhaavan's lengthy answer concerning 'Summa iru' etc had been duly recorded

in the 'Day by Day with Bhagavan' diary of Devaraja Mudaliyar at Ramanasramam.

Some years ago I had occasion to read a book on Yogaswamigal entitled 'Experiences of Devotees' which contained articles mostly in Tamil, with an article by Sivaya Subramuniya Swami of Hawaii, a disciple of Yogaswamigal, in English, and which had been competently compiled and edited in 1999 by Dr. Vimala Krishnapillai, Lecturer in Education at the University of Colombo. It is a boon to students of Yogaswamigal's life and teachings.

Eminent scholars like Dr. H.W. Thambiah, the well-known jurist and retired judge of the Supreme Court, and Dr. T. P. Meenakshisundaram, Professor of Tamil at the Annamalai University, had contributed articles to the book setting out their spiritual experiences with Yogaswamigal. Dr. T.M.P. Mahadevan who was Professor of Philosophy at the Madras University for several decades was one of those who visited Yogaswamigal at his Jaffna Ashram.

Swami Asangananda of the Ramakrishna Mission, Belur Math, Calcutta, had also occasion to visit Yogaswamigal in Jaffna and had recorded his impression of the visit. Mrs. Ratna Navaratnam, Director of Education, was a well-known devotee of Yogaswamigal and had published a valuable collection of Swami's spiritual utterances. Mrs. Chelvam Kalyanasundaram who conducted a Thirumanthiram Spiritual Centre in Colombo was another devotee who had recorded her experiences about Yogaswamigal in scintillating verse.

It has also been reported that Lord Soulbury's son and Justice M.T. Akbar were close disciples of Yogaswamigal, and so were several Sinhalese devotees like Ananda Perera, Advocate, Tikiribanda Dissanayake, Secretary of the London Buddhist Vihare and Dr. Susanga Weeraperuma, the author of several books on spiritual topics. M. Nagarathina, a Senior Attorney-at-Law and Vice President of the Vivekananda Society, Colombo, had given an intimate account of his

Psychic experiences with Yogaswamigal over a period of several years. Susanga and Nagarathinam were close friends of mine and fellow spiritual aspirants.

It is significant that Sivaya Subramaniya Swami of Kauai had published a book entitled 'Lemurian Scrolls' where he states that his guru Yogaswamigal had initiated him into Yoga when he met him in Jaffna and opened his 'third eye', whereby he was enabled to carry out research into the occult worlds by reading the Akasic records like Madame Blavatsky, the Co-Founder of the Theosophical Society, and discover that human beings migrated to the planet Earth about four million years ago from the Pleiades in outer space in their subtle bodies and clothed themselves with physical forms here.

At the request of my friend Dr. Susanga Weeraperuma, I had sent some years ago a photograph of Yogaswamigal and some basic information about him to Sri V. Ganeshan, who was then the editor of 'Mountain Path', the quarterly journal of the Ramanasramam, to enable him to write a feature article in the journal entitled 'Yogaswamigal of Lankapuri'.

I had the good fortune of meeting Yogaaswamigal at his hut at Columbuturai in Jaffna on several occasions in the nineteen fifties and receive his blessings. On one occasion he approvingly encouraged me to keep burning the spiritual flame that Jiddu Krishnamurti's teaching had kindled in me at that time.

I had also occasion to meet Sivaya Subramaniya Swami in Colombo on one of his visits to Sri Lanka from Kauai and also Santhaswami (Lord Soulbury's son) and Markandu Swami of Kaithadi in Jaffna.

A few of Yogaswamigal's astounding and profound statements relating to the absolute Reality are set out below for the rare inspirational benefit of the readers.

தவத்திரு சிவயாக சுவாமிகளின்

50வது குருபுகை சிறப்பிதழ்

SOME SELECTED SAYINGS OF SAGE YOGASWAMIGAL

No need to control the breath; no need to do tapas, if you can see yourself everywhere. That is the secrets of secrets.

Buddha, Christ, you, I are all like bubbles in the ocean.

The whole world is a picture.

Live unshaken in the realization that all that I see is Myself.

Greet those who come to see you. Inquire after their health and wellbeing but remember; all are one.

I am every where. You are everywhere, but you don't believe it. WE see we.

Be Summa. Don't think of anything. Let thoughts come and go. Meditationin remaining Summa.

If you want liberation in this birth make your mind a cremation-ground and burn all your desires to ashes.

All that has form must disappear. The mind is also with form, so that too must go.

Repeat the five letters before your past karmas come and overpower you.
God is not the cause of sin and virtue.

One word of Grace can make all past karma fly away. Don't let your 'ego' spoil the intellect given you by God's Grace.
The whole is a picture.

Whether others treat you with kindness or with rudeness, don't be affected.

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

Yogaswamigal – a dedicated sither of God Siva

Mrs. T. V. Wijeyaratnam

I might have been about 7 or 8 years. That cool September evening, I and my younger sister Sivam were playing in the portico. Suddenly we heard a cart draw up at our gate. We rushed up to the gate to see who had come. It was a one-seater bullock cart and an elderly person jumped out of it. We stood mesmerized by this old person – with white hair and long flowing beard like white silken thread which reached up to his waist.

Seeing the bewilderment in our faces, he asked, "Where is your father?" with a twinkle in his bright bird like eyes. "Gone to courts," we said in unison. "Oh no" he said and walked into the house.

Our mother had seen him from kitchen window. She came hurrying out and fell down at his feet and worshipped him. "Ah Manonmani, I have come for a tumbler of chukku coffee." Mother went in to bring the chukku coffee. He turned and smiled at us. "Little girls are studying well?" We nodded still in silent awe. "Good, good," he said. "That's all that is left for you". We didn't understand the words then. But looking back, I fully understand the meaning of his words now.

This person whom mother referred to as Swamyar used to step in whenever he passed that way in his one-seater bullock cart. Mother had told us to fall at his feet and worship him and we mutely obeyed her.

However I was curious to know about him and by asking my parents and elders in our family circle and by reading some articles about him I gathered some interesting facts about him.

Yogaswamigal or Samyar as he was popularly called, was born in an orthodox Saivaite family in Maviddapuram, close to Keerimalai, north of Jaffna. His father was the well known Saivaite Ambalavanar and his mother was Sinnachiamma. Their son Yoganathan (who later became Yogarswamy) was born on May 29, 1872. Ambalavanar's brother Sinnaiah was married to a Catholic woman from Colombuthurai. He was converted to Catholicism and he was named Joseph. As Ambalavanar was a businessman, his brother Joseph undertook the responsibility of educating Yoganathan.

As Saiva schools were few at Colombuthurai Yoganathan was educated at St. Patrick's College. He was given the

Christian name of John, as was wont in the colonial era. Yoganathan studied till eighth standard. As his mother died early, his paternal aunt didn't like the idea of him studying in a catholic school. As a result he was stopped at home. Later he went to Maskeliya and was given a small job.

It seemed once he went to Adam's Peak. He was awestruck at nature's extravagance. He started talking to himself. "All this is true". "I belong to God Siva". "He owns me". "I'll go in search of Him" – Seeing him like this his father sent him back to Jaffna.

At that time there was some construction work going on at Iranamadu, under an engineer called Brown. Yoganathan applied for a job and was appointed as store keeper. Brown seeking his duty consciousness had a high regard for him. But Yoganathan's thirst for spiritualism got the better of him. He wanted to give up his job to search for the Truth. Reluctantly Brown let him go his way. He went back to Maviddapuram. From there he would daily trek the distance to Nallur.

I heard my elders that one day when he was at the starting place of the "Ther" the chariot, another Sithar called Chellappaswamy stared at him and asked him, "Hey, who are you?" Then and there Yoganathan became his disciple. He was in fact his one and only disciple. There was another swamy who joined them. He was a hermit called Kathiravel Swamy. It seemed all three of them lived together and walked about together. They would cook together, ate together and sometimes would break the chatty pots and go hungry. People called them the made trio.

At Colombuthurai there was a well known Siva devotee by the name of Sittampalam Sambandan. In his compound was a huge Illupai tree and Yogarswamy would sit under it and meditate. Near this place was a deserted boutique. One Thirunavukkarasu renovated it and put up a small hut in the premises and requested Samiyar to be there. This became his Colombuthurai Ashram (hermitage).

Once people heard of Samiyar and his Ashram, they started flocking there. Father took us at least once a month to pay our respects to him. Those who sought spiritual wisdom went there and so were those who sent to Samiyar to pour out their troubles and worries and to have them solved. Samiyar gave people what they wanted.

Like any Sithar Samiyar also performed miracles. Sithars are capable of bilocation. They would know the past, present and future too. Devotees have given proven incidents of miracles. But more than all these both Chellappah Swamy and Yogaswamy came out with utterances summing up the mystery of the Cosmos.

"It's one world and one God above"

"We are born because of our past karma"

"We know nothing"

"There's no harm in the world"

Were the utterances of Chellappah Swamy, Yogaswamy's guru.

Yogaswamy often said,

"No harm at all"

"It was all set long ago"

"We know not"

"The entire thing is true"

A western write, Dr. Christian Dyer says in his book, "A promise is a promise", "Nothing that happens in this universe happens accidentally. Everything orchestrated by a divine force....." It's almost like what the mystics said. "God without whom not one hair of a man's head falls," said Leo Tolstoy in his "War and Peace". East or west the concept of the Divine force, the unseen hand and how it makes the cosmos function is acceptable to both East and West and on this point the twin shell meet.

Talking of miracles performed by this sage of Jaffna, I wish to quote one or two incidents of what happened to his devotees. An year ago I had the god fortune of translating a few articles written by Swamy's devotees in the book, "Yogaswamy – his life and guidance" published by the Sivathondan Centre he established. In one instance as related by that devotee Samyar has asked him to accompany him to Adam's Peak in his car. The devotee readily agreed and on the set day he loaded a few boxes. When Samyar questioned him he told he was brining some string hoppers and curries to eat on the way to the peak. Swamy told him to keep them behind as there will be a boutique somewhere

half way up and he could eat string hoppers to his heart's content. The devotee obeyed him. On the way up there was a boutique providing string hoppers for breakfast. The devotee said in his article, that on another occasion he went to Adam's peak and there was no sign of a boutique at that spot!

I got to translate an article by a cousin of mine who was a doctor. In his article the doctor said that Samyar expressed great sorrow because the doctor's elder brother was going to be left alone. His words came true when he was forsaken by his wife and the children were all abroad. That cousin died a lonely uncared for death.

Another devotee had written that a professor from Madras had come to Jaffna to give a lecture on literary topics. Just the day before he lost his voice.

Doctors who examined him said it cannot be cured. "See Samyar" they advised him. The devotee took the professor to Samiyar. Samiyar said, "Young man, go and lecture in the evening and come". Miraculously the professor found his voice.

Close home I like to relate a small incident which proved Samy's ability of bilocation. The last time father took us to Swamy was in 1963. My younger sister Sivam was suffering from rheumatic arthritis. She told me, "Sister how can I come? I cannot bend my knees, worship him nor can I sit down." I told her, "Don't worry Samyar would make some arrangements." "How do you know?" she asked. I told her of Samy's power of bilocation. "Even this minute he is here listening to you." We went. There was a chair. "Neeyum Sivam Naanum Sivam." "Sit on the chair," he said.

Sivam was overwhelmed. Samy is no more. But the soul is there. The soul that cannot be washed away by water, destroyed by fire. That supreme spirit is Sivam. So the mystic moves among us, his devotees in astral form.

தவத்திரு சிவயோக சுவாமிகள்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

There are many ways. All religions give different ways. You must follow your own path. No one can tell you anything.

Do your own work. I am not master of anyone. I am only my own master. Each is his own master. He must discover the master in him from within. This is the secret.

All are my master. I am learning from everyone. I pick from everyone what I want and pass on, and they too. You must experience this and you will know the Truth.

You can't love others-you can only love yourself.

50வது குருபூசை சிறப்பிப்பு

Yoga Swamigal - a great visionary

T. Sivaprakasam

Colombo - 06

History has recorded incarnation of many mahatmas time to time on this earth especially in Bharat considered as a charitable land, identified as Religious Gurus rishies, Munis, Shadus, Saints, Sages and Holymen, Prophets, Philosophers, Reformists and so on. Everyone had played their role as destined for the upliftment of human kind.

In this line, a great renouciante, a man of super intellectual integrity, a far seeing sage, a great thinker and a reformer of modern age, a complete yogi who sow pearls of wisdom among the living and the future generations to come is non other than the one who was fondly, lovingly and respectfully called by all, including a village urchin to common man as Yoga Swami. A blessed child of God was born in the northern part of this land is a gift of God to humanity.

Although born in an ordinary family, he was born great to accomplish the Godly task. He is not a teacher or a preacher, even dislike any one called him 'guru'. He is not a founder of spiritual or any other organization or a follower of any sectarian body. He stood as an independent person maintained his distinctive character, faced whatever odds and challenges with his inborn courage and continued to perform his magnificent task only with the concern man has to change by himself to see a better society and for his liberation from this bonded life. He inspired everyone that this can be achieved while being in one's family path.

Swamy's power of yoga is great that he could effect a powerful connection almost instantly with the supreme God at any moment and at any place. Samiji who played his role as destined in the world stage, felt the pulse and the needs of everyone who sought guidance without creating any differences among the seekers. Sometimes, spoke lawfully but lovingly blended with merciful feelings is his greatness a man bayed human recognition.

He lived a simple life among the ordinary as an ordinary human is a perfect example to others. He could have lived a luxurious and splendid life like others but he was sent from a different purpose. According to me he is a world benefactor while in corporeal or his angelic form. His words of wisdom as recorded in few books are living truths are treasures cannot be destroyed. What is required is one has to go deep within to get the essence just as one has to go deeper and deeper to harvest pearls in the ocean.

It is said one who controls the mind can conquer the world. Swamji had proved this to be true in his practical life. He is highly introverted personality. One who is introverted can only control and use the senses under direction. Late Mr. Vairamuthu a C.C.S. in his book says, "he was amazed to observe Yogaswami seated in tense tapasya for hours forgotton the environment, forgotton himself and me who is seated in front of him." However he encourages an average man ten to fifteen minutes per day or a maximum of one hour is suffice.

Suisanaga Weeraperma an admirer and a devotee of Yogaswami in his book titled "Homage to Yogaswamy" states – "Once Yogaswamy told an American lady "there is only one temple and that is the temple of yourself and to find God you have to know the temple of yourself!" When this lady asked can't Christ and Buddha help us, Swami replied they saved themselves through their own efforts. Each man for himself in this spiritual effort. Don't believe anyone who promises to help you. No one will help because no one can. Another may point the path but you have to do the walking.

In human life, war between one's intellect and destiny continues. Man thinks that he can win what was destined with his limited intellect but mostly he fails. What is his intellect? Who has given such intellect? If one consider that he has a powerful intellect, it is his ego. How one has a powerful

intellect, the other has an average yet another a poor intellect. These are matters for self-checking.

When Swami says "action can be settled by action", we have to perform good karma in this given life to absolve the old karmic debts. "Disease for the body not for me" is swamy's teaching. So when the body suffers settlement takes place. "A stone thrown up above has to come down" an elevated version connected to law of karma is simple and understandable.

Man-kind suffers a lot from the disease of negativity is the worse. His thinking, speaking, doing, relationship and connection not straight. In such a state, if the pearls of wisdom can be sown among the public that can be considered as a most beneficial service to humanity who suffers internally and externally in numerous ways today.

Once a saint said that if he could give a bit of light to the public that can be considered as a great service. But in this, Yogaswami an spiritual and mental philanthropist gave orb of light to the world and appear as a world server. His jewels of knowledge surely can transom any as a better person.

"What he imparted in his characteristically casual manner will always remain living truths, a source of inspiration to all. The experience of conversing with a living master in a memorable interview was far more instructive than reading many books relating to the ageless spiritual and philosophical wisdom" a quote from 'Homage to Yogaswamy' is a sincere appreciation to a genuine sage who always maintained a balance.

When I put his image in front of me a great deal of thoughts flows from the inner-most being but as I cannot narrate all here, limit my presentation, and I am thankful to all concerned having given an opportunity to write few lines in this memorable day of this great yogi. In concluding I am inspired to think that the powerful thought vibrations of many decades from this great yogi continue to benefit wherever he put his feet on this earth.

**இந்த சிறப்பிதழை தயாரிப்பதற்கு எங்களுக்கு
ஆலோசனைகள் தந்து வழிகாட்டிய
ஆன்மீகச் சுடர்
ரிஷி தொண்டாருநாதன் சுவாமிகள்
அவர்களுக்கு
எங்கள் நன்றி**

- ஆசிரியர் குழு (இந்து ஒளி)

தவத்தர் சுவயோக சுவாமிகள்

50வது குருபூசை சிறப்பிதழ்

இந்து ஒளி இதழுக்கான சந்தா மாதிரிப் படிவம்

மாமன்றத்தின் ஆன்மீக இதழான "இந்துஒளி" தாங்களுக்கு ஒழுங்காகப் பெற்றுக் கொள்ள விரும்பினால் தயவு செய்து உரிய கட்டணத்தைச் செலுத்தி (வருட சந்தாவாகவும் செலுத்தலாம்) இவ் மாதிரிப் படிவத்தைப் பூர்த்தி செய்து மாமன்றத்துக்கு அனுப்பி வைக்கவும்.

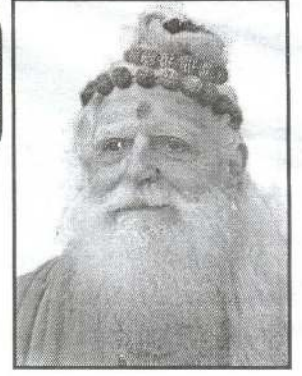
01. பெயர் :-
02. அஞ்சல் முகவரி :-
03. தொலைபேசி எண் :-
04. மின் அஞ்சல் முகவரி :-
05. எந்த மாதத்திலிருந்து இந்து ஒளி அனுப்பப்படல் வேண்டும் :-
06. கட்டணம் செலுத்திய விபரம் :-
(இக்கட்டணம் இலங்கை வங்கி 3268512 "All Ceylon Hindu Congress" என்ற கணக்கிற்கு வரவு வைக்கப்படலாம்) Swift Code: BCEYLK LX

..... திகதி கையொப்பம்

சந்தா விபரம்

இந்து ஒளி ஒரு பிரதியின் விலை ரூ. 50/=
தபால் செலவு ரூ. 24/=
வருடாந்த சந்தா - ரூ 300.00 } ரூபா. 450.00
உள்நாடு (தபால்செலவு) - ரூ 150.00 }
வெளிநாடு - US \$ 15.00
(தபால் செலவு தனி)

பொதுச் செயலாளர்
அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம்
91/5, சேர் சிற்றம்பலம் ஏ. கார்டினர் மாவத்தை,
கொழும்பு - 2,

தீருவருளும் குருவருளும்

நான் யார்? நான் ஏன் பிறந்தேன்? எனக்கு என்ன வேலை? என்று எவருக்குமே தெரிவதில்லை. பிறக்கிறோம், வாழ்கிறோம், இறக்கிறோம். மனிதனாகப் பிறந்ததையிட்டு பெருமைகொள்கிறோம். அரிது அரிது மானிடராவது அரிது என்று பிறவியின் பெறுமதியை போற்றினர். இப்பிறவியில் நாம் சந்திக்கும் நல்ல மனிதர்களின் தொடர்பு என்பது நாம் செய்த பாக்கியம். மனிதர்களைக் கடந்த மகான்களின் தொடர்பு என்பது நாம் செய்த மகா பாக்கியம்.

என்னை நான் அறியாப் பருவத்தில் இறையருள் ஒன்று இறையருளாளரோடு இணைப்பை ஏற்படுத்தியது. தவத்திரு யோகர் சுவாமிகளினால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு, அவரால் முதுகிலே ஓங்கி அடித்து “இந்த அடி அமெரிக்காவிலே கேட்கும். உலகெங்கும் சென்று சிங்கம் போல் காச்சிப்பாய்” என்ற உயர் தீட்சையைப் பெற்றவர் அமெரிக்க ஹவாய் ஆதீனத்தை ஸ்தாபித்த குருதேவர் சிவாய சப்பிரமுனிய சுவாமிகள். யோகர் சுவாமிகளின் பரிசுத்தீட்சையைப் பெற்ற சப்பிரமுனிய சுவாமிகள் திருவடியைப் பற்றும் பேறு சிறியேனுக்கு கிடைத்தது. இது இப்பிறப்பில் யான் செய்த புண்ணியமல்ல. என்றோ! எப்பிறப்பிலோ! செய்த புண்ணியம் பயன் தந்துள்ளது.

யோகர் சுவாமிகளை எனக்கு உணர்த்திய என் குருதேவர் தந்த பேறுகள் ஏராளம். அவர் திருவடிகளைப் பற்றிய நாள் முதல் எனக்குள் இருந்த அஞ்ஞான இருள் விலகி பாதை காட்டியது. அப்பாதையால் தவழத் தொடங்கினேன். மெல்ல மெல்லப் பிடித்து நடக்கின்றேன். அமெரிக்க மண்ணில் சிவப்பணி செய்யும் பேறு பெற்றேன். யோகர் சுவாமிகளின் ஞானதீட்சையைப் பெற்ற சப்பிரமுனிய சுவாமிகளின் அருள் காற்றில் சுவாசிக்கும் வாய்ப்பு பெற்றேன். வேறொன்றும் அறியேன்! எனக்குத் தெரிந்தவை எனக்குள் தெரிந்தவை. எல்லாமே குருதேவரின் அருட்பார்வையும் அவர் காட்டிய வழியுமாகும்.

அவ்வகையில் யோகர் சுவாமிகளின் பேரருளை அவர் தோன்றிய மண்ணில் பிறந்தவர்களுக்கு தெரிந்ததை விட, என் குருதேவர் எவ்வளவு தூரம் அறிந்து வைத்துள்ளார் என்பதைக் கண்டு வியந்தேன்; மகிழ்ந்தேன். அமெரிக்க ஹவாய் ஆதீனத்தில் அனுதினமும் யோகர் சுவாமிகளின் நாமம் உச்சரிக்கப்படுகிறது. அவர் திருப்பாதங்களைப் போற்றி பல மேலைநாட்டவர்கள் பூஜித்து வருகிறார்கள். அதை நேரில் காணும் வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்ததுடன், அவர்களுக்கு யோகர் சுவாமிகளின் நற்சிந்தனைகளையும் அவரது வாழ்க்கையையும் போதிக்கும் பேறும் யான்

பெற்றுள்ளேன். இதற்காக குருதேவருக்கு என்றும் என் காணிக்கையை செலுத்துகிறேன்.

என் குருதேவர் சப்பிரமுனிய சுவாமிகள் 1997ஆம் ஆண்டு தவத்திரு யோகர் சுவாமிகளின் 125ஆவது பிறந்த தினத்தை முன்னிட்டு, ஐம்பொன்னிலான யோகர் சுவாமிகளின் திருவுருவச்சிலை யொன்றினை உலகம் முழுவதும் பவனி வரும் வகையில் அனுப்பி வைத்தார். யோகர் சுவாமிகளின் பேரருளை உலக மக்கள் அனைவரும் உணரவேண்டும் என்பதே சப்பிரமுனிய சுவாமிகளின் நோக்கமாக இருந்தது. உலக உலாவுக்கு புறப்பட்ட யோகர் சுவாமிகளின் திருவுருவச்சிலை வட அமெரிக்கா யாத்திரையின் பின் ஐரோப்பாவையும் வலம் வந்து என்குருதேவரின் விருப்பப்படி யோகர் சுவாமியின் ஐம்பதாவது குருபூசை நன்னாளில் சுவாமிகள் தன் குருவைச் சந்தித்த யாழ் நல்லூரை வந்து சேர்ந்துள்ளது.

பதினேழு வருடங்களுக்கு முன் என் குருதேவர் ஆரம்பித்து வைத்த இந்த உலக யாத்திரையை, குருதேவரின் விருப்பப்படியே யாழ்ப்பாணத்தில் கொண்டு வந்து நிறைவு செய்யும் பெரும் பாக்கியம் அடியேனுக்கு கிடைத்திருக்கிறது. இந்த கைங்கரியம் வெற்றிகரமாக நிறைவேற வேண்டும் என இப்போதைய ஹவாய் ஆதீன முதல்வர் வேலன் சுவாமிகளும் தனது ஆசியை வழங்கியிருந்தார்.

உலகம் முழுவதும் பவனிவந்த யோகர் சுவாமிகளது யாழ் வருகையுடன் இம்மண்ணில் மாற்றம் ஏற்படும் என்பது என் குருதேவரின் நம்பிக்கை. ஆத்மீக சக்தி எங்களுக்கு அப்பாற்பட்டது. ஏதோ ஒன்று – நல்லது நடக்கப்போகிறது. பெரியவர்களின் வாக்கு வீண்போகாது என்பதை நாம் அறிவோம்.

கடந்த ஒருவருடத்திற்கு முன் அடியேன் விடுத்த தாழ்மையான வேண்டுகோளுக்கு இணங்க யோகர் சுவாமிகளின் ஐம்பதாவது குருபூசையை அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் மிகச் சிறப்பான வகையில் ஏற்பாடு செய்திருப்பது மட்டுமன்றி, சிறப்பிதழ் ஒன்றையும் வெளியிடுவதையிட்டு மாமன்றத்திற்கு இதயபூர்வமான நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அத்துடன் யோகர் சுவாமிகளின் உலக யாத்திரை வெற்றிகரமாக அமைவதற்கு பலவகையிலும் உதவிகள் வழங்கிய சகல அன்பர்களுக்கும் மனமார்ந்த நன்றி!

கொண்டுநாகன்

சுவயோக சுவாமிகளின் இறுதி யாத்திரை

யோகசுவாமிகளின் சமாதி அர்வலம் - 25.03.1964

யோகசுவாமிகளின் சமாதி அர்வலம் - 25.03.1964

யோகசுவாமிகளின் சமாதி அர்வலம் - 25.03.1964

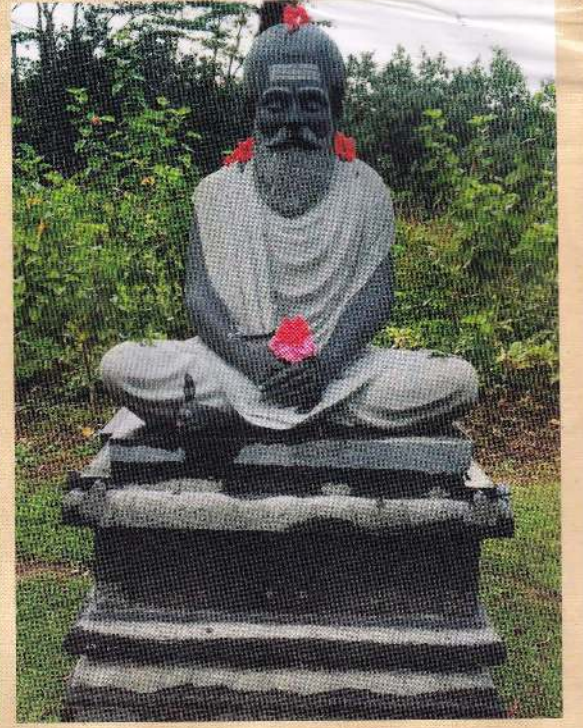
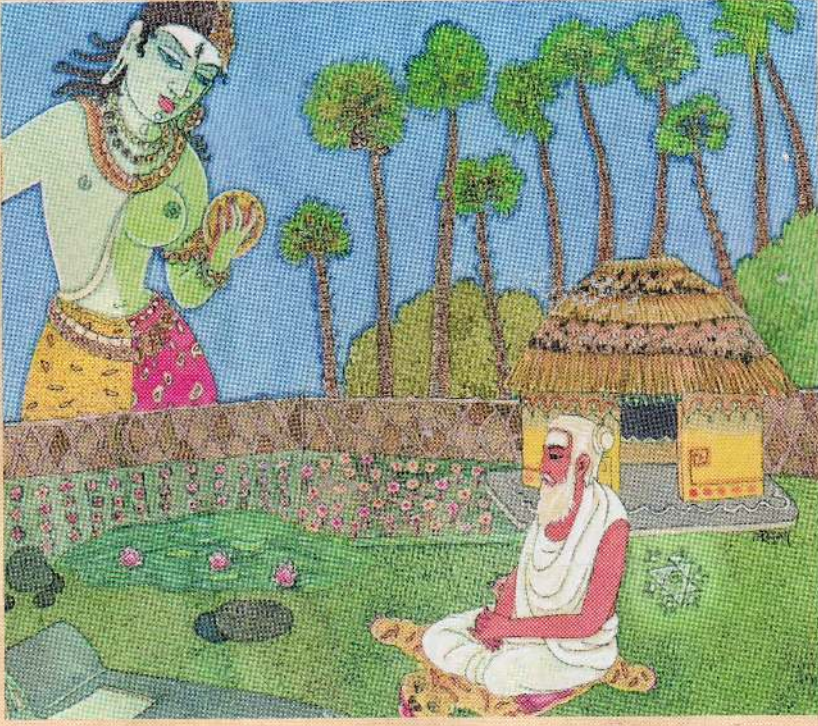

சுவாமிகளின் கடிதம்

நான் உங்களுக்கு சொல்லக்கூடியது ஒன்றுண்டு. நீங்கள் உங்கள் கடமையை வழுவாது செய்யுங்கள். உங்களுக்குப் பகவான் நல்லொருள் புரிவார். எல்லாருக்கும் என் அன்பார்ந்த வணக்கத்தைச் செய்கிறேன்.

“செய்வன திருந்தச்செய்
மூத்தோர் வார்த்தை அமிர்தம்”

இப்படிக்கு
அவனே தானே

அமெரிக்கா ஹவாய் சைவ
ஆதீனத்தில் பிரதிஷ்டை
செய்யப்பட்டுள்ள சிவயோக
சுவாமிகளின் 50ஆ உயரமான
கருங்கல்லினான திருவுருவச் சிலை

சிவயோக சுவாமிகளின்
கொழும்புத்துறை ஆச்சிரமம்

இந்து ஒளி - சிவயோக சுவாமிகள் 50வது குருபூசை சிறப்பித்தும்

அனுசரணை

சைவத்தமிழ் அறக்கட்டளை

சிக்காகோ, அமெரிக்கா.

Sponsored by

SAIVITE TAMIL FOUNDATION

Chicago, U.S.A

